SERIE NOUĂ - 1252 ● ANUL LVIII ● 2 IULIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 26 (3002)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *O singură dată am rămas fără cuvinte: atunci când un om m-a întrebat: „Cine eşti?”.*
Khalil Gibran

■ *Nu există nici plante rele, nici oameni răi. Există doar proşti cultivatori.*
Victor Hugo

Caleidoscop

OMUL
e o maşinărie vie

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Corelaţii surprinzătoare

Dosarele frumuseţii
4 sfaturi utile

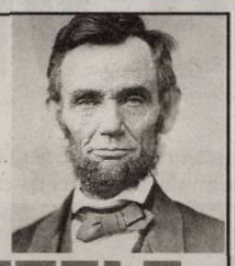

Istorii uitate

SECRETELE
unui preşedinte

Terapii complementare

UN MIRACOL
la îndemâna oricui

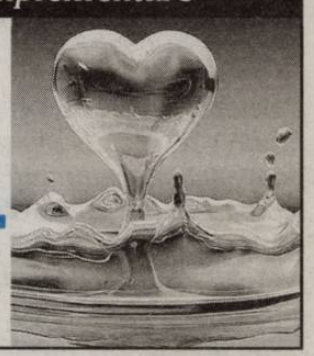

Farsă sau descoperire revoluţionară

În căutarea „Sfântului Graal” al energiei

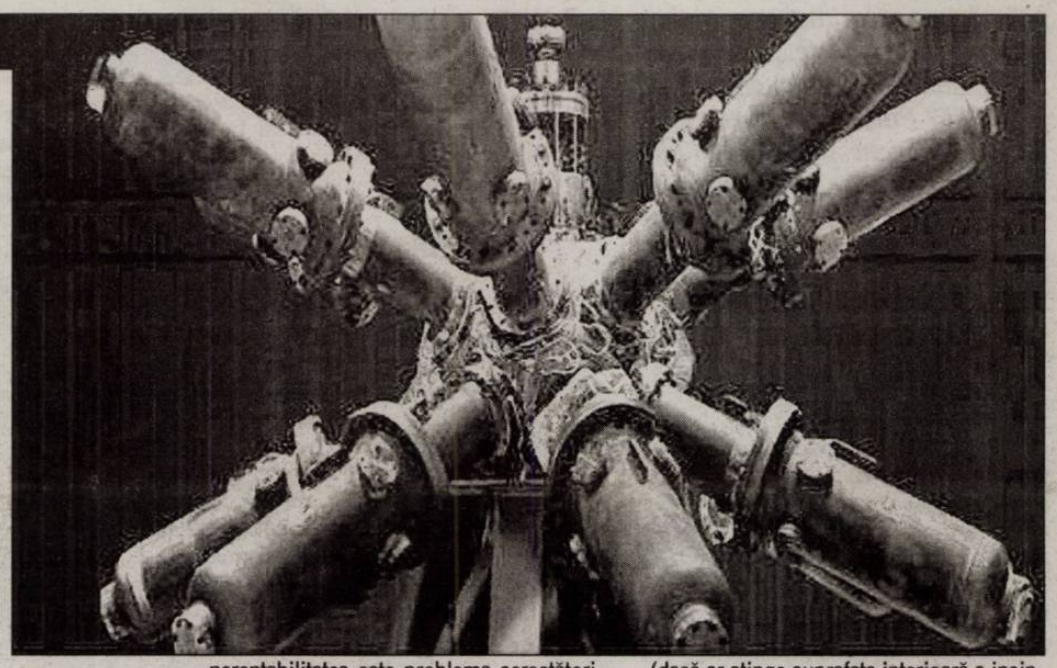

Au trecut 25 de ani de când o descoperire uluitoare a inflamat întreaga planetă: fuziunea nucleară era posibilă, ea putea produce energie nelimitată şi era la îndemâna oricui. După o perioadă de anonimat, azi apar noi cercetări care reiau ideea.

Unii îşi aduc încă aminte, asta pentru că experienţele au fost făcute şi prezentate şi în România, la TVR în anul 1989, de imaginile care prezentau lumii ceea ce a fost numită atunci „fuziunea la rece”: o modalitate revoluţionară, simplă, economică şi ecologică, care putea rezolva pentru totdeauna nevoile insaţiabile de energie ale Planetei. „La rece” însemna o reacţie nucleară care, spre deosebire de cea produsă în reactoarele nucleare clasice, avea loc pe un birou într-un recipient care putea fi ţinut în mâini!

O infimă cantitate de material radioactiv intra în reacţie nucleară cu hidrogenul, în urma căreia se elibera energie electrică. Se spunea atunci că un kilogram de substanţă radioactivă putea produce energie electrică suficientă pentru iluminarea unei localităţi timp de o sută de ani! Azi, vedem că lucrurile sunt mai complicate şi problemele sunt încă insurmontabile. A fost vorba despre o farsă sau e vorba chiar despre o descoperire revoluţionară? Căutarea acestui „Sfânt Graal” al energiei nu a încetat de atunci, chiar dacă subiectul a dispărut de pe agenda canalelor de ştiri globale la fel de repede cum şi apăruse.

În urmă cu doi ani, revista „Magazin” a prezentat tot în această pagină, primele noi informaţii despre „fuziunea la rece” care, între timp, producea energie electrică. Anunţam că cercetătorul italian Andrea Rossi reuşise să obţină cantităţi uriaşe de energie, la temperatura scăzută. Reuşita lui, care n-a mai produs entuziasmul planetar ca în 1989, a fost confirmată de o echipă independentă de cercetători. „Catalizatorul energetic” al lui Andrea Rossi, sau *E-Cat,* funcţionează pe baza unei reacţii nucleare de energie joasă, care produce mari cantităţi de energie din câteva grame de hidrogen. Aflam atunci că revoluţionara „fuziune la rece” este evitată de fizicieni şi privită cu scepticism (?). „Fie este cea mai elaborată farsă ştiinţifică din lume, fie lumea e pe cale să treacă printr-o revoluţie fără precedent”, scria *Forbes.com.* Şi cu toate acestea, aparatul lui Andrea Rossi funcţionează! Interesant este faptul că, brusc, ceea ce era revoluţionar capătă statutul de „farsă”, nu mai atrage atenţia mass-media, de parcă interesul pentru cea mai revoluţionară metodă prin care nevoile de energie ale Pământului pot fi rezolvate, economic şi nepoluant, pentru totdeauna, nu mai interesează pe nimeni!

Andrea Rossi alături de universitarii suedezi, prof. Sven Kullander şi Hanno Essen în faţa unui Ecat de 4 kw care a produs în 6 ore 25 kw/h

E mult până departe

Recent, din spaţiul nord-american, au apărut informaţii cum că o companie canadiană, *General Fusion,* dezvoltă o serie de tehnologii şi o metodă pentru a face rentabilă obţinerea de energie prin procesul complet nepoluant de fuziune nucleară, chiar dacă nu prin metoda „fuziunii la rece”, după tipicul reacţiilor chimice care se produc în furnalul nuclear al Soarelui. Dar, deşi potenţialul fuziunii nucleare este uriaş, deocamdată obstacolele ţin de tehnologie, resurse şi rentabilitate.

Cu tehnologia actuală, procesul de fuziune necesită cheltuirea unei mari cantităţi de resurse şi efort, ceea ce-l face nerentabil, adică se obţine tot atât de multă energie, sau chiar mai puţină, decât cea introdusă în sistem pentru a genera reacţia de fuziune. Iar pentru a iniţia şi susţine reacţia de fuziune este nevoie de temperaturi şi presiuni extreme, apropiate de cele din centrul Soarelui, iar de aceea dezvoltarea unei tehnologii adecvate rămâne o provocare. Aşadar, nerentabilitatea este problema cercetătorilor care vor să producă energie din surse regenerabile (solară, eoliană), o problemă care nu îşi găseşte rezolvare de mai bine de patru decenii. Specialiştii de la *General Fusion,* din British Columbia, au proiectat un sistem numit „Magnetized Target Fusion” (MTF), care constă într-o sferă umplută cu un amestec de plumb şi litiu în stare topită.

Asupra acestui amestec se acţionează prin pompare pentru a genera un vortex în care este injectată apoi o plasmă restricţionată magnetic (un gaz superfierbinte cu sarcină electrică), pistoanele care înconjoară sfera comprimând plasma până ajunge la condiţiile necesare declanşării reacţiei de fuziune. Sistemul creat de cei de la General Fusion nu e suficient deocamdată pentru a produce energie rentabilă, la acest capitol încă se lucrează. „Omenirea are nevoie de o sursă de energie pentru viitor pentru că nu putem continua la nesfârşit să ardem combustibili fosili. Fuziunea (nucleară) este sursa de energie a viitorului”, declară Michel Laberge, fondatorul şi directorul ştiinţific al companiei *General Fusion,* frază ce poate fi considerată un truism pe care îl auzim de peste patru decenii.

Că lucrurile nu sunt aşa de simple precum le prezintă societatea canadiană amintită, o dovedeşte campania americană *Lockheed Martin,* care a anunţat că de-abia peste 10 ani va dispune de un reactor de fuziune nucleară fezabil. Proiectul de reactor de fuziune de la Lockheed foloseşte drept combustibil de fuziune un gaz format din două tipuri de atomi de hidrogen — deuteriu şi tritiu. Acest gaz este injectat într-o incintă specială. Apoi se adaugă energie pentru a desprinde electronii de pe orbitele lor atomice, formând o plasmă ionică.

Această plasmă este extrem de fierbinte şi are nevoie de un puternic câmp magnetic care să o menţină în interiorul incintei (dacă ar atinge suprafaţa interioară a incintei ar topi-o). Reactorul creat de Lockheed Martin ar putea genera de 10 ori mai multă energie decât dispozitivele experimentale existente folosite pentru fuziune şi poate fi de zece ori mai mic decât aceste dispozitive. Experimentele iniţiale ale specialiştilor americani au demonstrat că e posibilă construirea unui reactor cu capacitatea de 100 de megawaţi şi dimensiunile de 2 metri/3 metri.

În fine, este interesant faptul că nici specialiştii canadieni nici cei americani nu se arată interesaţi de realizarea reactorului *Ecat* al lui Andrea Rossi, economic şi rentabil, care produce energie prin „fuziunea la rece” a nichelului şi hidrogenului, cu toate că, departe de a fi o farsă, instalaţia lui este de câţiva ani comercializată chiar şi pe piaţa americană. Numai că interesele geo-economice sunt mai puternice decât lupta pentru un viitor energetic sigur al Planetei.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 26

	8		2		9			7
				5			1	
					6			9
1		8			2	4		
9			1		5			2
		7	3			9		1
3			6					
	2			4				
4			9		1		7	

Soluţia în numărul viitor

5 948427 000119 26

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Omul e o maşinărie vie

Spunem deseori că a-ţi depăşi limitele reprezintă o provocare permanentă pentru unii dintre semenii noştri. E adevărat, numai că poate cel mai corect ar fi nu să particularizăm o performanţă sau alta, ci să observăm că, de fapt, fiinţa umană este făcută să caute permanent către mai sus, mai repede, mai departe... Un spirit al olimpismului ad-hoc, ca trăsătură generală? Putem spune şi aşa. Cert e că permanent, peste tot în lume, oamenii caută să se autodepăşească, iar în final ei arată că omul este capabil, practic, de infinit mai multe performanţe pozitive decât poate el însuşi să creadă.

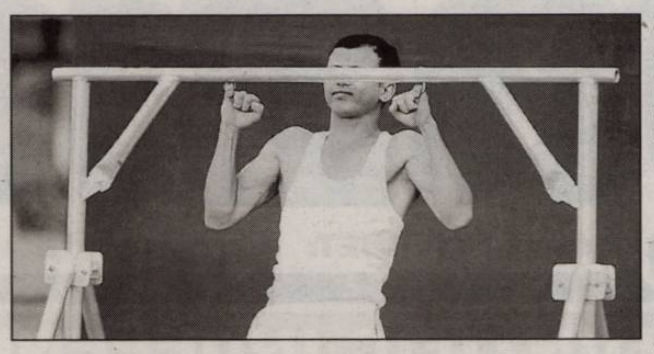

Eu vara nu dorm!

Despre proba sportivă cea mai dură, maratonul, ştim câte ceva, dar foarte puţini cunosc faptul că există o cursă şi mai „tare": ultramaratonul. Deloc paradoxal, sunt oameni care chiar iubesc această disciplină, iar printre ei se numără şi neozeelandeza Kim Allan, care şi-a propus să depăşească recordul distanţei parcurse fără a dormi, deţinut anterior de Pam Reed, cu 486 kilometri. Şi a reuşit ceea ce părea imposibil: 500 de kilometri parcurşi fără odihnă sau, altfel spus, o cursă care a durat nu mai puţin de 86 de ore, 11 minute şi 9 secunde.

Lumea, la degetul mic

Un fapt sută la sută autentic: binecunoscutele tracţiuni la bară cunosc şi ele versiuni absolut şocante. Cum ar fi să încercaţi aşa ceva, de pildă, folosindu-vă numai de degetul mic de la fiecare mână? Nu e o nebunie, însă nici utopie nu e. O demonstrează un om cu o forţă ieşită din comun, indianul nord-american Itomba Meitei. El şi-a ridicat propria greutate ajutându-se numai de cele două degete mici de la mâini, reuşind 16 tracţiuni în 30 de secunde. De notat că numărul cel mai mare de tracţiuni efectuate fără întrerupere este de nu mai puţin de 4.321, reuşite în 24 de ore de texanul Mark Jordan, de 54 de ani.

„Tumbe" cu maşina

Mă rog, nu ştiu de ce ai avea plăcerea să te tot dai peste cap cu maşina, însă aflaţi că există şi un asemenea record mondial. O cascadorie, să-i spunem, dar una de mare rezistenţă, chiar dacă riscurile de accident grav erau excluse de la bun început. Astfel, francezul Sébastien Piederrière a reuşit, într-o carieră dezafectată din Auvergne, să se dea peste cap cu autoturismul de 125 de ori în numai 20 de minute şi 40 de secunde. Iar ca o demonstraţie în plus a calităţii „caroseriei" umane, după această probă uluitoare bărbatul a coborât teafăr sută la sută, în vreme ce credinciosul său autoturism a avut nevoie, totuşi, de ceva reparaţii.

Un bonus... de sezon

În fine, să vă spunem şi cam câte halbe cu bere e capabil să ducă un singur om, simultan. În Germania, la celebrul festival Oktoberfest (evident!), un chelner pe nume Oliver Strumpfel a spulberat orice aşteptări, cărând 27 de halbe pline o dată, ceea ce în total a însemnat vreo 67 de kilograme, fără să verse nicio picătură. Vine băiatu'!...

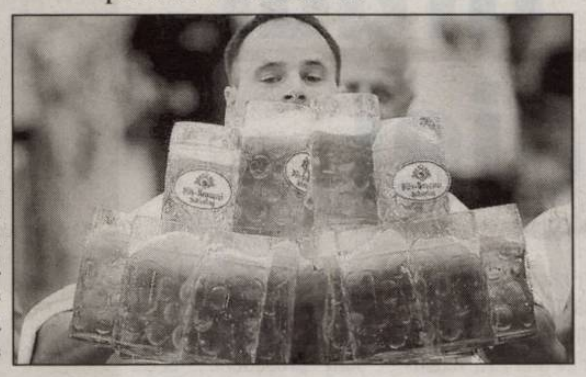

Pulsul Planetei

Ploaie de peşti

În urmă cu câteva săptămâni, periodic, au început să cadă din văzduh, în zona oraşului Fairbanks din Alaska, o mulţime de peştişori vii, o specie de ţipari-arctici, cu o formă asemănătoare unui cablu sec-

ţionat, cunoscută în zonă şi foarte gustoasă (exemplarele ajung la o lungime maximă de 40 de centimetri) pe care locuitorii s-au grăbit să-i strângă pentru a-şi umple congelatoarele.

Fenomenul nu e pe deplin înţeles deşi nu e prima oară când s-a produs. Niciodată însă nu a fost înregistrat un număr atât de mare de peşti. La jumătatea lunii iunie, directorul unei asociaţii de pescari şi doi ornitologi au ţinut o conferinţă de presă în care au oferit cea mai plauzibilă explicaţie, bazându-se, în special, pe observaţiile unor martori.

Aceşti peşti, care trăiesc în ocean, urcă pe cursul râurilor pentru a se reproduce. În asemenea situaţii, densitatea lor e impresionantă. Când se află în ape cu mică adâncime sau când se ridică spre suprafaţa apei devin prăzi uşoare pentru păsări. O parte din peşti sunt înghiţiţi, dar cei mai mulţi sunt purtaţi în cioc şi eliberaţi. Misterul acestui comportament nu a fost încă dezlegat.

Degringoladă la grădina zoologică

Inundaţiile provocate de ploi torenţiale şi de revărsarea râului Vere din Tbilisi (aproximativ 1.200.000 locuitori), capitala Georgiei, s-au soldat cu 8 morţi, zeci de răniţi şi cu numeroase persoane dispărute. Sute de familii au fost evacuate.

Apele au inundat şi grădina zoologică a oraşului din care au scăpat numeroase animale, foarte multe periculoase: tigri, crocodili, lei, jaguari, urşi, lupi... Au fost semnalate

cazuri în care unele dintre aceste animale au atacat oameni. Unele au fost ucise de poliţie, altele, capturate. Printre evadaţi a figurat şi rinocerul din fotografia de mai sus, imagine care a făcut înconjurul lumii.

DORIN MĂRAN

Decât...

Să vorbim corect!

Atât revista noastră cât şi mulţi iubitori ai limbii române au lansat o adevărată campanie în presa vorbită şi scrisă împotriva îngrozitorului „decât" folosit nu în comparaţii: „mai înalt *decât* fratele lui", ci în propoziţii afirmative de tipul „a plouat *decât* două ore". Cu toţii ne-am străduit să demonstrăm că în acest caz folosirea sa este greşită, sensul cuvântului fiind restrictiv, folosit în construcţii negative. În cele afirmative trebuie înlocuit cu *numai*. Se pare că indicaţiile acestea au fost parţial receptate. Există vorbitori care l-au îmbrăţişat numaidecât pe „numai" dar au refuzat categoric la „decât".

Rezultatul a fost pe cât de neaşteptat pe atât de oribil pentru că a apărut hibridul „a plouat *decât numai* două ore". De aceea ţinem să subliniem (pentru a câta oară?!?) că formulările corecte în această situaţie sunt „*nu* a plouat *decât* două ore" sau „a plouat *numai* două ore". *(I.S.)*

Starea de veghe

Marinaleda — miracolul andaluz

„Munceşte mai puţin pentru a avea toţi de lucru!" – este o deviză a locuitorilor micului oraş spaniol Marinaleda, unde, arătam în numărul precedent, utopia socială e realitate: şomaj zero, un loc de muncă plătit mulţumitor pentru muncitori, o viaţă liniştită, cu bucurii sufleteşti ce nu nasc nevoia de lux, glorie, îmbogăţire. Care să fie secretul acestui petic de lume aproape necunoscut?

Pare greu de conceput, însă unul dintre resorturile principale ale acestei reuşite incredibile este pur şi simplu voinţa de a face ceva şi credinţa în reuşită. De pildă, mergând clar contra curentului, localnicii pot închiria o casă de minimum 90 de metri pătraţi, cu terasă şi un teren înconjurător de 100 metri pătraţi, pentru numai 15 euro pe lună. Doar cu o condiţie la care, din păcate, omul modern, atât de comod şi de pasiv, aderă tot mai greu şi mai rar: fiecare trebuie să participe la construirea locuinţei respective, urmând „filosofia orizontală" ce guvernează toate activităţile din Marinaleda.

Iar în aceeaşi linie, trebuie remarcat că şi instruirea, până de curând mai mult decât deficitară, azi e un vis urât; la şcoala primară şi colegiul-liceu se înscriu deopotrivă copii şi adulţi, beneficiind, între altele, de cantina plătită cu numai 15 euro pe lună. La fel de semnificativ, în orăşel nu există poliţie (nu e nevoie de aşa ceva), iar deciziile de interes comun sunt luate de o adunare la care toţi locuitorii sunt chemaţi să participe. Cât despre impozite, ele sunt foarte mici, iar bugetul, odată stabilit, va fi folosit cu un discernământ extrem, fiecare euro investit având o motivaţie clară şi raţională.

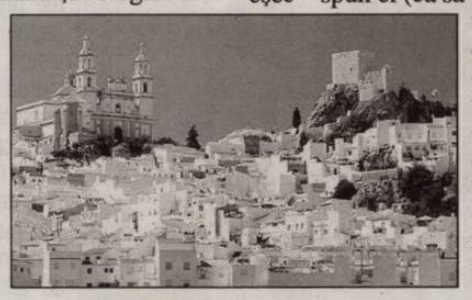

Pământul nu aparţine cuiva anume, el nu se vinde, e al tuturor – e o deviză a localnicilor aplicată ca atare fără echivoc. Criza? Sistemul capitalist în sine a fost dintotdeauna un eşec – spun ei (ca să vedeţi că se face totuşi şi politică) – nu datează de ieri. Realităţile au rămas aceleaşi: vreo 2% deţin 50% din terenuri, iar... cei care vor să reformeze capitalismul, de fapt, doresc să schimbe ceva ca să rămână totul neschimbat.

Democraţia trebuie să fie economică şi socială, nu doar politică. În fond, pentru aceasta din urmă un 50% + 1 nu foloseşte la nimic: o democraţie adevărată presupune 80-90% de adepţi ai unei idei. Şi nu e tot. „Organizăm numeroase sărbători cu mâncare gratuită, iar pentru organizare, preparare şi servire întotdeauna se găsesc destui voluntari. Bucuria şi sărbătoarea trebuie să fie un drept, gratuite şi pentru toată lumea. Nu lăsăm niciodată «maioneza mediatică» să ne dicteze ce trebuie să ne placă, avem cultura noastră autentică!"

Iar pentru a fi şi mai expliciţi în intransigenţa lor atât de binevenită, localnicii provoacă pe oricine cu sloganul: „Stinge televizorul, aprinde-ţi creierul!" Un mod de a gândi şi de a acţiona, în fond, pentru orice om de pe planetă care mai are măcar un dram de substanţă cenuşie care încă nu a fost spălată prin duşurile mediatice şi consumiste devastatoare...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: INTACT S.A.

Misterul valurilor submarine

În toate oceanele şi în unele mări se formează, în adâncuri, valuri uriaşe. Cercetătorii, care nu deţin multe informaţii legate de modul în care se formează şi despre evoluţia lor, au elaborat un scenariu pe baza observaţiilor din sateliţi, a datelor furnizate de instrumente de măsură scufundate pe cabluri la adâncimi de până la 3.500 de metri şi a simulărilor informatice.

Fenomenul a fost resimţit pentru prima oară la începutul secolului al XX-lea de exploratorul norvegian Fridtjof Nansen care, în timp ce naviga pe Marea Tasmaniei, nu înţelegea de ce vasul înainta cu dificultate. A presupus că este vorba de un fenomen subacvatic perturbator, generat de curenţi. La începutul secolului al XXI-lea s-au făcut primele cercetări subacvatice care au pus în evidenţă valuri uriaşe (denumite şi unde sau maree interne), a căror evoluţie este mai complexă decât cea a valurilor de suprafaţă, generate, în cea mai mare parte, de vânt.

Se consideră că valurile şi învolburările create în adâncimi au un impact major asupra circulaţiei generale a apelor oceanelor, asupra biologiei locale, bulversând ecosistemele.

În timp ce traversează adâncurile mărilor şi oceanelor, ridică şi amestecă nutrimente (fitoplancton), substanţe şi gaze precum azotul şi fosforul care ajung la suprafaţă. Fitoplanctonul, care reprezintă prima verigă a lanţului alimentar oceanic, produce 50%! din oxigenul pe care îl respirăm. Pe de altă parte, are un rol important în absorbţia emisiilor de bioxid de carbon ale oceanelor.

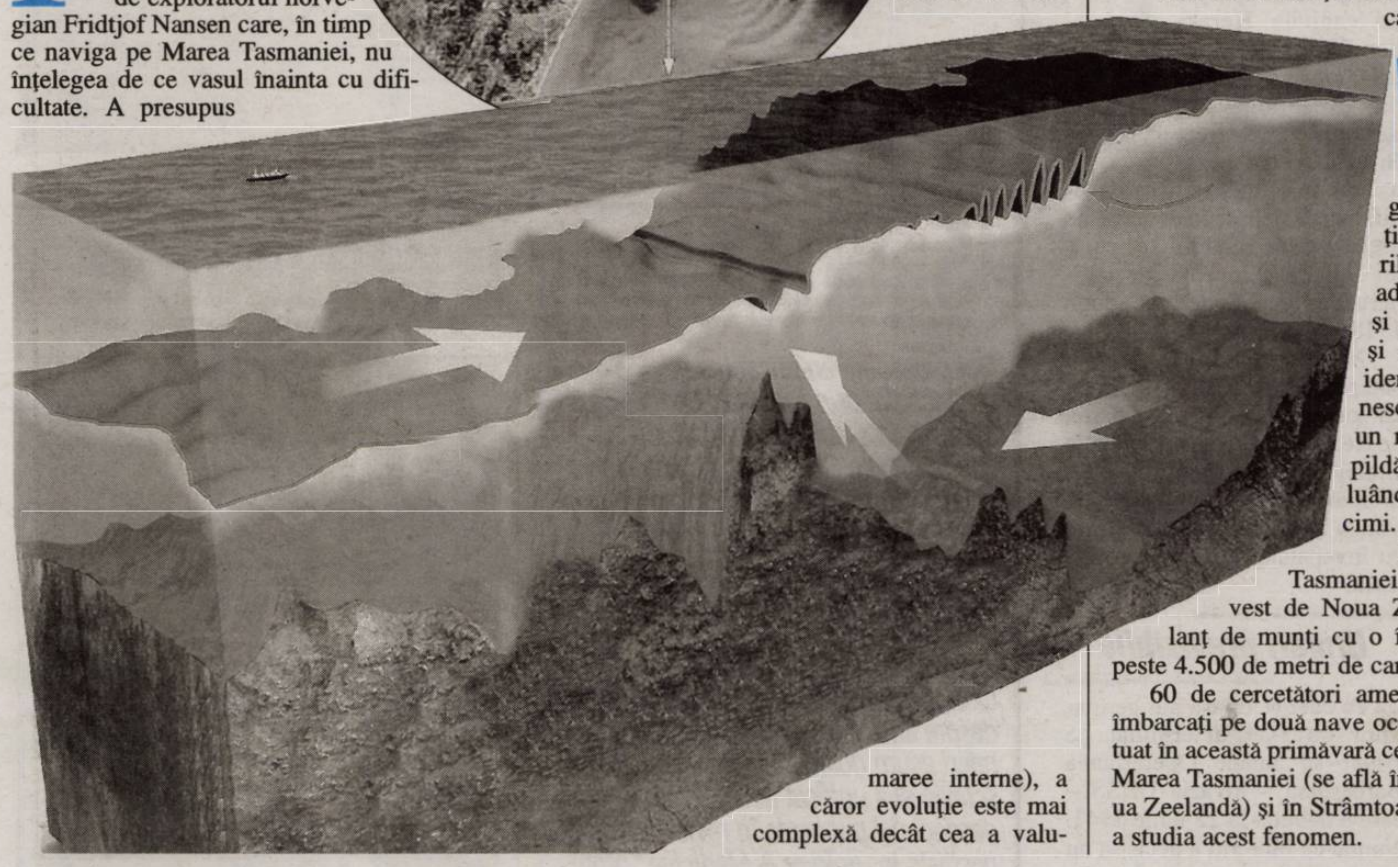

Ce se întâmplă practic?

Valurile sunt generate de interacţiunea dintre straturile oceanice de mare adâncime cu presiuni şi temperaturi diferite şi de factori încă neidentificaţi. Când întâlnesc obstacole majore – un munte submarin, de pildă – se separă, evoluând la diverse adâncimi.

Pe planşeul mării Tasmaniei, de pildă, la sud-vest de Noua Zeelandă se află un lanţ de munţi cu o înălţime maximă de peste 4.500 de metri de care valurile se izbesc.

60 de cercetători americani şi australieni îmbarcaţi pe două nave oceanografice au efectuat în această primăvară cercetări submarine în Marea Tasmaniei (se află între Australia şi Noua Zeelandă) şi în Strâmtoarea Gibraltar pentru a studia acest fenomen.

Au plecat din Hobart, capitala insulei Tasmania, cunoscută şi sub denumirea de „cimitirul valurilor", unde uriaşii submarini se izbesc de coaste. Odată ajunşi în Marea Tasmaniei cercetătorii nu s-au lăsat înşelaţi de calmul mării, ştiind că mase uriaşe de apă cu o înălţime maximă de 300 de metri se deplasau pe o distanţă de sute de kilometri, degajând o formidabilă cantitate de energie. Rezultatele cercetărilor vor fi comunicate în această vară.

Pe baza informaţiilor furnizate de sateliţi, un fenomen mai puţin obişnuit legat de evoluţia acestor valuri uriaşe a fost pus în evidenţă de oceanografi din Ţările de Jos în Groapa Romanche, din Oceanul Atlantic, la o adâncime de 4.450 metri, unde au fost identificate aproximativ 250 de valuri care se deplasau cu viteze diferite, spărgându-se în urma coliziunilor dintre ele.

Minirobot origami

Chiar şi James Bond ar fi încântat să urmărească evoluţia robotului-spion miniaturizat, cu o anvergură de 1, 7 centimetri şi o greutate de 0,3 grame, realizat de cercetători de la Massachusetts Institute of Technology şi de la Universitatea din München. Şi să intre în posesia unor exemplare, dar după ce va fi perfecţionat prototipul. Evident, dacă vor fi agreate de scenarişti...

E constituit din două foi de polistiren, care se pliază şi se desfăşoară în funcţie de situaţii, între care se află un magnet, captatori şi patru bobine electromagnetice.

Se deplasează cu uşurinţă, urmând trasee prestabilite, chiar şi cu un minuscul bagaj ataşat pe spate cu o greutate maximă de 0,6 grame, inclusiv pe terenuri accidentate, poate înota şi ocoli obstacole şi, dacă e cazul, se autodistruge, deschizând micul rezervor cu acetonă care topeşte polistirenul.

Deocamdată nu se poate deplasa decât pe o suprafaţă încălzită supusă unui câmp magnetic. Următorul prototip va fi realizat într-o nouă formulă tehnologică care să-i permită să devină operaţional, evident, în cadrul unor misiuni militare.

A ieşit din hibernare

Vă întrebaţi, probabil, ce mai face eroul spaţial european, robotul-laborator Philae, care a rămas de câteva luni fără energie solară şi al cărui destin e periclitat de temperaturile care îl vor dezintegra când cometa Ciuriumov, aflată la 500 milioane de kilometri de Terra, se va apropia de Soare. De 6 luni, panourile sale solare au captat foarte puţină energie, neaflându-se în bătaia astrului, energie care nu i-a permis robotului nici măcar să transmită semnale sondei spaţiale.

Sâmbătă, 13 iunie, sonda spaţială europeană Rosetta, cea care l-a depus pe solul cometei, a transmis Centrului de operaţiuni spaţiale din Darmstadt, Germania, din cadrul CNES, semnale emise de robot, timp de 2 minute şi 40 de secunde, din care reieşea faptul că acesta s-a... trezit, după ce cometa a ieşit din „conul de umbră" (pe cometă, ziua durează 12 ore). A doua zi a transmis semnale de calitate inferioară iar în ultimele zile, semnale cu întreruperi frecvente.

Cercetătorii aşteaptă noi informaţii, precise, sperând ca energia captată de cele 4 panouri solare să-i permită şi continuarea misiunii. După ce vor fi transmise, le vom semnala, în cel mai scurt timp posibil, în această pagină.

„Străbunica" zburătoare

Fosile bine conservate ale două păsări – oase şi pene – aparţinând speciei *Archaeornitura neemannae*, din care au derivat toate speciile de păsări având caracteristici comune cu aceasta, au fost descoperite de paleontologi într-un sit din nord-estul Chinei. Sunt cele mai vechi fosile descoperite – 130 milioane de ani – aparţinând acestei specii.

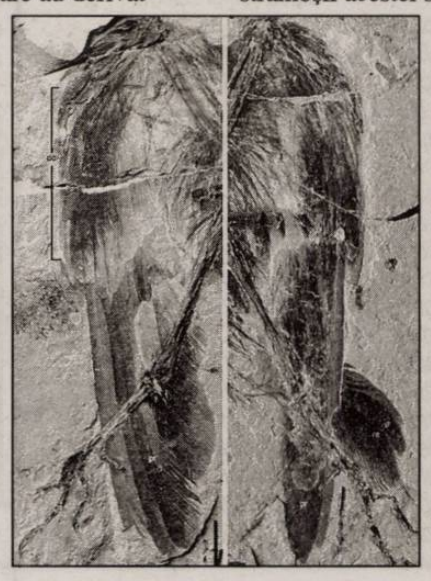

Paleontologii chinezi au ajuns la concluzia că pasărea, cam de mărimea unei vrăbii, înzestrată cu o mare diversitate de tipuri de pene, trăia într-un mediu semiacvatic. Se presupune că strămoşii acestei specii ar fi apărut pe scara evoluţiei în urmă cu 160-170 milioane de ani, cu mult timp înainte de apariţia celebrei păsări-reptilă Archaeopteryx (cele mai vechi fosile având o vechime de 150 milioane de ani).

Deocamdată, este imposibil să se stabilească o eventuală legătură de rudenie între cele două specii.

Imprimantă 3D ultrarapidă

„Inspirându-se" dintr-o secvenţă a filmului „Terminator 2" în care un robot lichefiat revine la „viaţă", o echipă de cercetători americani din cadrul societăţii Carbon3D — Carolina de Nord — a realizat o imprimantă denumită 3D-25 care funcţionează de 100 de ori mai rapid decât cele mai performante modele. Imprimarea nu se face prin adăugare de materie, strat cu strat, ci continuu. Cercetătorii au aplicat aşa-numitul principiu al foto-polimerizării care se bazează pe particularitatea unor răşini de a se solidifică rapid în contact cu lumina, oxigenul şi căldura.

Pagină realizată de **DORIN MĂRAN**

Operaţiunea Mercur

Bătălia pentru Creta

Insula Creta, aparţinând statului grec, are o poziţie strategică în estul Mediteranei. Este a cincea insulă ca mărime după Sicilia, Sardinia, Cipru şi Corsica. Capitala este la Heraklion şi în perioada celui de-al Doilea Război Mondial a fost o ţintă predilectă şi a Puterilor Axei, şi a aliaţilor. La 25 aprilie 1941, Hitler a semnat Directiva care prevedea invadarea Cretei. Având în vedere protecţia navală oferită de Marina Regală Britanică, germanii trebuiau să găsească o strategie specială, şi au reuşit.

Atac terestru la Heraklion

Uriaş desant aerian

Ziua declanşării invaziei Cretei a fost 20 mai 1941, data la care a debutat Operaţiunea Mercur. Luptele au durat doar unsprezece zile. La 1 iunie, colonelul Campbell, comandantul trupelor din capitala Heraklion, s-a predat. A fost o victorie suficient de rapidă, însă Hitler nu a fost foarte bucuros, întrucât pierderile armatei germane au fost uriaşe. Istoricii spun că a fost o „victorie de gen Pyrus", adică un succes cu uriaşe sacrificii.

Trebuie subliniat că Oberkommando des Heeres (Comandamentul Suprem German) nu prea fusese de acord cu ordinul lui Hitler, din cauza implicării forţelor naziste în Operaţiunea Barbarossa. Însă strategia germană a fost eficientă pentru că nemţii au evitat confruntarea navală cu britanicii şi au organizat cel mai mare desant aerian din al Doilea Război Mondial.

Comandanţii Luftwaffe învăţaseră lecţia din eşecul „Bătăliei pentru Anglia" şi aproximativ 20 de mii de paraşutişti au invadat Creta. Dintre aceştia, cel puţin jumătate aveau antrenament pentru „strategia invaziei montane". Pe de altă parte, peste 280 de bombardiere şi 180 aparate de vânătoare au copleşit forţele aliaţilor.

Desant aerian german

Comandantul forţelor aliate din Creta a fost numit generalul maior neo-zeelandez Bernard Freyberg. Germanii au fost conduşi de generalul Luftwaffe Kurt Student, comandantul „paratrupelor", fost pilot în Primul Război Mondial. După ce în prima zi a invaziei aliaţii au obţinut succese locale, germanii au reuşit să ocupe mai multe terenuri de aterizare din estul insulei şi, în consecinţă, suplimentarea cu trupe şi materiale s-a făcut mult mai uşor. Pe de altă parte, din cauza unor deficienţe în comunicare dintre forţele aliate, trupele şi paratrupele germane au obţinut victorii importante, reuşind să se apropie de capitala Heraklion. Trebuie menţionată, totuşi, contribuţia excepţională a Serviciilor Secrete Britanice, care au reuşit de mai multe ori să decodifice mesajele secrete germane prelucrate de celebrul „calculator Enigma", inventat de inginerul Arthur Scherbius după 1918.

Marile pierderi de oameni suferite de invadatorii germani au fost cauzate, în mare parte, de Rezistenţa cretană. Populaţia Cretei s-a mobilizat şi, sub îndrumarea unor organizaţii (de stânga şi de dreapta), au atacat cu înverşunare paraşutiştii germani.

Urmări previzibile

Pierderile uriaşe ale germanilor nu l-au determinat pe Hitler să amâne Operaţiunea Barbarossa – invazia URSS – care a debutat la 22 iunie 1941. Numai că führerul a decis să nu se mai folosească desanturile aeriene, iar în finalul Operaţiunii Mercur a solicitat şi ajutorul trupelor italiene. Însă forţele germane de ocupaţie au avut mult de furcă, întrucât populaţia Cretei a continuat până la finele războiului să saboteze armata staţionată în insulă, care comis şi unele masacre.

Fotodocument

Scufundarea lui „Bismarck"

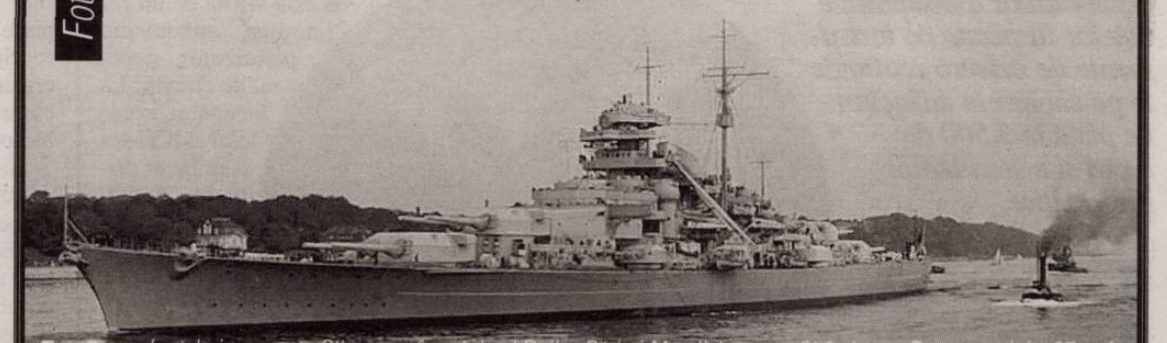

Nava de război germană „Otto von Bismarck" (după numele cancelarului care a „modelat" Unificarea Germaniei în 1871) a fost una dintre cele mai mari nave de război construite în Europa, în cel de-al Doilea Război Mondial (există o navă geamănă „Tirpitz"). Construită la Hamburg, ea a fost lansată în 1939. Dar faimoasa navă, mândria Marinei germane, a participat la o singură acţiune ofensivă, în Strâmtoarea Danemarcei. La 27 mai 1941, „Bismarck" a fost atacată de avioane lansate de pe purtătorul britanic „Ark Royal" şi torpilată. Grav avariată, ea a fost scufundată de propriul echipaj.

Secretele unui preşedinte

Doi preşedinţi americani, a căror carieră s-a încheiat prin asasinat, nu încetează să reprezinte obiectul unor studii ale istoricilor din SUA. Crimele comise asupra republicanului Abraham Lincoln (în 1865) şi democratului John F. Kennedy (în 1963), sunt despărţite de un aproape un veac (dar nu „de singurătate", căci în 1901 a murit şi preşedintele William McKinley, în urma unui atentat). Mereu ies la iveală date noi despre ambele personalităţi. Ne vom referi acum doar la „geniul care a abolit sclavia şi a unificat ţara", pe baza unor descoperiri publicate în revista „Perspectives in Biology & Medicine". Vom afla că Lincoln n-a fost doar un preşedinte cu mână de fier, ci şi un om care a ştiut să-şi învingă marile conflicte cu propriul destin.

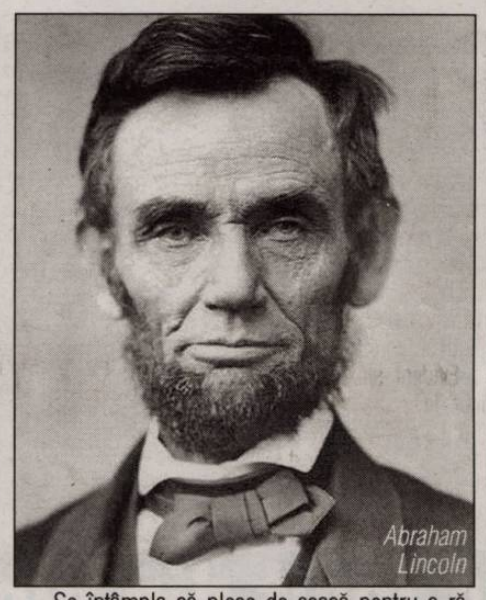
Abraham Lincoln

Un dur cu suflet de catifea

Născut într-un cătun din statul Kentucky (în 1809), Lincoln („Marele emacipator", sau „Cinstitul Abe") a studiat singur dreptul şi a intrat încă din tinereţe în viaţa politică. În 1860 este ales preşedinte, iar în 1861 izbucneşte Războiul civil — provocat de despărţirea de Uniune a unor state din sud, care au format Confederaţia Statelor Americii. Ţelurile lui prezidenţiale, susţinute cu o fermitate ieşită din comun, au fost refacerea Uniunii şi abolirea sclaviei. A reuşit în ambele tentative, dar a plătit cu viaţa uriaşele succese: la 15 aprilie 1865 a fost asasinat de un anarhist.

Întrebarea la care au răspuns cercetătorii vieţii lui Lincoln a fost următoarea: ce s-a întâmplat cu el în „perioada neagră" dintre anii 1858 şi 1861, când acest bărbat atât de tandru cu soţia, Mary, şi atât de plăcut celor din jur a devenit de nerecunoscut. Abe avea dese accese de furie, fără motivaţie reală, pe fondul a ceea ce analiştii au numit „depresia profundă în forma endogenă (interiorizată) sau melancolică".

Se întâmpla să plece de acasă pentru a rămâne într-o singurătate absolută, pentru câteva ore sau chiar zile; izbucnea necontrolat în hohote de râs, sau, atunci când se enerva, avea grimase înfiorătoare, ca şi cum ar vrea să-şi sfâşie preopinentul. Insomniile se ţineau lanţ, iar, din când în când, tremurăturile mâinilor şi ale bărbiei evidenţiau o dezechilibrare extrem de îngrijorătoare pentru Mary, care ştia de cât de multă căldură sufletească era capabil soţul ei.

Dependenţa de... mercur

Culpa acestor manifestări patologice a fost atribuită... mercurului. Lincoln, nu se ştie în ce împrejurări, începuse o cură discretă cu „mica pastilă albastră" sau „medicamentul tuturor". În acea epocă, această pilulă era considerată un fel panaceu, util (se credea) pentru cele mai diverse afecţiuni, de la tuberculoză până la dureri de dinţi. Sumarele date farmaceutice de atunci nu ţineau cont de efectele secundare ale mercurului. Simptomele nevrotice ale lui Lincoln — omul cu suflet de catifea de până atunci — deveniseră inevitabile.

Aşa a început războiul interior al viitorului preşedinte; când şi-a conştientizat anormalitatea comportării, eforturile lui volitive s-au înteţit treptat, dar lupta a fost incredibil de lungă. Aproape trei ani a durat acest război secret. Lincoln a reuşit să pună capăt tratamentului cu mercur, chiar înainte de izbucnirea Războiului Civil, în 1861. Victoria împotriva lui însuşi a uimit pe toţi cei apropiaţi, care abia atunci au aflat că folosise acel medicament de care devenise dependent — şi a cărui preparare urma să înceteze peste câţiva ani. A trecut cu o bărbătească forţă psihică peste dramele familiale (moartea fiului) şi şi-a păstrat neatinse idealurile cu o fermitate exemplară.

Lincoln Memorial din Washington

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

2 iulie 1934

Se încheie „Noaptea cuţitelor lungi"

La 30 iulie 1934 a debutat acţiunea criminală ordonată de Hitler şi cunoscută sub numele de „Noaptea cuţitelor lungi" (după o legendă din mitul Regelui Arthur, în care era vorba despre o răzbunare). Operaţiunea de epurare a opozanţilor lui Hitler s-a terminat la 2 iulie 1934.

Adolf Hitler fusese numit cancelar de către preşedintele Paul von Hindenburg, la 30 ianuarie 1933. Imediat, noul cancelar a început o acţiune de consolidare totală a puterii politice şi militare, prin eliminarea adversarilor politici. În acea perioadă, Hitler încă nu era deţinătorul suprem al puterii, implicit al armatei. Ataşată partidului nazist era organizaţia paramilitară „Cămăşile brune" sau „Batalioanele de asalt", care acţionau mai ales contra social-democraţilor şi comuniştilor. Dar violenţele răspândite în ţară de aceste batalioane au revoltat populaţia, iar Hitler simţea că pierde popularitatea.

Liderul Batalioanelor de asalt era Ernst Roem (foto), care participase şi el la „Puciul de la berărie". Dar independenţa acestuia faţă de politica lui Hitler îl înfuriase pe liderul nazist, mai ales că Roem voia să controleze şi armata. În consecinţă, Hitler a ordonat Operaţiunea „Noaptea cuţitelor lungi", care a debutat prin arestări la ministerul de interne şi apoi prin surprinderea lui Roem la hotelul unde era cazat. Toţi adepţii lui Roem au fost acuzaţi de trădare, iar Hitler i-a ordonat apoi lui Goering să înceapă acţiunile „plutoanelor de execuţie".

Acuzaţia de trădare a fost adusă în mod abuziv şi împotriva unor personalităţi care nu vedeau în politica lui Hitler o ameliorare a situaţiei interbelice a Germaniei. De aceea, au fost executate fără judecată numeroase persoane — numărul aproximativ este de cel puţin 85 —, printre care s-au aflat şi vicecancelarul Franz von Papen şi fostul cancelar Kurt von Schleicher (împreună cu soţia)... Ulterior, Goering şi Goebbels s-au ocupat de propaganda „legalizării" crimelor, sub pretextul apărării legii în ţară.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

OZN prăbuşit în Rusia?

În precedentele două articole, ne-am referit la filme cu extratereştri şi autopsii. E păcat să nu amintim, alături de ele, şi de un faimos caz rusesc. În decembrie 1991, Uniunea Sovietică dispărea. În Occident se ştia că diversele servicii de informaţii sovietice deţineau numeroase documente, inclusiv provenind din programele (Setka MO, Setka AN etc.) de monitorizare a fenomenului OZN. În acelaşi timp ştiau că, în haosul tranziţiei la noua Rusie, toate aceste informaţii pot ajunge pe piaţa neagră, de unde putea fi obţinut orice document, pentru preţul corect în valută forte (ceea ce s-a şi întâmplat).

Pe partea rusă, persoane interesate de astfel de tranzacţii, ştiau că occidentalilor le va fi foarte dificil să distingă între poveştile şi documentele ruseşti autentice şi cele contrafăcute, aşa că a început o foarte abundentă „dezvăluire" a secretelor sovietice OZN. Au ieşit astfel la iveală informaţii, care mai de care mai năstruşnice, despre subiecte delicate, inclusiv prăbuşiri OZN, pacte cu extratereştrii şi altele asemenea, care ar fi avut loc, de-a lungul anilor, pe teritoriul URSS...

Evident, situaţia convenea serviciilor de contrainformaţii din ambele părţi, care erau interesate în amplificarea confuziei pe acest subiect şi în ridiculizarea celor ce cred în prezenţa extraterestră.

În acest context, Associated Television Inc din Hollywood, a produs în 1998 filmul *The Secret KGB UFO Files*, difuzat în reţeaua TNT (Turner Network Television) pe 13 septembrie 1998. Reclama spunea că e vorba de „imagini speciale, nemaivăzute, a ceea ce se crede a fi o prăbuşire OZN reală şi autopsiile unor extratereştri, relatări de primă mână, ale unor foşti agenţi KGB privind incidente OZN, recrearea convingătoare a unor întâlniri extraterestre şi interviuri în premieră cu experţii care au văzut documentele şi cunosc adevărul".

Hollywood-ul şi extratereştrii

Nucleul filmului era constituit — se spunea — din extrase de pe patru bobine cinematografice, cu peliculă color de 16 milimetri, înregistrate în primăvara anului 1969 şi provenind din arhivele secrete KGB. Într-un fragment, pot fi văzuţi militari sosind la liziera unei păduri de mesteceni, care s-ar fi aflat nu departe de oraşul Ekaterinburg (pe atunci Sverdlovsk). Aici, pe jumătate înfipt în solul nisipos şi sprijinit, aproape vertical, de copaci, se găsea un obiect discoidal, alb, cu diametrul de circa 6 metri. Soldaţi, ofiţeri şi civili cu figuri preocupate trebăluiau în jurul obiectului. Filmările s-au făcut din trei puncte diferite, dintre care unul mobil, dar niciunul dintre imagini nu arată discul decât din faţă.

Un al doilea set de înregistrări înfăţişează disecţia unei fiinţe, aparent umanoide, de mici dimensiuni. Pe masa de autopsie nu mai era decât un tors, cu un singur umăr vizibil, şi un braţ detaşat. Coşul pieptului nu era mai mare decât al unui câine de talie mijlocie, braţul avea patru degete. Toate aceste resturi aveau culoarea verde... Persoanele care lucrau cu cadavrul aveau mănuşi, dar nu purtau nici măşti de protecţie nici ochelari.

Filmul american era prezentat de binecunoscutul actor Roger Moore. Realizatorii au luat o declaraţie de la un scriitor rus, pe nume Veniamin G. Vereşceaghin, care se arăta convins că obiectul găsit căzuse în pădure pe 27 noiembrie 1968, când a avut loc o explozie; mai mulţi martori au văzut păbuşirea, evenimentul fiind consemnat în ziarul care apărea în Sverdlovsk. Apoi, în primăvara anului 1969, ţăranii din zona Berezovsk au găsit discul şi au anunţat KGB-ul. Vereşceaghin a publicat şi o carte (arătată în film) în care argumentează această ipoteză. Între timp au ieşit la iveală, pe căi ocolite, şi documentele din arhiva KGB care fac referire la operaţiunile de recuperare şi a fost găsit şi un martor, în persoana fostului lucrător KGB Pavel A. Klimcenkov, care susţinea, în faţa camerei de luat vederi, că a participat personal la această operaţie. Iniţial s-a crezut că era un avion spion american, apoi s-a constatat că nicio putere pământeană nu poseda astfel de aeronave, nici tehnologiile necesare pentru a produce componentele sale.

S-a stabilit — se spunea în film — că pelicula de pe cele patru bobine provenea din perioada respectivă şi era de calitatea folosită pentru astfel de operaţii. Uniformele, indicativele militarilor, totul, confirma autenticitatea peliculei. A fost identificată şi sala de disecţii, la Moscova, şi, coincidenţă sinistră, s-a descoperit că în perioada respectivă trei cadre medicale de la respectiva instituţie decedaseră (fişele de deces

erau prezentate în film), toate în aceeaşi zi şi toate de „congestie cerebrală"...

În filmul american apar şi personalităţi incontestabile ale ufologiei: Antonio Huneeus, George Filer şi Stanton Friedman. Friedman era evaziv, fără a-şi pierde capul, Filer nu părea să jure că accidentul şi autopsia ar fi autentice. Huneeus a fost, se pare, manipulat de către producători. Dar el şi-a exprimat ulterior poziţia clară, în articolele pe care le-a publicat pe această temă, afirmând că filmul nu i s-a părut autentic.

Printre ufologii pe care îi vedem în film este şi Paul Stonehill, rus la origine, singurul care a apărat ulterior, cu încrâncenare, autenticitatea cazului. El a emis chiar ipoteza că şi industria militară sovietică ar fi putut profita, la rândul ei, din „retroingineria" unor artefacte găsite în acel OZN.

Prima impresie pe care filmul a produs-o asupra cunoscătorilor din România a fost că nu era imposibil ca peliculele din 1969 să fi fost făcute într-adevăr de KGB, în perioada respectivă, dar aceastea erau fie de ficţiune, „demonstrative" ori de „şcoală", destinate vizionării şi discutării, ca un „studiu de caz", ori poate pentru testarea psihologică a unor persoane din structurile KGB. Mai puţin probabil, dar posibil totuşi, filmul putea să fi fost făcut pentru dezinformare. În SUA se realizaseră astfel de filme cu OZN-uri.

Din păcate însă, pentru o istorie atât de frumoasă, s-a descoperit foarte repede că lucrurile stau altfel. Probabil că cele mai importante investigaţii în acest sens le-a realizat ufologul veteran rus Boris Şurinov, pe atunci autor a două cărţi (una în limba rusă, alta în franceză) şi participant cu regularitate la congresele internaţionale de ufologie. El a anunţat, încă din ianuarie 1999, că avem de-a face cu o înşelătorie.

Şurinov a descoperit, pentru început, că nimeni în Rusia nu auzise de acel Veresciaghin, şi cu atât mai puţin de cartea sa. Apoi, s-a căutat ziarul (arătat în film) în care s-ar fi publicat articolul despre misterioasa explozie din toamna 1968. Ziarul nu semăna cu nicio publicaţie din Sverdlovsk-ul acelor vremuri, iar în cele care existaseră, aflate în biblioteci, nu există nicio menţiune despre vreo explozie sau vreun disc recuperat.

Balalaici în rol de Kalaşnikov

Mai departe, continuând analiza asupra filmelor, Şurinov comenta: „Gardienii par aşezaţi într-o manieră destul de neorganizată, ţinând Kalashnikov-urile ca pe nişte balalaici, îndreptând armele aproape în orice direcţie... Şi chiar ţintind spre ofiţerii superiori care aparent inspectează obiectul". În plus, soldaţii apar în camioane descoperite, ceea ce ar fi fost imposibil în condiţiile lunii martie siberiene. Dar cele mai mari inconsistenţe apar la uniforme. Acestea sunt cele care au început să fie introduse abia în iulie 1969 şi nu s-au generalizat decât în 1970-1971, deci nu aveau cum să fie purtate în martie 1969. Apoi, toţi soldaţii poartă centuri specifice doar ofiţerilor, ceea ce, dacă s-ar fi întâmplat în mod real, era o flagrantă încălcare a regulamentului.

Colac peste pupăză, la un moment dat a apărut o doamnă, Olga Dolgaleva, de la studiourile de film Maxim Gorki din Moscova. Ea a declarat că în februarie 1998 au venit la ea doi tineri cineaşti americani (regizor şi cameraman) spunând că vor să facă nişte filmări pentru un clip publicitar. Au rugat-o pe Olga să le fie asistent de regie şi să organizeze o mică echipă pentru filmări. Era o activitate în afara serviciului, din care se puteau câştiga nişte bani (nu mulţi, a comentat ea), aşa că a acceptat.

S-a găsit un loc, în Alabino (lângă Moscova, la 40 minute cu un tren suburban), unde existau toate condiţiile: natură frumoasă, pădure, câmp. Americanii au plătit un ofiţer, după care o companie de soldaţi a fost imediat gata să devină implicată în căutarea extratereştrilor. Olga spunea că americanii au insistat foarte mult ca soldaţii să arate ca cei de la arma antiaeriană, în 1968. Şefa garderobei militarilor s-a pomenit într-o situaţie foarte dificilă — nu era nimic potrivit la îndemână. A apărut o problemă chiar şi cu pantalonii, dar pe aceştia i-au camuflat sub mantale (pentru un clip publicitar era acceptabil, nu?). Apoi, la câţiva metri de marginea pădurii, americanii au plasat un disc realizat din polistiren expandat. Era vânt, iar discul se răsturna tot timpul...

Şurinov a identificat şi clădirea în care s-a făcut „autopsia". Procedura, îmbrăcămintea etc. erau total diferite de ceea ce era normal în Rusia. El nu a dezvăluit numele persoanelor implicate, pentru a nu le crea probleme. Certificatele de deces din film erau falsuri, pline de greşeli şi denumiri anacronice ş.a.m.d. Şurinov dovedeşte toate cele de mai sus cu câteva zeci de fotografii aflate şi azi pe site-ul său, pentru a lăsa cititorul să se convingă singur.

În 2007, generalul în retragere Nikolai Alexeevici Sciam, fost vicepreşedinte al Comitetului de Preşedinţie al KGB, a fost întrebat de un reporter, cu trimitere la acest film, dacă el ar fi fost informat în caz că s-ar fi petrecut cu adevărat o prăbuşire sau o autopsie. Generalul a răspuns că fireşte, deoarece un astfel de incident nu putea trece fără să fie menţionat la nivelul său, dar el nu avea cunoştinţă de aşa ceva.

Iar Şurinov considera că filmul este, înainte de toate, un foarte bun test pentru integritatea minţii noastre, ca şi pentru onestitatea cu care abordăm lucrurile.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Giulgiul din Torino şi cutremurul

O enigmă a istoriei şi a ştiinţei, deopotrivă. Giulgiul din Torino, care fascinează la fel de mult cum creează controverse, a înflăcărat fantezia multora, dar i-a şi pus la treabă serios pe cercetătorii care s-au aplecat asupra misteriosului fenomen ce a făcut să se imprime pe o pânză, la fel ca pe o peliculă fotografică, chipul Mântuitorului, după ce a fost coborât de pe crucea pe care fusese răstignit. De la prima sa menţiune înregistrată abia în 1357, până astăzi, teorii care mai de care mai (in)credibile nu fac decât să adâncească misterul acestei sfinte relicve.

Mai nou, oamenii de ştiinţă au lansat o nouă ipoteză, şocantă şi ea, care ar explica printre altele şi de ce datarea cu carbon-14, realizată în 1988, simultan, la Universitatea Oxford, Universitatea Arizona şi Şcoala politehnică federală din Zürich, indica... un fals, câtă vreme originea Giulgiului se plasa astfel prin veacul al XII-lea sau chiar al XIV-lea!

Un eveniment de proporţii cosmice

Răstignirea lui Iisus, potrivit dogmaticii creştine, a căpătat amploare cosmică, de vreme ce era vorba despre uciderea cu cruzime a Fiului lui Dumnezeu însuşi. Iar ca o întărire a acestei idei, evenimentul tragic este pus în legătură directă cu un gen de implicare a întregului Cosmos la acesta. Mai exact, pentru a le dovedi ucigaşilor Mântuitorului că făcuseră o greşeală epocală, Divinitatea a făcut ca Pământul să se cutremure chiar când Christos îşi dădea ultima suflare pe cruce, iar Templul devenit simbol al păcatelor lumii să se crape.

Şi foarte interesant, la fel cum destinul lui Iisus nu e un subiect de ficţiune literară cu rol dogmatic, există certitudinea că în acel tragic an 33, în zona Ierusalimului s-a produs cu-adevărat un cutremur puternic. Dar, dacă vorbim în fond despre un fenomen natural, acesta ar reuşi să explice mult mai mult decât atât, argumentând de ce şi cum anume chipul Mântuitorului s-a imprimat pe linţoliu şi, în plus, să conteste cu argumente ştiinţifice concluzia potrivnică a cercetătorilor de la cele trei universităţi, pe care am menţionat-o mai sus.

Anul 33 — experiment în veacul 21

Mai exact, subiectul central al acestui articol relevă faptul că binecunoscuta imprimare a chipului lui Iisus crucificat pe ţesătura de in ar fi fost stimulată de cutremurul în sine, care, printr-o emisie de neutroni, ar fi declanşat reacţiile chimice favorabile insolitei „fotografieri" post-mortem. În plus, acelaşi fenomen al iradierii giulgiului ar fi determinat şi o acumulare de nuclee atomice de C-146 în ţesătura de in, provocând astfel eroarea de interpretare a datării clasice cu izotopul C-14.

Grupul de cercetători coordonat de Alberto Carpinteri, de la Politehnica din Torino, a simulat un seism fărâmând într-o presă mai multe tipuri de roci cu comportament fragil. Potrivit oamenilor de ştiinţă, cutremurul real de acum aproape două milenii putea provoca o emisie de neutroni, care ar fi interacţionat cu atomii de azot prezenţi în fibrele de in, antrenând reacţia chimică ce a dus la imprimarea chipului pe ţesătură.

Totodată, Giulio Fanti, profesor de inginerie mecanică la Universitatea Padova, consideră că în tot acest proces, pe lângă emisia de neutroni, a intervenit şi o descărcare electrică prin ionizarea mediului din jurul conductorului; o altă teorie destul de fragilă, mai ales că majoritatea cercetătorilor contestatari evocă frecvent unul dintre argumentele lor forte: la numărul uriaş de datări cu C-14, o asemenea eroare precum cea invocată de cercetătorii italieni nu a fost înregistrată vreodată.

* * *

O ipoteză controversată în plus? Fără doar şi poate, ar fi şi aceasta o interpretare a teoriei ştiinţifice a cutremurului declanşator al contextului optim „fotografierii" pe linţoliul de in a chipului Mântuitorului trecut prin cumplitul supliciu al crucificării.

O condiţie importantă rămâne însă sub un mare semn de întrebare: se afirmă că ar fi trebuit să avem de-a face cu un seism devastator, care să fi durat cel puţin un sfert de oră, iar până în prezent nu s-au descoperit dovezi concludente în acest sens. Mai mult, nici Biserica încă nu şi-a exprimat un punct de vedere ferm cu privire la autenticitatea (sau nu) Sfântului Giulgiu, care înseamnă atât de mult pentru întreaga lume creştină!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de știut

Zincul este un oligoelement prezent în alimente în cantități neglijabile, motiv pentru care necesarul zilnic trebuie asigurat cu atenție. Este însă interesant de știut cum se manifestă lipsa zincului din organism. La copii lipsa zincului poate duce la încetinirea procesului de creștere și la apariția unor anomalii ale dezvoltării organelor genitale (la băieți). La adulți deficiența se poate traduce în căderea părului, creșterea fragilității unghiilor, piele uscată, oboseală nejustificată etc.

În ceea ce privește prezența în organism, zincul este esențial pentru

Sinteza proteinelor depinde și de zinc

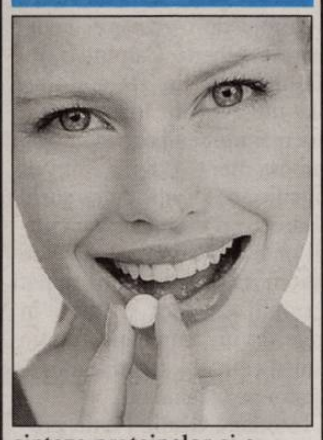

sinteza proteinelor și a insulinei.

Alături de alte oligoelemente, zincul contribuie la creșterea imunității organismului sau la menținerea sănătății vaselor sangvine.

De asemenea, ajută la echilibrarea proceselor care conduc la apariția acneei, a eczemelor sau a altor suferințe dermatologice.

Suplimentele alimentare de genul „multiminerale" sunt o soluție recomandată în situația în care alimentele nu acoperă integral necesarul organismului.

Dr. VALERIU MANTA

Feminitate și rafinament

Vă prezentăm câteva ținute feminine, rafinate, în care și rolul accesoriilor este important. Astfel o rochie simplă, cloș, fără mâneci, de culoarea mentei, cu un decolteu geometric, capătă valoare și datorită curelei bej, din piele, care accentuează supleţea taliei, a poșetei plic și sandalelor în barete, în aceleași nuanțe. O cămașă albastră purtată cu o fustă ajurată asortată și sandale albe cu tocuri impresionante alcătuiesc o ținută perfectă (mai ales dacă te cheamă Jessica Alba).

Și prințesele (Victoria a Suediei și Mette-Marit a Norvegiei) surprinse de indiscreți la Stockholm, arborează rochii lejere, de vară, în nuanțe deschise, cu imprimeuri florale, foarte moderne.

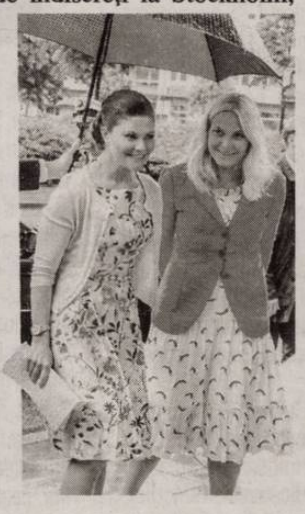

În aceeași notă se înscrie și frumoasa Maya (fiica lui Uma Thurman), de 16 ani, surprinsă într-o rochie lungă, din mătase imprimată, tot cu desen floral.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Corelații surprinzătoare

Scriam săptămânile trecute despre concluziile cercetătorilor vizând culorile ambientale cu care ne înconjurăm. Acestea ne pot influența mult starea de spirit având ecouri diferite asupra stării emoționale. Unele induc o stare de relaxare și de bună dispoziție, altele induc nervozitate.

Iată că cercetătorii au aprofundat subiectul și au concluzionat că între personalitatea fiecăruia și culorile preferate există corelații. Astfel, culorile preferate, reflectate în ținutele de fiecare zi adoptate își pun amprenta asupra personalității. Există culori față de care, în mod inexplicabil, vă simțiți atrase din prima secundă. Psihologii s-au grăbit să spună că această preferință vă poate defini ca persoană. Să detaliem.

Dacă preferați ***rozul*** diafan pentru obiectele vestimentare, în afara faptului că optați pentru o culoare modernă în această vară, se spune că sunteți o persoană blândă și cu adevărat romantică. Rozul este o culoare caldă, subtilă care trădează o persoană delicată, plină de rafinament, care reușește să profite de orice situație și să vadă fața frumoasă a oamenilor.

Adeptele ***auriului*** sunt pline de viață, energice și cu o gândire pozitivă. Mereu descoperiți ceva nou, niciodată nu vă plictisiți, iar pentru anturaj întrețineți buna dispoziție. Purtând accesorii aurii demonstrați că sunteți distinsă, luminoasă, admirată. Optimismul și încrederea în forțele proprii sunt trăsături definitorii, care vă indică drept o persoană agreabilă.

Albastrul este o culoare profundă, liniștitoare. Dacă aceasta este culoarea dumneavoastră preferată, sunteți o persoană sclipitoare și plină de viață. Nu s-ar putea spune că petreceți prea mult timp „cu nasul în cărți", dar lansați conversații spumoase, amuzante, presărate cu replici înțepătoare. Ca trăsături definitorii sunt subliniate inteligența și modestia.

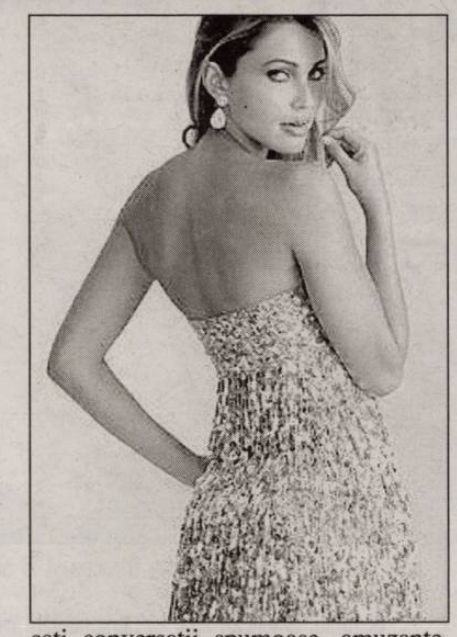

Culoarea șampaniei, o culoare sofisticată, clasică poate defini o persoană recunoscută pentru gusturile sale rafinate în materie de vestimentație, dar și de muzică sau de idei pentru petrecerea timpului liber. Vorbim despre persoane care dezvăluie grație și feminitate, care au o puternică atracție pentru lux, dar stăpânesc deopotrivă arta bunelor maniere și a bunului simț.

Dosarele frumuseții

4 sfaturi utile

1. Sub influența factorilor oxidativi pielea îmbătrânește, prematur. Pentru a o repara, dacă nu ați fost prevăzătoare și efectele nedorite au apărut sau dacă încă mai puteți preveni apariția ridurilor, punctelor negre sau acneei, mizați pe puterea antioxidanților din fructe și legume. Consumați zilnic fructe de pădure, rodii, prune, kiwi, dar și usturoi, varză, spanac, broccoli, sfeclă, ardei gras.

2. Reducerea consumului de zahăr rafinat încetinește îmbătrânirea pielii. Este unul dintre motivele pentru care ar trebui să limitați consumul de dulciuri, dar și de pâine, biscuiți sau de alte produse făinoase. Cosumați, în schimb, cereale integrale, semințe, nuci, migdale.

3. Pentru a avea un obraz luminos și o mină bună, odihniți-vă suficient: cel puțin 6-7 ore pe noapte. Pentru a îmbunătăți calitatea somnului, petreceți mai mult timp plimbându-vă în parcuri, în aer liber, lăsați-vă „invitați" de lumina naturală.

4. Medicii spun că femeilor de peste 45 de ani le este mai greu să gestioneze situațiile stresante și datorită faptului că organismul secretă mai mult cortizol. Producerea serotoninei, „hormonul fericirii", cel care anihilează efectul cortizolului poate fi stimulată de consumul unor alimente cu efect antistres. Este vorba despre banane, pește, carne de curcan și unele condimente (busuioc, mentă, piper, cimbru, salvie).

Gastronomice

Spaghete cu anșoa și broccoli

150 g spaghete, 50 g file de anșoa (de preferat în ulei), o căpățână broccoli, 5 căței usturoi, 1 ardei iute roșu, 6 măsline, parmezan.

Se toacă usturoiul, tulpina de broccoli, ardeiul iute, măslinele și fileurile de anșoa. Într-o tigaie se încinge uleiul din conserva de anșoa, se adaugă ingredientele tocate și se lasă la foc mic aproximativ 10 minute. Între timp, se fierb spaghetele conform instrucțiunilor de pe pachet, iar cu 4 minute înainte de a fi gata se adaugă și buchețelele de broccoli. Se scurge apa și se mai păstrează puțin din ea. Spaghetele cu broccoli și apa păstrată se pun în tigaie, peste amestecul călit. Se mai lasă 2-3 minute pe foc.

Salată de cartofi cu ouă

10 cartofi medii, 5 ouă, o ceapă roșie, 1-2 tulpini de țelină, maioneză, muștar, sare, piper.

Cartofii se fierb întregi și apoi se taie cuburi. Ouăle se fierb separat. Ceapa și tulpinile de țelină se curăță și se taie cuburi mici. Toate ingredientele se pun într-un bol se adaugă maioneză și muștar, după gust. Se condimentează cu sare și piper.

Gâscă în sos cu castraveți acri

O gâscă, 4 linguri ulei, o ceapă, 6 castraveți acri în saramură, verdeață, jumătate de lingură făină, suc de roșii.

Se spală gâsca, se taie bucăți și se pune cu ceapa tăiată fin într-o cratiță cu ulei să se înăbușe acoperit până se pătrunde. Castraveții se țin în apă să se desăreze, apoi se curăță și se taie bucăți mici și subțiri iar când carnea este aproape gata, se pun în cratiță. Verdeața și făina diluată în sucul de roșii se adaugă peste carne. Se lasă să fiarbă și să scadă la foc mic sau în cuptor.

Orez aromat

4 1/2 cești apă, 3 cești orez, 2 linguri ulei, 2 linguri oțet, 1/2 linguriță busuioc uscat, 1/2 linguriță oregano uscat, sare, piper, o roșie tăiată cuburi.

Toate ingredientele se pun într-un vas iar când începe să fiarbă, se face focul mic și se mai lasă 20 minute. Când este gata se stinge focul și se lasă acoperit încă 10 minute.

Milkshake de căpșuni cu înghețată

250 g căpșuni, 250 ml lapte, înghețată cu fructe de pădure, 1 plic praf de frișcă.

Căpșunile se pun în blender și se pasează. Se adaugă laptele și se omogenizează. Separat se prepară frișca și se amestecă bine cu căpșunile și laptele. Se pune înghețată în pahare și se completează cu milkshake-ul de căpșuni.

Pagina realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Matrioşka preistorică

La 150 kilometri de Cairo se află un sit deşertic, Uadi Al-Hitan, cunoscut şi sub denumirea de Valea Balenelor. Cu zeci de milioane de ani în urmă, zona era acoperită de apele unui ocean. Săpăturile au scos la lumină, de-a lungul timpului, fosile de cetacee şi de diverse animale bizare. Au fost descoperite pentru prima oară, în 1902, fosile aparţinând unui număr de 10 specii, de balene care nu au perpetuat până în zilele noastre.

Recentele explorări ale unor cercetători ruşi au pus în evidenţă noi resturi fosilizate ale unor balene care sugerau faptul că una dintre ele o înghiţise pe cealaltă, fiind apoi sfâşiate de un rechin uriaş ale cărui fosile se aflau în apropiere. O îmbinare care o sugerează pe cea a celebrei păpuşi Matrioşka.

Fosilele de balenă, cu o vechime de aproximativ 40 milioane de ani, aparţin genului Basilosaurus, exemplare, prădători feroce, ajungând până la 18 metri lungime. Se hrăneau cu diverse vieţuitoare marine dar şi cu alte cetacee. Aceste animale au trăit într-o perioadă foarte importantă a evoluţiei, în care s-a produs trecerea de la mamifere terestre la mamifere acvatice.

Necropolă antică

În urma unor săpături arheologice preventive efectuate pe viitoarea şosea de centură a municipiului Mureş, între localităţile Sângeorgiu de Mureş şi Erna, au fost descoperite ruinele unei necropole neolitice, din ultima perioadă a epocii de bronz, şi diverse obiecte de la începutul Epocii Fierului (din mileniul I î.Hr.). În cele 21 de morminte s-au păstrat oseminte într-o stare precară de conservare şi diverse obiecte: vase din ceramică, unele dintre ele prezentând urme de alimente, un cuptor, un obiect din fier, probabil o componentă a unui plug, mărgele etc.

Necropola este legată de prezenţa goţilor în Transilvania, o parte din populaţie stabilindu-se în zone din Valea Mureşului, unde au mai fost descoperite vestigii atribuite acestui popor, cele mai importante fiind ale unui cimitir din Sântana de Mureş, pus în evidenţă în 1907.

Arheologii speră să identifice noi vestigii pentru a avea o reprezentare cât mai clară a necropolei şi a istoriei locurilor.

Arbore genealogic revizuit

Cele mai vechi unelte din piatră folosite de om au fost descoperite în imediata apropiere a lacului Turkana din Kenya. Datează din urmă cu 3,3 milioane de ani, cu 700.000 de ani mai mult decât cele mai vechi descoperite vreodată (în Tanzania).

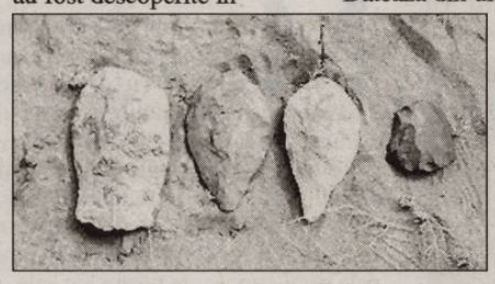

Obiectele – fragmente de piatră şi din lavă ascuţite pe diverse faţete, unele în formă de lamă, şi „percutoare" pentru sfărâmărea pietrelor – ar fi fost cioplite de hominizi din specia Australopithecus, cu înfăţişare asemănătoare primatelor, din care făcea parte şi celebra Lucy, ale

cărei oseminte, cu o vechime de 3,2 milioane de ani, au fost descoperite în Etiopia.

Grupaj realizat de
DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Parcul dendrologic Alba Iulia

Dacă simţiţi, în această vară caniculară, nevoia de a lăsa plaja mării celor mai dornici de distracţii şi mai... potenţi financiar, nu este nicio problemă – există şi alte locuri unde să vă simţiţi mai bine, mai aproape de natură şi, cu siguranţă, mai liniştiţi. Un asemenea loc este parcul dendrologic „Dr. Ioan Vlad" din judeţul Alba. Accesul e uşor – din drumul naţional ce leagă Alba Iulia de Zlatna, cotiţi la stânga, înainte de Micieşti, pe strada Varese, apoi la dreapta, pe strada Nazareth Ilit, şi apoi iar la stânga, pe Strada Valea Popii.

Parcul a fost, mai întâi, doar o idee îndrăzneaţă şi, aparent, irealizabilă, în mintea inimosului inginer silvic Nicolae Patrânjan, care şi-a dorit să aducă un omagiu ilustrului său înaintaş, Ioan Vlad, primul inginer silvic din Alba. Cu tenacitate şi migală, inginerul a reuşit să convingă autorităţile locale de necesitatea acestui proiect şi astfel, dacă în 2001 aici, mai precis pe Dealul Mamut de lângă Alba Iulia, se aflau doar 50 de specii de plante, astăzi se găsesc peste 1.200 de plante din toate colţurile planetei. Pe lângă acestea, vizitatorul are la dispoziţie locuri de odihnă, alei de promenadă, podeţe şi cărări pietruite, ce dau impresia de stampă japoneză.

O notă specială – mai ales că ea vine pe note... muzicale – se cuvine acordată speciilor de păsări cântătoare, care s-au înmulţit în parcul cu o suprafaţă de 18 hectare, după ce acesta a fost împrejmuit şi amenajat. E o adevărată desfătare să străbaţi aleile parcului, admirând exemplare din Sequoia, arborele-gigant din California, sau de bambus chinezesc, care creşte în fiecare zi cu 5 cm, în vreme ce asculţi trilurile miilor de păsărele. Iar păsările, pentru care s-au construit, în cadrul parcului, zeci de cuiburi, mai au un rol: acela de a distruge dăunătorii plantelor şi arborilor, astfel încât intervenţia umană – cu pesticide sau erbicide – să fie complet eliminată, parcul fiind sută la sută ecologic. Există, de asemenea, plante ocrotite sau pe cale de dispariţie, ca strugurii-ursului, bujorul de munte, dar şi colecţii de pini (18 specii), stejari (27 de specii!) sau brazi (8 specii).

Doritorii pot veni aici chiar şi cu bicicletele să străbată aleile asfaltate sau pietruite, dar cel mai bine e să o facă la pas. Ce poate fi mai frumos, într-un amurg de vară sau într-o după-amiază tihnită de toamnă, decât să vă lăsaţi paşii să vă poarte pe aleile acestui colţ de Rai, uitat de lume?...

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Cornetu

Aflată în judeţul Vâlcea, pe Valea Oltului, din satul Călineşti, parte componentă a oraşului Brezoi, la poalele muntelui Cornetu, mănăstirea cu acelaşi nume are hramul „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul".

Locaşul, iniţial schit de călugări, a fost ctitorit de marele vornic Mareş Băjescu şi soţia sa, Maria. Pisania, săpată în piatră de Albeşti, menţionează încheierea lucrărilor la 29 august 1666 în timpul lui Leon Vodă, autorul scrierii fiind popa Stan din Băjeşti.

Schitul a primit importante danii încă înainte de terminarea construcţiei şi, în 1761, în timpul domniei lui Constantin Mavrocordat, căpitanul Alecse Lovişte plăteşte pictura în frescă din Altar, realizată de pictorii Mihai, Radu şi Iordache, menţionaţi într-o altă pisanie, din colţul de sud-est al naosului.

În 1808 biserica şi o parte dintre chilii sunt distruse de un incendiu şi viaţa monahală este întreruptă un timp. În 1835, stareţul Irimah reface chiliile şi pictura murală.

În 1864-1949 biserica este administrată de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti care, în 1885, finanţează construirea inconostasului din lemn de stejar şi, un an mai târziu realizează pictura în ulei.

În 1916, în timpul războiului, biserica este dramatic avariată, distrugându-se partea de sus a cupolei şi o parte din zidul de est al Altarului. Dezastrul este remediat cu prilejul reparaţiilor din 1923-1925, efectuate de Direcţia Monumentelor, dar zidurile respective au rămas nepictate.

O parte dintre zidurile de incintă şi chiliile au fost dărâmate în 1898 când s-a construit tunelul de cale ferată care trecea pe aici iar în locul acestora a fost înălţată o clădire cu etaj. Din construcţiile de odinioară au rămas foişorul şi zidurile dinspre laturile de nord şi est, refăcute cu prilejul restaurărilor din 1960 de Direcţia Monumentelor istorice. Tot cu acest prilej au fost făcute porţile de stejar şi noile acoperişuri ale întregului complex.

Mănăstirea este încadrată într-un pătrat, cuprinzând şi clădirile anexă şi având în colţuri turnuri şi foişor. Biserica îşi păstrează forma originală fiind construită din piatră şi cărămidă cu ziduri foarte groase. Este înaltă, rdicată după un plan trilobat, cu două turle. Turnul clopotniţă, aşezat pe pronaos, are opt laturi, iar cel de pe naos, turnul Pantocratorului, are 10 laturi şi ferestre foarte înguste.

Zidurile exterioare sunt îmbrăcate într-o alternanţă de cărămidă aparentă şi tencuială. De jur-împrejur există un brâu median, înviorat de vopsele, iar acoperişul este din tablă. Interiorul este tradiţional, naosul fiind despărţit de pronaos printr-un zid cu o deschidere mai largă decât o uşă.

Biserica nu are pridvor dar rămâne un monument reprezentativ pentru arhitectura religioasă a secolului al XVII-lea în Ţara Românească.

În prezent, fostul schit de călugări a căpătat statut de mănăstire şi a fost transformat în aşezământ de călugăriţe.

IRINA STOICA

Coşmar şi disperare

Pictorul, desenatorul şi scriitorul elveţian Henry Fuseli (născut „Johann Füssli") a fost nevoit să-şi părăsească ţara de origine (la tinereţe) din cauza unui gest juridic considerat şi pe atunci unul eroic: a ajutat un prieten să dovedească faptele de corupţie ale unui înalt magistrat, suspectat dar „intangibil". Pare o situaţie a lumii moderne, dar asta se-ntâmpla prin 1761, când viitorul pictor avea doar douăzeci de ani.

Capătul visului

Henry Fuseli (1741-1825) s-a născut la Zürich, într-o familie de artişti dar a plecat în Germania şi apoi în Italia, pentru a scăpa de persecuţii. Ajuns în patria marilor maeştri ai Renaşterii, Fuseli îşi schimbă numele şi se hotărăşte să se dedice picturii şi schiţelor. În lunga sa carieră, va realiza peste două sute de picturi şi opt sute de schiţe, unele dintre ele mai apreciate decât pânzele. Deşi la Londra îşi câştiga existenţa cu scurte povestiri, norocul lui a fost insistenţa lui Sir Joshua Reynolds de a se dedica total picturii. Tânărul Fuseli l-a ascultat şi, după mai multe tentative reuşite, a completat un excepţional ciclu de picturi şi desene după poemele epice ale poetului John Milton („Paradisul pierdut" şi „Paradisul regăsit"). Expoziţia cu pricina a fost un mare succes, comparabil cu un ciclul dedicat lui Shakespeare, în aceeaşi perioadă. A fost marele moment de glorie al lui Fuseli, care ulterior a fost numit membru asociat al Academiei regale (după câţiva ani a devenit membru cu drepturi depline).

În aceeaşi perioadă fastă a carierei lui Fuseli, pe plan sentimental se produce o „aventură" care ar fi putut să-i afecteze întreaga viaţă şi carieră. El se căsătorise cu blânda şi frumoasa Sophia Rowlins.

Călăreţ atacat de şarpe

Dar în acea perioadă (1788) primeşte o comandă pentru un portret de la energica feministă Mary Wollstonecraft (fire aventuroasă şi cu multe necazuri în dragoste). În cursul şedinţelor, între cei doi se naşte o idilă suficient de puternică şi Henry a fost foarte aproape de a-şi părăsi proaspăta nevastă. Numai că aceasta a găsit resurse puternice pentru a o alunga pe Mary din preajma soţului său. Avea să fie o mutare fericită, pentru că acea luptătoare pentru drepturile femeilor era o aducătoare de nefericire bărbaţilor din scurta ei viaţă.

Oedip blestemându-şi fiul

Majoritatea covârşitoare a lucrărilor lui Fuseli sunt impregnate cu supranatural şi cu o dinamică excelentă, care ne aduce aminte de scenele în mişcare ale lui Rubens. Mitologia greacă a fost o predilecţie a maestrului (care îl tradusese pe Homer în tinereţe). Apetenţa sa pentru paranormal a condus la realizarea celei mai cunoscute pânze ale sale, şi anume „Coşmarul" (1782), operă care pune în evidenţă fără dubii că Fuseli a fost un mare pictor al epocii sale. Elementul central al compoziţiei este celebrul demon al nopţii, Incubus, care hărţuieşte femeile, provocându-le coşmaruri cu nuanţe erotice. Drama femeilor atacate de Incubus este că pot rămâne însărcinate şi dă naştere unor personaje controversate – cum este şi Merlin, conform unei tradiţii medievale. Nevinovata femeie din compoziţia lui Fuseli devine simbolul nefericii materne. Ea va deveni mama unei vrăjitoare (sau vrăjitor) şi acest blestem o va urmări până la moarte.

Pânza „Coşmarul" este capodopera lui Fuseli cea mai căutată şi mai folosită în tratatele de parapsihologie. Demonul Incubus este aici prezentat ca o monstruozitate, dar unii autori spun că acesta poate lua înfăţişarea unui om obişnuit, pentru a-şi păcăli victima. Oricum ar fi, Fuseli ne face să tresărim în faţa unei capodopere terifiante.

Acvariu record

(„sopranele oceanului"), câte patru din fiecare. În total, aici trăiesc peste o sută de mii de specii marine şi de apă dulce.

Cel mai mare acvariu este Georgia Aquarium din centrul oraşului Atlanta (statul american Georgia), inaugurat în 2005. Uriaşul edificiu din sticlă acrilică şi beton conţine 30 de milioane de litri de apă, repartizate în cinci mari „galerii". Evident, cele mai încăpătoare domenii aparţin rechinilor-balenă (foto) şi balenelor beluga

ZIGZAG în timp şi spaţiu

Poligamie sau monogamie?

Omenirea are un tăcut dar persistent război al convingerilor morale în privinţa poligamiei. Pe două continente, Asia şi Africa – adică aproximativ jumătate din populaţia planetei – poligamia este tolerată şi uneori recomandată, iar pe celelalte este doar o excepţie.

Creştinii din Europa, Americile de Nord şi de Sud şi din Australia nu vor să audă de „imoralitatea" bărbatului cu mai multe neveste, ca şi cum cineva pe acest Pământ este deţinătorul absolut al unei morale. De ce nu lasă morala creştină bărbatul să aibă mai multe neveste?

Hinduşii, budiştii şi politeiştii nu condamnă poligamia. Creatorii acestor religii spun că alte principii morale (şi de drept) sunt mai importante. Pacifismul, liniştea sufletească, absenţa excesele de orice fel, curăţenia somatică printr-o alimentaţie sobră sunt mai demne de luat în seamă. La rândul lor, evreii ştiu că în Vechiul Testament sunt aproape patruzeci de poligamişti, dintre care foarte semnificativi sunt Jacob, David şi Solomon. Vechii evrei vedeau în poligamie o soluţie contra foamei, mizeriei şi văduviei (vezi „Exodul"), iar rolul primei soţii era primordial. În epoca modernă, iudaismul rabinic a scos în afara legii poligamia. O excepţie o reprezintă evreii Karaites (grafie engleză), pentru care a doua nevastă este permisă cu acceptul primeia şi doar dacă bărbatul îi poate oferi mâncare, îmbrăcăminte şi sex în egală măsură faţă de prima fericită.

În statul Israel poligamia este interzisă, dar este tolerată la imigranţii din ţări în care este legală. Unii rabini chiar militează pentru legalizarea „pilegeş" (evreiescul pentru iubită, concubină). Cred că este o atitudine înţeleaptă, dar răspândirea ei este barată de graniţele dogmatice ale religiilor.

Iniţiatorul creştin al mormonismului (care acceptă poligamia), Joseph Smith, a fost ucis de mulţimea furioasă (1844). Dar, în pofida sentimentului antimormon din SUA (născut în statul Utah), ziarul „Salt Lake City" scria în 2005 că mai există circa 37 de mii de mormoni fundamentalişti, dintre care mulţi mai practică poligamia.

Curiozitatea tribului Kuna

Etnia indigenilor Kuna este puţin cunoscută în lumea largă. Ea reprezintă o populaţie de doar câteva zeci de mii de membri, răspândită în Panama şi Columbia. Comunităţile Kuna de astăzi sunt urmaşele triburilor care au dat piept cu conchistadorii şi care acum mai supravieţuiesc graţie limbii şi culturii proprii. Kuna are o tradiţie uluitoare în ceea ce priveşte plantele medicinale, folositoare în peste cincizeci de maladii.

O notă aparte o face populaţia care locuieşte în mica insulă Kuna Yala (Muntele Kuna), care reprezintă un teritoriu autonom. În con-

secinţă, triburile de aici (49 la număr) sunt foarte bine organizate şi conduse de ceea ce se numeşte Kuna General Congress.

Această pseudo-republică are şi un steag în centrul căruia tronează... o svastică! Este desenată cu negru pe fond galben şi simbolul a fost adoptat în 1925. Nu se ştie cum s-a ajuns la această alegere, însă din anul 1942, la una din ramurile svasticii a fost adăugat un inel roşu, pentru a o diferenţia de steagul nazist... Simbol sacru hinduist (însemnând „trai bun") svastica poate fi găsită şi pe artefacte începând din neolitic şi chiar pe coifuri romane şi greceşti, datând din secolul IV î.Ch. Probabil din acest motiv, svastica pe de steagul poporului Kuna Yala nu a fost înlăturată definitiv.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Un cuplu „electric"

Pentru istoria criminalisticii, cazul Ruth Snyder (foto) — Judd Gray este unul rarisim. Esenţiale ni se par următoarele aspecte: doi complici, participanţi la crimă, au dat vina unul pe celălalt pentru uciderea victimei şi nici unul nu a cedat până-n ultimul moment. Deşi justiţia recunoaşte contribuţia decisivă la omor a unui făptaş şi diferenţiază sentinţele, cei doi amanţi n-au cedat şi, în consecinţă, ambii au fost condamnaţi la moarte prin execuţie pe scaun electric.

Absurdul acestei situaţii limită constă în faptul că cei doi chiar s-au iubit, dar sentimentul s-a transformat într-o ură atât de puternică, încât fiecare l-a trimis la moarte pe celălalt, deformând adevărul. De obicei, cel (cea) care a dat lovitura fatală recunoaşte şi îmblânzeşte condamnarea celuilalt.

Un al doilea aspect uluitor este faptul că Ruth Snyder, soţia casnică a lui Albert Snyder (din New York) a încercat de mai multe ori să-şi ucidă soţul (prin otrăvire). Culmea este că sărmanul Albert a făcut, în acele condiţii potrivnice lui, o poliţă grasă de asigurare de viaţă, de 48 de mii de dolari (1927). Ce bărbat ar fi făcut aşa ceva, când ştii ce poamă ai lângă tine? În consecinţă, nevestica Ruth şi amantul Judd Gray au înscenat o spargere a casei, în care dl. Snyder l-ar fi surprins pe hoţ iar acesta l-a ucis prin sugrumare. Părea o crimă perfectă, deşi bunuri de valoare şi bani nu existau în casă. Dar prostia se plăteşte. Detectivii au găsit o hârtie semnată cu iniţialele „J.G.". Sub

presiunea anchetei, Ruth a făcut greşeala vieţii ei, spunând că nu este vorba despre Judd Gray. Poliţia habar n-avea până în acel moment de existenţa amantului cu acel nume şi ancheta a intrat pe această pistă oferită pe tavă chiar de suspectă.

În realitate, era vorba despre o cunoştinţă a victimei, care întâmplător avea acele iniţiale... Poliţia l-a găsit repede pe complicele Judd Gray, căruia nu-i venea să creadă că a fost demascat chiar de iubita sa. După ce a bâlbâit un alibi neconvingător, ambii au fost aduşi în instanţă, unde s-au arătat cu degetul reciproc... Nu se va ştii niciodată a cui a fost mâna criminală. Cert este că ambii au fost executaţi prin scaun electric la Sing Sing (la interval de două ore), în 1928. Ruth Snyder avea 35 de ani şi n-a crezut niciun moment că va fi executată „ca un bărbat".

Știați că...

◆ *...porumbul a fost adus în Europa din America Centrală de către*

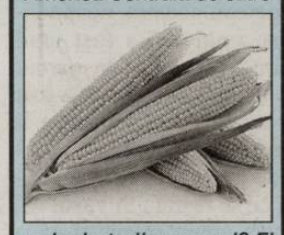

colonizatorii europeni? Ei au învățat de la nativii americani cum să-l cultive.

◆ *...în Evul Mediu se considera că cel mai bun leac împotriva durerii era să bei pulbere de aur amestecată în apă? Evident era un leac pe care puțini și-l puteau permite.*

◆ *...există 20.000 de specii de pești?*

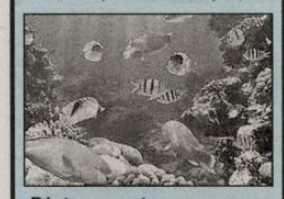

Dintre acestea se pescuiesc circa 200.

◆ *...în marele incendiu londonez din 1666 a fost distrus peste jumătate din oraș? Nu au murit însă decât șase oameni.*

◆ *...în Malaysia multe case sunt construite pe piloni? În felul*

acesta rezistă inundațiilor musonice.

◆ *...în basmele africane căsuța vrăjitoarei, care îi atrage pe copii ca pe Hansel și Gretel, nu este nici din zahăr, nici din turtă dulce? Este făcută din sare.*

◆ *...vulcanul Cotopaxi este unul din-*

tre cei mai activi din lume? Se află în Ecuador.

◆ *...modelul dungilor unei zebre este unic? Ele constituie „amprenta" animalului respectiv.*

Știați că...

Numit în limba localnicilor Tōdai-ji, templul din orașul Nara, din Japonia, este cel mai mare și unul dintre cele mai vechi temple budiste din țară.

Marele Templu din Răsărit

Aflat între Kyoto și Osaka, orașul Nara a fost capitala Japoniei între 710-784 și a rămas celebru pentru mulțimea și frumusețea templelor sale și pentru mulțimea căprioarelor pe care le întâlnești aici la tot pasul.

Legenda spune că zeul antic Takemikazuchi a ajuns pe locul unde se află astăzi orașul călarę pe o căprioară albă. Zeul venise să supravegheze construcțiile la noua capitală a țării, numită inițial Hejo-kyo și de atunci căprioarele au devenit protectori ai orașului și ai țării întregi, fiind considerate emisari ai păcii.

Simbolul orașului rămâne însă marele templul construit în anul 745, cea mai mare construcție de lemn din lume. Anual aici se desfășoară sărbătorile și ritualurile religioase naționale, în prezent templul aparținând sectei Kegon. Inițial acesta a fost templul administrativ al celor șase secte budiste venite din China: Ritsu, Kusha, Jōjitsu, Sanron, Hossō și Kegon. Toate aveau aici birouri și biblioteci proprii.

Construcția a fost înălțată în urma unui edict din anul 741 al împăratului Shōmu care impunea ridicarea unor temple provinciale, ca dovadă a biruinței religiei budiste. Nara era principalul așezământ budist al provinciei Yamato și templu imperial, superior tuturor celorlalte. O altă legendă spune că la realizarea lui au luat parte 2,6 milioane de oameni, cifră, probabil, exagerată, deoarece populația întregii țări era mult mai mică. Se mai spune, că mulțimea călugărilor participanți la construcție a fost condusă de călugărul-arhitect Gyōki (668-749) care, împreună cu o parte dintre confrații săi, a călătorit în toată lumea pentru a solicita donații. Lucrările au fost terminate abia în 751 și costurile lor aproape au falimentat economia japoneză.

În anul 752 a avut loc sfințirea Marelui Buddha, din sala principală a templului. Statuia din bronz are o înălțime de 15 metri. Ceremoniile de inaugurare efectuate de călugărul indian Bodhisena, au fost de o amploare neobișnuită. Au luat parte peste 10.000 de oameni printre care o mulțime de călugări și ambasadori din China și India și însuși împăratul. Zeul este așezat pe un piedestal format din 56 de petale de lotus din bronz, are mâna dreaptă ridicată cu palma spre exterior, într-un gest de binecuvântare și aureola din jurul capului prezintă alegoric cele 16 reîncarnări ale sale. În spatele lui se află două statui: cea a miloasei zeițe Kannon și cea a Zeului japonez al norocului.

Sala Marelui Buddha a fost reconstruită de două ori fiind măcinată de incendii. De aceea ultima versiune datează din 1692. Intrarea în templu se face printr-o poartă uriașă, străjuită de două statui din lemn, înalte de opt metri, reprezentând paznicii uriașei construcții. Aleea centrală te conduce apoi spre treptele care îți oferă accesul spre interior. Aici, pe lângă uriașa statuie și clopotul budist, pe care îl tragi pentru a-ți anunța prezența, există și o altă atracție. Este vorba de un stâlp de susținere din lemn, la baza căruia se află o gaură îngustă. Se crede că cei care pătrund înăuntru prin ea ajung direct în Nirvana. Din nefericire cu excepția copiilor și a femeilor foarte slabe, puțini sunt în stare să intre aici, din cauza dimensiunilor reduse atât ale orificiului, cât și ale spațiului de dedesubt.

Poarta principală

Complexul de la Nara mai conține câteva altare, o clopotniță budistă, o sală de lectură a sutrelor, o sală de păstrare a tobei sacre și o Sală a Lotusului, unde se păstrează o colecție impresionantă de statui și obiecte de ceremonie budiste. Poarta de la intrare, realizată în stilul chinezesc al dinastiei Song, datează din secolul al XII-lea, iar cei doi paznici din lemn sunt opera călugărului japonez Unkei (1150-1223).

În anul 754 călugărul chinez Ganjin (688-763) a introdus ritualul de hirotonire care, pentru călugării budiști trebuia efectuat numai aici.

În anul 784, capitala a fost mutată la Kyoto și așezământul și-a pierdut o parte din putere, dar a rămas cel mai imporant templu budist din Japonia, în zilele noastre având și un rol cultural istoric.

Poarta Ecaterinei

Situată pe latura vestică a vechii cetăți fortificate a Brașovului, Poarta Ecaterinei este singura construcție de acest fel care s-a păstrat până în zilele noastre. Ea făcea legătura între Ulița Orfanilor și așezarea românească din Scheii Brașovului. A fost construită în 1559 dar anterior acesteia, în 1552, exista aici un depozit de praf de pușcă și de proiectile.

Poarta a fost ridicată în stilul Renașterii în plan pătrat, cu turnulețe de pândă la colțuri. În fața ei exista un pod mobil care asigura trecerea peste șanțul cu apă al cetății. După deschiderea porților de la Târgul Cailor, în 1820, și cea din Schei, în 1828, poarta a fost transformată în magazin și a păstrat alături până în zilele noastre o parte din vechiul zid al cetății.

Simboluri ale umanității

Soranus

Adorat din epoca preromană, Soranus este un zeu italic primitiv. Simbol al focului și a luminii avea în slujba sa o mulțime de preoți numiți de sabini hirpu (lupi).

În cinstea sa erau organizate serbări în cadrul cărora i se aduceau ofrande. În semn de închinare și supunere, credincioșii săi treceau peste cărbuni aprinși cu picioarele goale. Unul dintre comentatorii operei lui Virgiliu susține că ritualul era posibil datorită faptului că oamenii își ungeau tălpile cu o soluție din plante cu calități ignifuge și antitermice.

Preluat de mitologia romană, Soranus a fost identificat mai târziu cu Apollo.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Lecţie prohibitivă

Difuzarea pe Internet a unor mesaje, fotografii, imagini video etc. poate crea probleme, unele dramatice, dacă sunt lezate persoane care îi dau în judecată pe imprudenţii internauţi. Dacă judecata e aspră, pot pierde sume importante cerute de avocatul acuzării.

Un caz recent este cel al unui profesor de chimie mexican care a difuzat imagini video filmate în clasă, în care se apropia de elevi cu sticle şi pahare de tequila ca să deguste câteva sortimente şi să aprecieze care dintre ele are cel mai bun gust. Totodată le-a oferit informaţii legate de culoare, tărie, de mărgelele formate la suprafaţă după ce sticla e agitată. Un test de apreciere a calităţii care în opinia sa le-ar fi de ajutor elevilor la maturitate.

Imaginile au stârnit protestul conducerii şcolii. După ce a fost anchetat a venit şi verdictul: suspendare pentru o perioadă nelimitată. Bizară, greu de înţeles atitudinea profesorului, cu atât mai mult cu cât consumul alcoolului este interzis minorilor. (D.M.)

„Arahida" merge mai departe

Acest nume – Arahida – să ştiţi că nu e nici al „adevăratei regine a magiei albe", nici a fiicei nu ştiu cărui interlop periculos. Vorbim despre o biată ţestoasă de mare, absolut inofensivă, care a devenit printr-un concurs de împrejurări dramatic simbolul luptei oamenilor nebântuiţi de idealuri malefice împotriva poluării atroce care din când în când ne arată faţa ei reală. De fapt, „în original", cum ar veni, ţestoasa de Florida se numeşte Peanut (adică, desigur, „Arahida"!), iar însuşi aspectul ei fizic povesteşte despre cum poate omul să distrugă planeta care le oferă dintotdeauna hrană şi adăpost, adică tot ce înseamnă viaţă.

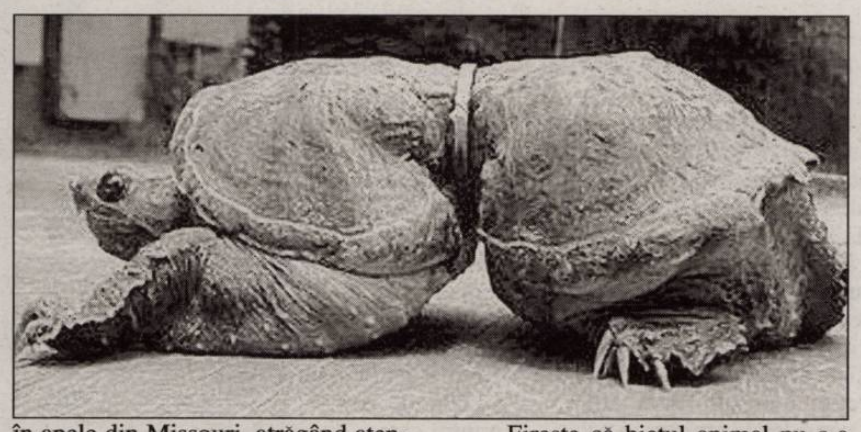

Peanut nu e deloc o... tinerică. Ea a fost găsită în urmă cu două decenii

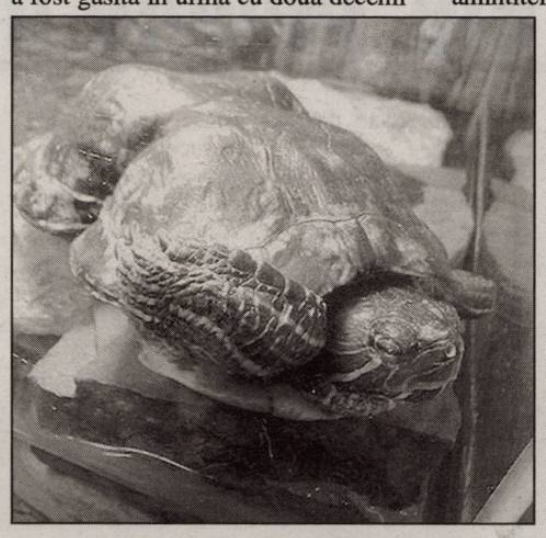

în apele din Missouri, atrăgând atenţia prin forma ei neobişnuită: carapacea, în mod normal ovală, era strangulată la mijloc şi se dezvoltase astfel, căpătând în timp aspectul susamintitei arahide. Explicaţia nu era vreun beteşug rarisim, ci un incident la originea căruia stă omul care mutilase sărmanul animal, pe viaţă: în traiul ei cel de toate zilele în sălbăticie, ţestoasa a cunoscut direct ce înseamnă poluarea fără limite a naturii. Ea a nimerit astfel într-o zonă unde se adunaseră diverse deşeuri care, dacă sunt cumva biodegradabile, vor dispărea numai după lungi veacuri de distrugere a mediului. Acolo, o aparent banală reţea de inele de plastic pentru cutii de bere i-a prins trupul în plină dezvoltare ca într-o capcană ucigaşă.

Firește că bietul animal nu s-a putut descotorosi de inelul ce-i încinsese carapacea ca o centură, astfel că în anii următori s-a dezvoltat la fel ca un copac care „înghite" în trunchiul său obiectele dure ce îi împiedică creşterea normală. În 1993, când a fost descoperită, Peanut avea deja nefireasca „talie de viespe", de fapt o tristă mărturie dincolo de cuvinte despre supliciul la care a fost supusă şi care, infinit mai grav, trimite definitiv în amintire zeci şi sute de specii vii.

Pentru prietena noastră, deznodământul putem spune că a fost unul fericit, ea fiind adoptată de parcul zoologic din Saint-Louis, unde a fost eliberată de inelul de plastic care îi strangula carapacea. Tot acolo, a devenit un fel de vedetă, dar nu din categoria celor ce se răsfaţă în văzul lumii fără a avea vreun merit, ci ca o veritabilă militantă împotriva politicilor criminale ce duc la poluarea planetei şi pentru adoptarea de strategii pentru salvarea vieţii pe Pământ.

Simbol al năzuinţei către o viaţă curată şi sănătoasă, Peanut ajută totodată la întipărirea în mintea generaţiilor tinere a unor lecţii despre ecologie, despre ceea ce „stăpânul" planetei ar trebui să facă pentru ca aceasta să nu devină o bilă stearpă pierdută în Univers. *(A.N.P.)*

Pisică regăsită

O tânără în vârstă de 20 de ani din Vaucresson (Haut-de-Seine), Franţa, primise în dar o pisicuţă birmaneză de care se simţea foarte ataşată. Din nefericire pisica a dispărut de acasă şi toate căutările stăpânei au fost zadarnice.

Cu puţin timp în urmă însă, răsfoind un ziar a găsit la „mica publicitate" un anunţ, însoţit de o fotografie, prin care pisica ei era oferită spre vânzare. Fără să stea pe gânduri tânăra i-a contactat imediat pe ofertanţi, un băiat şi o fată de 18 ani, care cereau pentru animal câteva sute de euro. Ea a negociat cu cei doi şi au fixat o întâlnire într-un restaurant. În acelaşi timp, însă ea a anunţat şi poliţia.

Hoţii s-au trezit cu autorităţile pe cap şi cu un veterinar care îngrijea de multă vreme pisica şi a probat faptul că aparţinea celei care îi reclamase. Astfel stăpâna adevărată şi-a recuperat animalul iar vinovaţii au fost deferiţi justiţiei. *(I.S.)*

Bântuită de fetiţa moartă

Nu sunt puţini cei care îşi pun întrebări serioase legate de o posibilă sau utopică eventualitate de comunicare între lumea viilor şi cea a morţilor, dar când vine vorba chiar să stea faţă-n faţă cu această realitate (?) a „zonei crepusculare", cei mai mulţi dau bir cu fugiţii.

Adevărul e că şi atunci când nu-ţi stă mintea la asemenea şuete macabre, dar eşti pus în faţa faptului împlinit, şocul este unul uriaş. Iar aşa ceva a trăit – susţine ea – o femeie de 24 de ani din provincia filipineză Zamboanga del Sur.

Profund marcată de experienţa sa paranormală, tânăra, care este vânzătoare într-un supermarket din Bacolod City, a relatat într-un final contextul în care era abordată de fantoma unei fete ucise în mod bestial cu câtva timp în urmă şi care dorea să se răzbune.

Femeia a afirmat că primul contact cu spectrul copilei de 13 ani a avut loc anul trecut, pe 13 decembrie, urmând o succesiune de fenomene stranii şi terifiante. Între toate, şi o istorie mai mult decât misterioasă, de parcă şirul de întâlniri stranii nu ar fi fost de ajuns. Într-o zi, tânăra împreună cu câţiva amici, plini de bună-dispoziţie, imortalizau cu aparatul foto acele clipe placate şi nimic nu părea să le tulbure distracţia. Asta, numai până la developarea clişeelor, când au descoperit o

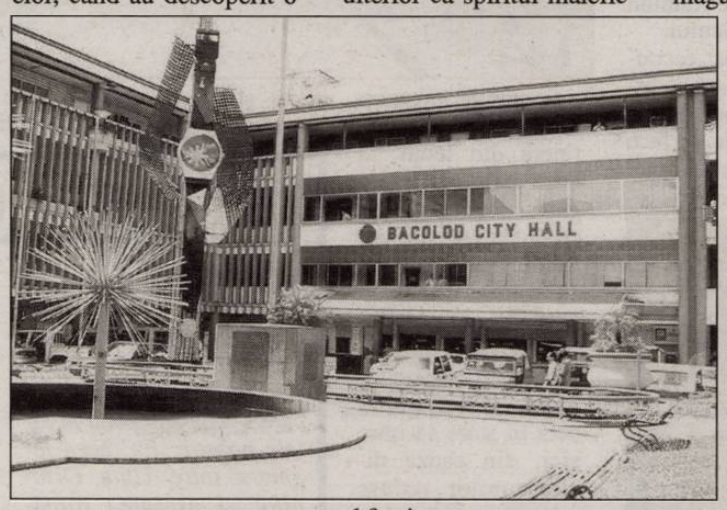

siluetă misterioasă, cu contururi neclare, stând lângă vânzătoare. Apoi, în timp ce un informatician încerca să modifice imaginile pentru a desluşi strania creatură, faţa femeii a început să se deformeze pe film. Şi nu a fost decât un alt început.

A urmat chiar o întâlnire cu fantoma fetei, chiar în magazinul unde lucra şi imediat tânăra s-a simţit extrem de rău, ca şi cum cineva i-ar fi sorbit din trup, dintr-odată, toată energia. Totodată, ea şi-a pierdut raţiunea şi a început să vorbească cu o voce străină, agitându-se cumplit, astfel că nici măcar cei şapte agenţi de securitate veniţi să o liniştească nu au putut face faţă uriaşei forţe cu care se zbătea. Un bărbat care asistase la presupusa posesiune a afirmat ulterior că spiritul malefic

al fetei s-a prezentat cu numele „Lina" şi a spus că fusese ucisă de nişte muncitori în anul 2003. De asemenea, dezvăluise faptul că trupul îi fusese îngropat pe un fost teren viran din Bacolod, unde între timp s-a construit chiar magazinul unde lucra tânăra vânzătoare. În final, spectrul a amintit şi de părinţii săi, numindu-i „Lucito" şi „Menita".

Disperată femeia a apelat mai întâi la un individ despre care aflase că stăpâneşte anumite ritualuri magice, dar acesta i-a spus numai să poarte un crucifix la gât. Mai transant, părintele Felix Pasquin de la Catedrala San Sebastian i-a spus ulterior că, dacă se consideră cu adevărat victima unei posesiuni, trebuie să solicite un ajutor spiritual. Deocamdată, afacerea este, după cum se vede, departe de a fi rezolvată. *(A.N.P.)*

Farsă cu gust de pelin

O tânără poloneză a avut neinspirata idee să îi monteze o farsă de zile mari iubitului ei, împreună cu care trăia de 3 ani, arătându-i cu „dovezi" că este însărcinată. Zis şi făcut: a instalat o camera video ascunsă în camera unde urma să aibă loc mărturisirea şi a pornit motorul. Cu o voce şovăielnică, totuşi sigură pe ea, femeia de 21 de ani i-a făcut tânărului declaraţia de rigoare, iar pentru a fi mai convingătoare i-a arătat o ecografie care ar fi fost a ei, accentuând totodată ideea că de 4 luni nu mai lua pilule contraceptive. Apoi, la blocajul instalat pe faţa şi în gesturile iubitului ei, a plusat, spunându-i că după 3 ani de relaţie i se părea normal să se întâmple şi aşa ceva, chiar dacă nu ar fi pus la cale, de comun acord, ideea de a avea un copil împreună.

Nu reiese clar din înregistrarea video dacă vorbele tinerei i-au pus în mişcare tânărului un resort ce stătea tensionat de mai mult timp. Cert este că, după câteva minute de frământări şi agitaţie aparent necontrolată, acesta a trecut pe o neaşteptată poziţie de contraatac, acuzând-o pe parteneră nici mai mult, nici mai puţin, decât de infidelitate. Reproşurile rostite cu voce ridicată şi fără menajamente au descumpănit-o pe „regizoarea" farsei iniţiale, dar bărbatul a lămurit-o rapid că, de fapt, el nu putea avea copii. Deci copilul ei nu putea fi şi al lui, nu? Şi a adus în sprijinul afirmaţiei sale argumentul că, fiind hocheist şi având repetate accidentări la activ, devenise din nefericire infertil. Aşa se face că după logicul „M-ai înşelat!" al tânărului a urmat din partea ei obsesivul reproş „Şi când aveai de gând să-mi spui asta?", schimb de replici care părea că nu duce la niciun final cât de cât acceptabil.

Totuşi, deznodământul destul de logic a stat în reacţia finală a bărbatului, care, izbucnind într-o cascadă de râs, i-a declarat iubitei: „De mai mult timp mi-am dat seama că vrei să mă prinzi în cursă cu un asemenea motiv, dar uite că n-a mers!" De fapt, procedura e destul de cunoscută, dar... Aviz amatoarelor! (A.N.P.)

Jefuitorul de automate

Un francez din Nanterre în vârstă de 39 de ani care a rămas fără serviciu n-a rezistat tentaţiei de a-şi folosi cunoştinţele dobândite în timp ce lucra ca distribuitor de cafea pentru automate, pentru a se îmbogăţi. Ce credeţi că a făcut?

În primul rând şi-a păstrat uniforma şi legitimaţia şi un set de chei pe care le-a declarat pierdute. Apoi a urmărit distribuitorii şi la câteva ore după plecarea lor din instituţiile în care erau instalate automatele, simulând introducerea de cafea, zahăr şi deschizând cutiile în care erau introduşi banii.

Conducerea societăţii la care fusese angajat nu înţelegea de ce apare mereu un deficit de încasări. După ce a anchetat toţi distribuitorii au presupus că vinovatul este bărbatul concediat. A fost prins cu totul întâmplător, în timpul unui control rutier. Poliţiştii, care aveau informaţii legate de acest caz, după ce l-au legitimat şi au găsit asupra sa dovezi compromiţătoare, l-au condus la sediul poliţiei. A fost arestat şi deferit justiţiei...

S-a constatat faptul că în urma jafurilor câştigase peste 110.000 de euro, sumă care putea ajunge mult, mult mai departe, dacă n-ar fi fost arestat „la timp". *(D.M.)*

TOM CRUISE

— actorul pentru care nu există „misiune imposibilă”

În liceu, era poreclit „Lady Killer”, din cauza succesului de-a dreptul... ucigător pe care-l avea la fete. Frumos ca un Adonis, cu trup de efeb şi privire angelică, Tom Cruise ar fi putut ajunge un fotomodel masculin de succes, dacă microbul actoriei nu l-ar fi determinat, încă de foarte tânăr, să încerce să ia cu asalt „cetatea filmului” de la Hollywood.

Aici, el a făcut roluri memorabile şi, deşi fusese considerat, la începutul carierei, doar un „păpuşel”, ca atâţia juni chipeşi, dar fără prea mari talente actoriceşti, s-a impus, cu timpul, drept unul dintre cele mai bune şi, am putea spune, mai „cameleonice” staruri hollywoodiene. În rândurile ce urmează, vă vom dezvălui unele aspecte mai puţin ştiute din viaţa şi cariera unui actor care, deşi împlineşte săptămâna aceasta 53 de ani, nu şi-a pierdut deloc alura de june prim.

◆ Cruise s-a născut ca Thomas Cruise Mapother IV, pe 3 iulie 1962, la Syracuse, New York, în familia unui inginer electronist şi a unei educatoare.

◆ În copilărie, a fost o fire activă, atras de sporturile periculoase – lupte libere şi hockey, de care s-a lăsat după ce şi-a spart un dinte din faţă în urma unei ciocniri.

◆ La doar 12 ani, din economiile făcute, şi-a cumpărat prima motocicletă!

◆ După ce tatăl i-a părăsit, pentru a o putea ajuta pe mama lui, Tom făcea diverse servicii vecinilor – le tundea gazonul, le vopsea gardurile, făcea mici reparaţii casnice.

◆ A urmat cursurile primare, gimnaziale şi liceale în nu mai puţin de 15 şcoli diferite, din cauză că era frecvent victima „golanilor” din curtea şcolii.

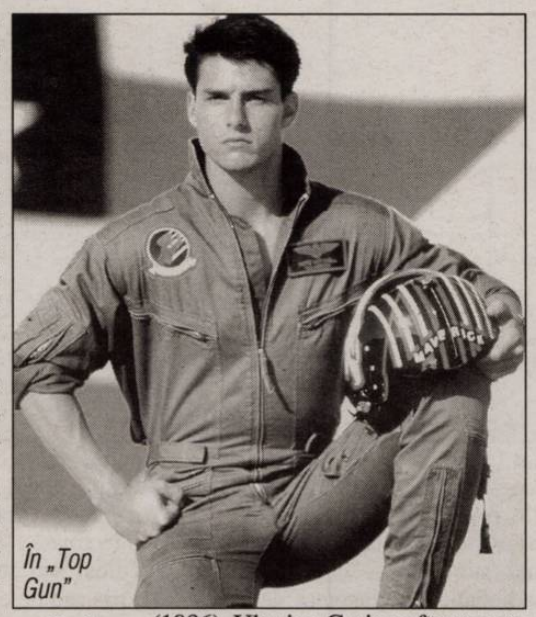

În „Top Gun”

◆ Catolic convins, în adolescenţă, îşi dorea foarte mult să devină preot şi a urmat chiar Seminarul Franciscan din Cincinnati, înainte ca farmecul Hollywoodului să se dovedească mai puternic.

◆ A devenit atras de actorie după ce a jucat, în liceu, în sceneta „Tipi şi păpuşi”.

◆ După ce a jucat în „Top Gun” rolul unui pilot militar, şi-a luat şi licenţa de pilot în realitate, în 1994.

◆ Autoarea celebrei serii de cărţi cu vampiri Anne Rice a criticat public distribuirea lui Tom Cruise în superproducţia „Interviu cu un vampir” (1994). Dar, după ce a văzut filmul, a cumpărat două pagini de reclamă în revista Daily Variety, pentru suma de 7.740 dolari, lăudându-i prestaţia şi cerându-şi scuze pentru eroarea făcută.

◆ În cartea lui de memorii, „The Time of My Life”, regretatul Patrick Swayze, cu care a jucat în filmul „The Outsiders” (1983) îşi aminteşte că Tom era atât de complexat de dantura lui încât evita şedinţele foto.

◆ După ce a dat viaţă atâtor eroi pe marele ecran, a devenit erou şi în realitate: în 1998, pe o stradă din Londra, a împiedicat jefuirea unei femei, punând banda de atacatori pe fugă, împreună cu bodyguarzii lui.

◆ Şi faptele bunului samaritean Cruise nu se opresc aici: în 1996, fiind martor la un accident în urma căruia o femeie a fost accidentată de o maşină, a transportat victima la spital şi, aflând că nu are asigurare, a achitat el costurile de spitalizare, de 7.000 dolari.

◆ Paul Newman l-a făcut să fie interesat de cursele de maşini, după ce au jucat împreună în „Culoarea banilor” (1986). Ulterior, Cruise a făcut parte din echipa de curse a lui Newman.

◆ Când lucrau la filmul de animaţie „Aladdin” (1992), desenatorii de la Studiourile Walt Disney au avut ideea de a modifica figura eroului principal, în aşa fel încât acesta să semene cu Tom Cruise, care era pe atunci în fruntea box-office-ului.

◆ Este primul actor ce a jucat în cinci filme consecutive care au avut încasări de peste 100 milioane dolari în SUA: „Oameni de onoare”, „Firma”, „Interviu cu un vampir”, „Misiune: imposibilă” şi „Jerry Maguire”.

◆ În timpul mariajului cu Nicole Kidman s-a zvonit că Tom Cruise ar fi homosexual şi s-ar fi însurat cu frumoasa australiancă doar ca să salveze aparenţele. De vină a fost, în principal, actorul porno gay Chad Slater, care a pretins că ar fi avut o legătură cu Tom – ulterior recunoscând că a mintit.

◆ A devenit un adept al Bisericii Scientologice după ce cursurile făcute în cadrul acesteia l-au ajutat să învingă dislexia.

◆ Între 2002 şi 2006 a purtat o proteză dentară pentru a-şi îndrepta dinţii, scoţând-o doar când filma!

◆ A avut o idilă cu actriţa Penelope Cruz între 2001 şi 2004.

◆ A cerut-o în căsătorie pe actriţa Katie Holmes pe 17 iunie 2005, la ultimul etaj al Turnului Eiffel. Ulterior, cavaler de onoare la nunta lor a fost David Miscavige, liderul Bisericii Scientologice.

◆ În 2013, Cruise a recunoscut că unul dintre motivele pentru care Katie Holmes a divorţat a fost acela că dorea să o protejeze pe fiica lor, Suri, de influenţa scientologică.

◆ Toate cele trei soţii ale lui au fost mai înalte decât Cruise: Mimi Rogers are 172 cm, Nicole Kidman 177 cm şi Katie Holmes – 176 cm, în comparaţie cu Tom, care are doar 170 cm.

◆ De asemenea, se pare că soţiile lui au „întinerit” văzând cu ochii: Mimi era cu şase ani mai mare decât Tom, Nicole cu cinci ani, iar Katie era cu 16 ani mai tânără ca el!

◆ În Japonia, data de 10 octombrie este declarată „Ziua Tom Cruise”, ca semn de recunoştinţă pentru prestaţia actorului din „Ultimul Samurai”, dar şi pentru faptul că e artistul american care a vizitat cel mai des Japonia.

◆ Averea lui totală se ridică la suma de 350 milioane dolari.

În „Ultimul Samurai”

PORTRET

Ana Covalciuc

În adolescenţă, îşi promisese să devină o mare pianistă, pentru că acest instrument fusese prima pasiune a vieţii ei. Pe atunci, petrecea până la şase ore pe zi studiind la pian, un lucru dificil, dar care i-a antrenat voinţa şi determinarea. În clasa a XI-a însă a văzut piesa „Unchiul Vanea”, regizată de Iuri Kordonski şi atunci a decis că vrea să se dedice teatrului.

De îndată ce a prins gustul scenei, nu a mai renunţat la ea şi a ajuns să joace roluri chiar şi când nu era la teatru — de pildă, în studenţie, ca să se poată întreţine, a lucrat ca barmaniţă, la Bucureşti şi la New York (în cadrul unui program de vară „work and travel”) şi în toată această perioadă, când a cunoscut mulţi oameni şi a dobândit o uriaşă şi binevenită experienţă de viaţă, şi-a impus că joacă un rol, că lucrează la un personaj. „Botezul focului” în materie de teatru l-a primit tot în studenţie, în anul IV, când a jucat, alături de Valeria Seciu şi Mariana Mihuţ, în „Lear”, regizat de reputatul Andrei Şerban la Teatrul Bulandra.

De altfel, am putea spune că Ana Covalciuc e una dintre „actriţele-fetiş” ale marelui regizor, de vreme ce acesta a distribuit-o, tot la Bulandra, în piesa „Omul cel bun din Sichuan”, adaptare după Bertold Brecht. Ea mărturiseşte chiar că Andrei Şerban a fost cel care i-a inoculat un adevărat sentiment de „religiozitate”, vizavi de teatru. Experienţa de muzician a ajutat-o în meseria de actriţă, fiindcă ea e convinsă că fiecare piesă are un ritm interior, cu pauze, cu intensităţi diferite, pe care dacă-l găseşti, piesa va curge de la sine.

A jucat şi joacă în numeroase piese de teatru, la Godot Café-Teatru, Bulandra, Teatrul de Comedie şi Metropolis, dar şi în scurt-metraje regizate de Paul Negoescu, Matei Mocanu, Lavinia Cioacă şi Vlad Trandafir. În 2010, a obţinut Premiul pentru cea mai bună actriţă într-un spectacol de regie la Gala UNATC, pentru rolul Olga Ivanovna din piesa „Zvăpăiata”. Pe lângă activitatea de actriţă, Ana şi-a găsit timp de a preda ore de actorie la UNATC, în cadrul unui doctorat, dar şi la Alexandria, unde îi „antrenează” pentru teatru pe elevii de liceu.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Ce faci ca să vinzi o carte

Când e vorba despre cărţi, unul dintre truisme spune că scriitorul le scrie, cititorul le citeşte. Numai că în acest mic lanţ trofic, mai există şi marketingul. Acela care are menirea de a-l aduce pe om în starea de a cumpăra ceva de care nu are nevoie. Cum? Prin mici (sau mari) trucuri ştiute de aproape 100 de ani. Aşa se face că pentru a vinde chiar şi cel mai penibil produs se inventează evenimente. Marile agenţii de presă au anunţat, de pildă, că un manuscris al următorului (!) roman din seria „Fifty Shades” a scriitoarei britanice E. L. James a fost furat cu doar câteva zile înaintea lansării oficiale.

Editura *Random House* care deţine drepturile de proprietate asupra seriei de romane vândute în întreaga lume în peste 105 de milioane de exemplare, este cea care a anunţat dispariţia (cine altcineva?). Ce mai zbucium! Poliţia a deschis o anchetă pentru recuperarea manuscrisului. Parcă şi vedem cum e căutat răufăcătorul care, în loc să spargă cu chei potrivite seiful plin cu bijuterii şi tablouri de valoare, subtilizează un manuscris pe care nu-l poate vinde nimănui, deci doar pentru plăcerea lecturii!

Acum să ne înţelegem: nu vorbim despre furtul unui manuscris rar al vreunei capodopere universale, vorbim despre manuscrisul unui roman pornografic! Un fel de transcript şi descriere realizată după clipurile porno pe care oricine din lume le poate vedea pe situri deocheate. Şi care sunt cam frauduloase, oricum cam de ruşine şi niciodată intrate în circuitul public.

Acum, cu *Fifty Shades of Gray*, pornografia a căpătat statutul respectabil, printre domni şi doamne, de Literatură, şi nu orice fel de literatură, ci de literatură de mare succes mondial! Aşa că ne aşteptăm ca trucul cu furtul manuscrisului să consolideze şi chiar să amplifice vânzările prevăzute. Acelaşi truc a fost folosit şi în 2003 când un şofer de camion(!) a furat manuscrisul ultimului roman din seria Harry Potter şi în 2007 când tărăşenia s-a repetat cu alt manuscris al lui J. K. Rowling. Şi atunci manevra de marketing a reuşit pe deplin. Aşa că ajungem la o altă zicală: Nu schimbi boii când căruţa merge!

Lumea într-o farfurie

Unii scriitori au ambiţii mai mici şi mai normale decât de a promova pornografia (altminteri interzisă) în lume. Mina Holland a publicat recent volumul *Bucătăria lumii în 100 de reţete*. Este vorba despre o sută de reţete din bucătăria internaţională „servite” gurmanzilor cu porţia lor de istorie şi anecdote în prima carte a scriitoarei pe teme culinare.

Mina Holland (30 de ani) este şefa de la *Guardian Cook*, secţiunea alimentară a cunoscutei publicaţii britanice *The Guardian*, iar cartea ei a fost tradusă până acum în 12 limbi. Deşi nu a ajuns în toate ţările despre care a scris, Mina Holland mărturiseşte că a vizitat numeroase locuri despre care povesteşte în carte. Pentru ea, elementul comun al tuturor bucătăriilor despre care a scris este faptul că ele se află la intersecţia dintre geografie, climă, oameni şi cultură, ceea ce este foarte adevărat. De asemenea, explică ea, „toate aceste bucătării sunt într-o continuă schimbare. Evident, există mâncăruri tradiţionale, însă chiar şi modul în care sunt preparate acestea se poate schimba în timp”.

GEORGE CUŞNARENCU

Fără Viagra, contra impotenţei

Disfuncţia erectilă afectează aproximativ 50% din bărbaţii trecuţi de 40 de ani. Însă, într-un asemenea context deosebit de dezavantajos, jenant şi generator de multiple dezechilibre, nu mult-lăudata „pilulă albastră", Viagra, este soluţia cea mai nimerită. Conform celor mai recente studii în domeniu, statinele ar fi mult mai eficace în tratarea impotenţei.

Timp de peste un an, cercetătorii egipteni ai Universităţii Tanta au colaborat cu 60 de bărbaţi între 40 şi 60 de ani pentru care sildenafilul (compusul activ al medicamentului Viagra) nu avea niciun efect. Astfel ei au utilizat, pe grupuri, o statină recomandată în hipercolesterolemie, vitamina E şi un produs placebo. Aceasta, deoarece se ştie că nu de puţine ori disfuncţia erectilă poate avea legătură cu o afecţiune secundară, ca hipertensiunea arterială sau obezitatea. De asemenea, subiecţii nu aveau probleme cu colesterolul, nici antecedente cardiovasculare, dereglări hepatice, diabet sau cancer.

După 6 săptămâni de tratament cum am arătat mai sus, numai bărbaţii trataţi cu statină au prezentat o îmbunătăţire semnificativă a simptomelor disfuncţiei erectile. Totuşi, pentru început nu se poate vorbi despre rezultate spectaculoase: faţă de scorul 22 cât este minimul pentru o funcţie erectilă normală, în grupul tratat cu statină creşterea medie a fost de la 11, 75 la 18,15. Concluzia, la care se va mai „lucra" şi prin alte studii, a fost că statinele au permis ameliorarea problemelor în discuţie, însă nu le-au şi vindecat, realmente. Din fericire, după cum ştim, speranţa e cea care moare ultima...

Glezne umflate?

Nu puţine persoane, unele chiar foarte tinere, se plâng de umflarea picioarelor, iar de multe ori sezonul cald accentuează această problemă, din mai multe motive. În funcţie de starea psihică, ele consideră această manifestare ori o simplă consecinţă a statului îndelungat în picioare, ori semnul unei boli mai mult sau mai puţin grave. De obicei, umflarea unor zone ale corpului apare prin reţinere locală de lichide, dar şi din alte cauze (infecţioase, inflamatorii, traumatisme, blocajul unor vase de sânge etc.) şi poartă numele de edem.

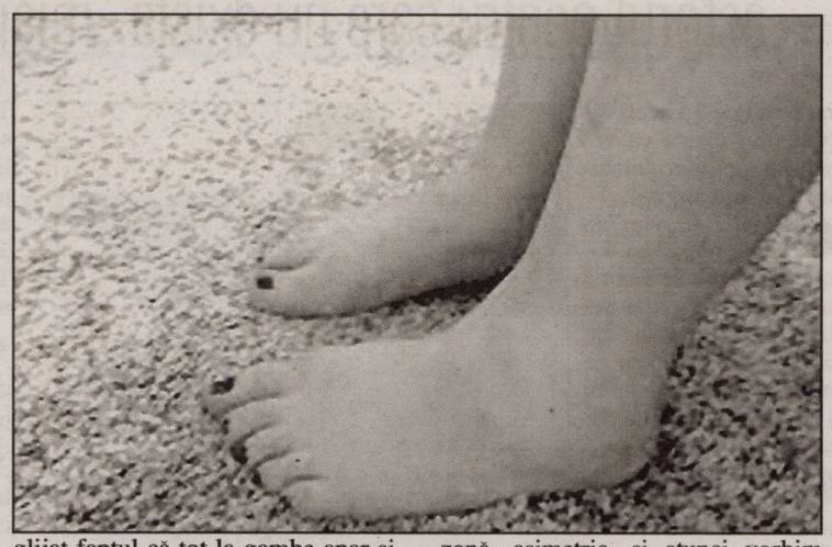

Edemele sunt localizate cel mai frecvent şi sunt mai uşor de depistat la nivelul gambelor, cauza fiind, în cele mai multe cazuri, insuficienţa venoasă cronică provocată de statul prelungit în picioare, dar şi varicele, obezitatea (cauză frecventă, dar greu de acceptat de către persoana afectată de edeme) sau o structură de calitate mai slabă calitativ a vaselor sangvine. Nu trebuie însă neglijat faptul că tot la gambe apar şi edemele din bolile de rinichi (ţesuturile respective sunt albe, moi şi pufoase, ca o cocă), din bolile de inimă (sunt dure şi reci) sau din ciroza hepatică (se însoţesc de obicei de ascită, adică lichid în abdomen). Edemele localizate la faţă (edemele pleoapelor) sunt şi ele depistate relativ uşor, deoarece fiecare om se priveşte în oglindă. Apar de obicei în bolile de rinichi, dar şi prin iritaţie locală, din cauza cremelor şi fardurilor, în cazul unui somn neodihnitor sau insuficient, ori în traumatisme locale.

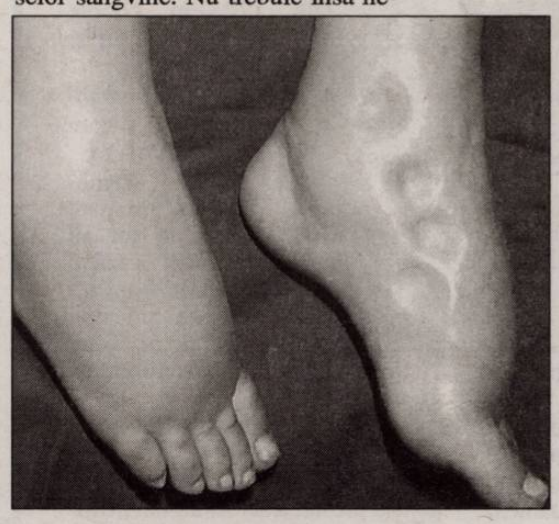

Mai mult, există şi situaţii în care edemele sunt generalizate: apar la faţă, pe abdomen, la membrele inferioare şi uneori chiar la cele superioare. Această situaţie este semnul unor boli mai grave: insuficienţă cardiacă, ciroză hepatică, boli de rinichi cu pierderi mari de proteine prin urină, pierderi de proteine prin mucoasa intestinală, în caz de diaree cronică, lipsă de absorbţie a proteinelor din tubul digestiv sau hipotiroidie (funcţionare lentă a glandei tiroide).

Uneori observăm că se umflă doar o mică zonă, asimetric, şi atunci vorbim despre edeme localizate. Ele sunt generate de obicei de o cauză locală infecţioasă (erizipel, noduli tuberculoşi sau reumatismali), inflamatorie sau de existenţa unei tumori în profunzime.

Nu trebuie să uităm că există şi unele medicamente care pot da edeme: nifedipină, cortizon sau unele antiinflamatoare.

Diagnosticarea edemelor se face simplu, prin examinarea zonei respective (membrele inferioare, abdomen etc.); ţesuturile sunt mai umflate decât în mod normal, iar la apăsarea prelungită a zonei cu degetul (câteva secunde) apare o adâncitură care persistă câteva secunde. Dacă am aflat că avem edeme nu este suficient a le trata, este nevoie şi de depistarea cauzei lor, lucru care se face de obicei prin explorări mai mult sau mai puţin laborioase ale funcţiei ficatului, rinichilor, inimii sau glandei tiroide.

Tratarea edemelor înseamnă tratarea cauzei care a dus la apariţia lor. Majoritatea cazurilor de acest fel se tratează cu regim fără sare şi cu diuretice, dar nu sunt rare situaţiile în care este nevoie de tratamente speciale: în ciroză sau în bolile renale este nevoie şi de albumină sau plasmă, în tromboflebită de anticoagulante, în erizipel de penicilină şi aşa mai departe.

Lungul drum spre slujba...

Un studiu canadian relevă faptul că modul în care ne deplasăm spre serviciu şi durata drumului au o influenţă majoră asupra riscului de epuizare profesională. În această idee, mersul pe jos, bicicleta şi transportul în comun pe distanţe scurte sunt cele mai avantajoase. De asemenea, durata acestei deplasări de peste 35 de minute măreşte riscul declanşării şi agravării unei aversiuni serioase chiar faţă de activitatea noastră curentă.

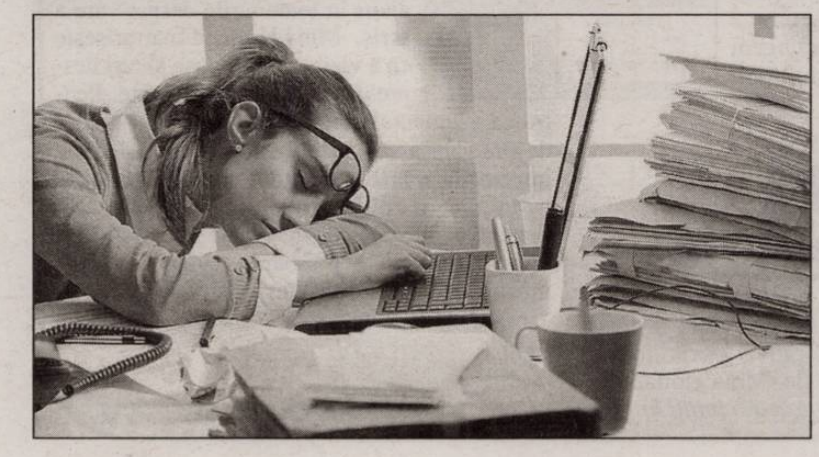

Cercetătorii acestui element inedit al vieţii cotidiene au observat modul obişnuit de deplasare către serviciu şi cele trei dimensiuni de bază ale epuizării profesionale: epuizarea emoţională, cinismul şi eficacitatea la locul de muncă. Subiecţii incluşi în studiu au fost circa 2.000 de angajaţi cu vârste între 17 şi 69 de ani.

S-a constatat astfel că durata deplasării, distanţa parcursă, mijlocul de transport folosit, ambuteiajele şi zona citadină în care lucrăm constituie tot atâţia factori de stres susceptibili să influenţeze riscul de a claca! S-a constatat, de asemenea, că drumurile lungi, fie cu autoturismul, fie cu transportul în comun sunt nefaste pentru angajaţi.

În primul caz, de vină sunt blocajele şi celelalte probleme curente ori imprevizibile din trafic (rezultă stres, pierderea controlului – mai accentuate la pasager decât la conducătorul auto), iar în al doilea caz apare sentimental unei eficacităţi scăzute la serviciu, din cauza problemelor de orar ale mijloacelor respective. Cel mai avantajos în acest sens rămâne metroul, deoarece este cel mai punctual, dar noi nu avem o astfel de reţea, decât în Bucureşti, şi aceea deficitară.

În general vorbind, durata medie acceptabilă a deplasării la slujba cea de toate zilele este de 20 de minute, dar nu mai mult de 35 de minute. În caz contrar, nu numai eficacitatea la serviciu are de suferit serios, ci şi sănătatea noastră, efectele fiind foarte complexe şi cu grade diferite de gravitate. Soluţia propusă de medicii canadieni (specialişti în medicina muncii, cum ar fi numiţi la noi) – un program de lucru mai flexibil, spre folosul tuturor.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Binecunoscuta osteoporoză, pierderea de masă osoasă ce pricinuieşte nenumărate îngrijorări şi mai ales necazuri reale, în special femeilor aflate la menopauză şi după această perioadă, constituie un coşmar de neînlăturat, după o viaţă în care nu întotdeauna te-ai putut feri de intemperii, de hrană de calitate inferioară, de eforturi şi alte asemenea elemente nefavorabile sănătăţii. Se mai ştie că este, practic, imposibil ca după o anumită vârstă să „pui la loc" calciul irosit în ani şi ani de zile. Totuşi, măcar o speranţă în sensul evitării pierderii de masă osoasă a fost sugerată de studii recente realizate în acest sens în Occident. Astfel, medicii danezi, cercetători la Universitatea din Copenhaga, au ajuns la concluzia că o suplimentare a liraglutidei — un hormon intestinal cunoscut pentru efectele inhibitorii ale apetitului — permite şi prevenirea pierderii de masă osoasă în contextul unui regim alimentar şi aici ei se referă în special la femeile trecute de 45-50 de ani.

În cadrul studiului la care facem referire, au fost monitorizate mai multe zeci de femei care au pierdut până la 12 kilograme din masa corporală în urma unui regim hipocaloric. Jumătate din ele a primit

Combaterea pierderii de masă osoasă

un tratament pe bază de liraglutidă, în vreme ce jumătatea cealaltă a urmat acelaşi regim, însă fără tratament hormonal. De asemenea, toate participantele au fost consiliate astfel încât să-şi menţină o greutate acceptabilă, deci nici slăbind prea mult, dar nici îngrăşându-se. La capătul studiului s-a constatat că grupul-martor (cel tratat fără hormonul sus-amintit) a înregistrat o anume proporţie de pierdere a masei osoase. În paralel, celelalte femei nu au avut nevoie de complemente de regim pentru menţinerea greutăţii şi nu au avut pierdere osoasă. „Secretul" acestui echilibru e de fapt un detaliu foarte simplu şi la îndemâna oricui: inhibarea apetitului.

Descoperirea la care ne referim este deosebit de valoroasă, cum spuneam, în special pentru femeile aflate la menopauză, care înregistrează un risc accentuat de osteoporoză şi de fracturi ale oaselor. Medicii afirmă că dacă această categorie de paciente încearcă să scadă în greutate, dar în acest context îşi văd diminuată masa osoasă, se expun unui risc şi mai mare. Însă, mai sunt specialiştii de părere ca femeile cu supragreutate pot totuşi să dea jos din kilogramele în surplus cu ajutorul liraglutidei, fără ca astfel să crească pericolul pierderii de masă osoasă.

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Siropurile din frunzele de conifere

Pădurile de conifere – molid, brad – din zonele de munte oferă, din luna mai până la începutul lunii iulie, materie primă prin frunzele tinere care se pot utiliza la obţinerea unui sirop complex, tonifiant şi atractiv prin aromă. Dintre procedeele de preparare a siropului îl prezentăm pe cel care foloseşte frunzele de molid şi de brad practicate în raza unor ocoale silvice din judeţul Suceava.

Procedeul ing. Lazăr Gheorghe – Ocolul silvic Marginea – sirop din frunze de molid:

– 1 kg de muguri de molid, recoltaţi fără ramuri, se fierb în 2 litri de apă până devin moi. Se acoperă vasul cu un capac şi se lasă conţinutul să se răcească (circa 20-24 ore). La prepararea unor cantităţi mai mari se păstrează acelaşi raport între muguri şi apă.

A doua operaţiune constă din strecurarea printr-un tifon, după care la lichidul obţinut se adaugă 800 g zahăr la fiecare litru. Amestecul se pune din nou la fiert amestecând permanent, până se obţine o compoziţie mai consistentă; la final se mai poate adăuga pentru aromă o jumătate de lămâie feliată. Produsul fierbinte se repartizează, după scoaterea feliilor de lămâie, în recipiente din sticlă de 1/2 litru şi se sterilizează. Atenţie: compoziţia mai subţire este supusă unei fermentaţii şi este destinată consumului mai rapid, în timp ce compoziţia mai groasă se poate zaharisi în condiţiile unei conservări necorespunzătoare.

Procedeul ing. Apetroaiei Mihai Florin – Ocolul silvic Solca – sirop din frunze de brad.

– 5 kg de muguri de brad se spală în câteva ape, se pun la fiert într-un vas corespunzător (8-10 l), se adaugă 4 litri de apă de izvor şi se fierbe, se dau în 2-3 clocote, după care se lasă la răcit (10-12 ore). Se strecoară şi se storc foarte bine frunzele fierte, după care se lasă la decantare circa 5 ore.

La lichidul obţinut (circa 3,5 litri) se adaugă 3 kg de zahăr şi totul se pune la fiert la foc mic până devine siropos. Se mai recomandă, pentru un plus de aromă, adăugarea câtorva felii de lămâi cu coajă. După răcire, siropul se strecoară din nou, se scot feliile de lămâie, se pune în recipiente din sticlă de 1/2 litru, se sterilizează, după care se depozitează în locuri răcoroase şi întunecoase – frigider, pivniţe.

Producerea siropurilor din frunzele de conifere se practică şi în unele mănăstiri din judeţul Suceava; produsul este destinat atât pentru consumul intern, cât şi pentru pelerini, care îl apreciază ca pe o băutură răcoritoare şi tonifiantă în zilele călduroase.

A consemnat
Dr. VADIM NESTEROV

Un miracol la îndemâna oricui

Despre rolul terapeutic uluitor al apei potabile, dincolo de faptul că aceasta este indispensabilă vieţii, s-au scris mii şi mii de pagini, de multe veacuri, fără ca subiectul să se fi epuizat. Mai mult, pornind de la practici mai mult sau mai puţin de tradiţie îndelungată, cercetătorii (re)descoperă permanent virtuţi miraculoase ale apei, aşa cum a reuşit, de pildă, japonezul Masaru Emoto.

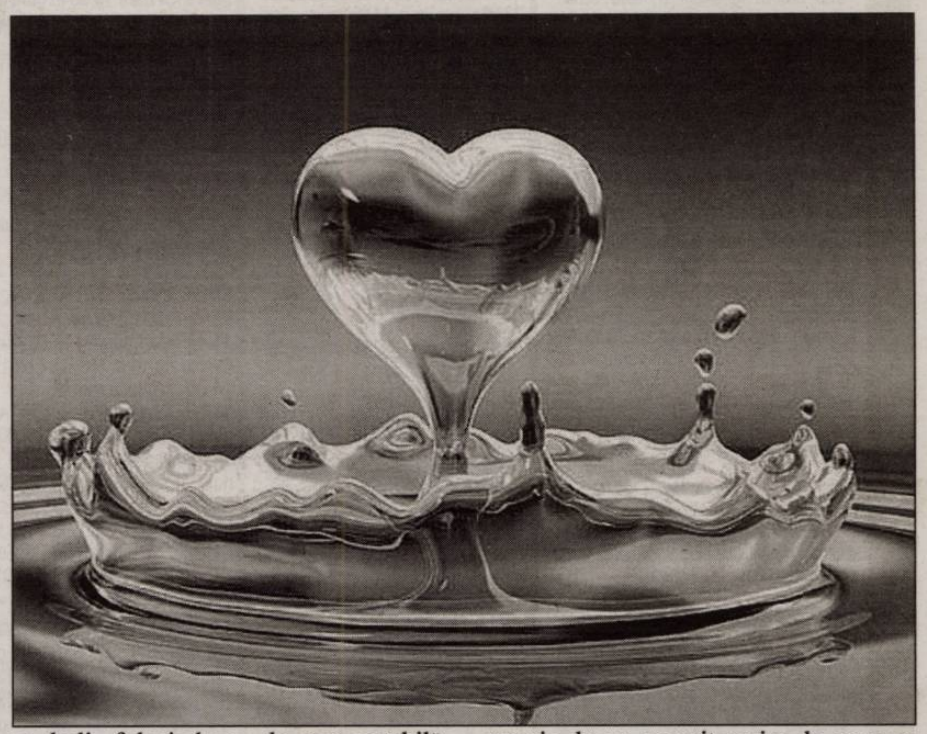

Începându-şi cercetările abia în 1994, acesta a relevat un lucru incredibil: apa are memorie şi un fel de trăiri pe care le-am putea numi sentimente, lucru relevat în mod evident prin forma cristalelor acesteia în prezenţa muzicii, a unor cuvinte, a rugăciunilor etc. Fotografiile realizate sub microscop de cercetătorul nipon au uimit o lume întreagă, ele arătând o structură armonioasă, simetrică, echilibrată a cristalelor de apă în prezenţa a tot ce e frumos, pozitiv, în schimb aceeaşi apă se transformă în forme stranii, haotice, dacă este expusă la sunete, idei, imagini cu conţinut negativ, agresiv, malefic.

Probabil pornind de la aceste proprietăţi nebănuite ale apei, japonezii cunosc o tradiţie de mare ajutor pentru păstrarea sănătăţii şi tratarea a numeroase boli, folosindu-se de apa potabilă băută, fără vreun alt adaos sau preparat medicamentos. Descrierea acestei practici (prezentă de ceva vreme şi în spaţiul virtual) este de altfel la îndemâna oricui. Dimineaţa, înainte de a face orice altceva, japonezii beau circa 160 ml de apă. Se spală apoi pe dinţi şi aşteaptă 45 de minute înainte să mănânce sau să mai bea ceva. După ce a trecut intervalul respectiv, mănâncă şi beau apă în mod normal. Odată ce au terminat de mâncat, nu mai beau şi nu mănâncă nimic timp de două ore.

Mai mulţi oameni de ştiinţă au studiat neobişnuitul fenomen, dorind să afle dacă acest obicei are sau nu o valoare terapeutică. Studiile japonezilor au confirmat faptul că „tratamentul" cu apă are rezultate pozitive în mai multe afecţiuni, precum: durerile (de cap, musculare etc.), artrita, epilepsia, obezitatea, tuberculoza, meningita, gastrita, diabetul, constipaţia, greaţa, voma, dar şi în cazul unor probleme ale inimii, rinichilor, uterului, urechilor şi gâtului.

Folosind metoda descrisă mai sus, cercetătorii spun că avem nevoie de un anumit regim de consum matinal al apei – cu referire la durata minimă –, pentru a ne trata de diferite boli. Astfel, pentru afecţiunile următoare, durata curei este: ◆ hipertensiune arterială: 30 de zile; – gastrită: 10 zile; ◆ diabet: 30 de zile; ◆ constipaţie: 10 zile; ◆ cancer: 180 de zile; ◆ tuberculoză: 90 de zile; ◆ pentru artrită: 3 zile în fiecare primă săptămână a lunii, apoi se revine la rutina obişnuită.

Explicaţia de bază este că, folosindu-se această metodă terapeutică blândă, se măreşte frecvenţa urinărilor şi astfel se elimină cât mai multe toxine. De asemenea, mai este de menţionat faptul că, în timpul mesei, japonezii şi chinezii nu beau apă rece, ci ceai cald! Motivul este unul foarte simplu, însă la care marea noastră majoritate nu s-a gândit vreodată (dovadă fiind şi faptul că de obicei „asortăm" mâncarea de fiecare zi şi în special mesele cu preparate mai „grele", cu apă, răcoritoare sau alte băuturi reci ori răcite cu gheaţă): apa rece încetineşte procesul de digestie şi solidifică grăsimile din alimente. Grăsimile solidificate interacţionează cu acidul din stomac şi se absorb mult mai repede în intestine, ceea ce poate duce la îmbolnăviri grave, chiar şi la cancer!

Remedii naturale

Vara ca izvor de sănătate

Un adevărat regal pentru sănătatea întreţinută cu produse luate direct din natură poate fi întâlnit în această perioadă în toate pieţele agroalimentare. Legume, zarzavaturi şi fructe proaspete nu stârnesc doar poftele gurmanzilor... ponderaţi, care preferă hrana cât mai puţin invadată de chimicale şi compuşi apăruţi în urma prelucrării la foc, ci oferă şi garanţia unor zile în care putem pune la index ideea de îmbolnăvire, dacă vom consuma din belşug asemenea hrană. Pentru astăzi însă ne-am oprit la o singură „vedetă" a verii – pepenele verde, care ne oferă neaşteptat de multe elemente de sprijin pentru sănătate.

Nutriţioniştii recomandă, fără rezerve, consumul de pepene, datorită beneficiilor pe care le aduce organismului. Pe lângă faptul că este bogat în apă şi răcoreşte pe timpul caniculei, acest fruct mai aduce şi alte numeroase beneficii, cum ar fi: ● este un aliment puternic alcalin, astfel că reduce aciditatea din organism; ● reduce glucoza din sânge; ● reduce riscul bolilor de inimă; ● reduce tensiunea arterială, deci este benefic pentru persoanele cu hipertensiune; ● îmbunătăţeşte sistemul imunitar; ● întăreşte oasele; ● dă energie; ● este un aliment minune pentru bolile de rinichi, datorită conţinutului ridicat de apă; ● luptă împotriva cancerului.

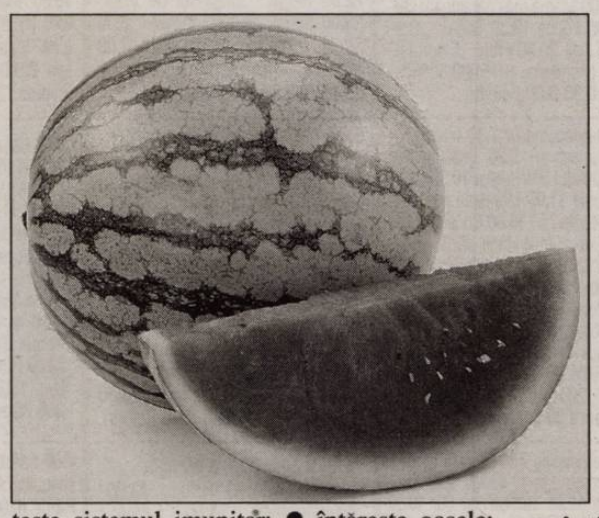

Poate mai puţin cunoscut, şi seminţele de pepene verde constituie o importantă sursă de fibre, minerale, proteine şi chiar grăsimi, pe care din păcate oamenii o risipesc aruncându-le la gunoi. La fel ca în cazul seminţelor de floarea-soarelui şi de dovleac, principalul element component al cojilor seminţelor de pepene verde este fibra, iar sămânţa se evidenţiază prin abundenţa de substanţe nutritive. Potrivit specialiştilor, seminţele de pepene verde conţin magneziu, oligoelemente ca zincul şi manganul, precum şi proteine şi grăsimi, mai ales polinesaturate. Astfel, consumul lor ajută la menţinerea masei musculare, pe lângă faptul că aduce organismului grăsimi sănătoase care au capacitatea de a regla valorile colesterolului din sânge.

Ca inconvenient, seminţele de pepene verde se digeră greu. De aceea, trebuie consumate moderat, cam „o mână" pe săptămână. Pentru a se evita tulburările gastrice, nutriţioniştii mai recomandă ca seminţele de pepene verde să fie consumate după ce sunt uscate în cuptor şi măcinate. Dacă sunt decojite, se pierde aportul de fibre, pe care Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) le recomandă pentru o funcţie intestinală corectă.

Dude contra diabetului

Aruncate cumva la index, probabil din cauza nesuferitei activităţi obligatorii, de pe timpul comunismului, de hrănire necontenită a viermilor de mătase cu frunze de agud, dudele au rămas mai departe un fel de cenuşărese ale fructelor de cultură de la noi, deşi în alte ţări sunt exploatate din plin. Căci dudele sunt o sursă bogată de proteine vegetale, o raritate în lumea plantelor şi un bonus imens pentru cei care favorizează dieta raw.

Ele conţin mult magneziu, potasiu, riboflavină, fier, calciu, vitamina C şi fibre. Pe lângă acestea sunt bogate în resveratrol, un antioxidant studiat recent cu efecte pozitive importante asupra sănătăţii inimii.

În unele ţări occidentale dudele se consumă ca ingredient principal în numeroase deserturi: şerbet, înghetată, plăcinte şi tarte, salate de fructe, pandişpan, brioşe, iaurturi, siropuri şi gemuri. În regiunile orientale, unde agudul a fost prezent dintotdeauna, dudele se pun la uscat pentru o folosinţă îndelungată sau sunt fermentate pentru obţinerea unui tip de vin. În medicina tradiţională chineză aceste fructe erau consumate pentru tratarea albirii premature a părului, pentru tonifierea sângelui, tratarea diabetului şi a constipaţiei.

LUNI – 6 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Serial: „Puterea binelui" (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Puccini pentru începători" (SUA, 2006) . Cu: Elizabeth Reaser 0.40-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Case cu personalitate" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Războiul minţii" (coprod., 2009). Cu: Colin Ford, Joel Gretsch 23.45 Ştirile ProTv 0.15 Serial: „Lie to me — Psihologia minciunii" 1.15 Serial: „Las Fierbinţi" (r) 2.00 Serial: „CSI Miami" 2.45-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Insula iubirii (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Serial: „Dragoste şi ură" (r) 8.20 Jurnalul STV Junior (r) 9.00 Levintza prezintă (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii (r) 13.50 Casa: construcţie şi design (r) 15.00 Flavours, 3 bucătari 16.00 Răzi şi câştigi (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Serial: „Dragoste şi ură" 20.30 Film: „Aventurile lui Poseidon" (SUA, 2005, partea I). Cu: Adam Baldwin 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Las Bravo" (sfârşitul serialului) 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate". Cu: Semra Dincer 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Asigurare de moartes" (SUA, 1944) 18.00 Telejurnal 18.40 Teatru: „Cadrilul". Comedie de Eugen Mirea după Oscar Wilde 19.00 Admirabila tăcere — Alexandru Mironescu 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Angelica: o poveste stranie" (coprod., 2010) 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 La Măruţă (r) 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Pintea" (r) 14.15 Film: „Roxanne" (r) 16.30 Film: „Paul, mare poliţist la mall" (r) 18.30 Film: „Vieţi furate" (SUA, 1991, partea I). Cu: Bonnie Bedelia, Brian Kerwin 20.30 Film: „Combinaţie periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Priscilla Barnes, Amy Locane 22.30 Film: „Elicopter la pământ" (SUA, 2001). Cu: Josh Hartnett, Ewan McGregor 1.30 Film (r) 3.15 Cine A.M.

MARŢI – 7 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Careul cu 5 aşi (r) 18.00 Adevăruri despre trecut (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Călugăriţa" (Franţa, 1966). Cu: Anna Karina 1.30 25 de ani de la stabilirea relaţiilor diplomatice între România şi Coreea de Sud (r) 2.00 Revizie tehnică

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Case cu personalitate" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial (r) 15.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Commando" (SUA, 1985) 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „Lie to me — Psihologia minciunii" (ultimul ep.) 1.00 Serial (r) 1.45 Serial: „CSI Miami" 2.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Şcoală în derivă" (SUA, 2008). Cu: Jason Biggs, Eva Longoria 3.00 Serial: „Hercule" 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Serial: „Dragoste şi ură" (r) 8.20 Mondenii (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Secrete de Stil (r) 15.00 Flavours, 3 bucătari 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Serial: „Dragoste şi ură" 20.30 Film: „Aventură periculoasă" (Canada, 2006). Cu: Charisma Carpenter, James Thomas 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" (ep.1) 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" (sfârşitul serialului) 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Baroana de la miezul nopţii" (SUA, 1939) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Muzica e viaţa mea (r) 21.10 Serial: „Burlacii" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-1.50 Reluări 2.00 Revizie tehnică.

PRO CINEMA

7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Roxanne" (r) 14.30 Film: „Playlist pentru Nick şi Norah" (r) 16.30 Film: „Un tătic grozav" (r) 18.30 Film: „Vieţi furate" (partea a II-a) 20.30 Film: „Ancheta la limită" (SUA, 2005). Cu: Lou Diamond, Victoria Pratt, Martin Cummins 22.15 Film: „Lucy şi Joe" (SUA, 1996). Cu: Sarah Jessica Parker, Eric Schaeffer 0.15 Film: „Ancheta la limită" (r) 2.00 Cine A.M.

MIERCURI – 8 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 Adevăruri despre trecut (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Hesher" (SUA, 2010). Cu: George Gordon-Levitt, Natalie Portman 1.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Case cu personalitate" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 15.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 21.00 Fotbal Supercupa României 23.15 Ştirile ProTv 23.45 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" (ep.1). Cu: Angie Harmon, Sasha Alexander 0.45 Serial: „CSI Miami" 1.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Serial: „Dragoste şi ură" (r) 8.20 Mondenii (r) 9.00 Casa: construcţie şi design (r) 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Revendicarea 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Levintza prezintă (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Flavours, 3 bucătari 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Serial: „Dragoste şi ură" 20.30 Cronica Netului 21.00 Nunţi de poveste 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îşi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" (ep.1) 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale româneşti (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Careul cu 5 aşi (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Beau Geste" (SUA, 1939). Cu: Gary Cooper 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Telecinemateca: „Parizianca" (SUA, 1923) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.45 La Măruţă (r) 9.15 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.30-14.30 Film: „Vieţi furate" (r., partea I şi a II-a) 16.30 Film: „Dragoste de tată" (r) 18.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (Canada, 2000, partea I). Cu: Billy Zane, Gloria Reuben 20.30 Film: „Îngerii lui Charlie: În goana mare" (SUA, 2003). Cu: Cameron Diaz 22.45 Film: „Omul invizibil" (SUA, 2000). Cu: Kevin Bacon, Elisabeth Shue, Josh Brolin 1.00 Film (r) 3.00 A.M.

GEORGE GORDON-LEVITT
— miercuri, 23.10 —

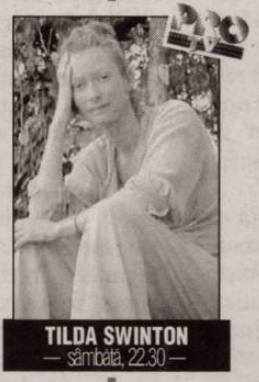

TILDA SWINTON
— sâmbătă, 22.30 —

JASON BIGGS
— marţi, 1.00 —

SEMRA DINCER
—luni-vineri, 19.00 —

ADAM BALDWIN
—luni, 20.30 —

VANESSA HESSLER
— joi, 20.10 —

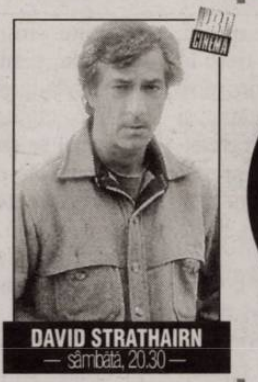

DAVID STRATHAIRN
— sâmbătă, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 9 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACŢIEI (r) 18.00 Lozul cel mare 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Doc.: „Maradona by Kusturica" 0.55-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Case cu personalitate" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 15.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Sunt spion" (SUA, 2002). Cu: Eddie Murphy 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 1.00 Serial (r) 1.45 Serial: „CSI Miami" 2.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Film: „Atracţie explozivă" (SUA, 1995). Cu: William Baldwin 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Serial: „Dragoste şi ură" (r) 8.20 Mondenii (r) 9.00 Click! Poftă bună (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Jurnalul STV Junior (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Flavours, 3 bucătari 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Serial: „Dragoste şi ură" 20.30 Film: „Anihilare totală" (coprod., 2004). Cu: Dolph Lundgren 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 14.45 Serial: „Maricruz" 16.45 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Biscuiţi pentru animale" (SUA, 1930) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Într-o seară de octombrie" (Italia, 2009, partea I). Cu: Vanessa Hessler 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Vieţi furate" (r) 14.15 Film: „Picnic" (SUA, 1955). Cu: William Holden, Kim Novak 18.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (partea a II-a) 20.30 Film: „Ţintă primară" (coprod., 2000). Cu: Daryl Hannah, Doug Savant 22.30 Film: „Operaţiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer, Shannon Whirry, Norbert Weisser 0.15 Film: „Ţintă primară" (r) 2.00 Cine A.M.

VINERI – 10 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 START UP 16.30 Maşini, teste şi verdicte 17.00 Ne vedem la TVR 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici şi tradiţii în Cişmigiu 22.00 Do.c: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Ziua Zero" (SUA, 2007). Cu : Elijah Wood 0.50-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Case cu personalitate" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 15.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Rambo IV" (coprod., 2008). Cu: Sylvester Stallone, Julie Benz 22.00 Film: „Anaconda 2 — Goana după Orhideea Blestemată" (SUA, 2004) 0.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Lara Croft: Tomb Raider" (SUA, 2001). Cu: Angelina Jolie, Daniel Craig 22.30 Film: „Răscumpărare" (SUA, 2008) 0.30 Film: „Sinbad şi Minotaurul" (SUA, 2011) 3.30 Observator special 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Serial: „Dragoste şi ură" (r) 8.20 Levintza prezintă (r) 9.00 Secrete de Stil (r) 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Cronica Netului (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Serial: „Dragoste şi ură" 20.30 Film: „Elixirul tinereţii" (România, 1975) 22.30 Trăsniţii (r) 0.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Dezonorata" (SUA, 1931). Cu: Marlene Dietrich 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Vicky Cristina Barcelona" (coprod., 2008). Cu: Scarlett Johansson 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Che" (coprod., 2008, partea I) 1.30-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Picnic" (r) 14.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (r., partea I şi a.II-a) 18.30 Film: „Nu vrea şi pace!" (SUA, 1945). Cu: Rosalind Russell, Lee Bowman 20.30 Film: „Vălul pictat" (SUA, 2006). Cu: Catherine An, Bin Li, Bin Wu 23.00 Film: „Tu-sea şi junghiul" (România, 1992). Cu: Ernest Maftei, Olga Tudorache 1.00 Film: „Vălul pictat" (r) 3.15 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 11 iulie

TVR 1

7.00 În grădina Danei (r) 7.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Medici de gardă (r) 9.00 Zon@ 9.30 Maşini, teste şi verdicte (r) 10.00 Gala umorului 11.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 O călătorie în ţara Dimineţilor Liniştite 15.00 Ora regelui 16.10 Film: „Aproape căsătoriţi" (SUA, 2013) 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Atenţie, nu ne supărăţi!" (Italia, 1974). Cu: Bud Spencer 23.10 Film: „Terapie în grup" (SUA, 1989). Cu: Michael Keaton 1.10-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „Pinguinii din Madagascar" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Diva cu greutate" 11.00 Ferma vedetelor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 15.00 Film: „Mai rău nu se poate" (SUA, 2001) 17.00 Film: „Adela Blanc Sec" (SUA, 2010) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Invadarea lumii: Bătălia Los Angeles" (SUA, 2011). Cu: Aaron Eckhart 22.30 Film: „Plaja" (coprod., 2000). Cu: Leonardo DiCaprio, Tilda Swinton 1.15-5.15 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Sinbad şi Minotaurul" (r) 11.00 Film: „Lara Croft: Tomb Raider" (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Film: „Acvila Legiunii a IX-a" (SUA, 2011). Cu: Channing Tatum, Jamie Bell 22.30 Film: „Tron: Moştenirea" (SUA, 2010) 1.00 Film: „B.D. la munte şi la mare" (România, 1971) 3.15 Te pui cu blondele? (r) 5.15 Serial: „Lassie".

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Playtech (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 11.00 Mondenii (r) 12.00 Curat, Murdar? (r) 13.00 Constantin 60 14.00 Film: „În numele păcii" (SUA, 2002) 16.00 Film: „Elixirul tinereţii" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Codul magicienilor 20.30 Film: „Ceva, ceva tot o ieşi" (SUA, 2003). Cu: Jack Nicholson, Diane Keaton 23.30 Film: „Da, dar mai degrabă ba" (coprod., 2004). Cu: Denise Richards, Dean Cain 1.30-6.00 Reluări.

ACASĂ

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Cum am slăbit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Teen Mom 1" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30 Serial (r) 3.30 Acasă la români 4.30-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele (r) 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Pelerin (r) 11.30 Dobro urban (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Popasuri folclorice 14.30 Box. Centura de Aur 17.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Visul unei nopţi de vară" (SUA, 1999). Cu: Michelle Pfeiffer, Kevin Klein 22.15 MomentArt (r) 22.30 Film: „Miezul nopţii la Sankt Petersburg" (SUA, 1996). Cu: Michael Caine 0.10 Gala Premiilor UCIN 2014 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 La Măruţă (r) 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Nu vrea şi pace!" (r) 14.00 Film: „Picnic" (r) 16.15 Film: „Cowboy şi idioţi" (SUA, 2002). Cu: Joshua Jackson, Jaime King 18.15 Film: „Strada Hanovra" (Anglia, 1979). Cu: Lesley-Anne Down, Harrison Ford 20.30 Film: „Limbo" (SUA, 1999). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio, David Strathairn 23.00 Film: „Scaunul diavolului" (SUA, UK, 2007). Cu: Andrew Howard, Pollyanna Rose 0.30 Film: „Limbo" (r) 2.45 Cine A.M.

DUMINICĂ – 12 iulie

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Semper Paratus 13.30 Ediţia pe verticală 14.00 Telejurnal 14.30 Zâmbeşte, mâine va fi mai bine (sau la fel) 14.45 Serial: „Puterea binelui" 15.15 Politică şi delicateţuri cu Mircea Dinescu 16.15 Tezaur folcloric 17.15 Gala umorului 18.15 Lozul cel mare 18.45 Observatori la Parlamentul European 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Câmpul dragostei" (SUA, 1992). Cu: Michelle Pfeiffer 23.10 Film: „Mercenarul" (coprod., 1968). Cu: Franco Nero 1.00-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „Pinguinii din Madagascar" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Ferma vedetelor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 15.00 Film: „Adela Blanc Sec" (r) 17.00 Film: „Mamaia" (România, 2013). Cu: Stela Popescu 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Greu de pensionat 2" (coprod., 2013). Cu: Bruce Willis, John Malkovich 22.45 Film: „Semnul morţii" (SUA, 1990). Cu: Steven Seagal, Basil Wallace, Joanna Pakula 1.30-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Cătelul detectiv" (SUA, 1997) 11.00 Film (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „B.D. la munte şi la mare" (r) 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Insula iubirii 23.30 Film: „Cum să rămâi fără prieteni" (SUA, 2008). Cu: Kirsten Dunst, Simon Pegg 2.00 Film: „Cătelul detectiv" (r) 3.30 Film: „Cum să rămâi fără prieteni" (r) 5.15 Serial: „Lassie".

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Film: „Da, dar mai degrabă ba" (r) 13.30 Film: „Decepţii" (SUA, 1985, partea I). Cu: Gina Lollobrigida, Stefanie Powers 15.30 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977). Cu: Florina Cercel, Constantin Diplan 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Codul magicienilor 20.30 Schimb de mame 22.30 Curat, Murdar? 23.30 Nunţi de poveste (r) 1.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Cum am slăbit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Zodiacul de acasă (ultima ediţie) 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Zodiacul de acasă (r) 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele (r) 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 Misterele istoriei 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Destine romantice" (România, 1981) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Box. Centura de Aur 20.10 Film: „Ion: blestemul pământului" (România, 1981). Cu: Şerban Ionescu, Ion Besoiu 23.10 Mic dejun cu un campion (r) 0.10 Gala Premiilor UCIN 2014 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.45 Doamne de poveste 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Cowboy şi idioţi" (r) 14.00 Film: „Nu vrea şi pace!" (r) 16.00 Film: „Strada Hanovra" (r) 18.15 Film: „Robin şi Marian" (SUA, 1976). Cu: Sean Connery, Audrey Hepburn 20.30 Film: „Fraţii Jderi" (România, 1974). Cu: Gheorghe Cozorici 23.30 Film: „Un mascul extraterestru" (SUA, 2000) 1.15 Film: „Fraţii Jderi" (r) 4.15 Cine A.M.

ŞARADE

Integramă de **M. ALBU**

FAŢĂ PALIDĂ / PETRECERE UŞOARĂ		FILIERĂ MAFIOTĂ / PLIMBĂRI LA AMICI		NU AU CREDINŢĂ / MARGINI DE RĂZOR!		INIMĂ DE GÂNSAC! / ZI DE TĂIAT PORCII		BOUREL CU COCHILIE / ALUAT DE PÂINE		ÎNVĂŢĂTURĂ / CREDULĂ ŞI SINCERĂ
PĂRINTE ADOPTIV / CĂRUICIOARE LA TIPOGRAFIE							CORTEGIU REGESC / VIEŢUIESC ÎN IAD			
				SEMNE DE RECUNOAŞTERE / ŞARE OTRĂVITOARE						
DASCĂL ÎN BISERICĂ / CUREA DE CAL					A MUNCI CU PLUGUL / MĂSURA AURULUI				VASILE NEAGU / SURVOL RAPID	
		PÂNZĂ DE SACI / GEST REFLEX						BOT DE PORC / ARS PE RUG		
	GAZ DE SONDĂ / TRASEE DE TRAMVAI					ÎN OCEAN! / DEFICIT DE CUNOŞTINŢE				A SPUNE TÂMPENII
		A LUA ÎN LOCAŢIE / TOATE RUDELE								BRUNETA SATULUI
MIA LUCIU / A PUNE LACĂTUL / MOŞUL NOPŢII							CONSILIER MUNICIPAL / A DA APĂ PLANTELOR			
			PRODUS GREŞIT EXECUTAT / ÎN PUTINĂ!						ÎN DUAL! / COADĂ DE OBLET!	
PRIVEŞTE! / A LĂSA MASCĂ					SUFLĂRI ALE BRIZEI					
				RAPORT MATEMATIC						

Sfaturi practice

Selaginella Spring.

● Se cunosc aproximativ 500 de specii, originare din pădurile tropicale.

● Deşi, la prima vedere, seamănă cu o feriga, cu care de altfel este înrudită, totuşi, este vorba de un muşchi tropical.

● Planta erbacee, mică, are tulpini subţiri şi lăstari ramificaţi, urcători, cu frunzuliţe în formă de solzi.

● Cea mai cunoscută specie este *Selaginella palescens Spring*, cu frunzişul mărunt sectat, cu creştere până la 20 cm înălţime. Sunt sensibile la frig, iarna suportând o temperatură de minimum 12 grade C.

● *Selaginella rotundifolia Spring* este cea mai puţin pretenţioasă la condiţiile de vegetaţie.

● Înmulţirea se face prin diviziune, marcotaj sau butaşi de 4-5 cm lungime, înrădăcinaţi în nisip, în spaţii închise. Butaşii înrădăcinaţi se plantează câte 3-4 în fiecare ghiveci, într-un amestec de pământ de ţelină, pământ de turbă şi muşchi tocat. Pământul se menţine permanent umed şi, pentru crearea unei umidităţi atmosferice ridicate, se pulverizează plantele doar cu apă la temperatura mediului. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

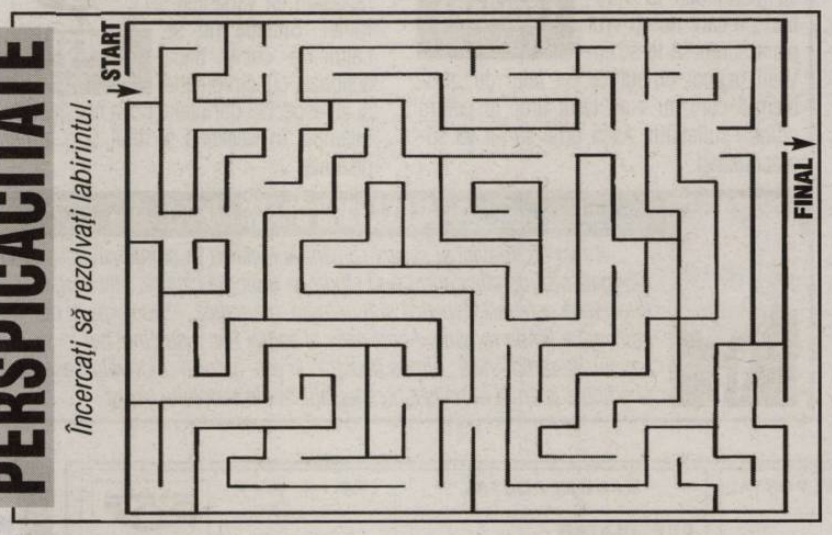

SOLUŢIA INTEGRAMEI „MENŢIUNI":
F - E - U - A - T - P - DACTILOGRAFA - CHIMIR - OBEZ - SEIC - IAHTURI - ROIB - LAI - IR - AER - ALAI - ACE - P - IUTI - NARI - AU - TINGIRI - C - SFASIA - APOI - OCA - CALM - AUR - ARTAR - IATAC - STAIF - SILITA.

Soluţia **«SUDOKU»** — *jocul săptămânii 25*

8	9	1	4	5	2	7	3	6
4	5	3	7	8	6	1	2	9
7	2	6	1	9	3	4	5	8
1	4	9	6	2	7	5	8	3
3	7	5	9	4	8	6	1	2
2	6	8	5	3	1	9	7	4
9	3	4	2	1	5	8	6	7
6	1	2	8	7	9	3	4	5
5	8	7	3	6	4	2	9	1

Umor

Într-un apartament al unui bloc select locuieşte o fată bătrână. O vecină o întreabă mereu de ce nu se căsătoreşte, de ce nu-şi găseşte şi ea un bărbat cumsecade.

– De ce? răspunde bătrâna domnişoară. Doar am un câine, un papagal şi o pisică. Astea-mi sunt destule până peste cap.

– Dar, totuşi, aceste animale nu pot ţine loc de soţ.

– Cum să nu? Câinele mârâie mereu, papagalul înjură toată ziua, iar pisica-i plecată toată noaptea.

Bulă iese noaptea beat dintr-o cârciumă.

Îl acostează o negresă:

– Ei, iubitule, vii cu mine acasă?

– Dar ce să caut eu noaptea taman în Africa?

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Eroi

Aceste întrebări ne-au fost trimise de prietena revistei şi rubricii noastre, doamna Florentina Gorea din Topliţa.

1. Ce se înţelege prin noţiunea de erou?
2. În cunoscuta epopee din antichitatea greacă, Iliada, atribuită lui Homer, se înfruntă două tabere: cea a aheilor, care vor să cucerească Troia şi cea a troienilor care îşi apără cetatea. Din bogata galerie de eroi se detaşează doi, fiecare din câte o parte, eroi care se şi înfruntă direct, lupta finalizându-se cu moartea troianului. Care este numele acestora?
3. În ce poem eroic din literatura medievală franceză sunt ilustrate calităţile eroice – pline de glorie – ale lui Carol cel Mare?
4. Ce prozator român (1908-1995) este autorul volumului de evocări „Eroi au fost, eroi sunt încă"?
5. Unde se află în ţara noastră un complex de 24 de busturi, dedicat unor eroi paşoptişti şi unor reprezentanţi ai iluminismului român?
6. Ce mare compozitor german a compus „Simfonia Eroica"?
7. Cine a realizat, în 1987, filmul polonez „Eroul anului"?

Monica Vlad, Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminiţa Popescu* şi *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanţa; *Codruţa Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* Bucureşti; *Bogdan Cristea,* Timişoara; *George Ionescu,* Ploieşti; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Ionel Petrescu* şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Mioara Ionescu* şi *Ilinca Stănescu,* Ploieşti; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Piteşti; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Ion Vasilescu,* Arad; *Vasile Stoian* şi *Cristian Marinescu,* Bucureşti.

✉ ***ILEANA POPA, Baia Mare.*** Vă mulţumim pentru aprecieri aşteptăm propunerile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Nilul are o lungime de 6671 kilometri. 2) Delta Nilului are nouă braţe dintre care numai Damieta şi Rosetta sunt navigabile. 3) Divinitatea egipteană care personifica Nilul era Hapi. 4) Profetul-legislator biblic, găsit de fiica faraonului într-un coş pe Nil, când avea numai trei luni, este Moise. 5) „Aria Nilului" se cântă în actul al III-lea al operei Aida de Giuseppe Verdi. 6) Romanul „Războinicii Nilului" a fost scris de scriitorul sud-african Wilbur Addison Smith. 7) Filmul englezesc „Moarte pe Nil" a fost realizat de regizorul John Guillermin.

Poşta cititorilor

Pentru tema „Închisori" la întrebarea numărul 6 am luat în consideraţie mai multe variante de răspuns, dat fiind faptul că nu am menţionat anii între care a trăit scriitorul respectiv.

Aşadar am primit din partea dumneavoastră:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ;

Comorile noastre

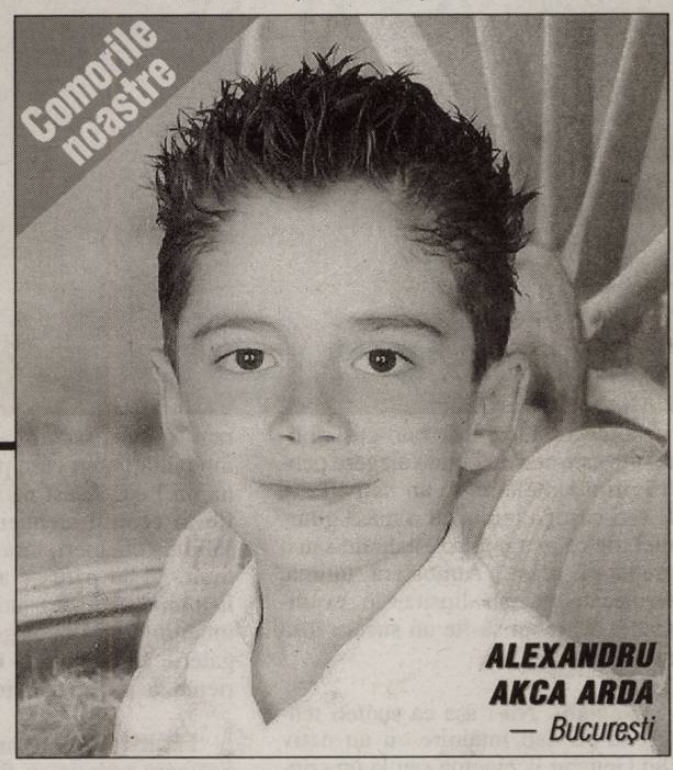

ALEXANDRU AKCA ARDA
— Bucureşti

CRONICA TV

Tiruri încrucişate

În numărul 24 din 13 iunie al revistei noastre m-am referit la emisiunea *„La Maruţă"* în care a fost prezentat cazul dramatic al unui tânăr — Vasilică — abandonat de părinţi, greu încercat în viaţă, care are nevoie de un transplant renal. Într-o emisiune ulterioară a fost prezentată urmarea. Dacă nu s-ar fi transformat într-un spectacol în care lucrurile au luat o întorsătură neaşteptată, revoltătoare, emisiunea n-ar fi făcut obiectul acestei rubrici.

Tatăl tânărului, Viorel Tâmplaru, acceptase, la primul contact cu asistenţii sociali din Vâlcea să-i doneze un rinichi în schimbul unei sume importante de bani sau a unei case. Apoi a renunţat la compensaţii. În timpul recentei emisiuni a fost invitat în studio unde a fost tratat de Măruţă şi invitaţi ca un erou. Fiul său era copleşit de emoţii şi bucurie. Până în momentul în care tatăl a anunţat cu seninătate că nu renunţă la pretenţii. A spus aşa: „Să văd casa cumpărată şi o să fac operaţia.", menţionând faptul că nu vrea decât un apartament cu două camere în care să locuiască cu fiul său.

În studio, stupoare şi indignare, vociferări, lucru firesc. Nefireşti şi grosiere au fost reacţiile unor invitaţi care au culminat cu atitudinea vehementă, cu acuzaţiile şi invectivele lui Măruţă care l-a dat afară

din emisie ca pe-un gunoi. În acele momente mi-am pus întrebarea dacă nu cumva schimbarea bruscă, în direct, a deciziei, condiţionată, a fost regizată. Am gândit aşa pentru că aceasta friza absurdul şi pentru că Măruţă e un as al manipulării invitaţilor şi, implicit, a opiniei publice, reuşind deseori să-i „răsuceas-că" asemenea unui păpuşar care mânuieşte cu abilitate sforile. Când e cazul, cu siguranţă că regizează din culise derularea dialogului, mizând pe senzaţional, pentru a transforma emisiunea într-un soi de spectacol ieftin, dar cu impact, pentru a ridica audienţa.

Dacă lucrurile nu stau aşa, e neîndoielnic faptul că schimbarea deciziei a fost reprobabilă. Dar asta nu înseamnă că trebuia pus la zid. Nu s-a ţinut cont de faptul că e un om simplu, cu o mentalitate „primitivă", cu o conştiinţă precară, că se confruntă cu probleme de sănătate (a lucrat în mină) şi că e speriat de posibilele consecinţe nedorite ale vieţuirii cu un singur rinichi. Doar unul dintre invitaţi, scriitoarea şi editorul Alice Năstase, i-a acordat circumstanţe atenuante, invocând aceste detalii.

Dincolo de toate astea, m-a nedumerit faptul că nu s-a spus un cuvânt despre Ioan Kalissi, unul dintre binevoitorii care s-au oferit să facă testele de compatibilitate în vederea transplantului. Cât priveste atitudinea lui Măruţă, oripilantă, a fost sancţionată de telespectatori pe Internet. *(Dorin Măran)*

Locul ideal pentru prima întâlnire

este dictat de zodiac?

Sigur că vă gândiţi unde era mai bine să vă întâlniţi pentru a preveni eşecul avut sau dacă sunteţi chiar la prima întâlnire aţi vrea să fie totul perfect. Iată că şi de această dată astrologii vor să ne întindă o mână de ajutor şi ne oferă o scurtă prezentare a locurilor ideale unde să ne întâlnim cu perechea aleasă. Totul este să ştim din ce zodie face parte...

BERBEC. Prima întâlnire cu un Berbec este puţin mai complicată. Pe de o parte, are tot felul de dorinţe ciudate, îşi schimbă rapid dispoziţia şi totul ia o turnură anapoda. Chiar dacă îl invitaţi la cel mai luxos restaurant, acesta poate prefera să meargă la un banal eveniment sportiv, alegerea fiind complet spontană.

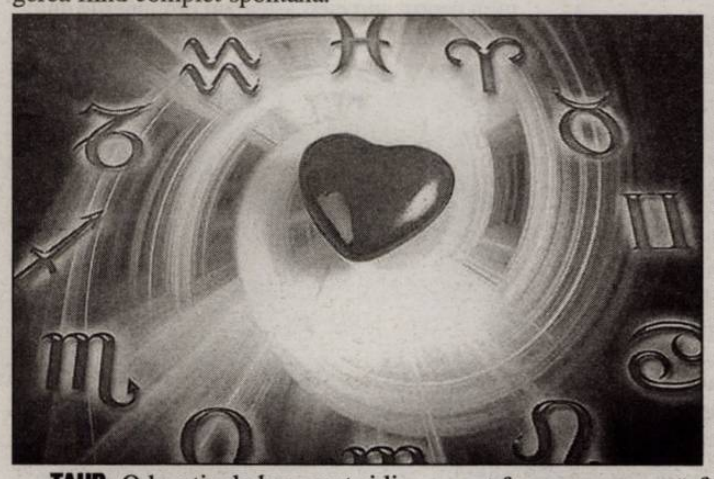

TAUR. O locaţie de bun-gust şi liniştită este cea mai bună alegere pentru prima întâlnire cu un nativ Taur. Îi veţi câştiga inima cu o masă gourmet, fie că mergeţi la restaurant sau o preparaţi acasă. Atmosfera intimă, fermecătoare sau lipsită de evenimente ar trebui să fie un succes însă nu exageraţi...

GEMENI. Nu-i aşa că sunteţi tentaţi să vă daţi întâlnire cu un nativ din Gemeni la cinema sau la un concert? De ce? Pentru că trebuie să luaţi în calcul că prima întâlnire cu acesta este considerată o întâlnire a minţilor. Ei îşi doresc să converseze pentru a ajunge să vă cunoască mai bine, să vă evalueze compatibilitatea şi apoi să meargă mai departe.

RAC. Dacă v-aţi hotărât să vă daţi întâlnire cu un Rac, atunci este important să vă faceţi planuri serioase. Ţineţi cont că Racii sunt persoane introvertite, cărora nu le plac mediile noi şi diferite faţă de cele cu care sunt obişnuiţi. Este un bun punct de plecare să luaţi în considerare şi să încercaţi să aflaţi ce locaţii le plac.

LEU. O experienţă culinară fină, la un restaurant frumos, sau un răsfăţ la spa, iată modalităţile cu care puteţi impresiona un Leu. Acest nativ se bucură să fie în centrul atenţiei, servit ireproşabil de chelneri, fără să aştepte prea mult. Vi se pare că acest lucru este incomod sau prea intim de la prima întâlnire? Atunci alegeţi o vizită la o galerie de artă sau încercaţi experienţa de a degusta vinuri împreună.

FECIOARĂ. O primă întâlnire cu o Fecioară trebuie să fie o experienţă pentru care să vă organizaţi din timp. Ar trebui să vă daţi întâlnire undeva în aer liber, poate un picnic rural, un concert în aer liber sau chiar să-i gătiţi o masă tradiţională. Nativul Fecioară vă judecă în subconştient şi apoi, dacă veţi corespunde criteriului lor de valori, vă dă undă verde.

BALANŢĂ. Dacă vă fixaţi o primă întâlnire cu o Balanţă atunci trebuie să fie ceva elegant şi clasic. Aveţi în vedere că le place muzica, arta şi mâncarea bună, aşa că alegeţi un concert sau o vizită la o galerie de artă urmată de o masă bună. Cu siguranţă va fi fericit.

SCORPION. Intensitatea sentimentelor este cheia succesului unei întâlniri cu un Scorpion. Fie că vă bucuraţi de o conversaţie profundă, fie că mergeţi la un concert sau la un film pe baza cărora puteţi discuta ulterior, iată cam care sunt câteva idei. Desigur, nu trebuie să omiteţi că Scorpionului îi place să fie răsfăţat şi chiar dacă sunteţi compatibili emoţional, lucrurile se vor mişca un pic mai greu.

SĂGETĂTOR. Ar trebui să ţineţi seama de tot felul de experienţe pe care acest nativ şi le doreşte să le trăiască. Pentru a le conştientiza sau pentru a le stimula dorinţa Săgetătorilor aţi putea stabili o primă întâlnire la o degustare de alimente sau vinuri, la un concert live, la o lecţie de călărie sau o mică excursie rurală. Totul este ca la sfârşit să vă declare câştigător.

CAPRICORN. Un prim sfat pentru reuşita unei prime întâlniri cu un Capricorn este ca respectivul nativ să vă observe eforturile pentru a vă lua în serios. Nu trebuie să vă coste o grămadă de bani, ci numai o groază de gânduri şi griji. Ce-ar fi să le cumpăraţi un bilet la un concert preţios sau să planificaţi o excursie? Rezervaţi bilete din timp pentru a-i impresiona cu adevărat.

VĂRSĂTOR. Dacă vă imaginaţi că o primă întâlnire cu un Vărsător trebuie să meargă conform planului stabilit, atunci vă înşelaţi. Acest nativ este imprevizibil, poate dori să modifice planurile în orice moment, dar acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să faceţi un efort pentru a le câştiga simpatia.

PEŞTI. O primă întâlnire cu un nativ din Peşti ar trebui să îi arate cât de mult v-aţi gândit la ce îi place şi ce nu, oricum trebuie să fie ceva foarte romantic. Peştii sunt oameni visători şi orice este legat de artă sau muzică li se potriveşte. Nu uitaţi să ţineţi cont că Peştilor nu le place să fie în centrul atenţiei astfel că o locaţie liniştită şi bine îngrijită li se va potrivi perfect.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Încotro ne duc noile tehnologii? ■ Un viitor refuzat ■ Regat creştin în Asia? ■ Bătălia pentru Berlin ■ Vocile de „dincolo" ■ Diapozitive cu un extraterestru de la Roswell? ■ Autoportrete pentru veşnicie ■ Podgorica — oraşul dintre râuri de munte ■ Laptele praf pentru sugari — un pericol? ■ Un măr pe zi... ■ Paharul cu... somn

HOROSCOP

6-12 iulie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Săptămâna decurge rapid dar în pace şi vă găseşte plini de idei strălucite. Deoarece debordaţi de energie pozitivă şi atenţia se îndreaptă spre mai multe domenii şi rezolvaţi mai multe punct de pe ordinea de zi. În weekend veţi cunoaşte multe persoane ce vă înveselesc şi mai mult. Profitaţi de vremurile bune.

TAUR 21.04-21.05

Vă gândiţi din ce în ce mai serios să faceţi un împrumut care să vă pună la dispoziţie finanţele trebuincioase pentru realizarea schimbărilor din locuinţă. Poate vă ajung banii şi de un cadou pe care vi-l faceţi singuri. Beneficiaţi şi de noroc însă trebuie să acţionaţi rapid ca să prindeţi trenul la timp.

GEMENI 22.05-21.06

Gata cu nebunia erorilor stupide şi a greşelilor făcute din superficialitate! Vă dispare sentimentul că vă aflaţi pe nisipuri mişcătoare şi începeţi să acţionaţi încet, dar sigur. Dacă nu vă veţi mai repezi să trageţi concluzii poate că veţi vedea câţi prieteni aveţi în jur.

RAC 22.06-21.07

Sunteţi mult mai bogaţi, măcar spiritual, în urma experienţelor pe care le-aţi trecut în ultima vreme. Aţi fi putut câştiga şi ceva bani doar dacă speculaţi la momentul potrivit orice şansă vi s-ar fi ivit. Acum mulţumiţi-vă cu rezultatele obţinute şi planificaţi-vă apropiata zi de naştere. Cam ce vă doriţi?

LEU 22.07-22.08

Norocul vă iese în cale însoţit de planeta Jupiter, cea care rămâne în zodia dumneavoastră până la mijlocul lunii august. Profitaţi din plin de acest lucru deoarece această situaţie nu se va mai repeta până în iulie 2026. Între timp, un prieten vă reţine atenţia cu o propunere surprinzătoare. Bucuraţi-vă de soare, de vară şi de clipe frumoase...

FECIOARĂ 23.08-22.09

În această săptămână persoane importante din viaţa dumneavoastră vă prind cu garda jos şi vă obligă să răspundeţi la întrebări pe care nu aţi vrut până acum să le auziţi. V-aţi ocupat timpul cu tot felul de „probleme" care nu v-au lăsat timp şi pentru odihna sufletului. Aveţi grijă să nu vă suprasolicitaţi.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Vreţi o schimbare în viaţa dumneavoastră sau să învăţaţi ceva nou? Practic, trebuie doar să vă lărgiţi orizonturile şi să vă alimentaţi pofta de cunoaştere. În weekend faceţi câteva escapade amuzante. Partenerul vă face o surpriză interesantă şi vă simţiţi pregătiţi pentru o nouă aventură.

SCORPION 23.10-21.11

Întreţineţi un dialog plăcut cu persoana iubită şi vă amuzaţi împreună de micile glume făcute celor mai mici din familie. Parcă totul vă surâde în jur şi nimic nu vă limitează starea de euforie pe care o simţiţi. Totuşi, se întâmplă ceva benefic şi neaşteptat. Poate vi se propune o nouă afacere.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vă deranjează şi sunteţi chiar nerăbdători cu cei din jur, chiar dacă aceştia nu merită să fie trataţi aşa. Merită să ascultaţi şi opinia acestora. Deciziile importante se iau cu calm. Doar aşa situaţiile nou create vă vor aduce zâmbetul pe buze.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă puteţi baza pe simţul practic şi pe finanţele de care aveţi nevoie în situaţiile urgente ce se ivesc la orizont. Vor avea loc destule evenimente imprevizibile, îndeajuns să vă facă să acţionaţi rapid. Sunteţi însă pe faţă şi le rezolvaţi surprinzător de iute.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

În acest moment relaţiile cu apropiaţii sunt liniştite şi trebuie să profitaţi de această situaţie evadând în natură şi relaxându-vă la soare şi în aer curat. Mai bine vă bucuraţi de o evadare distractivă şi nu de reproşurile unei izolări. Dacă sunteţi deja în vacanţă aveţi mare grijă la excese.

PEŞTI 19.02-20.03

Casa dumneavoastră parcă se află în stare de asediu. Fiţi mai toleranţi şi mai răbdători cu vârstnicii familiei. Situaţia nu se calmează decât dacă acţionaţi cu diplomaţie şi le respectaţi dorinţele. Ceva neaşteptat se întâmplă în weekend şi totul ia o turnură pozitivă.

Nativul săptămânii: ALEXANDRU GRAUR (09.07.1900 — 09.07.1988)

A fost un lingvist şi savant român. Activitatea sa ştiinţifică însumează o bogată bibliografie cuprinzând studii de filologie clasică, etimologie, lingvistică generală, fonetică şi fonologie, gramatică, lexicologie şi de cultivare a limbii române. Acest nativ al zodiei Rac a susţinut ani în şir emisiunea radiofonică „Limba noastră" şi este autorul unor valoroase studii şi articole apărute în reviste de specialitate ale secolului trecut.

TELEFONUL CITITORULUI

Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:

0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

➲ Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

➲ Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON REGLAMAŢII ABONAMENTE

0722625622

Biblioteca Judeteana
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1253 ● ANUL LVIII ● 9 IULIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 27 (3003)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Numai dacă te afli în cea mai adâncă vale poţi să-ţi dai seama cât de magnific este cel mai înalt munte.*
Richard Nixon

■ *Oricâte calităţi am avea, lumea se uită numai la defecte.*
Molière

Caleidoscop

ALTITUDINE, platforme, adrenalină...

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cinci soluţii antiepuizare

Dosarele frumuseţii

Aliaţi perfecţi

Istorii uitate

BĂTĂLIA pentru Berlin

Consultaţii fără plată

Laptele praf pentru sugari **UN PERICOL?**

Încotro ne duc **NOILE TEHNOLOGII?**

Trăim de două decenii în ceea ce este numită deja era digitală, o lume virtuală care a deschis perspective nebănuite în urmă cu o jumătate de secol. Noile tehnologii prind şi ele viteză dar au mai rămas câteva vise ale omului care aşteaptă să se împlinească.

Chiar dacă cosmologii şi futurologii, foarte la modă în anii 70 ai deceniului trecut, aveau viziuni îndrăzneţe, un vis al omului, acela de a călători spre alte planete din alte galaxii sau măcar prin Calea Lactee, a rămas încă neîmplinit. Cel puţin deocamdată, deşi Arthur C. Clarke era convins la sfârşitul anilor 60 că acest lucru va fi posibil până în anul 2000. De atunci, visul de a întâlni alte fiinţe asemănătoare nouă, poate chiar mai evoluate tehnologic, pornit din ideea că nu putem fi singurii oameni din Univers, nu dă pace astrofizicienilor care sunt convinşi că ar trebui să reuşim să lăsam amintire altor semeni din alte colţuri ale galaxiei semnul trecerii noastre pe această planetă care poate dispărea la un moment dat împreună cu tot Sistemul nostru solar.

Singurătatea de care suferim vine şi din perplexitatea în faţa unui Univers incomensurabil, rece şi tăcut. Semnale vin dinspre el, asta ne spun cercetătorii, dar deocamdată nimeni nu le dă de cap, sau rămân complet neinteresante pentru omenire. Programul SETI, o altă utopie născută acum cinci decenii, care se dorea o ureche uriaşă îndreptată către „şoaptele" vidului cosmic, doar-doar am fi putut intra în contact cu semenii noştri din alte galaxii, s-a încheiat şi el cu un eşec. Marile investiţii în resurse materiale, umane şi inteligenţă planetară s-au risipit pe apa sâmbetei. Între timp, Revoluţia digitală, în miezul căreia trăim de vreo două decenii şi ceva, nu este un vis al omenirii precum este cel al zborului, de pildă. Este mai degrabă o provocare tehnologică gândită de un grup de oameni interesaţi în schimbare.

Nicholas Carr

Nimeni, de-a lungul mileniilor, nu a visat la Internet, el există astăzi şi este folositor tuturor precum a fost la un moment dat trenul sau maşina. Deşi a adus o mulţime de facilităţi, atât de importante încât cei care folosesc azi Internetul, cam jumătate de planetă, nici nu îşi imaginează cum ar putea trăi fără el. Internetul e departe de a fi un vis al omenirii. Mai ales că, alături de alte tehnologii digitate, telefonul, cardul bancar, fotografia sau reţelele de socializare, au devenit între timp mijloace de supraveghere a utilizatorilor, ajutând la crearea a ceea ce de mai bine de un deceniu se numeşte Big Brother, „urechea" care ne supraveghează orice mişcare şi intră în cele mai tainice unghere ale vieţii noastre private.

Sigur, Internetul nu e ca apa, la o adică ne-am putea lipsi de el şi întoarce la era analogică din urmă cu cinci decenii, spre deosebire de apă, fără de care nu putem trăi mai mult de şapte zile. Sunt voci care analizează impactul erei digitale asupra oamenilor şi care observă că, între timp, Internetul şi Google au reuşit să ne facă mai „tâmpiţi", nicidecum mai cultivaţi. Nicholas Carr, de pildă, dedică o carte generaţiei Internetului pe care o numeşte tocmai „Superficialii".

Cultura digitală e subţire ca o apă de izvor, în comparaţie cu o cultură temeinică, profundă, analogică, existentă în urmă cu cinci decenii. În cartea sa, *The Shallows*, care a candidat la premiul Pulitzer în anul 2011, Nicholas Carr analizează unde ne duce Internetul şi cum ne afectează el creierul. Şi alte inovaţii tehnologice ne fac uneori rău, deşi iniţial ele au fost prezente ca mari ajutoare ale omului. Să amintim, de pildă, becurile economice.

Otrava din noul bec electric

Campaniile publicitare au promovat în toată lumea, inclusiv în România, becurile economice produse de marile firme Philips, Osram etc., fiind prezentate drept „verzi", adică ecologice, dar şi economice. Ecologice e mai greu de explicat de ce, dar economice sunt, în sensul în care ele consumă să zicem 20 de waţi şi produc o lumină de 100 de waţi, echivalentul unui bec „normal", cu incandescenţă. Din pricina acestei unice calităţi, becurile economice au câştigat teren, inclusiv în România, ele putând fi găsite pe toate rafturile, de la supermarketuri la dughenele de cartier.

Numai că un studiu recent, preluat de situl *dailymail.co.uk*, atrage atenţia că în realitate lucrurile nu sunt atât de „verzi" pe cât se prezintă: becurile economice emit chimicale cauzatoare de cancere! Astfel, cercetătorii germani ridică noi semne de întrebare în privinţa siguranţei lor. Ei susţin că becurile economice nu trebuie ţinute aprinse pe perioade lungi de timp sau plasate în apropierea capului pentru că ele emit substanţe otrăvitoare. Culmea este că UE a dezvăluit un plan care prevede eliminarea de pe piaţă a becurilor „normale", cu incandescenţă, până la sfârşitul anului viitor, sub pretextul reducerii emisiilor de carbon! Experţii atrag atenţia că becurile economice nu trebuie să fie folosite de adulţi la citit sau să fie plasate în apropierea capului copiilor în timpul nopţii. Asta deoarece, în afară de faptul că se ştia că atunci când sunt sparte, becurile economice emit substanţe otrăvitoare precum mercurul. Ultimele cercetări arată că şi alte substanţe posibil cancerigene sunt emise sub formă de vapori atunci când acestea sunt aprinse.

Aceste substanţe includ fenol (o otravă folosită de nazişti pentru exterminarea a mii de prizonieri în lagărele de concentrare ale celui de-al Doilea Război Mondial), dar şi toxinele umane, naftalina şi stirenul. Testele au demonstrat că materialele folosite la producerea becurilor economice sunt potenţial periculoase, prin efectele secundare asupra sănătăţii oamenilor.

Andreas Kirchner, de la Federaţia Inginerilor Germani, declara de curând: „Aceste lămpi produc un adevărat smog electric. Eu le folosesc cu foarte mare zgârcenie. Ele nu trebuie folosite pe perioade lungi de timp în spaţii neventilate şi categoric niciodată în apropierea capului".

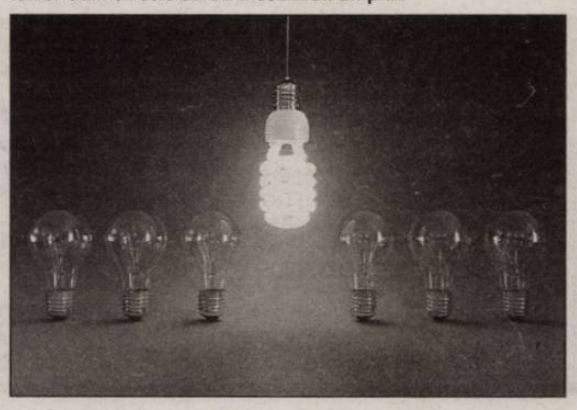

Binele care face rău

Alt gen de realizări tehnologice impresionează prin anvergură, dar ridică mari semne de întrebare pentru mediul în care trăim. Aşa e, de pildă, „fracturarea hidraulică"a şisturilor bituminoase intens mediatizată global, cu promisiunea, ca un vis frumos, că această tehnologie ar aduce laptele şi mierea pentru cetăţeni, dar care provoacă o mulţime de neplăceri oamenilor din proximitatea exploatărilor.

Un alt exemplu ar fi tehnologia fisiunii nucleare care produce de aproape cinci decenii energie cu resurse „neconvenţionale" şi care reprezintă mereu un pericol major pentru mediu. Să amintim doar Cernobîl şi Fukushima. Sunt şi alte tehnologii care au fost bune pentru că au adus profituri colosale investitorilor, dar care au condus în final la un nivel de poluare globală inimaginabil, inexistent în urmă cu un secol.

Azi, specialiştii consideră poluarea ca pe răul maxim care afectează existenţa viitoare a planetei. Aşadar, tehnologiile sunt ca medicamentele: sunt un pas înainte pentru civilizaţie (penicilina, chimioterapia), dar lasă în urmă organisme debilitate de efectele secundare şi lipsite de viitor.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

27

5 948427 000119

SUDOKU
jocul săptămânii: 27

		1	4				6	
4		3			7	2		
8				2	5			7
5		8		4				
				3		8		6
9			1	5				2
		2	8			9		4
	7			·	4	1		

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană

Altitudine, platforme, adrenalină...

Să priveşti lumea pământeană de undeva, de foarte sus, fără a te afla într-un vehicul de zbor sau atârnând de sforile unei parașute, asta transmite, foarte probabil, un fel de beatitudine de nestăvilit, senzația că ești cumva aproape egalul lui Dumnezeu.

Astfel de demonstrații ale capacității omului de a se înălța pe cele mai incredibile aripi de văzduh au fost construite în numeroase colțuri de lume, de regulă pe înălțimi montane greu accesibile. Spre deliciul amatorilor de adrenalină fără măsură, care sorb până la fund emoția acestei plutiri peste teluric. Şi, desigur, spre spaima paralizantă a celor cu inima în pioneze şi rău de înălțime.

● ***Podul suspendat din Dachstein, Austria,*** nu e propriu-zis un pod, ci o platformă de sticlă care îți lasă impresia că păşeşti aievea peste crestele ascuțite ale munților înzăpeziți.

● ***Edgewalk Tower, Canada,*** nu oferă cine ştie ce spectaculozitate arhitectonică, dar compensează printr-un surplus considerabil de adrenalină. Asta, deoarece vizitatorii cu adevărat neînfricați se lasă efectiv atârnați deasupra orașului, la o înălțime amețitoare, păşind pe o aparent fragilă punte lipsită de balustrade, însă bine ancorați în chingi de siguranță.

● ***Grand Canyon Skywalk, Arizona, SUA,*** este o platformă de sticlă destul de cunoscută pe mapamond, mai ales datorită publicității agresive care

i s-a făcut încă de la construirea ei, dar care îşi şi merită din plin numele — tradus la noi, direct, prin „Cel-ce-se plimbă-prin-cer".

● ***Cheile Diavolului de pe cascada Iguazu, Brazilia.*** Adevărul e că, şi fără o construcție care îți taie răsuflarea, acest loc uluitor ar fascina pe oricine. Mă rog, nu oricine se aventurează pe platforma de observație „plantată" chiar pe buza hăului de unde

apa, în cădere spectaculoasă, se transformă într-o perdea uriașă...

Lista platformelor de observație de acest gen este mult mai lungă şi greu de ordonat într-o ierarhie oarecare. Trebuie însă observat, eventual, un numitor comun al construcțiilor respective, care le conferă probabil şi doza de atracție irezistibilă pentru numeroşii lor vizitatori: ele lasă senzația de fragilitate, de legătură aproape neglijabilă sau chiar inexistentă cu pământul solid (vezi abundența de sticlă folosită la construcție), dar în acelaşi timp siguranța deplină garantată celor ce se aventurează pe aceste praguri ale Cosmosului.

BANANA, o sursă ecologică a viitorului?

Este binecunoscut fenomenul poluării mediului cu ambalaje (saci, pungi etc.) din plastic. Sunt deşeuri care se descompun după 400 de ani!

Acestea pot bloca cursuri de apă, infiltrarea apei în sol, în detrimentul fertilității, pot crea în gropi un mediu propice reproducerii țânțarilor ş.a.m.d. Uganda, de pildă, este o țară victimizată de deşeurile din plastic, recuperarea şi distrugerea lor fiind problematice.

Câțiva studenți americani de la Facultatea de tehnologie a lemnului din Makerere, care şi-au petrecut câteva săptămâni în Uganda, după ce au observat efectele poluării şi s-au consultat cu autoritățile şi cu ecologiştii, s-au gândit la o soluție salvatoare, care să fie adoptată, eventual, şi de alte țări.

Beneficiind de colaborarea cercetătorilor de la Institutul ugandez de cercetări industriale a realizat prototipuri de saci din fibre de banană.

Acum sunt fabricați în serie de o societate din Uganda aproximativ 4.000 de saci zilnic din acest material, producția urmând să crească semnificativ, pe fondul interdicției de a mai fi utilizați saci din plastic.

În următorul an producția va fi cel puțin dublată pentru a răspunde comenzilor din ce în ce mai numeroase.

DORIN MĂRAN

Despre nume de orașe

Să vorbim corect!

În ultimul timp se remarcă faptul că mulți dintre noi, vrând să-şi arate o anume superioritate intelectuală, au început să pronunțe numele unor orașe ca în țara de origine şi nu cum le-am învățat din cartea de geografie.

Toți ne vorbesc despre: Bern, Marsei, Nis (am scris respectivele substantive așa cum le pronunță ei!) şi nu despre Berna, Marsilia, Nisa. Ne-am oprit numai la câteva exemple dar sunt multe, întâlnite la tot pasul.

Nu e vorba de anumite emisiuni culturale, unde acest gen de pronunțare poate că şi-ar găsi locul, ci de vorbirea de toate zilele. De asemenea, nu vom analiza acum (nu avem nici loc şi nici toate informațiile necesare) modul în care numele acestor orașe au fost adaptate limbii române. Ele însă se pronunță într-un anume mod de mai multe generații. Spunem astfel: *Paris* nu Pari, *Londra* nu Landăn, *Moscova* nu Maskva. De ce este nevoie să anulăm această pronunție devenită tradițională? Nu credem că ni s-a impus de către cineva, ci mai degrabă că adevărata cauză o constituie niște orgolii meschine. *(I.S.)*

Starea de veghe

Un viitor refuzat

Niciodată, de-a lungul istoriei actualei civilizații umane, omul nu a acționat mai violent împotriva propriilor interese: a surselor de hrană, a mediului natural identificat, practic, cu propria lui locuință, şi nu în ultimul rând chiar împotriva viitorului său reprezentat de copii. Guvernată pe plan global de câțiva indivizi iresponsabili pe care numai puterea şi bogăția îi țin în viață, omenirea a devenit un instrument depersonalizat, care pune în aplicare mecanic planul diabolic de cufundare a societății în haosul perfect.

„Oamenii au pierdut contactul cu lumea Naturii. Suntem schizofrenici: beneficiem de o inteligență incredibilă, dar se pare că ne-am pierdut puterea de a lucra în armonie cu natura. Dacă vom pierde maimuțele mari, cauza va fi că între timp vom fi pierdut şi pădurile, iar aceasta va avea consecințe devastatoare asupra climatului."

Afirmația aparține cercetătoarei Jane Goodall, primatolog, una dintre cele mai active militante pentru păstrarea echilibrului natural şi climatic pe Terra. Şi poate că a venit momentul să ne revizuim modul în care să (re)evaluăm relațiile dintre om şi primate, dar şi dintre om şi oricare altă vietate de pe planetă. Aceasta, deşi suntem creaturile pământene cele mai evoluate intelectual. Fiindcă — să nu ne mire — încă avem multe de învățat, efectiv, de la celelalte specii.

Lecția primatelor

Iată, rămânând „alături" de primate, să relatăm un detaliu de comportament (şi nu numai) de care sunt capabile acestea, observat cu stupefacție, recent, de cercetătorii parcului zoo Phoenix din Miyazaki, Japonia. Un orangutan pe nume Happy („Fericitul"), în vârstă de 21 de ani, a cărui cuşcă se află la 1,5 metri de cuşca cimpanzeilor, le oferă acestora, în mod constant, din hrana sa, „cadou" primit, firește, cu entuziasm de celelalte maimuțe. Generozitate? Nevoie de socializare? Compasiune? Nici măcar omul nu poate explica această relație incredibilă stabilită în mod natural, oarecum, între două specii diferite. Am spus „oarecum", pentru că o cauză importantă ar putea fi întrevăzută: şi Happy (cinic nume!), şi vecinii săi cimpanzei sunt captivi.

„Depindem de resursele naturale ale acestei planete care nu sunt inepuizabile. Or, noi le folosim ca şi cum ele ar dura o veşnicie. Ne-am putea gândi că ființele cele mai inteligente de pe planetă se gândesc la binele acesteia, şi nu la cum să transforme în ruină singura lor casă, însă noi distrugem Pământul într-un ritm foarte-foarte rapid. Dacă nu facem nimic să protejăm mediul, eu nu aş vrea să mai fiu copil peste 50 de ani!", mai spune Jane Goodall.

Iar ca un corolar, dacă vreți, să amintim că în ultimii 50 de ani, populația de primate mari de pe Terra a scăzut dramatic de la circa 2 milioane la mai puțin de 300.000 de exemplare. Cauza principală — exploatările iresponsabile şi criminale de păduri, resurse ale solului, minereuri, petrol...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Zarurile imortalităţii

Speranţa de viaţă a oamenilor continuă să crească în ţările dezvoltate. În raport cu cea a unor specii de animale şi vegetale, termenii de comparaţie sunt inutili. Vă prezentăm câţiva dintre campionii acestor regnuri.

Meduza turritopsis nutricula

Această vieţuitoare de mici dimensiuni care face parte din celenterate, trece de la forma de polip la cea de meduză. De-a lungul vieţii, care

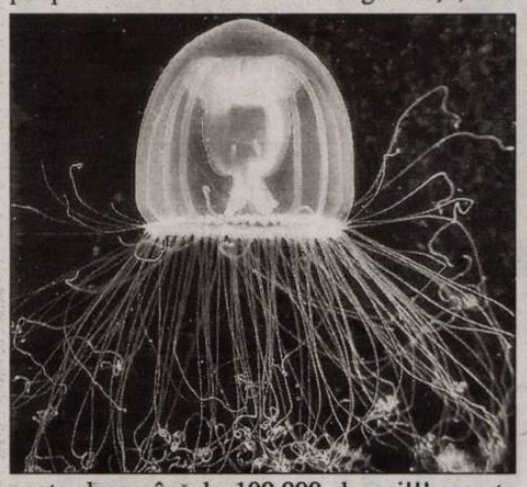

poate dura până la 100.000 de ani!!!, aceste transformări – polip meduză, meduză-polip ş.a.m.d. urmează un ciclu „infinit". Cercetătorii studiază de câţiva ani aceste vieţuitoare pentru a pătrunde tainele incredibilei lor longevităţi. Dacă vor reuşi, ar putea da mari speranţe cercetătorilor, care efectuează experimente medicale, ţinta fiind, desigur, omul.

Posidonia mediteraneană

Este o plantă acvatică care trăieşte în colonii ce pot supravieţui 100.000 de ani. Până acum

au fost studiate exemplare dintr-o colonie care se întinde pe o distanţă de 8 kilometri, populată cu un număr de peste 100 milioane exemplare.

Gigantul tremurător

Pando sau Gigantul Tremurător este o colonie „clonată" natural, pornindu-se de la un singur plop tremurător *(populus tremuloides)*, ce se află în statul Utah, SUA.

Colonia a fost descoperită de Burton V. Barnes în anii 1970, unul dintre primii cercetători care s-au ocupat de creşterea clonată dintr-un singur

sistem de rădăcini. Pando înseamnă în latină „a se răspândi".

Toţi copacii care se întind pe o suprafaţă de 43 de hectare au markeri genetici identici şi legături comune cu o reţea subterană masivă de rădăcini. Vârsta acestui „organism", cum îl numesc, oamenii de ştiinţă, este de peste 80.000 de ani.

Bureţii de mare

Unele specii din aceeaşi colonie se autoreproduc din aceleaşi celule, ajungând până la vârsta de 10.000-15.000 de ani. Specia Scolymastra Joubini, care poate atinge o înălţime de 2 metri, joacă un rol foarte important în ecologia ma-

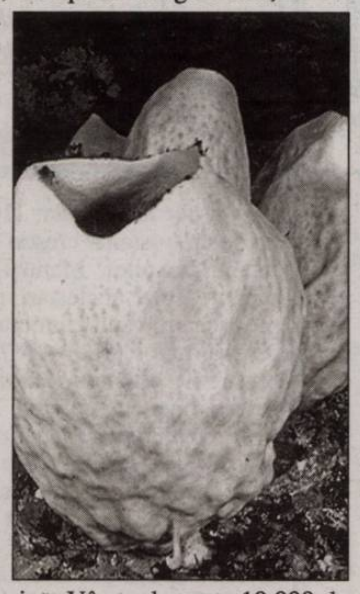

rină. Vârsta de peste 10.000 de ani a fost calculată de oameni de ştiinţă germani pe baza consumului de oxigen al unei colonii.

Pinaceele

În sud-estul SUA cresc numeroase exemplare de pin Bristlecone, cel mai vechi având

aproximativ 4.700 de ani. Cercetătorii au încercat să explice mecanismele longevităţii, avansând câteva teorii. Cea mai plauzibilă se referă la faptul că celulele arborelui se înmulţesc într-un ritm foarte lent, împiedicând astfel mutaţiile şi menţinând un genom perfect.

Hidra

Nu are schelet, este transparentă şi seamănă cu o meduză, fiind una dintre cele mai fascinante şi misterioase specii acvatice (face parte din celenterate). Dacă este tăiată în bucăţi, acestea rămân vii şi se regenerează. Şi asta datorită formidabilei eficacităţi a celulelor

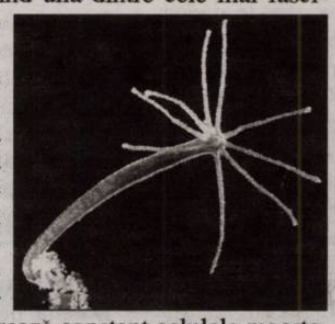

suşe care regenerează constant celulele moarte. Trăieşte aproximativ 1.400 de ani.

Quahogul nordic

Este o specie de moluşte care trăieşte în mările islandeze. Pentru a studia câteva exemplare şi a le determina vârsta, cercetătorii au numărat striurile interne. Se apreciază că au vârste cu-

prinse între 400 şi 500 de ani. Vor urma analize ale compoziţiei ADN-ului în speranţa că, pe această cale, cercetătorii vor afla cum să încetinească procesul de îmbătrânire în cazul omului.

Homarul

În urmă cu câţiva ani, un pescar canadian a capturat un exemplar de excepţie, cu o greutate de 8 kilograme! care trecuse de vârsta de 100 de ani, cu 40 de ani mai mult decât cel mai longeviv homar capturat. Aceste savuroase „fructe de mare" sunt înzestrate cu o en-

zimă care împiedică secvenţele de ADN să se scurteze, prelungindu-le viaţa.

Balena boreală

Unul dintre factorii care măresc speranţa de viaţă a unor animale – balene, homari – este frigul.

Un exemplu emblematic îl constituie o balenă boreală vie cu un harpon înfipt în partea dorsală, în 1879, de un vânător inuit, descoperită în apele glaciare ale Antarcticii în anul 2007.

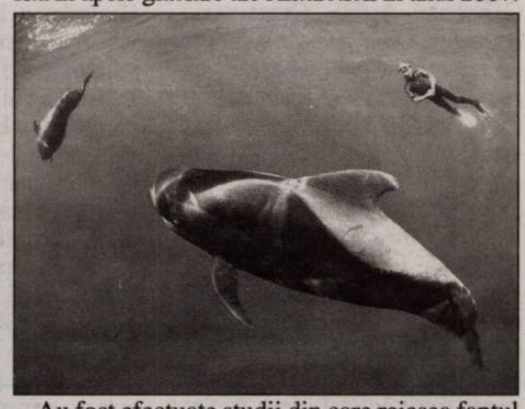

Au fost efectuate studii din care reieşea faptul că unele gene – unice – ale acestor uriaşi care trăiesc la temperaturi foarte scăzute le permit să încetinească procesele de degenerescenţă, să preîntâmpine sau să învingă maladii, precum cancerul.

Având în vedere faptul că numeroase exemplare sunt marcate cu cipuri, în timp se va putea afla care este vârsta maximă la care pot ajunge. Se estimează că o mare parte dintre ele depăşesc pragul de 200 de ani.

Ţestoasa uriaşă

Darwin a adus din Galapagos un exemplar – o femelă – denumit Harriet, care a ajuns la o grădină zoologică din Australia. A murit în 2006 la vârta de 176 de ani. Un alt caz, atestat, de longevitate a fost cel al unei ţestoase din Madagascar care a trăit 190 de ani.

Cercetătorii consideră că aceste minunate animale pot atinge vârste mai înaintate, de până la 250 de ani.

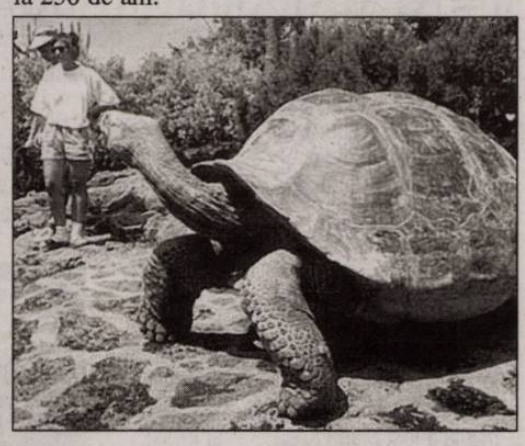

Elefanţi români 100%

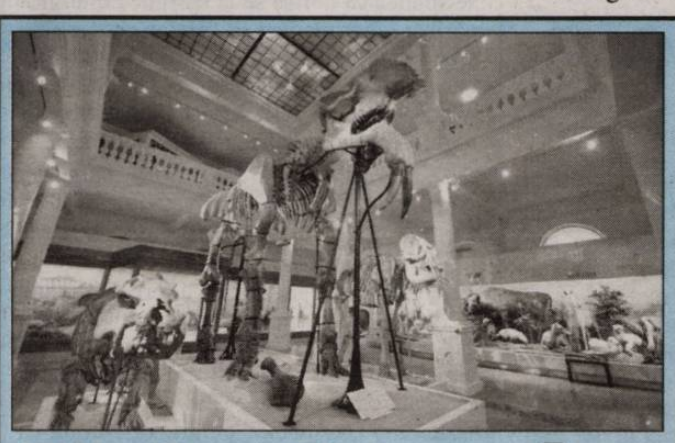

În a doua decadă a lunii iunie au fost descoperite în apropiere de satul Ghergheşti, judeţul Vaslui, aflat într-o zonă bogată în vestigii paleontologice, o mandibulă cu o lungime

de 66 de centimetri, fragmente de fildeş, femur, ale centurii pelviene şi ale picioarelor, cu o vechime de 7 milioane de ani, aparţinând unui... elefant!

Fosilele aparţin unui exemplar din specia Deinotherium Giganteum, cu o înălţime de 5 metri, cu aproximativ doi metri mai mult decât elefanţii de azi.

Este cea de-a doua descoperire a unor fosile de elefant uriaş din această specie, cele dintâi, dezgropate în 1891, aflându-se în Muzeul Antipa din Bucureşti.

În această zonă au fost descoperite în ultimii ani fosile ale strămoşilor rinocerilor şi bizonilor, un cuib cu ouă de dinozaur etc. din Neogen sau Cuaternar.

Explozie după lansare

Racheta Falcon 9 a societăţii spaţiale americane SpaceX care transporta spre Staţia Spaţială Internaţională o capsulă Dragon, fără echipaj uman, cu o încărcătură de două tone, a explodat la doar două minute după lansare (duminică, 28 iunie) care a avut loc la Cap Canaveral din Florida. Cele 9 motoare ale primului etaj al rachetei au funcţionat normal o scurtă perioadă de timp, vehiculul atingând în câteva secunde o viteză supersonică. Problema, încă neidentificată, a apărut la primul etaj al rachetei. Este posibil ca nivelul de presiune din rezervorul de oxigen să fi fost prea ridicat.

Este primul accident care s-a produs după cele 6 lansări reuşite ale acestei societăţi care a asigurat aprovizionarea staţiei spaţiale cu alimente şi echipamente în cadrul unui contract cu NASA.

Pagină realizată de **DORIN MĂRAN**

Bătălia pentru Berlin

Ultima bătălie majoră a celui de-al Doilea Război Mondial, de pe teatrul de operaţiuni din Europa, a fost ofensiva sovietică asupra Berlinului. Aceasta s-a desfăşurat între 16 aprilie şi 2 mai 1945. „Armata Roşie" începuse o înaintare de mare anvergură încă din ianuarie 1945 şi soarta războiului părea pecetluită, căci forţele naziste se retrăgeau şi ordinele venite de la Hitler erau imposibil de urmat. De altfel, führerul s-a sinucis înainte ca Berlinul să se predea.

Stradă devastată în Berlin

Capitularea

Începând cu 12 ianuarie, armata sovietică a creat un larg front pentru atacul împotriva Germaniei. Astfel, „Ofensiva de pe Vistula-Oder" avansa spre vest cu aproximativ 40 de kilometri pe zi. Trupele ruseşti înaintau prin estul Prusiei, Silezia Inferioară, estul Pomeraniei şi Silezia Superioară. Frontul sovietic a ajuns la un moment dat la distanţa de 60 de kilometri de Berlin, de-a lungul râului Oder. Pentru atacul final asupra capitalei germane, strategii ruşi au adoptat planul prin care atacul să se dea dinspre est şi dinspre sudul Berlinului. Liderii sovietici ai principalelor fronturi de luptă au fost Gheorghi Jukov şi Vasili Jukov („Frontul Întâi Belorus"), Constantin Rokosovski („al Doilea Front Belorus").

În perioada înaintării forţelor ruse spre Berlin, Heinrich Himmler a încercat un contraatac cu „Armata Vistula", dar tentativa a fost respinsă la 24 februarie. În acelaşi timp, disperarea lui Hitler era evidentă, prin ordinele pe care le dădea. El a ordonat recucerirea Budapestei din mâna sovieticilor, însă era imposibil. Ruşii i-au respins şi i-au alungat apoi şi din regiunea Lacului Balaton. În final, armata URSS a capturat Viena, la 13 aprilie 1945.

În acele circumstanţe, când armata germană pierdea şi teritorii şi oameni, Hitler mai avea o speranţă. Preşedintele american Franklin Roosevelt murise la 12 aprilie şi naziştii mai credeau într-un miracol. De altfel, comandantul suprem al forţelor aliate occidentale, generalul Eisenhower, nu avea un plan special pentru cucerirea Berlinului. În principal, el nu voia ca armata sa şi a aliaţilor să aibă victime în acea ultimă bătălie. Aliaţii au preferat să execute numeroase raiduri aeriene de zi contra Berlinului, până în preziua intrării Armatei Roşii în capitală. Astfel, bombardierele britanice „Mosquito" (ţânţarul) au efectuat peste 35 de zboruri de bombardament greu.

Steagul sovietic la Hotel Adlon

Pe 30 aprilie, după lupte grele de stradă şi tiruri infernale de artilerie, trupele sovietice au reuşit să intre în Reichstag. La aceeaşi dată, Hitler este informat că muniţia germană era aproape epuizată şi atunci el se decide să se sinucidă cu Eva Braun, lăsând prin testament conducerea ţării amiralului Karl Doenitz (preşedinte), cancelar urmând să fie Joseph Goebbels. Germania nazistă a capitulat la 8 mai 1945 (9 mai în URSS).

Pierderi uriaşe

Armata Roşie a participat la Bătălia pentru Berlin cu peste 2,5 milioane de oameni, 6.200 de tancuri şi blindate, 7.500 de avioane şi peste 41.000 de piese de artilerie. Ruşii au pierdut atunci peste 81.000 de oameni. Trupele germane au fost mult inferioare, din cauza pierderilor anterioare: sub 800 de mii de oameni şi 2.200 avioane de vânătoare etc. Primul general german care s-a predat a fost HelmuthWeidling, el spunând ruşilor că Hitler şi Goebbels s-au sinucis.

Astăzi în istorie

9 iulie 1578

S-a născut împăratul Ferdinand al II-lea

Membru al Casei dinastice de Habsburg, împăratul Ferdinand al II-lea al Sfântului Imperiu Roman s-a născut la 9 iulie 1578, la Graz (astăzi, al doilea oraş ca mărime din Austria, după Viena). Tatăl său a fost Charles al II-lea, arhiduce de Austria, iar mama a fost Maria Anna de Bavaria. De altfel, Casa de Habsburg a dat împăraţi pentru Sfântul Imperiu Roman în mod continuu între 1438 şi 1740. Numele acestei Case dinastice provine de la Castelul Habsburg construit în 1020 de contele Radbot, în Elveţia, la Klettgau. Otto al II-lea, nepotul lui Radbot, a fost primul care a preluat numele citadelei.

Educaţia lui Ferdinand al II-lea a fost atribuită iezuiţilor şi ulterior el a studiat la Universitatea Ingolstadt. Apoi a preluat teritoriile moştenite (era văr cu arhiducele Maximilian al III-lea, regent şi Mare Maestru al Cavalerilor Teutoni). Obţinând sprijinul ramurii spaniole a Casei de Habsburg, Ferdinand a devenit succesiv rege al Boemiei (în 1617, prin alegerea Dietei), apoi rege al Ungariei şi în 1619 împărat al Sfântului Imperiu Roman. Trebuie subliniat că împăratul acelui imperiu era ales prin votul prinţilor-electori, după Reforma care a înlocuit numirea împăratului de către papă.

Catolic devotat, Ferdinand al II-lea nu a vrut să ţină seamă de libertăţile religioase oferite protestanţilor de împăratul Rudolf al II-lea. Incidentele grave provocate de atitudinea împăratului au condus la revolta din Boemia a protestanţilor şi ulterior la „Războiul de 30 de Ani". Astfel, domnia lui Ferdinand al II-lea (1619-1637) a coincis cu o vastă perioadă a acestui război, care a durat între 1618 şi 1648. Practic, a fost un război foarte distructiv între catolici şi protestanţi, în întreaga Europă. Beligeranţii au fost statele anti-habsburgice (Suedia, Anglia, Saxonia etc.) şi statele habsburgice (Sfântul Imperiu Roman, Imperiul Spaniol, Ungaria, Regatul Croaţiei etc).

În perioada acestui îndelungat război, Ferdinand al II-lea a vrut să facă o mişcare diplomatică prin pacea de la Praga (1635) cu Saxonia, dar nu a oprit războiul. Împăratul a murit în 1637, la 58 de ani. Inima i-a fost păstrată într-o biserică din Viena.

Fotodocument

Lupte în Caucaz

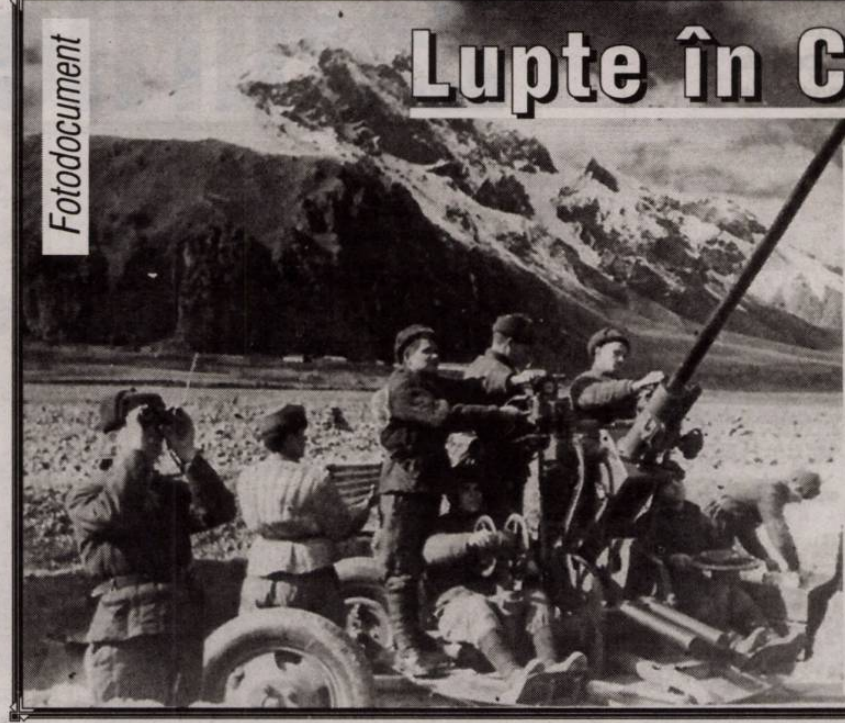

Între 22 iulie 1942 şi 12 mai 1944 s-a desfăşurat Bătălia pentru Caucaz, mai precis pentru controlul rezervelor petroliere foarte bogate din acea regiune a URSS. S-a aflat că Hitler îi spusese mareşalului Erich von Manstein, în 1942, că „fără petrolul din Baku, războiul este pierdut". Dar operaţiunile riscante prevăzute de strategii lui Hitler au eşuat totalmente, fiindcă blindatele germane erau neadaptate reliefului muntos. Fotografia prezintă o unitate antiaeriană rusească.

Regat creştin în Asia?

Mai bine de două sute de ani, o legendă cu rădăcini reale a circulat în literatura Evului Mediu ca o mare speranţă transformată, în cele din urmă, în deziluzie. Numele acestei speranţe a fost „Regatul creştin al regelui-preot Ioan şi al urmaşului său, Ioan-David". Pentru creştinii europeni şi cei ai Orientului Apropiat, existenţa unui puternic nucleu al Bisericii creştine a fost o certitudine între secolele XII-XIV, însuşi Marco Polo căutându-l, dar în zadar. Timur Lang (Tamerlan), continuatorul marelui cuceritor Gengis-Han, a fost acela care a spulberat definitiv mitul(?), în timpul clocotitoarei lui domnii (1370-1405).

O scrisoare enigmatică

Un document datat 1165 a fost prezentat de un misionar creştin din Asia împăratului Bizanţului, Manuel I. Era perioada sângeroaselor încleştări dintre cruciaţi şi musulmani, când efemerul regat creştin al Ierusalimului (1099-1187) se clătina sub presiunile armatelor sultanilor. Contextul istoric favoriza apariţia speranţei într-un ajutor venit din afara perimetrului confruntărilor. Şi aceasta a venit sub forma unui mesaj controversat, sosit din „Regatul celor trei Indii" şi semnat „Regele Ioan".

Într-o epistolă, acest suveran se pretindea stăpânitorul unui fel de „El dorado" oriental, care s-ar fi întins pe distanţa a „patru luni de mers cu pasul". Copiile ciudatului text vorbesc despre o ierarhie tipic creştină (diaconi, arhiepiscopi, episcopi etc.), despre ranguri nobiliare specifice Europei medievale, despre acţiuni de binefacere caracteristice creştinismului. Această excepţională veste sosea la timp şi despre ea au aflat alte două mari personalităţi: împăratul german Frederic Barbarossa şi papa Alexandru al III-lea. Însă doar ultimul a reacţionat, trimiţându-l pe medicul său personal, Philippe, cu un mesaj de răspuns.

Despre curierul papei nu s-a mai ştiut niciodată nimic. Mai mult, odată cu victoria sultanului Saladin asupra cruciaţilor şi dispariţia suveranităţii acestora în Ierusalim (1187), interesul pentru o mână de ajutor venită din stepele Asiei a scăzut.

Regele preot Ioan în cronică engleză

Despre fantomaticul „rege-preot Ioan" se spunea că dorise să-şi sprijine coreligionarii şi chiar plecase în fruntea oştilor sale spre Orientul Apropiat. Dar din motive necunoscute, n-a mai trecut Eufratul. La acel sfârşit de secol XII, legenda ar fi trebuit, logic, să pălească. Nu s-a întâmplat aşa.

Un cronicar visător

În anul 1221, francezul Jacques de Vitry scrie în a sa „Istorie a Ierusalimului" (redactată în latineşte) despre un alt rege asiatic creştin, Ioan-David, fiul lui Ioan. Şi cum prestigiul autorului era incontestabil (a ajuns cardinal), această a doua legendă venea s-o „confirme" pe prima. Numai că – avea să se dovedească mai târziu – cronicarul de Vitry transcrisese eronat numele unui suveranului mongol Kuşluk, care n-are nicio legătură cu numele David, căci înseamnă „foarte puternic".

Ambele legende se bazau pe existenţa reală a unor comunităţi creştine (în special nestoriene, considerate eretice) în Asia şi pe faptul că în însăşi familia lui Gengis-Han existau femei creştine. Dar nimic nu a fost confirmat ştiinţific din aceste mituri. Şi totuşi, din secolul XIV atenţia s-a mutat asupra... Africii. Se credea, conform altor „zvonuri binevoitoare", că regatul Abisiniei (Etiopia) este autenticul regat creştin legendar, fiind chiar numit „India africană". O parte din intenţiile de a ajunge acolo ocolind Africa cu corăbiile s-a datorat şi acestei idei.

Ioan într-o cronică germană

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Diapozitive extraterestre la Roswell?

În luna mai 2015, subiectul cel mai fierbinte în ufologie a fost cel despre două diapozitive color care au fost expuse în cadrul unei manifestări de mare anvergură, în Mexico City, pe 5 mai, în prezenţa a numeroşi ufologi de renume. Diapozitivele arată „un organism neobişnuit într-o cutie de sticlă". Creatura are un corp mic, subţire şi un cap mare, deci s-a zis că ar putea să fie un extraterestru... Experţii au stabilit că filmul Kodachrome a fost expus în 1947, deci s-a dedus că poate reprezintă un omuleţ din OZN-ul prăbuşit în acel an la Roswell, în statul New Mexico.

Custodele actual al imaginilor este Adam Dew, fost jurnalist de sport. El afirmă că piesele au fost găsite în 1998, în Sedona, Arizona, în podul unei case care urma să fie refăcută, într-o cutie care conţinea 400 de slide-uri vechi. Cutia se pare că aparţinuse fostului proprietar, geologul petrolist Bernerd Ray şi soţiei sale Hilda Blair Ray, fost avocat şi pilot amator. Cuplul a călătorit foarte mult şi fotografiile lor includ imagini de celebrităţi, cum ar fi Bing Crosby, Clark Gable şi generalul Eisenhower, la evenimente publice, la sfârşitul anilor 1940. Bernerd a fost şi un preşedinte al Societăţii de Arheologie din Texas-ul de vest şi, în această calitate, putea să fi vizitat New Mexico în 1947. Diapozitivele au intrat în atenţia ufologilor şi a experţilor în septembrie 2013, iar de atunci au dat naştere la numeroase discuţii, despre care am mai scris în *Magazin*.

Creatura, judecând după imaginile de rezoluţie scăzută care au circulat înainte de 5 mai, pare a fi între 36-40 cm în lungime şi are capul mult mai mare decât s-ar potrivi trunchiului. Mai erau şi „unele caracteristici neobişnuite". Scepticii au subliniat că acestea ar putea aparţine, la fel de bine, unui copil cu hidrocefalie sau unei mumii dintre cele aflate în muzeele din America de Nord si Europa.

Noi investigaţii ale cazului Roswell

Ufologul Stanton Friedman, unul dintre principalii investigatori ai cazului Roswell, invitat la prezentarea imaginilor, a declarat că va urmări spectacolul de la o distanţă de siguranţă, pentru că „nu vreau să se interpreteze că aduc un plus de legitimitate prin prezenţa mea în Mexico City". Robert Hastings a mers mai departe, spunând că povestea cu diapozitivele este „susceptibilă să devină unul dintre cei mai jenanţi paşi greşiţi, de-a lungul unui efort, lung de şapte decenii, depus de ufologi pentru a aduna şi publica date care indică realitatea fenomenului OZN şi natura probabil extraterestră a acestuia". S-a mai remarcat şi faptul că pe 5 mai 2015 sunt exact 20 de ani de la lansarea, la Londra, a filmului, contrafăcut, cu „autopsia unui extraterestru".

După prezentare, deci începând din 6 mai, s-au dezlănţuit comentariile. E drept, doar între ufologi sau persoane apropiate acestora. Media importantă abia dacă a menţionat evenimentul. Una dintre primele reacţii au venit din partea lui John Greenewald, de la organizaţia *The Black Vault*, dedicată dezvăluirii, cu seriozitate, a secretelor de tot felul. El ia în considerare faptul că experţii de la Kodak au confirmat că într-adevăr diapozitivele datau de la sfârşitul anilor 1940 şi nu au fost modificate. Dar dovedeşte asta ceva? La dispoziţia participanţilor a fost pusă doar una dintre fotografii, cu o rezoluţie nesatisfăcătoare. Fotografia prezintă o creatură într-o cutie de sticlă. La prima vedere, ambianţa pare mai degrabă cea a unui muzeu, nu a unei incinte menită să găzduiască secrete.

Dincolo de cutie se zăresc obiecte pe care le poţi găsi într-un muzeu, dar şi o persoană îmbrăcată ca orice vizitator. Capul creaturii poate să fie al unui pui de gorilă sau de maimuţă. Alături de trup se vede un fel de card, ca cele care însoţesc orice exponat de muzeu. Prin ajustarea contrastului şi a luminozităţii, se putea desluşi pe card ceva ce pare a fi un text, dar acesta era complet ilizibil la rezoluţia disponibilă. Unii au pretins chiar că nu ar fi un card ci doar reflectarea unei lumini aflată deasupra capului. Această ipoteză poate fi însă înlăturată uşor.

Greenewald, laolaltă cu publicaţia *The Mirror*, critică şi lăcomia organizatorilor. Accesul pe internet la eveniment costase 20 de dolari, iar legătura nu a fost totdeauna de calitate. Adam Dew a refuzat interviuri cu reviste care au dorit să prezinte povestea, pe motiv că acestea „nu ofereau nicio compensaţie". În plus, imaginile de înaltă rezoluţie ale presupusului extraterestru urmau să fie vândute de abia de acum încolo, prin compania *Media Dew*, alături de un documentar despre descoperirea diapozitivelor. Şi Nick Pope, cercetătorul care condusese biroul pentru anchete OZN la Ministerul britanic al Apărării, a declarat pentru *Mirror Online* că a fost dezamăgit. Creatura din imagine putea fi, prea bine, „un model, sau putea fi, pur şi simplu, o imagine falsă, aranjată să arate ca un diapozitiv din anii patruzeci", a spus el. Alţii, folosind browsere şi reţele de socializare, au găsit rapid pe net „organisme" aproape identice, cât se poate de pământene, întărind ipoteza că avem de-a face cu un artefact de muzeu. Peste două zile, Greenewald revenea cu comentarii suplimentare. Notând că istoria omenirii este plină de relicve şi artefacte care arată aproape identic cu „extraterestrul" din „Cinco de Mayo", el cerea ca cei ce au promovat diapozitivele să vină cu argumente suplimentare, credibile, dacă voiau să mai salveze ceva din ceea ce susţin.

Richard Dolan a fost singurul ufolog implicat care a dat o declaraţie, spunând că nu este convins ca pe poze este un extraterestru, dar că ar merita să se mai facă investigaţii suplimentare. Dolan asistase personal la prezentare, timp de peste cinci ore, a văzut din prima mână fotografiile, „mărturiile" şi „dovezile" prezentate, întâlnindu-se şi vorbind cu „oamenii de ştiinţă" implicaţi. Dacă nici el nu era convins, cei de pe margine se întrebau în mod serios dacă dovada decisivă chiar există.

După obţinerea unei versiuni de înaltă rezoluţie a fotografiei prezentată mai sus, câţiva specialişti au efectuat pe ea un proces de „curăţare", stabilind că textul de pe cardul explicativ putea fi decodat, e drept, doar cu un software sofisticat şi de un informatician calificat. Rezultatul? Pe card scria: „corpul mumificat al unui băiat de doi ani".

Pe 12 mai, Tom Carey, unul dintre promotorii diapozitivelor, a dat o declaraţie în numele grupului care a organizat evenimentul din Mexico City. În esenţă, el susţinea că textul pretins descifrat de pe pancarta alăturată creaturii, a fost falsificat. Adăuga că încă de acum trei ani, când el şi Don Schmitt au devenit conştienţi de existenţa diapozitivelor, şi-au propus patru obiective: (1) să autentifice vârsta şi integritatea diapozitivelor, (2) să obţină avizul profesional, antropologic şi medico-legal, cu privire la corpul reprezentat pe diapozitive, (3) să afle cât de mult posibil despre Bernerd şi Hilda Blair Ray, proprietarii demult decedaţi ai diapozitivelor şi (4) să „citească" textul de pe pancarta situată lângă corp. Diapozitivele au fost prezentate unui istoric Kodak, expert în privinţa Kodachrome. Folosind mai mulţi parametri de interogare, acesta a stabilit că diapozitivele datează din perioada 1947-1949 (fabricarea şi expunerea).

Extraterestru de pe Terra?

Cei mai mulţi antropologi americani contactaţi nici nu au vrut să se uite la diapozitive când au aflat că acestea ar avea legătură cu OZN-urile. Cei care au acceptat, au făcut-o *„off the record"*. Ei au ajuns la concluzia că trupul de pe slide-uri nu era al unei mumii, dar putea fi cel al unui copil deformat congenital. Antropologi canadieni şi mexicani, ca şi experţi în anatomie criminalistică, au făcut declaraţii înregistrate la evenimentul din Mexico City. Ei au spus că organismul de pe slide-uri nu era un mamifer, nu era un primat si nu era un om. Unul dintre ei, Richard Doble, după o examinare detaliată morfologică, a tras chiar concluzia că fiinţa de pe slide-uri nu a evoluat pe Pământ.

S-a mai aflat că Bernerd Ray lucrase în estul statului New Mexico şi familia sa era prietenă cu cea a preşedintelui Dwight D. Eisenhower. În privinţa pancartei, Dr. David Rudiak şi Dr. Donald Burleson, specialişti în domeniu, au spus că textul nu poate fi citit. La fel au răspuns unitatea de interpretare foto de la Pentagon în Washington, DC, ca şi o companie din New York care solicita anonimatul, dar şi cei de la Adobe, Inc.

Evident, acum toată lumea se întreba cum de în atâţia ani de cercetare nu s-a putut obţine ceea ce acum s-a făcut în doar câteva zile? Între timp, au apărut dovezi puternice pentru a susţine că „extraterestrul" ar fi aparţinut muzeului *Mesa Verde* din Arizona. Potrivit unei publicaţii din 1939, aici, la National Park, a fost donată mumia, într-o stare excelentă de conservare, a unui băiat de doi ani, mumie găsită în 1894 printre nişte ruine. Modul de expunere şi scrierea pe pancardă, aşa cum se vedea pe diapozitive, era exact cea tipică acestui muzeu. Corespundeau până şi textilele în care era învelit corpul.

Pe 14 mai, Don Schmitt, unul dintre organizatori, solicita într-un comunicat ca prietenii şi colegii să-i accepte scuzele sale sincere pentru participarea sa la acest caz, apreciind că imaginile reprezintă o mumie şi afirmând că a acţionat cu bună credinţă.

Şi totuşi, au mai rămas şi alte voci. Dr. Jose Zilch, şeful Departamentului de Medicină Legală al marinei şi angajat la Direcţia Naţională de Informaţii, petrecuse două-trei luni analizând fotografia. El continua să susţină că fiinţa din imagini nu are glande mamare, nu are păr, cotul şi genunchii sunt foarte diferiţi de ai unui om, antebraţul are doar un singur os, nu există un os pelvian etc. Şi dimensiunile oaselor braţelor şi ale picioarelor sunt foarte diferite de cele umane. Expertul se arăta gata să argumenteze oricărui doritor aceste afirmaţii.

Între timp, circulă o fotografie cu o mumie antică, găsită în 2012, în Egipt, care posedă trăsături clare extraterestre... Dacă o vedeţi, să ştiţi că e o frumoasă lucrare *photoshop*...

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Vocile de „dincolo"

Capacitatea de a comunica, într-un fel sau altul, cu spiritele defuncţilor constituie o dorinţă şi chiar — pentru unii — un ideal, de sute şi mii de ani. Evident, s-au găsit şi persoane care să afirme fără nicio reţinere că au „vorbit" cu morţii, iar în zilele noastre nu puţini sunt cei ce susţin (fără argumente viabile) că au primit mesaje ori că efectiv discută cu entităţi din alte lumi.

Iar poate cea mai grosolană făcătură în acest sens este invocarea lui Iisus ca... partener de dialog, într-un stil ridicol şi grotesc ce sugerează că Mântuitorul ar avea un fel de birou deschis permanent publicului doritor să afle cine ştie ce despre oameni trecuţi în altă dimensiune ori despre soarta omenirii, în general. Căci, de fapt, cam aceste două stereotipuri revin în mod constant în discursul celor care îşi arogă uluitoarea capacitate de a contacta lumea de „dincolo".

Imposibilul dialog cu morţii

Dacă cele de mai sus vă sugerează că vom contesta categoric orice posibilitate ca noi, oamenii vii, să avem vreun fel de comunicare cu ceea ce numim spirite trecute în nefiinţă, aflaţi că lucrurile stau exact invers. Pentru că poate întâmplarea (?!), poate şansa ori altceva la fel de ambiguu a făcut ca în repetate rânduri acest fenomen să se producă, iar persoane dotate cu o înţelegere şi inteligenţă speciale au stabilit chiar modalităţi sută la sută tehnice de realizare a condiţiilor obligatorii ale comunicării cu defuncţii. Şi, ca un amănunt mai degrabă nesemnificativ, asemenea lucruri au prea puţin sau nu au deloc de-a face cu spiritismul, acea „clasică" preocupare pentru contactul cu morţii prin masa cu litere, mişcarea de unul singur a unui pahar peste aceste litere şi altele asemenea.

Vorbim despre ceea ce se cheamă ***psihofonie,*** definită pe scurt drept o experienţă pe parcursul căreia voci, sunete, fragmente melodice se înscriu ca de la sine pe banda magnetică, fără însă ca urechea vreunei fiinţe umane să aibă capacitatea de a percepe aceste manifestări sonore în momentul emisiei lor. Extinzând esenţa fenomenului, remarcăm că e ceva destul de asemănător cu imprimarea, pe imagini luate cu aparatul foto sau cu camera video, de contururi, siluete şi alte tipuri de „exprimări" vizuale ale prezenţei în jurul nostru a unor entităţi din alte universuri, la care oamenii, în principiu, nu au capacitatea să acceadă. Ba, chiar cercetătorii şocantului fenomen spun că e posibil (dar nu o regulă!) ca oricine să surprindă asemenea sunete sau voci, pur şi simplu plasând un magnetofon, deschis pe înregistrare, într-un loc exterior ori într-o încăpere goală.

Cântec de păsărele

De multe ori, asemenea „mesaje" au fost depistate după ce persoana care, să zicem, asculta muzică a considerat că sunetele străine reprezintă o uzură a benzii audio. Cel mai frecvent, vocile de „dincolo" sunt grave, lente, exprimarea e greu de descifrat şi câteodată într-o limbă străină. În acest sens îl evocăm pe Friedrich Jürgenson (foto), un faimos producător de cinema de origine suedezo-daneză, născut la Odessa, rezident, succesiv (obligat de frământările planetare ale istoriei), în Estonia, Rusia, Germania, Italia şi stabilit în cele din urmă în Suedia. Nu el este întemeietorul psihofoniei, ca mijloc terapeutic blând, dar pura întâmplare a făcut ca pe aceste baze el să descopere formidabila cale deschisă omului muritor de a asculta, efectiv, mesaje transmise din alte lumi.

Pe 12 iunie 1959 (Jürgenson avea deja 59 de ani), a pornit să înregistreze cântece de păsărele pentru banda sonoră a unui film documentar. Surpriza lui a fost nemăsurată atunci când, reascultând înregistrarea făcută în natură, a auzit intercalate inexplicabil... un solo de trompetă, apoi o voce de bărbat care vorbea în limba norvegiană despre cântecul păsărilor. A crezut iniţial că a captat emisiunea unui post de radio sau că aparatul său avea o defecţiune. Mai mult, i-a trecut prin minte şi nebunia că ar fi captat întâmplător un mesaj extraterestru, însă treptat a devenit evident faptul că intrase în chip incredibil în marea aventură a comunicării cu lumea de „dincolo"! Dar despre aceasta, în numărul viitor.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Vara este sezonul de vârf al fructelor şi obligatoriu trebuie să le includeţi în meniul dumneavoastră. Au proprietăţi deosebite pentru sănătate şi vă aduc doar beneficii.

Când temperaturile sunt caniculare, prin aportul mare de apă unele fructe vă asigură hidratarea de care organismul are nevoie.

● Cu multe beneficii asupra sănătăţii, ***cireşele*** asigură un aport hidric moderat, în schimb conţin zinc, potasiu, fier, magneziu, cupru şi un antioxidant foarte important, melatonina.

● ***Pepenele roşu*** are un conţinut de apă de peste 90%. În plus, mai conţine calciu, magneziu, potasiu, sodiu şi vitamina C. Este o combinaţie naturală perfectă pentru zilele călduroase, pentru revigorarea organismului. Pepenele (verde, dar şi cel galben) reprezintă factori eficienţi de rehidratare, chiar dacă aduce organismului şi o cantitate destul de importantă de zahăr.

● Orele petrecute în soare determină eliminarea unei cantităţi însemnate de apă din organism, aşa că rehidratarea este importantă. Adăugând ***lămâie*** în apa de băut o îmbogăţiţi cu vitamina C şi enzime citrice. Pentru ca organismul să nu mai consume energie cu termoreglarea, obişnuiţi-vă să consumaţi lichidele la temperatura camerei.

● Indiferent de anotimp, răsfăţaţi-vă cu ***mere***. Bune, răcoritoare, consumul lor constant contribuie la diminuarea nivelului de colesterol, ajută în dietele de slăbit şi la prevenirea bolilor cardiovasculare.

● ***Fructele de pădure*** se numără printre favoritele sezonului. Afinele, zmeura, fragii, murele, coacăzele au marele avantaj că nu conţin mult zahăr şi aduc organismului cantităţi mari de antioxidanţi. Pot fi incluse cu succes în orice tip de dietă, chiar şi în cele cu un aport scăzut de carbohidraţi.

● Între fructele puternic hidratante trebuie inclus şi ***ananasul***. Conţine multe fibre, este săţios, ajută la detoxifierea naturală a organismului şi la obţinerea unei siluete zvelte dacă este inclus într-o dietă corespunzătoare.

Dr. VALERIU MANTA

Hidrataţi-vă cu fructe

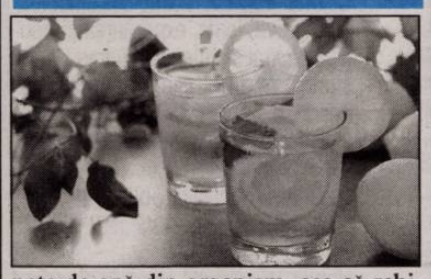

Look de vară

Topuri şi rochii din dantelă, lungi sau scurte, de un alb diafan sau în nuanţe suave nu trebuie să lipsească din bagajul vacanţei.

În privinţa costumelor de baie, totul depinde de inspiraţia dumneavoastră. De exemplu Lady Gaga, surprinsă pe o plajă din Nassan (Bahamas), a ales un costum din două piese, care să se armonizeze cu... tatuajele sale.

Look-ul ideal este cel floral: topuri din materiale suple, purtate cu şorturi din jeanşi franjuraţi. În mare vogă sunt espadrilele imprimate cu flori exotice sau în dungi.

Dacă sunteţi la mare, caftanul dar şi pareo pot face întâlnirea dumneavoastră cu soarele cât se poate de frumoasă şi rafinată.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cinci soluţii antiepuizare

Nu de puţine ori aveţi senzaţia de epuizare. Vă simţiţi lipsită de energie, stresată, obosită. Organismul pare a face faţă tot mai greu solicitărilor cotidiene. Ideal ar fi să vă luaţi o mică vacanţă. Cum soluţia aceasta nu este întotdeauna realizabilă vă sugerăm să încercaţi alte câteva soluţii simple prin care vă puteţi recăpăta energia pierdută.

1 În primul rând se impune mai multă atenţie pentru o respiraţie corectă. Când se respiră superficial, în plămâni ajunge doar o cantitate mică de oxigen. Când se respiră profund, nivelul oxigenului din sânge creşte şi organele şi ţesuturile organismului sunt oxigenate adecvat. În consecinţă, o metodă simplă de a completa deficitul de energie reclamat ar fi să respiraţi corect, profund, pe nas.

2 O altă modalitate de a stimula energia, demonstrată de cercetători, o reprezintă conectarea la muzică. Atunci când se ascultă muzică cu un ritm alert, circulaţia sângelui se intensifică şi numărul bătăilor inimii va creşte.

3 Lipsa de energie poate apărea şi datorită unei alimentaţii carenţiale. Aşa încât, dacă veţi mânca un pumn de migdale sau o banană organismul va primi proteinele şi carbohidraţii de care are nevoie mai ales după-amiaza, când energia scade. Fructele vă dau energie, iar unele grăsimi din migdale sau nuci încetinesc procesarea glucozei din fructe, menţinând pentru mai mult timp starea de bine.

4 Insuficienta hidratare a organismului, mai ales în zilele caniculare ale verii, este un alt motiv de disconfort şi senzaţie de epuizare. Este foarte important să consumaţi zilnic cel puţin 2 litri de apă, dar şi alimente bogate în apă. Pepenele verde are un mare conţinut de apă.

Dintre legume, roşiile şi castraveţii pot compensa deficitul de lichide al organismului.

5 Paradoxal, lipsa de mişcare vă „consumă" energia. Stând multe ore la birou, fie în fotoliu în faţa televizorului, în aceeaşi poziţie, sângele nu poate circula corect, iar spatele, umerii şi gâtul nu primesc suficient oxigen. Puţină mişcare, câteva exerciţii simple făcute din când în când vor ajuta sângele oxigenat să ajungă în toate zonele organismului.

Încercând aceste soluţii simple veţi remarca zilnic cum redobândiţi energia pierdută.

Gastronomice

Brioşe cu cârnaţi

150 g cârnaţi de porc, 6 ouă, o ceapă, sare, piper, usturoi, 500 g brânză de vaci, o lingură făină.

Cârnaţii se taie şi se prăjesc. Separat, într-un bol se bat ouăle, se adaugă ceapa tăiată mărunt, sare, făina, piper, 2 căţei de usturoi pisaţi, peste care se pun apoi cârnaţii şi brânza de vaci. Compoziţia obţinută se toarnă în formele de brioşe unse şi se pun la cuptor aproximativ 20 minute.

Rulouri din carne de porc

500 g pulpă de porc, 6 felii bacon, oregano, rozmarin, sare, piper, 200 ml vin alb.

Se desface pulpa de porc în două şi se bate cu ciocanul de şnitele, apoi se condimentează cu sare, piper şi se aşază deasupra feliile de bacon. Se rulează strâns şi se taie felii groase de două degete cu un cuţit foarte bine ascuţit. Se prind cu o scobitoare şi se lasă deoparte. Se aşază rulourile în tavă, se adaugă oregano, rozmarin şi se toarnă deasupra vin alb amestecat cu apă. Se dă la cuptor, la foc iute până se rumenesc.

Musaca de spaghete

1 kg carne tocată vită, o pungă spaghete, o ceapă, 3-4 linguri sos de roşii, 2 ouă, o legătură mărar.

Se fierbe apa cu sare şi puţin ulei, apoi se pun spaghetele şi se lasă să fiarbă atât cât este indicat pe pachet. Când sunt gata se scurg şi se lasă deoparte. Într-o cratiţă se căleşte ceapa tocată mărunt până devine aurie apoi se adaugă carnea tocată şi se lasă pe foc 15 minute amestecând continuu. Se adaugă sucul de roşii, sare, piper, mărarul tocat mărunt şi ouăle, se amestecă bine şi se mai dă într-un clocot. Se tapetează o tavă cu hârtie de copt şi se întinde pe fundul tăvii jumătate din cantitatea de spaghete, deasupra se aşază uniform amestecul de carne şi se acoperă cu restul de spaghete, apoi se pune sosul de roşii şi se dă la cuptor, la foc mic, aproximativ 1 oră. Nu se taie caldă!

Prăjitură cu zmeură şi iaurt

O cană făină, 1/3 cană zahăr, 1/2 linguriţă praf de copt, 1/4 linguriţă bicarbonat de sodiu, 1/4 linguriţă sare, 1 ou, 1/2 cană iaurt, 2 linguri unt, 1 zahar vanilat, o cană zmeură proaspătă.

Într-un bol se amestecă făina, zahărul, praful de copt, bicarbonatul şi sarea. Separat se bate oul, iaurtul, untul lăsat la temperatura camerei şi vanilia. Se adaugă peste amestecul de făină şi se amestecă bine. Două treimi din acest aluat se toarnă pe fundul unei forme şi deasupra se presară zmeura. Se pune restul aluatului peste zmeură şi se dă la cuptor, la foc potrivit, aproximativ 35-40 minute.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Aliaţi perfecţi

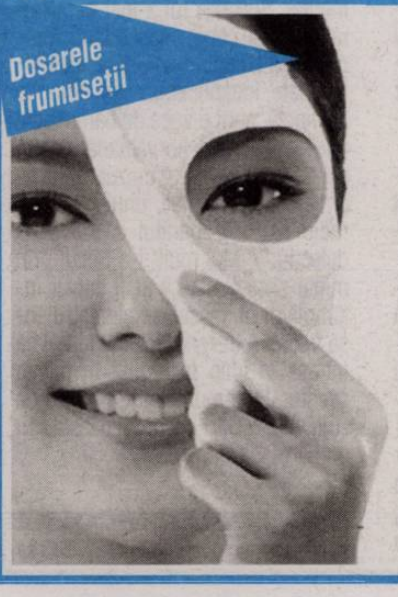

Prin substanţele pe care le conţin, multe plante s-au dovedit a fi aliaţi perfecţi ai tenului frumos.

◆ De mare ajutor oricând, dar mai ales acum, vara, menta îşi arată valenţele pozitive. Astfel, aceasta împiedică apariţia coşurilor sau grăbeşte uscarea lor, închide porii, stimulează circulaţia sangvină şi tonifică obrazul. Pentru a beneficia de aceste avantaje se foloseşte o infuzie de mentă foarte concentrată în care se adaugă câteva felii de portocală. Se aplică pe faţă comprese îmbibate bine cu infuzia respectivă, rece, se menţin timp de 20 de minute, apoi se spală faţa cu apă călduţă.

◆ Între multele calităţi care i se atribuie ceaiului negru figurează şi efectul său antirid. Bogat în aminoacizi, în fosfor, potasiu, în grupul de vitamine C şi B, ceaiul negru hidratează corespunzător pielea şi întârzie apariţia ridurilor. Pregătiţi o infuzie (un plic de ceai la 200 ml de apă clocotită), în care să adăugaţi o lingură de lapte. După ce vă demachiaţi, aplicaţi zilnic comprese cu ceai negru.

◆ În egală măsură ceaiul verde hidratează tenurile foarte uscate. De asemenea protejează pielea de razele ultraviolete, reduce inflamaţia şi roşeaţa tenului şi închide porii dilataţi. Puneţi la infuzat două plicuri de ceai în 200 ml de apă clocotită. După demachiere aplicaţi comprese reci cu ceai verde pe toată faţa. Nu ocoliţi zona ochilor pentru că ameliorează şi cearcănele.

◆ Despre ceaiul de măceşe se spune că ajută la regenerarea pielii, hidratează şi are capacitatea de a grăbi vindecarea cicatricilor provocate de acnee. În 200 ml de apă clocotită se pune o lingură cu măceşe, se infuzează timp de 15 minute, apoi după ce se strecoară, se pun pe faţă comprese, dimineaţa şi seara.

Efectul miraculos al acestor îngrijiri nu va întârzia să se materializeze într-un ten luminos, catifelat.

Din culisele postului antic

Postul, un obicei ancestral, a fost adoptat înainte de apariţia creştinismului. În Egipt, Mesopotamia, apoi în Grecia şi Roma se practica abstinenţa alimentară asociată, în special, doliului. Un obicei care nu era văzut cu ochi buni de marea masă a populaţiilor sărace ale acestor ţări bogate.

Cea mai veche mărturie cunoscută legată de post parvine din Egiptul secolului al XIII-lea î.Hr. Este vorba de un text scris de un funcţionar din Memphis, la puţin timp după decesul soţiei sale, în care vorbea despre marea tristeţe care l-a copleşit, menţionând că a trăit o lungă perioadă de timp fără să mănânce şi să bea, în semn de doliu faţă de femeia pe care o iubise.

În cursul primului mileniu î.Hr., egiptenii practicau cultul lui Apis, reprezentat de un taur.

După moartea animalului (animalelor) ţineau post timp de 79 de zile hrănindu-se doar cu fructe şi legume în cantităţi moderate.

În unele zone se impuneau interdicţii alimentare. În Insula Elefantină, din apropiere de Assuan, de pildă, nu era permis să se consume carne de berbec şi oaie, berbecul fiind imaginea zeului Khnum. În Mesopotamia, printre textele concepute de cărturarii asirieni figurau şi cele în care erau specificate zilele faste şi nefaste, asociate recomandărilor privind respectarea posturilor

(în zilele – perioadele – nefaste). Într-unul dintre texte era menţionat faptul că în a doua zi a lui septembrie era interzis consumul de carne şi al unor legume.

Cât priveşte grecii, aceştia asociau postul doliului şi anumitor culte. Au urmat exemplul legendar al zeiţei agriculturii, Demeter, care a ţinut post îndelungat după moartea fiicei sale Persefona.

La romani, cunoscuţi nu doar pentru rafinamentul gastronomic ci şi pentru ospeţele îmbelşugate, acest obicei era puţin răspândit. Pentru romani, mesele îmbelşugate, care culminau cu celebrele banchete, reprezentau una dintre cele mai mari plăceri ale vieţii şi un prilej de a-şi reuni familia.

Existau adepţi ai filosofiei lui Platon şi a lui Pitagora în ale căror scrieri se regăsesc mici tratate de alimentaţie sănătoasă, adepţi care pledau pentru consumul anumitor alimente şi pentru post care să menţină mintea şi corpul sănătoase (mens sana in corpore sano) dar obiceiurile lor culinare n-au avut ecou în societatea romană.

Începând cu secolul al V-lea î.Hr., se dezvoltă medicina „raţională" corelată cu postul terapeutic pentru care pledează fervent, în special, Hippocrate. Într-una dintre scrierile sale menţiona: „Trebuie să avem măsură în toate, să respirăm aer pur (...), să încercăm să ne vindecăm de boli prin post şi meditaţie şi să lăsăm la o parte, pe cât ne este cu putinţă, leacurile."

Odată cu apariţia monoteismului şi în special a monahismului diferitelor religii, în Egipt, de pildă, postul dobândeşte noi particularităţi, numeroşi adepţi religioşi, solitari sau în grup, retrăgându-se în deşert pentru a cultiva ascetismul şi a se dedica lui Dumnezeu.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Cetatea Heracleea

Situată strategic între două lacuri, Babadag şi Razelm, constituind un important punct de observare al negustorilor medievali ce navigau pe Marea Neagră, Cetatea Heracleea se numără printre cele mai bine conservate şi impresionante monumente din Dobrogea.

Construcţia a fost desăvârşită în secolul al XIV-lea, cetatea fiind ridicată pe un deal de către negustori genovezi şi amplasată strategic ca avanpost pentru accesul navelor pe Dunăre, la aproximativ 6 km de localitatea Babadag, în imediata apropiere a satului Enisala.

Citadela are o formă neregulată, cu cinci laturi formate din ziduri înalte de până la 10 metri înălţime, cu arcade şi foarte multe posturi de observare. Partea de vest a cetăţii a fost restaurată, constituindu-se în punctul de atracţie principal al tuturor turiştilor, mai ales că oferă o deschidere amplă către un peisaj spectaculos.

De-a lungul vremii, cetatea a aparţinut multor stăpâni şi a avut numeroase utilizări. Ea s-a aflat iniţial în sistemul de apărare al litoralului, în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân. A fost cucerită de otomani, odată cu supunerea Dobrogei şi înaintarea acestora către braţele Dunării. Turcii au numit-o Yeni Sale (Enisala), denumire care s-a păstrat până azi, alături de Heracleea, Heraclia sau Vicius Novus. Turcii nu au poposit prea mult timp la Enisala, părăsind-o odată cu apariţia dunelor de nisip şi formarea lacului Razelm care au făcut imposibil accesul la mare; prin urmare, cetatea şi-a pierdut elementele strategice care o puneau în valoare.

Lungimea maximă a zidurilor este de circa150 de metri, iar laturile se încadrează între 50-80 metri. Forma cetăţii este neregulată dintre cele opt turnuri care o domină, cinci fiind orientate către mare.

Zidurile cetăţii impresionează prin grosimea lor ce depăşeşte chiar şi doi metri, la construcţia lor fiind folosită piatră de calcar. Poate acesta este şi motivul pentru care timpul a fost foarte blând cu ele, neafectându-le prea tare. De sus, de la cetate, în oricare direcţie ai privi, priveliştea este uimitoare: Lacul Razelm, imens, cu canalele sale pline de stuf, iar în depărtare dealurile care formează podişul dobrogean, pe de-o parte, iar pe de alta Lacul Babadag, pădurea de eoliene din zare şi, nu în ultimul rând, relieful superb, care te invită la visare.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Măineşti

Aşezată pe malurile Oltetului, în apropierea oraşului Balş din judeţul Olt, Mănăstirea Măineşti a fost ridicată între 1742-1743 de ispravnicul Matei Bârzeanu. Acest prim locaş era o biserică din lemn cu pereţii de nuiele şi avea hramul „Sfinţii Voievozi", iar ctitorul o închină Episcopiei Râmnicului. Expusă intemperiilor, construcţia ajunge într-o avansată stare de ruină şi, în 1805, începe construcţia unui nou locaş din piatră şi cărămidă, ctitori fiind postelnicul Nicolae Popa, Ioanichie Preda şi postelnicul Nicolae Măinescu. De data aceasta biserica primeşte hramul Sfântului Ierarh Nicolae.

Tradiţia spune că locurile respective au constituit refugiul lui Iancu Jianu şi că mulţi dintre oamenii săi au devenit călugări în biserica schitului. Din această cauză, aşezământul a devenit cunoscut sub numele de „Schitul Haiducilor". Construcţia a fost terminată în 1809 şi pictată între 1810-1813. O parte dintre călugării care vieţuiau aici, în special cei greci, părăsesc însă curând mănăstirea şi locaşul devine biserică de mir. Fiind foarte izolată, este neglijată de credincioşii care apelează la o biserică mult mai apropiată şi anume Sfânta Parascheva din Balş. În 1926, ruinată fiind, biserica este închisă cultului şi redeschisă abia în 1941.

Preotul Ioan Ochişor, face încă din 1930 unele reparaţii locaşului, înlocuindu-i acoperişul de tablă şi acţiunile sale sunt continuate de preotul instalat în 1941, Pavel Maleevici, refugiat din Basarabia. Acesta astupă crăpăturile din ziduri dar după numai patru ani părăseşte locul şi biserica se ruinează din nou. În 1959 se fac forme pentru renovarea ei, dar răspunsul afirmativ vine abia în 1979, când se fac importante restaurări.

Biserica este construită sub formă de navă, cu pridvor şi ziduri groase de circa 70 de centimetri. Catapeteasma este din zid şi tot printr-un zid este despărţit naosul de pronaos. Trecerea dintr-o încăpere în alta este marcată printr-o deschidere de mărimea unei uşi şi alte două laterale mai mici.

Pridvorul este deschis şi susţinut de patru coloane masive în faţă şi două în spate, cuprinse în zidul pronaosului. Pardoseala este din zid, acoperişul din tablă zincată iar intrarea în pronaos se face printr-o uşă masivă, simplă din lemn de stejar. Altarul prezintă o fereastră pe peretele din răsărit iar naosul două ferestre, una pe cel sudic şi una spre cel nordic, toate deschiderile fiind înguste şi înalte de 80 de centimetri. Deasupra naosului se află o turlă, de formă octogonală, cu ferestre prelungi.

Exteriorul este zugrăvit în alb, cu un brâu median simplu iar pictura este lucrată într-o combinaţie de frescă şi tempera. În biserică se păstrează trei icoane pe lemn din secolul al XIX-lea.

În 1996 biserica a căpătat statut de mănăstire, fiind populată de maici. A fost declarată monument istoric şi, în 2005, a fost ridicată biserica nouă, cu o formă oarecum ciudată, partea frontală de deasupra pridvorului amintind de „pântecul unei corăbii". Totodată au fost ridicate trapeza, bucătăria şi clădirea pentru chilii, noul aşezământ primind hramul „Acoperământul Maicii Domnului" şi având în apropiere o tabără şcolară.

IRINA STOICA

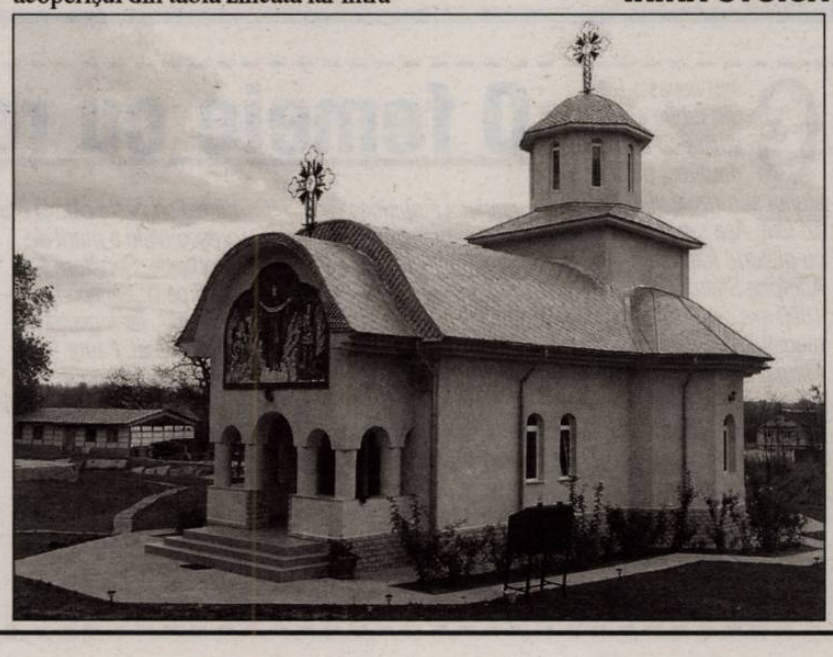

Autoportrete pentru veşnicie

Cât de mândru trebuie să fi fost Albrecht Dürer când s-a imortalizat precum un Christ în ţinută aristocratică, cu plete ondulate şi priviri blânde, înţelegătoare faţă de păcatele lumeşti. Cât de obsedat trebuie să fi fost Rembrandt de propriul chip răvăşit de ani şi nu prea dăruit de natură cu frumuseţe. Cât de timid trebuie să fi fost Vincent van Gogh în raport cu o lume care nu l-a înţeles, atunci când îşi picta fizionomia fără să se uite în ochii privitorului, ci undeva, spre un orizont imposibil de atins.

Marii maeştri ai picturii universale au ceva în comun, dincolo de epoci şi curente: verva cu care au realizat autoportrete. Nu pentru a le vinde, ci pentru că aveau certitudinea că prin arta lor devin nemuritori. Ceva din dragostea de sine a lui Narcis anima spiritul fiecăruia.

Autoportretul are rădăcini în antichitate. Poate că Bak, sculptorul faraonului Akhenaton, a deschis lista (anul 1365 î.Ch.). În Asia, autoportretul capătă nuanţe ludice, prin specificul budismului Zen devenind aproape caricatural. În Europa, înainte de Gutenberg, apar autoportrete în ilustraţiile unor manuscrise – la Giotto di Bondone (1267-1337) şi Masaccio (1401-1428), de exemplu. Dar primul mare autoportretist al picturii universale a fost Jan van Eyck (1433) – lucrare în ulei pe lemn. Renaşterea, în toate etapele sale, a cunoscut explozia narcisismului şi, pe alocuri, adevărate psihoze artistice.

Campionul îndrăgostiţilor de propriul chip a fost germanul Albrecht Dürer, cel care a realizat autoportrete şi pentru a le vinde – de-a lungul traseelor sale europene – şi a intra adânc în conştiinţa publicului (figura sa apare şi-n patru piese de altar!). Dar de multe ori, maeştrii au apelat la un fel de truc, şi anume autoportretul scenic, prin care ei erau prezenţi în diferite ipostaze, în mijlocul altor personaje. Astfel, Michelangelo devine Sf. Bartolomeu în „Judecata de Apoi" (Capela Sixtină), Rafael devine un învăţat al „Şcolii din Atena", Paolo Veronese devine cântăreţ la vioară în „Nunta din Cana", Caravaggio devine un „Bachus" adolescentin sau capul lui Goliat din mâna lui David, iar Francisco de Zubaran (1598-1664) se transformă în apostolul Luca... Critica numeşte astfel de autoportrete drept „prestigioase" sau „simbolice".

masturbându-se, dar şi altele, au condus la ideea unui dezechilibru sexual major, cu tendinţe spre pedofilie.

Un capitol aparte al acestei teme îl reprezintă pictoriţele. Toate femeile se consideră frumoase (cel puţin până la o anumită vârstă, după care triumfă distincţia), însă nici una din marile artiste nu s-a imortalizat nud. Cele mai multe doreau fie să-şi etaleze fineţea toaletelor, fie să se imortalizeze în interioare excepţionale – reale sau imaginare. Campioana autoportretistelor este franţuzoaica Élisabeth-Louise Vigée-Le Brun (1755-1842), cu o colecţie de 37 de autoportrete (la egalitate cu van Gogh), dintre care cel cu pălărie de paie a făcut furori în epocă... Documente istorice, autoportretele maeştrilor nu sunt simple exerciţii de autoadmiraţie.

Din punct de vedere cantitativ, cele mai multe sunt „profesionale" (artistul apare în atelier) şi „personale", în care pictorii se autoanalizează din punct de vedere psihic sau fiziologic. Astfel de reprezentări au dat posibilitatea stabilirii unor diagnostice pe care însişi pictorii le bănuiau sau le ştiau. Van Gogh este un astfel de caz – maniaco-depresiv incurabil. Cea mai şocantă ipostază este cea a austriacului Egon Schiele (1890-1918), al cărui autoportret

Bogăţie şi moarte

Giuseppe Garibaldi şi regele Vittorio Emanuel al II-lea al Italiei. În total, manufacturile „Colt" au produs peste 400.000 de arme în timpul vieţii inventatorului.

Unul dintre cei mai bogaţi americani a fost inventatorul şi industriaşul Samuel Colt (1814-1862). Revolverul inventat de el şi utilizat pe scară largă în Războiul civil american i-a adus o avere estimată la 350 de milioane dolari. Colt a ajuns să producă arme personalizate şi pentru

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• O legendă... udă

Simbolul Bruxelles-ului este statuia (în piatră sau bronz) care se numeşte „Manneken Pis" (în dialectul olandez al ducatului de Brabant), care înseamnă „Micuţul care-şi dă drumul".

Puştiul fără jet nu are nici o însemnătate, căci una din princi-

palele legende spune următoarele: prin secolul XIV, pe când cetatea Bruxelles era asediată, un băieţel s-ar fi rătăcit în afara zidurilor şi acolo ar fi trecut imediat la treabă. Astfel, el a urinat exact pe încărcătura de explozibil al cărui fitil fusese aprins. Fitilul s-a stins şi oraşul a fost salvat de acel puşti (pe care l-ar fi chemat Juliaanske).

O altă legendă, mai puţin spectaculoasă dar la fel de simpatică, provine de pe vremea ducelui Godfrez al II-lea de Leuven. În timpul unei confruntări, liderul celor din Bruxelles şi-ar fi pus băieţelul într-un coş, iar acesta a fost atârnat pe o creangă, la vedere, pentru a da curaj trupelor. La un moment dat, un jet de urină a ţâşnit din coş, semn că acel copil este viu şi sănătos, fapt care a determinat un elan excepţional armatei care, în final, a respins inamicul.

Tradiţia buclucaşului puştan s-a concretizat printr-o statuie adecvată încă din secolul XIV, iar forma actuală a fost definitivată de sculptorul Jerome Duchesnoy, în 1619. În multe ocazii festive, Manneken Pis este îmbrăcat cu diverse costumaşe; de asta se ocupă o fundaţie nonprofit (Prietenii lui Manneken Pis), care organizează şi concerte cu muzică de fanfară. Trebuie precizat că apa continuă să curgă, chiar dacă puştiul poartă pantaloni... În trecut, autorităţile obişnuiau să facă şi o altă glumă, punându-l pe Manneken să urineze... bere sau lichior pentru public (lichidul se adună în bazinul fântânii).

În 1987 a fos inaugurată la Bruxelles replica feminină a lui Manneken Pis, şi anume fetiţa „Jeanneke Pis" – o statuie de jumătate de metru înălţime, care face acelaşi lucru. Succesul nu este identic. Numai puştanul are replici în toate ţările în care nuditatea preadolescentină nu este considerată obscenă – aşa cum s-a întâmplat în SUA, în Orlando (Florida), unde statuia plasată în faţa unui mall a condus la protestele clienţilor indignaţi.

• Cine a fost Ana Viburova

Ana Viburova (1884-1964) a fost una dintre confidente şi doamnă de companie a ţarinei Alexandra Fiodorovna (soţia ţarului Nocilae al II-lea) şi cea care l-a adus pe „vindecătorul miraculos" Grigori Rasputin la Curtea imperială a Rusiei.

Ana Viburona a fost fiica unui valet din cancelaria imperială, Alexandr Taneev, căsătorit cu fiica unui general. Culmea este că ea a copilărit cu contele Felix Iusupov, cel care a pus la care uciderea lui Rasputin. Ea l-a cunoscut pe Rasputin în 1914 şi l-a prezentat ţarinei pentru a-l ajuta pe ţareviciul Alexei, grav bolnav. Viburova a scăpat în ultima clipă de la execuţia pe care i-o pregăteau bolşevicii şi a avut un foarte mare rol în tămăduirile pe care le-a făcut „călugărul" pentru familia imperială. Ea fost intermediarul între acel „ţăran lipsit de maniere" şi ţarina disperată din cauza lui Alexei.

Mai mult, ea însăşi a fost vindecată de Rasputin (în 1915), după ce fusese accidentată de un tren. Cu toate acestea Ana Viburova nu a avut nici o influenţă politică la Curte. După Revoluţia din 1918 s-a refugiat la Helsinki şi a devenit călugăriţă. Ea dovedise anterior că era virgină. Cu alte cuvinte, între ea şi Rasputin a existat o apropiere platonică, fapt incredibil atunci când vine vorba despre „staretul vindecător".

O femeie cu relaţii

Când nevasta luată din iubire e mai tânără cu aproape douăzeci de ani, atunci surprizele vieţii se ţin lanţ. Aşa s-a întâmplat cu pictorul francez Adolphe Steinheil, care în 1890 s-a căsătorit cu modelul său, nărăvaşa Marguerite (Meg) Japy. Fetişcana devenită doamnă de elită a Parisului, s-a năpustit tandră asupra mai multor oficiali sus-puşi, prima ei intenţie fiind dobândirea de comenzi de tablouri pentru soţ. Şi uite aşa, mondena ambiţioasă a ajuns la preşedintele Franţei Félix Faure, care i-a comandat lui Steinheil o pânză monumentală, pentru care a primit şi Legiunea de Onoare.

Preşedintele Faure, cu 28 de ani mai vârstnic decât Meg, o chema frecvent pe damă la Versailles, în salonul albastru. Aşa s-a întâmplat şi la 16 februarie 1899, când amanta a sosit la palat, numai că peste câteva ore preşedintele a murit de apoplexie. Servitorii l-au găsit pe o „canapea răvăşită", iar legenda spune că dl. Faure decedase în timpul sexului oral, având fire din părul ei în degetele înţepenite. Femeia s-a ales doar cu un colier pezidenţial, pe care l-a vândut unui colecţionar german (conform memoriilor ei).

Şi dacă preşedintele a decedat, Meg s-a orientat spre un mare industriaş francez. În tot acest timp, soţul ei tăcea mâlc, iar la data de 31 mai 1908 a tăcut definitiv, alături de mama sa, după ce casa i-a fost atacată de nişte jefuitori. Meg a fost lăsată în viaţă, legată fedeleş într-un pat. Acuzată de complicitate, Meg a scăpat basma curată după câteva zile de pârnaie la St. Lazare. Printre susţinătorii ei s-a aflat, hodoronc-tronc, şi regele Sisowath al Cambodgiei!

Şi uite aşa, cu trei cadavre în „palmares", fosta amantă de rang înalt, devenită văduvă, a trecut Canalul Mânecii şi s-a măritat cu un baron englez pe nume Absinger (doar cu şapte ani mai în vârstă). În 1927, Meg l-a îngropat şi pe acesta, şi apoi a mai trăit singuratică până în 1954. A decedat la 85 de ani, într-o casă de îngrijire a bătrânilor.

La 43 de ani îşi scrisese memoriile, fără să aibă curajul să lămurească cele trei decese suspecte din „cariera" sa. Ea a întrecut-o în performanţe pe o altă amantă celebră a Parisului, actriţa Cécile Sorel, care fusese cu patru ani mai tânără.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ştiaţi că...

◆ ...mingea de golf se remarcă prin

numeroase adâncituri? Acestea sunt în număr de 360.

◆ ...în jungla Amazoniană trăiesc peşti zburători? Aceştia pot sări mai bine de doi metri deasupra apei pentru a prinde hrana compusă din peşti mici şi lilieci.

◆ ...se pare că albinele au gusturi a-

semănătoare cu ale noastre? Astfel ele iubesc teribil cafeaua.

◆ ...chihlimbarul este o răşină fosilizată? Poate conţine urme de animale.

◆ ...fulgerul are o viteză foarte mare?

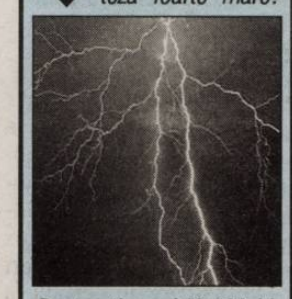

Poate atinge 140.000 kilometri pe secundă.

◆ ...Războiul de 100 de Ani dintre Franţa şi Anglia a fost cel mai lung din istorie? În realitate a durat în jur de 116 ani.

◆ ...laptele de cămilă nu se încheagă? El întăreşte sistemul imuni-

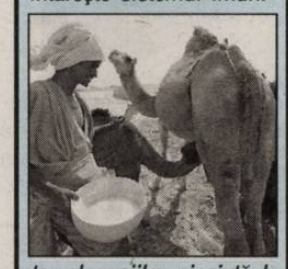

tar al copiilor şi ajută la tratarea alergiilor alimentare.

◆ ...numele oficial al Statuii Libertăţii din New York este ceva mai lung. Se numeşte de fapt Libertatea Luminând Lumea.

Ştiaţi că...

PODGORICA

oraşul dintre râuri de munte

Încărcat de legende şi tradiţii, cu o istorie presărată de lupte şi de sânge, Muntengru se bucură şi de reputaţia uneia dintre cele mai frumoase ţări din Europa.

Capitala, Podgorica (Podgoriţa), poartă un nume care poate fi tradus prin „sub deluşor" sau „sub movilă". Este cel mai mare oraş al ţării, aflat la egală distanţă atât de staţiunile montane de schi alpin cât şi de cele balneare de la Marea Adriatică. Este situat în Valea Zeta la o altitudine de 44 de metri şi udat de apele mai multor râuri: Zeta Moraca, Ribnica, Sitnica şi Cijevna.

De-a lungul timpului oraşul a avut mai multe denumiri: la început Birziminium, apoi Ribnica în Evul Mediu, Podgorica din 1326 şi, între 1946-1992, Titograd, în cinstea fostului preşedinte al Iugoslaviei, Iosif Broz Tito.

Primele aşezări în zonă datează din Epoca de Piatră. Mai târziu a fost ocupat de două triburi ilirice, iar poziţia strategică a locului a permis ridicarea unor fortăreţe, distruse de vicisitudinele vremurilor.

În secolul al V-lea au venit aici triburile slave şi avare şi fortăreţele s-au dovedit nefolositoare. De aceea s-a construit noua aşezare, Ribnica, devenită foarte importantă din punct de vedere politic şi comercial.

În secolul al XV-lea oraşul a fost cucerit de turci şi a urmat o lungă perioadă

de stagnare a prosperităţii, în ciuda faptului că noii conducători au făcut să crească importanţa lui strategică şi au construit chiar o cetate în scop defensiv. La începutul secolului al XIX-lea a fost ridicat la rang de centru al vilaetului Sicutari dar, în 1878, în urma Congresului de la Berlin a fost anexat Muntenegrului şi începe acum o rapidă dezvoltare. În momentul proclamării Regatului Muntenegru devine capitala acestuia dar în timpul Primului Război Mondial este ocupat de austro-ungari. În 1918 a fost eliberat, dar a fost unit cu regatul Iugoslaviei.

În timpul celui de Al Doilea Război Mondial a fost bombardat de 70 de ori, 7000 de persoane pierzându-şi viaţa în timpul sângeroasei conflagraţii. În 1944 Podgorica devine Titograd, recăpătându-şi vechiul nume abia în 1992, după căderea comunismului şi destrămarea fostei Iugoslavii.

Deşi războaiele iugoslave au ocolit Muntenegru, Podgorica şi întreaga ţară au cunoscut, după 1990, o perioadă de stagnare economică, recuperată însă după independenţa ce a decurs în urma referendumului din 2006. În zilele noastre oraşul este cu adevărat o capitală europeană, cu o viaţă culturală intensă, construcţiile moderne înălţându-se alături de vestigiile trecutului.

Una dintre cele mai frumoase zone ale sale este „Vechiul Oraş Turcesc" cu străduţele înguste scăpate ca prin minune de ravagiile bombardamentelor din timpul celui de al Doilea Război Mondial. Casele de aici, construite în stil otoman, magazinele cu produse tradiţionale, monumentele şi cele două moschei sunt

Castelul regelui Nikola I

dovezi ale puternicei influenţe otomane. Dintre acestea Turnul cu Ceas, Sat-Kula, construit de Hagi Paşa Osmangic este un adevărat reper al oraşului.

Un monument remarcabil, deosebit de îndrăgit şi de turiştii care îi calcă pragul este Castelul regelui Nikola I, transformat în zilele noastre în muzeu. În sălile acestuia sunt expuse, pe lângă hainele regelui şi ale reginei Maria, o bogată colecţie etnografică, arme, steaguri, trofee, documente şi fotografii, basoreliefuri şi piese de mobilier şi peste 1500 de obiecte alcătuind o galerie de artă.

În oraş conviețuiesc în principal trei comunităţi religioase: ortodocşi, catolici şi musulmani. Cea mai frumoasă şi mai veche biserică este Sfântul Gheorghe, de dimensiuni impresionante, aflată la poalele dealului, Gorika şi adăpostind rămăşiţele pământeşti ale familiei Karagheorghevici. Construită în 1903 se remarcă prin soclul din marmură solidă şi cele cinci cupole.

Oraşul se mândreşte de asemenea cu o universitate şi o mulţime de teatre şi muzee, printre acestea remarcându-se Muzeul Orăşenesc, Muzeul Marco, Milajnob, Muzeul de Istorie Naturală înfăţişând elemente specifice din flora şi fauna ţării. Trebuie amintit de asemenea Centrul de Cercetări Arheologice, având în grijă mai multe situri din ţară.

În apropierea capitalei se înalţă muntele Komovi cu mănăstirea Sfântul Ilie, aflată la 1800 metri deasupra mării şi Lacul Skadar, considerat un adevărat paradis natural.

Crucea Studenţilor din Timişoara

Cioplită din travertin de artistul timişorean Ştefan Kelemen, Crucea Studenţilor din oraşul de pe Bega este expusă în complexul studenţesc al oraşului.

Este închinată atât tinerilor căzuţi în decembrie 1989, cât şi studenţilor de pretutindeni, care, prin energia lor, au produs schimbări radicale în societate. Crucea este încadrată într-un bloc de piatră, sugerând un templu romanic, o metaforă a primelor biserici, adevărate fortăreţe. Totodată apare în mod simbolic şi balconul Operei, locul de unde s-a proclamat libertatea.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Nefertum

Tânăr zeu antropomorf din mitologia egipteană este patronul lotusului şi al parfumurilor. Împreună cu părinţii săi Ptah, socotit creatorul lumii, marele artizan universal şi Sehmet, patroana războaielor şi a morţii, compune triada supremă memphită.

Este simbolul lotusului albastru, floarea cu cea mai delicată mireasmă. Este reprezentat ca bărbat cu cap leonin, împodobit cu o floare de lotus. Era socotit şi „Paznic al mărilor lui Ra", în unele imagini fiind arătat apropiind o floare de nasul zeului.

Motanul în campanie electorală

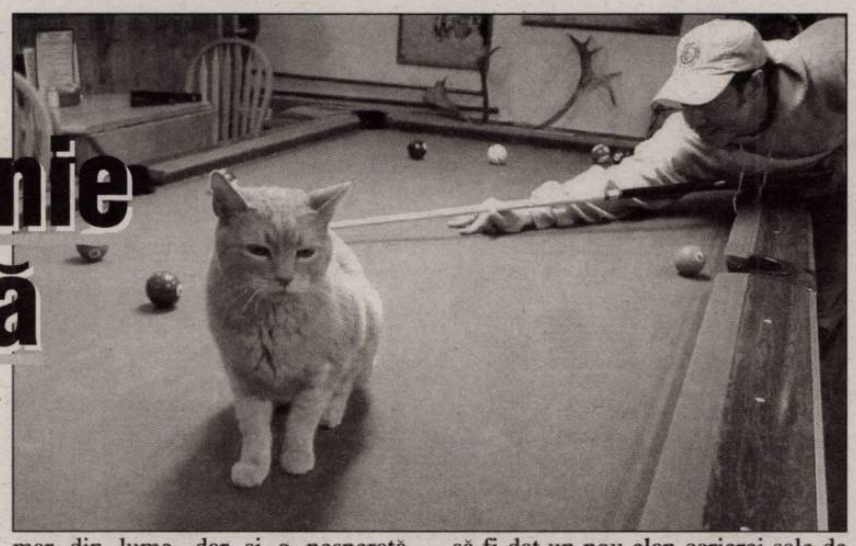

Locuitorii unui orăşel din Alaska au găsit ceea ce constituie probabil modalitatea cea mai potrivită de a le arăta politicienilor adevărata lor valoare. De 20 de ani, mica localitate Talkeeta, care numără doar vreo 900 de suflete, are primar un motan pe nume Stubbs. Şi aflaţi că nu e deloc o glumă: domnul motan din fruntea obştii a fost ales după toate regulile electorale, în mod absolut democratic.

Nemulţumiţi şi sătui de promisiunile deşarte ale tuturor candidaţilor bipezi, localnicii au decis în masă să-şi exprime poziţia reală, ca electorat, votând pe scaunul primăriei un motănel care la vremea respectivă venise pe lume de puţin timp. Astfel, Stubbs a devenit primul motan primar din lume, dar şi o nesperată atracţie turistică, deoarece numeroşi curioşi se abat anual prin acest orăşel izolat numai pentru a-l vedea aievea pe „edilul" cu blană.

Ei, dar vedeţi dumneavoastră că şi în lumea neştiută a necuvântătoarelor cu vocaţie politică mâncătoriile sunt la ordinea zilei; la propriu, ca şi la noi, de altfel!

Pe parcursul lungului său mandat, primarul Stubbs a fost atacat violent de câţiva câini, dar incidental nu numai că nu l-a descurajat, ci pare să fi dat un nou elan carierei sale de ales al obştii, el fiind propus chiar pentru a participa la alegerile senatoriale. Purtătorul de cuvânt al campaniei, un anume Polly Purebred, a declarat că Stubbs e cel mai bun candidat pentru această muncă: „Credem că el ar fi un senator mult mai bun decât toţi cei pe care îi avem înscrişi pe listele de vot." Un adevăr de necontestat, fără doar şi poate, dar – dragi români, nu-i aşa că o astfel de democraţie chiar ar merita să fie importată şi la noi? *(A.N.P.)*

Pereţii au urechi

Sobrietatea şi etica autorităţilor în uniformă în timpul activităţii, a unor misiuni trebuie să fie exemplare. Există însă şi excepţii.

Un exemplu „răsunător" îl constituie cel al unor poliţişti din oraşul canadian Winnipeg, aflaţi într-un elicopter. Aceştia, plini de vervă şi entuziasm au abordat subiecte licenţioase (sexuale) folosind un limbaj deocheat. S-au dezlănţuit, animaţi de „savoarea" subiectului, fără să ştie că întreaga conversaţie a fost difuzată şi aceasta din cauză că unul dintre poliţişti a acţionat fără să-şi dea seama sistemul de sonorizare. Frânturi din discuţii au fost auzite de persoanele care se aflau în diverse locuri aflate pe traseul parcurs de elicopter, conversaţia fiind integral înregistrată la centrul de control.

La un moment dat şi-au dat seama că dialogurile, povestirile lor picante erau difuzate şi au oprit sistemul. Numeroşi locuitori ai oraşului Winnipeg au reacţionat comentând „incidentul" în fel şi chip pe reţelele sociale ale Internetului. Unii s-au arătat nemulţumiţi (frustraţi) de faptul că zgomotul motoarelor au bruiat palpitanta discuţie...

Şeful poliţiei locale a cerut scuze publicului, menţionând faptul că o astfel de atitudine descalifică atitudinea poliţiştilor şi că a demarat o anchetă în care cei trei guralivi vor fi traşi la răspundere. *(D.M.)*

A învins „rugina" timpului

La mijlocul lunii iunie, englezul Toby Wagstaff, în vârstă de 27 de ani, în timp ce săpa o parcelă a grădinii din spatele casei, a observat un obiect, aparent rotund, care părea a fi un ceas de mână. După ce l-a curăţat şi-a dat seama, cu stupefacţie, că era ceasul – un Casio F – 91 W pe care-l primise de ziua sa când împlinise 7 ani şi pe care, la scurt timp, îl pierduse în grădină. Prezenta urme de rugină iar cadranul era doar zgâriat şi mătuit. Nu-şi închipuia că „relicva" mai putea funcţiona după ce zăcuse îngropată timp de două decenii.

După ce i-a răsucit „cheiţa", limbile acestuia au început să se rotească. După o oră, având un ceas „martor" asupra sa, a observat că „relicva" avea o întârziere de 7 minute la o oră. Niciodată nu a fost pusă în evidenţă rezistenţa unui astfel de ceas în asemenea condiţii.

A postat pe Facebook povestea care i-a captivat pe cei care mai purtau sau ţineau în sertar acest tip de ceas. În unele mesaje era sfătuit să-l distrugă pentru că are o proastă reputaţie, întrucât a fost integrat în dispozitivele de cronometraj ale unor bombe utilizate în acte de terorism.

Toby n-a ţinut seama de această observaţie fixând ceasul într-o mică panoplie luminată de LED-uri, ca pe un trofeu portebonheur. (D.M.)

Clarvăzător în zborurile aeriene

Unul dintre subiectele preferate de persoanele care pretind că pot „citi" viitorul se referă la catastrofele aeriene cu multe victime şi cu origini

obscure. E greu de spus de câte ori au şi brodit-o unii dintre aceşti alarmişti de profesie, dar e clar că măcar anunţurile lor îi bagă în sperieţi pe mulţi săraci cu duhul, iar printre aceştia se numără câteodată chiar potenţiali viitori candidaţi la crash-ul aerian. Mai pe şleau spus, aici e vorba despre acel gen de superstiţii care pot face ravagii înainte să apară semnele împlinirii sumbrului avertisment. Iar companiile aeriene nu sunt scutite de asemenea incidente.

Este şi cazul responsabililor companiei braziliene TAM, care au decis să schimbe numărul unuia dintre zborurile lor după ce un „clarvăzător" a prezis că avionul respectiv avea să se prăbuşească la puţin timp după decolare. Năzdrăvănia a mers însă şi mai departe. Faimosul (în ţara sa!) Jucelino Nobrega da Luz a avut chiar curajul să îşi... înregistreze la notar fatala premoniţie.

Dacă era după el, zborul JJ3720 de la Sao Paulo la Brasilia avea să se sfârşească brutal, prin zdrobirea aparatului, cu probleme tehnice, de o clădire de pe Bulevardul Paulista, după decolarea sa de pe Aeroportul Congonhas. Drept urmare, cei de la TAM au decis să o ia niţeluş înaintea fatalităţii şi au rebotezat zborul JJ4732. Ba, oamenii chiar au motivat cât se poate de serios modificarea, invocând securitatea pasagerilor că „o valoare indispensabilă".

Să mai spunem că Jucelino a aruncat pe piaţă sumbra sa previziune în 2005 şi că, pe de altă parte, asigură opinia publică de faptul că ar fi prezis cu exactitate moartea prinţesei Diana, pe cea a pilotului de formula 1 Ayrton Senna şi pe cea a candidatului la preşedinţia Braziliei, Eduardo Campos. Gurile rele susţin că, totuşi, omul a dat-o în bară cu prognoza asupra alegerilor prezidenţiale din 2006 şi cu faptul că în 2008 „trebuia" (sic!) să se inventeze vaccinul contra SIDA. Că, dacă n-ar fi, nu s-ar povesti... *(A.N.P.)*

Spre comunism, în zbor!

Cu siguranţă, românii trecuţi de prima tinereţe îşi mai amintesc iniţiativele năstrusnice ale trepăduşilor activişti intraţi în vrie la vestea că vor primi vizita „de lucru" a Tovarăşului şi Tovarăşei. Au rămas de pomină, de pildă, vacile itinerante, arătoase şi lăptoase, care erau plimbate de la o fermă la alta, ca să se vadă ce şeptel performant are ţărişoara noastră. Sau, într-o livadă prăpădită care refuza să se supună directivelor de partid , peste noapte au apărut sute de roade de nota 10, colorate parcă cu... photoshop-ul. Dar, ce, credeaţi că spiritul ceauşist atât de imprevizibil a fost un unicat irepetabil? Ba, dimpotrivă: chiar şi indivizi trăitori în ţări care ar muşca până la sânge din exponenţii mult-blamatei lumi comuniste – capitalişti, cum ar veni – păstrează pesemne, într-o memorie ancestrală bine ascunsă, aceiaşi germeni general umani, în fond, care îi împing să spoiască lucrurile astfel încât pe dinafară să pară mult mai arătoase decât în realitate.

În oraşul nord-american Regina, o companie care se ocupă de nelipsitul gazon din jurul casei, mereu verde, mereu tuns „regulamentar" şi plesnind de viaţă, a găsit o soluţie inedită pentru a retuşa poza peluzei grav atinse de secetă. Cred că aţi ghicit: oamenii au vopsit suprafaţa acesteia cu un strat subţire de vopsea verde, suficient cât să dea impresia că iarba verde de acasă nu se îngălbeneşte niciodată. Acuma, să nu fim cârcotaşi: o motivaţie de bază a iniţiativei este aceea că astfel, la vreme de mare pojar, se face o importantă economie la apă. (Lucru de neconceput la noi, dar asta e altă mâncare de peşte!) Şi, chiar dacă aceeaşi terapie de sorginte comunistă a fost aplicată mai înainte de o firmă californiană, beneficiarii acesteia sunt fericiţi că au şi ei verdeaţa lor. Povestea durează 12 săptămâni, cam cât o vară calendaristică rezonabilă, şi costă o nimica toată de 250 de dolari. Dar are balta peşte! *(A.N.P.)*

Traficanţi ghinionişti

Doi traficanţi brazilieni de droguri au fost prinşi nu datorită vigilenţei autorităţilor ci din cauza unui accident cât se poate de stupid.

Drogurile erau duse în spatele unei camionete escortate de o altă maşină. Rulând pe o şosea muntoasă din regiunea Rio, cele două maşini s-au luat la întrecere, s-au ciocnit şi s-au prăbuşit într-o râpă risipind în jur de 1,3 tone de canabis. Şoferul camionetei a reuşit să fugă înainte de venirea jandarmilor, dar cel al maşinii de escortă, un tânăr de 20 de ani, a avut nevoie de spitalizare. El spune că nu-şi aminteşte nimic şi pretinde că nu ştia de prezenţa drogurilor. Cei doi şoferi conduceau cu o viteză neobişnuită şi acest fapt a determinat coliziunea cu ghinion.

Valoarea drogurilor a fost estimată la peste 300.000 de euro. (I.S.)

Tom Hanks un actor făcut pentru Oscar

Dacă Oscarul n-ar fi existat, el ar fi trebuit inventat pentru actori ca Tom Hanks. Clasat în numeroase rânduri pe primul loc în topul celor mai buni actori din istorie, Hanks a adunat o veritabilă panoplie de trofee cinematografice, pe lângă cele două Oscaruri şi cele patru Globuri de Aur el cucerind şi multe alte distincţii. Deşi nu mai are 20 de ani, ci va împlini, chiar săptămâna asta, 59, Tom rămâne mereu un om mare cu suflet de copil, exact ca personajul căruia i-a dat viaţă în neuitata comedie „Vreau să fiu mare". O incursiune în aspectele mai puţin cunoscute ale vieţii şi carierei sale e, aşadar, la moment aniversar, mai potrivită ca niciodată!

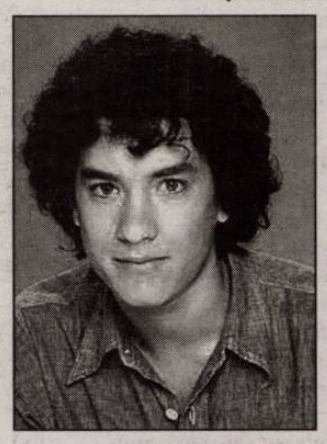

◆ Născut la 9 iulie 1956, Tom Hanks este, dinspre mamă, un descendent al preşedintelui american Abraham Lincoln, pe a cărui mamă o chema Nancy Hanks. Cei doi, actorul şi preşedintele, provin din aceeaşi familie, coloniştii William şi Sarah Hanks, care au fost străstră-străbunicii lui Abraham Lincoln.

◆ Tom Hanks a intrat în Cartea Recordurilor ca fiind actorul cu cele mai multe filme consecutive care au adus încasări de peste 100 milioane de dolari.

Rita Wilson şi Tom Hanks

◆ În tinereţe, a fost vânzător de popcorn pe stadion, apoi s-a angajat ca hamal la un hotel, calitate în care a cărat, într-o zi, bagajele celebrei cântăreţe Cher.

◆ În filmul „Forrest Gump", actorul a fost dublat, în unele scene – ca de pildă cele în care personajul aleargă fără oprire spre ocean – de fratele lui mai mic, Jim.

◆ Chiar şi fiica lui a primit un rol secundar în „Forrest Gump" – este micuţa roşcată din autobuzul şcolii, condus de Tom Hanks.

◆ Este cel mai tânăr actor american care a primit premiul Institutului American de Film pentru întreaga carieră, în 2002.

◆ Personajul său, din „Philadelphia", avocatul Andrew Beckett, se situează pe locul 49 în topul „Eroilor din filme", realizat de Institutul American de Film.

◆ Pentru rolul din filmul „Philadelphia", a slăbit 13 kg, pentru rolul din „Naufragiatul" s-a îngrăşat, mai întâi, 22 kg, pe care apoi le-a dat jos; el a mulţumit, pentru aportul caloric adus, magazinului de îngheţată din preajma casei sale!

◆ În trei dintre filmele sale joacă roluri de naufragiat: „Splash" (1984), „Joe contra vulcanului" (1990) şi „Naufragiatul" (2000).

◆ Este al doilea actor din istorie care a cucerit Oscarul doi ani la rând, pentru „Philadelphia" şi „Forrest Gump" (1993 şi 1994); primul a fost Spencer Tracy, pentru „Căpitani curajoşi" şi „Băieţii din oraş" (1937 şi 1938).

◆ În ziua când trebuia să filmeze scena alergării de pe terenul de fotbal american din „Forrest Gump", Hanks era bolnav de gripă, cu febră mare, dar a strâns din dinţi şi a turnat scena, pentru a nu da peste cap programul echipei de filmare.

◆ La filmările de la „Camarazi de front" (2001), miniseria realizată pentru HBO, şi-a dislocat umărul, în timp ce se afla în Germania.

◆ În 2002 a părăsit Festivalul de Film de la Deauville pentru a fi prezent la festivitatea de deschidere a anului şcolar, alături de copiii lui.

◆ Actorul are, în casă, o adevărată colecţie de fotografii inedite, făcute în timpul filmărilor.

◆ În timpul liber, Hanks face scufundări, joacă golf şi aleargă, dar este şi un mare fan al emisiunilor-concurs de cultură generală.

◆ Colecţionează, de mai bine de 30 de ani, maşini de scris vechi, deţinând în prezent aproape o sută, multe veritabile opere de artă.

◆ Filmul lui favorit este „2001: O odisee spaţială", pe care recunoaşte că l-a văzut de peste 40 de ori!

◆ Are o avere estimată la peste 125 de milioane de dolari.

◆ Spre deosebire de mulţi actori consacraţi, nu a primit niciodată vreo nominalizare la premiile „Zmeurica" – echivalentele Oscarurilor pentru cele mai proaste performanţe ale anului.

◆ Artistul lui preferat este Elvis Presley, pentru care are un adevărat cult.

◆ În discursul de mulţumire ţinut cu prilejul decernării Oscarului pentru „Philadelphia", Hanks i-a mulţumit şi profesorului său de teatru din liceu, care era homosexual.

◆ În timpul filmărilor de la „Naufragiatul", în 1999, actorul s-a ales, din cauza unei tăieturi, cu o infecţie cu stafilococ, în urma căreia a trebuit să fie internat de urgenţă la spital.

În „Naufragiatul"

◆ Cel mai mare vis al său – deocamdată neîmplinit – este să joace într-un episod din „Star Trek", serial al cărui fan devotat este.

◆ Toate cele trei filme regizate de Steven Spielberg în care a jucat sunt legate de Europa: „Salvaţi soldatul Ryan" (1998), „Prinde-mă dacă poţi" (2002) şi „Terminalul" (2004).

◆ Deşi este cunoscut pentru minuţiozitatea cu care se pregăteşte pentru a intra în pielea personajelor sale, Hanks a făcut totuşi o excepţie: în 1995, când a jucat rolul astronautului Jim Lovell în „Apollo 13", a refuzat să înveţe să scrie cu stânga – Lovell era stângaci.

◆ Cel mai bun prieten al său, încă din tinereţe, este cântăreţul Bruce Springsteen.

◆ În „Terminalul", film în care joacă rolul unui emigrant dintr-o dictatură fictivă sud-est europeană, Tom vorbeşte limba bulgară, din care a învăţat mai multe cuvinte graţie soţiei sale, Rita Wilson, bulgăroaică de origine.

◆ Tot datorită soţiei sale, în ziua nunţii lor, Tom Hanks a renunţat la religia catolică, în care fusese crescut, pentru a îmbrăţişa religia ortodoxă a Ritei!

◆ Asociaţia Astronomilor Americani a dat numele lui – „12818 tomhanks" – unui asteroid din centura de asterozi dintre Marte şi Jupiter, ca semn de preţuire pentru rolul jucat de Hanks în „Apollo 13".

PORTRET

Alexandru Unguru

Face parte din tânăra generaţie care promite să revoluţioneze cultura, teatrul, fiind semnatarul a nu mai puţin de nouă piese, pe care le-a montat singur, în teatrul independent. „De veghe în lanul de ocară", „Akasă", „Declick", „Köln", „Ka-chiiing!", „Doi şi un Tulnik" sunt câteva dintre ele. Este sigur pe el şi pe talentul cu care a fost înzestrat şi e gata oricând să se ia de piept cu „un sistem de găşti bine organizate, lipsite de vreun sens cultural", pentru ca nobilul scop de a face teatrul să trăiască şi să răzbată printre piedicile pe care i le pun diverşi neaveniţi.

Joacă, scrie, regizează... Nimic din ce aparţine acestui domeniu căruia i s-a dedicat nu îi este străin. O parte din creaţiile sale au văzut lumina reflectoarelor la Godot Cafe Teatru, la Ateneul din Focşani, la Braşov, Alexandria, Piatra Neamţ, la festivalul „Mall Promenada" şi oriunde există public amator de teatru nou.

Se poate lăuda cu o extraordinară capacitate de muncă şi inspiraţie. Recent, mărturisea într-un interviu că poate scrie un text şi chiar o comedie în câteva ore. Revine însă de foarte multe ori asupra textului, îl modifică, îl schimbă, îl reînnoieşte, în funcţie de ideile proprii sau de ale colegilor actori, cu care împarte bucuria creaţiei.

De cele mai multe ori, găseşte în propriile buzunare resursele ca să îşi pună în scenă piesele. Dar satisfacţia că, împreună cu tineri actori, foşti colegi de facultate şi nu numai, reuşeşte să adune oameni, care vin să-i vadă şi părăsesc teatrul fericiţi, merită orice sacrificiu.

A ajuns să facă teatru dintr-o întâmplare. Această opţiune nu exista nici măcar în gândurile tânărului proaspăt absolvent al unui liceu cu profil mate-fizică. Răsfoind însă o revistă cu oferta educaţională pentru studii universitare, a început să se întrebe ce anume i-ar plăcea cel mai mult să facă, de fapt, dar şi-a răspuns la ce anume i-ar displace, şi anume să stea închis într-un birou. Atunci a realizat că la teatru poţi face orice, „poţi fi pe rând arhitect, Dumnezeu, zână, pacea" şi a hotărât să îndeplinească un vis mai vechi al mamei sale şi s-a înscris la UNATC. A intrat fără probleme la clasa doamnei profesoare Adriana Popovici, care, peste 9 ani, avea să-i conducă şi doctoratul.

Acum, la 10 ani de la terminarea facultăţii, este mai convins ca niciodată că a făcut alegerea potrivită, că teatrul contează, iar fiecare reprezentaţie este un prilej nou de bucurie şi satisfacţie.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Copiii, atraşi spre „cetitul cărţilor"

Dacă ar fi să ne luăm după ce spunea un mare scriitor, atunci multe din invenţiile omului sunt doar prelungiri ale corpului. Şi adăuga Jorge Luis Borges: „numai cartea este prelungirea imaginaţiei şi a memoriei". Nu numai la noi, dar cam peste tot, copiii abandonează preocuparea de a citi cărţi, în favoarea jocurilor video sau a desenelor animate. Ei pierd astfel ocazia de a se instrui de mici, de a căpăta un lexic bogat, un grad de mai mare de înţelegere a celor citite.

Ce „câştigă" abandonând cititul? O superficialitate care îi plasează într-un model mult mai puţin favorabil. Sigur, cam pe nimeni nu interesează atragerea copiilor spre citit, nici pe profesori, nici pe părinţi, şi de ce ar fi copiii mai prejos? Sunt specialişti care încearcă să vină în sprijinul celor care vor să atragă copiii în acest pasionant joc care este cititul, lectura. Sigur, este important să ştii cum să alegi cartea adecvată momentului, vârstei şi etapei de învăţare în care se află copilul, spune Sergio Díez, responsabil al serviciului de bibliotecă dintr-un important liceu privat din Spania.

Dacă te obişnuieşti cu cititul copil fiind, atunci când creşti, ca licean, nu vei mai vedea în carte ceva plictisitor, cum se întâmplă şi în şcolile noastre. Mai sunt şi părinţii, care citind dau un exemplu copiilor, ştiut fiind faptul că, în mod normal, copiii tind să imite comportamentul adulţilor. Puţină lume ştie la noi (profesori, elevi, părinţi) că există o **Zi Internaţională a Cărţii pentru Copii şi Tineret,** sărbătorită la 2 aprilie, care coincide cu ziua de naştere a marelui scriitor danez Hans Christian Andersen (1805-1875). Această iniţiativă încearcă să evidenţieze importanţa de a inculca obişnuinţa lecturii încă din primii ani de viaţă. Dar cum pot părinţii să contribuie la formarea gustului pentru lectură al copiilor? Asociaţia spaniolă de pediatrie AEPAP *(Asociación Española de Pediatría de Atención Primaria)* recomandă mai multe sfaturi pentru stimularea lecturii şi dezvoltarea limbajului copiilor, scrie Agerpres.

Pediatrii amintesc că este important ca părinţii să-i ajute pe copii să-şi organizeze timpul şi biblioteca. În fiecare zi trebuie să se rezerve un timp pentru lectură, în condiţii de relaxare şi dispoziţie pentru citit. Este important să se ceară sfaturi la şcoală, la bibliotecă şi în librării cu privire la cele mai adecvate cărţi pentru fiecare copil şi fiecare vârstă.

Întrebările copiilor şi adolescenţilor oferă cheia pentru a le cunoaşte gusturile şi motivaţiile. Copiii au dreptul de a alege. Trebuie să se ţină cont de gusturile lor şi de cum evoluează. Este mai bine să se sugereze decât să se impună. Trebuie să se evite ca lectura să fie percepută ca o obligaţie. Sprijinul familiei este necesar la toate vârstele.

Obiceiul lecturii este un microb care „se ia" citind împreună cu alţi copii. Faptul de a le permite copiilor să-şi aleagă cărţile pe care doresc să le citească le întăreşte abilităţile de lectură, după cum sugerează un studiu recent. E bine ca elevii să aleagă singuri dintr-o varietate de titluri potrivite pentru nivelul lor de lectură. Elevii găsesc întotdeauna „ceva care să-i intereseze", cred pedagogii.

Sfaturi utile, pertinente, dar de fiecare dată folositoare doar celor care *vor* să citească. Părinţi, profesori şi copii.

„MOMELI” cu bani pentru cei mici

Pentru că piaţa produselor pentru copii este una dintre cele mai profitabile, nicio marfă cu această destinaţie nu scapă interesului speculanţilor, iar ceea ce e mai grav — în ecuaţie intră în mod frecvent ignorarea cu cinism a aspectelor privitoare la sănătatea micilor consumatori. Iată de pildă, un produs banal, dar foarte folosit: şerveţelele umede, care sunt îmbibate în substanţe nocive şi ambalate în mesaje mincinoase. De altfel, aproape niciunul dintre produsele de pe piaţă nu este sigur pentru a fi folosit pe pielea sensibilă a copiilor, iar pentru că nu există prea multe alternative, părinţii trebuie să aleagă răul cel mai mic. Medicii spun că, asemenea oricărui produs, şi şerveţelele trebuie folosite cu moderaţie.

Pe piaţa „albă” sau mai ales „neagră” există zeci de mărci şi tipuri de şerveţele, fiecare cu câteva zeci de substanţe chimice în compoziţie şi cu etichete care să-ţi ia ochii. Toate au fost analizate de specialiştii Asociaţiei pentru Protecţia Consumatorilor, care le recomandă părinţilor să fie mai atenţi la ceea ce scrie pe etichetă. Şerveţelele sunt îmbibate în alcool, parabeni, coloranţi, alergeni şi parfum, iar sub denumirea de parfum se pot ascunde alte 200 de substanţe chimice. Din păcate, până când copiii păţesc ceva, părinţii folosesc în continuare aceste produse. În ceea ce priveşte punerea lor pe piaţă, reprezentanţii Ministerului Sănătăţii susţin că nu au nicio atribuţie în aprobarea tipurilor de şerveţele care ajung în magazine, totuşi, cineva trebuie să răspundă şi de acest aspect direct legat de sănătatea celor mici.

Laptele praf pentru sugari un pericol?

Nimic nu e mai important pentru părinţii nou-născuţilor decât sănătatea bebeluşului lor. În mod oarecum paradoxal, totuşi, nu de puţine ori, chiar aceştia adoptă anumite poziţii legate de aspectul respectiv, care îi pot dăuna micuţului. Cu sau fără ştiinţă, pentru că „defecţiunea” principală este lipsa de informare, care include în subtext şi neglijenţa şi dezinteresul, din acest punct de vedere.

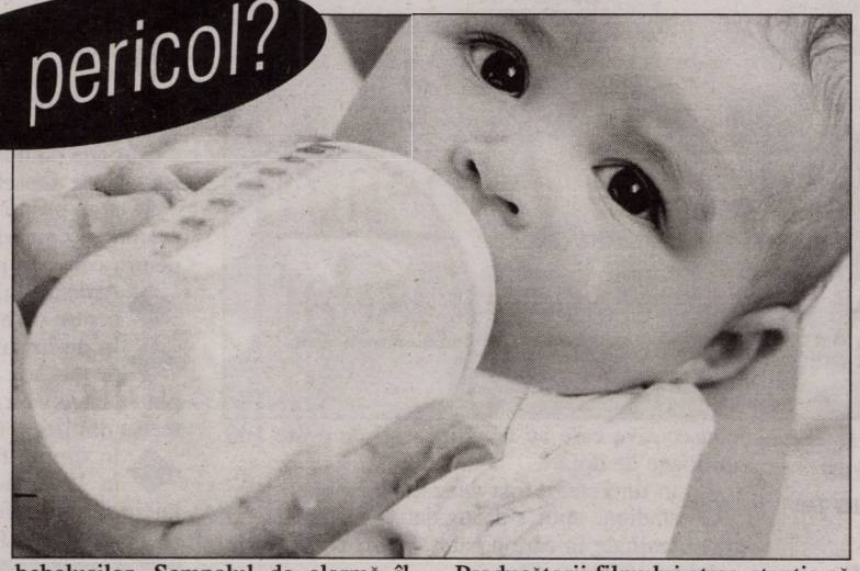

Între problemele esenţiale legate de hrănire, specialiştii semnalează în mod accentuat o veritabilă problemă generalizată a laptelui praf pentru sugari. Aceasta, în contextul în care din ce în ce mai multe tinere mame abandonează din capul locului ideea de a alăpta la sân, din numeroase motive – unele obiective, cele mai multe subiective ori induse din diverse surse.

În legătură cu acest subiect şi-aşa foarte sensibil, respectivul post naţional de televiziune a prezentat recent o serie de afirmaţii revoltătoare şi de o gravitate incontestabilă. În maternităţi, medicii primesc comisioane de la companiile de lapte praf ca să promoveze hrănirea artificială a sugarilor. Aceasta, în condiţiile în care numărul femeilor care alăptează a scăzut dramatic în România. Mamele nu sunt învăţate să alăpteze, ba chiar li se induce ideea că laptele lor n-ar fi bun. Este o mafie a laptelui praf care îngroaşă încasările companiilor producătoare de substituienţi materni în detrimentul sănătăţii bebeluşilor. Semnalul de alarmă îl trage o mămică în documentarul „Paşi spre conştientizare”.

„Laptele praf este un lapte de vacă modificat, o veritabilă bombă chimică plină de substanţe chimice şi zaharuri deghizate sub emblema «naturale» Am calculat cât zahăr înghite un bebeluş şi până la o lună sunt 2 kg de zaharuri, până la 4 luni sunt 8 kg, în primul an sunt 18 kg”, spune Cristela Georgescu, specialist sănătate şi alimentaţie holistică.

Exces de reclamă

Dezvăluirea a fost făcută în documentarul Irinei Thiery, „Paşi spre conştientizare”, primul film care explică de ce consumul de lapte praf în România este în creştere, iar numărul femeilor care alăptează la sân e în scădere. Doar 12,6% dintre romănce mai alăptează, iar rata la externarea din maternităţi este şi mai mică – doar 5%, pentru că bebeluşul este hrănit cu lapte praf de asistentele medicale.

Producătorii filmului atrag atenţia că fabricanţii de lapte praf încalcă voit Codul de marketing al substituenţilor de lapte matern, care prevede că este interzisă promovarea în cabinetele medicale a acestor produse. Însă în saloane, pe holuri şi chiar şi pătuţurile sugarilor au însemne ale unor companii de lapte praf.

De altfel, scandalul este unul internaţional: 11 mari companii, lideri mondiali ai laptelui praf, au fost acuzate de violarea codului sus-menţionat, prin faptul că induc în eroare mamele, făcându-le să creadă că formulele de lapte praf pot îmbunătăţi dezvoltarea fizică şi cognitivă a copilului. Aceste companii intră în competiţie cu alăptarea, deci dacă rata alăptării creşte, vânzările companiilor de lapte praf scad. Totodată, filmul dezminte şi mitul potrivit căruia, dacă naşti prin cezariană nu poţi alăpta şi atrage atenţia că bebeluşii hrăniţi cu lapte praf se pot îmbolnăvi mai târziu de diabet, obezitate şi pot avea probleme respiratorii!

Forme înşelătoare, sănătate precară

Nu mai e un secret faptul că dorinţa – în special a femeilor şi fetelor din ce în ce mai micuţe ca vârstă, din păcate – de a arăta, dacă se poate, perfect din punct de vedere fizic, duce nu de puţine ori la mari drame şi chiar la tragedii.

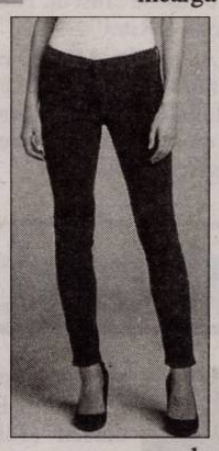

Sunt foarte multe elemente care în aparenţă nu pot pricinui niciun rău, dar care pe parcursul punerii lor în practică se dovedesc un fel de bombe cu efect întârziat.

Numele generic al domeniului care tolerează în mod condamnabil asemenea lucruri este, desigur, moda. Produse cosmetice, operaţii estetice, proceduri aşa-numite „de înfrumuseţare” ori, mai ales, de slăbit şi altele asemenea fac victime pe întreg mapamondul. Tinere îmbolnăvite iremediabil, mutilate şi chiar ucise de această goană iresponsabilă către un aspect cât mai ieşit din comun (şi mai atrăgător, se-nţelege, deşi efectul e uneori contrar!) sunt cazuri din ce în ce mai frecvente în ultima perioadă, totuşi fără ca ele să sperie potenţialele viitoare victime. Recent, în atenţia publică a fost adus încă un element – vestimentar, de această dată, care poate cauza mari probleme.

Parafrazând un binecunoscut slogan, putem spune că blugii foarte strâmţi, unul dintre cele mai populare obiecte vestimentare, dăunează grav sănătăţii. Aşa-numiţii „skinny jeans” i-au cauzat unei femei din Australia probleme foarte grave la muşchii şi nervii picioarelor. Cazul a devenit subiectul unui studiu publicat într-o prestigioasă revistă medicală. Australianca, în vârstă de 35 de ani, a ajuns la spital după mai multe ore în care nu a putut să meargă, iar gleznele îi erau atât de umflate încât a trebuit ca blugii să fie tăiaţi. Aceasta, după ce a ajutat o rudă să se mute, îmbrăcată cu respectiva piesă vestimentară. Ea a petrecut mai multe ore stând pe vine, iar mai târziu, în timp ce mergea spre casă printr-un parc, tălpile şi picioarele i-au amorţit şi s-a prăbuşit, a declarat neurologul dr. Thomas Kimber. Nimeni nu a observat incidentul şi a rămas culcată acolo timp de mai multe ore, nemaiputându-se ridica. Ulterior, muşchiul umflat şi-a îmbunătăţit condiţia în termen de trei sau patru zile, iar femeia a fost capabilă să meargă în mod independent când a părăsit spitalul.

Explicaţia simplă este următoarea: atunci când stai cu genunchii îndoiţi, pantalonii opresc circulaţia sângelui şi presează nervii, apare senzaţia de amorţeală, de furnicături şi jumătate de picior se umflă. Este vorba despre aşa-numitul sindrom al compartimentării, cauzat de sângerări sau umflături în anumite grupe musculare, şi care este favorizat de blugii foarte strâmţi. Or, blugii skinny constituie un articol vestimentar foarte popular şi aproape nelipsit din moda ultimelor decenii, mai ales datorită faptului că reclamele agresive au creat chiar impresia reală că ei pot genera... iluzia că persoana care îi poartă arată mai slabă, că are o siluetă mai suplă.

Totuşi, se-nţelege, nu trebuie să suferim de dragul modei, avertizează medicii. Primele semne ce trebuie să pună în gardă persoanele care poartă aşa ceva, avertismente că este ceva în neregulă, sunt senzaţia de arsură, amorţeală şi furnicături în picioare. În asemenea situaţii este recomandat să vă schimbaţi în ceva mai lejer, ca să nu ajungeţi să aveţi nevoie chiar de ajutorul medicului.

Sprijin pentru copiii hemofilici

Asociaţia Naţională a Hemofilicilor din România (ANHR) a anunţat, printr-un comunicat preluat de agenţiile de presă, organizarea primei ediţii a proiectului „Academia de Hemofilie”, un program integrat venit în sprijinul copiilor cu această afecţiune şi al părinţilor acestora.

În cadrul programului copiii vor lua parte şi la şedinţe de fiziokinetoterapie şi de gimnastică acvatică. „Ne propunem să înţelegem, pentru prima dată în România, care sunt nevoile reale pe care le au copiii cu hemofilie şi familiile acestora şi să acţionăm ţintit şi multidisciplinar — prin aportul unei echipe formate din medic, psiholog şi kinetoterapeut — pentru rezolvarea acestor probleme.”, a declarat preşedintele ANHR, Nicolae Oniga.

Programul „Academia de Hemofilie” este organizat în patru serii de câte şapte zile, iar fiecare serie va include câte 20-25 de pacienţi cu hemofilie şi aparţinători. Activităţile se desfăşoară la Hotel Rin Otopeni, în săptămânile 22-28 iunie, 29 iunie — 5 iulie, 6-12 iulie şi 22-26 iulie. Potrivit comunicatului, în România, sunt aproximativ 450 de copii care suferă de hemofilie, dintre care 160 prezintă forme severe ale bolii.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Poate cea mai sensibilă problemă de sănătate a fiinţei umane o reprezintă maladiile mintale, deoarece de multe ori ele fac din victimă o simplă creatură care trebuie ajutată să trăiască şi cam atât. Există însă o lungă listă de asemenea afecţiuni tratabile, în special la adulţii la care se manifestă în mod evident, despre care ar trebui să ştim – şi aici sunt vizaţi în primul rând părinţii – că îşi pun bazele, într-un fel, încă din copilărie, iar la vârsta maturităţii nu au decât să iasă la lumină.

Recent, s-a desfăşurat la Bucureşti Congresul Internaţional al Asociaţiei Mondiale de Psihiatrie, prilej cu care dr. Dinesh Bhugra, preşedintele Asociaţiei Mondiale de Psihiatrie, a făcut o serie de declaraţii foarte importante în cadrul unei conferinţe de presă. Acesta a afirmat că nu mai puţin de trei sferturi din afecţiunile mintale la adulţi încep înainte de vârsta de 24 de ani.

„Afecţiunile mintale sunt tratabile, iar tratamentele bazate

Problemele mintale se prefigurează în copilărie

pe dovezi trebuie să fie furnizate la cel mai înalt nivel al calităţii. Ştim că trei pătrimi din afecţiunile mintale la adulţi încep înainte de vârsta de 24 de ani.

Jumătate din toate afecţiunile psihiatrice de la vârstă matură debutează chiar înainte de vârsta de 15 ani. Noi trebuie să lucrăm împreună cu părinţii, cu educatorii, cu cei care realizează politici, cu familia extinsă, pentru a ne asigura că atunci când persoanele se simt stresate sau tind să dezvolte afecţiuni de natură mintală pot să beneficieze de intervenţii imediate în fază timpurie, pentru ca aceste persoane să nu îşi petreacă o bună parte din viaţă încercând să fie tratate.

Cei mai afectaţi de această recesiune sunt cei care suferă de afecţiuni mintale, pentru că serviciile de sănătate mintală au fost afectate.”, a afirmat Dinesh Bhugra. Un subiect extrem de important, asupra căruia vom reveni cu sfaturi mai detaliate în numerele viitoare.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Fibre pentru tratarea astmului

Vorbim de obicei despre fibrele vegetale (din cereale, legume, fructe) ca având drept principale beneficii terapeutice în zona sistemului digestiv. Poate puțini s-ar fi gândit că aceiași valoroși compuși ai alimentelor vegetale pot ajuta considerabil și aparatul respirator. Cercetătorii australieni specializați în boli respiratorii investighează o teorie potrivit căreia o dietă bogată în fibre îi poate ajuta pe cei care suferă de astm. Ei cred că o astfel de dietă poate reduce inflamația căilor aeriene la persoanele cu această boală, care provoacă suferinzilor perioade în care abia pot respira. Specialiștii consideră că, pur și simplu, consumarea mai multor fibre alimentare poate ajuta la controlul simptomelor. Atunci când ai astm, ceea ce mănânci este important, susțin ei. Astfel, unele alimente pot fi dăunătoare pentru cei care suferă de astm, cum sunt cele de fast-food, care sunt bogate în grăsimi saturate, în timp ce altele, cum ar fi fructele și legumele, sunt benefice.

„Știm din alte studii pe care le-am făcut că persoanele cu astm nu consumă suficiente fibre și că mai multe fibre în dietă sunt legate de o mai bună funcție pulmonară și de mai puține inflamații ale căilor respiratorii.", au explicat medicii australieni. „Când mâncăm fibre solubile, bacteriile sănătoase din intestin rup fibrele, creând compuși care călătoresc în sânge și au efecte pozitive în tot corpul. Deoarece în prezent nu există niciun tratament care să vindece complet astmul, cu cât aflăm mai multe despre efectele dietei asupra acestei boli, cu atât mai mult oamenii pot fi ajutați să țină sub control maladia de care suferă.", au mai arătat specialiștii.

Remedii naturale

Un măr pe zi...

Faptul că nu vorbim frecvent despre virtuțile deosebite ale mărului pentru sănătatea noastră nu înseamnă că el nu a rămas fructul cel mai eficace – pentru noi, românii, cel puțin – în păstrarea unui organism sănătos, confirmându-se într-un fel vechi zicale de genul „un măr pe zi ține doctorul la ușă".

Astăzi vom reaminti două dintre numeroasele calități terapeutice ale acestui fruct miraculos, nu înainte însă de a accentua ideea că nu vorbim despre acele fructe incredibil de mari, cu pielea lucioasă, fără cea mai mica leziune și care pot rezista la nesfârșit, fără să se strice. Vorbim despre fructele din grădina țărănească (deși soiurile vechi și gustoase au fost treptat înlăturate în mod perfid), care însumează și sus-amintitele calități terapeutice. Nu întâmplător, la țară se spune să mănânci mărul cu vierme, după ce l-ai curățat, fiindcă acela înseamnă că e sănătos! Totuși, să vedeți că și la „case mai mari" se gândește la fel.

◆ ***De exemplu, banalul măr,*** pe care puțini britanici îl consumă, este un excelent remediu în lupta cu multe boli, unele chiar fatale. Dacă toți britanicii de peste 50 de ani ar mânca un măr pe zi, în această țară ar putea fi evitate în fiecare an 8.500 de decese cauzate de atacuri de cord și atacuri cerebrale, susțin cercetători (la noi, nu avem cunoștință despre asemenea studii).

◆ ***Merele*** – și fructele în general – pot avea aceleași efecte benefice pentru sănătatea cardiovasculară ca unele medicamente specifice, cum sunt statinele, și, în același timp, nu au efecte adverse. Potrivit concluziilor cercetătorilor, dacă adulții de toate vârstele ar consuma o porție în plus de fructe și legume pe zi, ar putea fi evitate chiar 11.000 de decese din cauze cardiovasculare în fiecare an.

◆ ***Următoarea dietă*** bazată pe mere poate deveni preferata celor care doresc cu-adevărat să se hrănească și foarte sănătos, și gustos, dar să beneficieze și de garanția păstrării unei greutăți corporale – marea „durere" a lumii de azi – care să se încadreze între limitele optime. O nouă cercetare a arătat că un măr pe zi te scapă de caloriile în plus. Mâncând cu 15 minute înainte de prânz un măr, o persoană consumă cu 190 de calorii mai puțin decât într-o dietă fără măr.

◆ ***În cadrul unui studiu,*** 59 de bărbați și femei cu greutatea normală, au mers zilnic la un laborator pentru a lua micul dejun și prânzul, timp de 5 săptămâni. Înainte de prânz, participanții la experiment fie nu serveau nimic, fie li se propunea un măr și jumătate, decojit și feliat (circa 125 calorii) sau o cantitate similară caloric de piure de mere, ori suc de mere cu pulpă sau fără. După aproximativ 15 minute participanții erau serviți cu paste cu brânză și sos de roșii.

◆ ***Participanții care au mâncat un măr*** au asimilat cu 187 calorii mai puțin decât cei care au mâncat piure de mere, suc sau nimic. Acest lucru sugerează că a consuma un produs cu conținut caloric redus, cum ar fi fructele, înainte de mâncare poate fi o opțiune excelentă pentru reducerea asimilării de calorii.

Se pare că fructele în formă proaspătă sunt mai hrănitoare decât sucul de fructe și oamenii le percep în moduri diferite. Ei se uită la măr și cred că se pot sătura cu el. În plus, cercetătorii spun că au ajuns să creadă ceea ce noi știm... de generații întregi: „Noi credem că efectul ar putea fi chiar mai puternic dacă nu vom curăța mărul de coajă." Absolut corect, nu?

Puneți muzică alimentelor!

Un studiu științific vine să confirme un adevăr tulburător, cunoscut de multă vreme, dar ignorat și luat în derâdere în mod frecvent: hrana noastră cea de toate zilele dobândește un gust mai atrăgător și devine mult mai hrănitoare și mai sănătoasă în prezența unor acorduri sonore armonice. Mai simplu spus, muzica de calitate îmbunătățește calitatea hranei.

Sunetele înalte ajută oamenii să perceapă mai puternic gustul preparatelor dulci, iar basul oferă senzația că mâncarea este mai amară, se arată într-un studiu britanic. La testele senzoriale au participat 50 de subiecți din 6 țări europene. Experimentele au urmărit confirmarea teoriei „asezonării sonice" a preparatelor culinare cu muzica locală.

Participanții au confirmat faptul că mâncarea franțuzească are un gust mai bun atunci când pe fundalul sonor se aude un cântec francez la acordeon, în timp ce muzica lui Giacomo Puccini a îmbunătățit gustul pastelor italienești. Experimentele au evidențiat rezultate similare în cazul preparatelor nemțești, spaniole și grecești. În consecință, în loc de a folosi sarea și piperul pentru a da gust preparatelor culinare ni se propune asezonarea sonică a mâncărurilor cu specific internațional. Cercetătorii au ajuns la concluzia că opera, flamencoul și chiar muzica techno germană pot îmbunătăți percepția gustului.

Noile tehnologii permit dezvoltarea unei experiențe culinare multisenzoriale, astfel că muzica poate fi setată pentru a îmbunătăți gustul, indiferent de camera în care servești masa. Gustăm cu simțurile, nu cu gura; nu limba simte gustul preparatelor, ci creierul pregătește gura pentru aromele pe care le va percepe.

Sunetele din jurul nostru au un efect important asupra experienței culinare; muzica poate schimba gustul și calitățile mâncărurilor, spun cercetătorii. De asemenea, muzica lentă poate duce la un gust mai persistent, în timp ce muzica alertă duce la o scurtare a experienței gustative. Chiar și simplele zgomote externe pot influența experiența gustativă.

Multe experiențe senzoriale din jurul preparatelor culinare și a băuturilor au un astfel de efect. Alimentele crocante, cremoase sau carbogazoase pe care le îndrăgim sunt asociate de cele mai multe ori cu sunete specifice, sunt de părere specialiștii.

Paharul cu... somn

Destul de multe persoane care nu prea se dau înapoi de la consumul băuturilor „euforizante", fie și cu totală cumpătare, au în minte ideea că un păhărel de alcool consumat înainte de a merge la culcare te-ar putea face să adormi mai repede. Ceea ce e adevărat, însă aceasta nu îți garantează și un somn liniștit și odihnitor, sunt de părere cercetătorii britanici.

O echipă de specialiști de la London Sleep Centre spune că studiile au demonstrat că alcoolul perturbă ciclul normal al somnului. Mai mult, consumat în mod constant, el poate duce la insomnie. „Unul sau două pahare de alcool ar putea să-ți confere o stare de bine pe termen scurt, însă, dacă este consumat constant înainte de culcare, alcoolul poate cauza probleme semnificative. Așa că, dacă ai băut seara, este mai bine să lași să treacă o oră sau două până ce mergi la culcare, pentru ca o parte din alcool să fie eliminată din organism", recomandă medicul Irshaad Ebrahim.

Acesta a adăugat un detaliu și mai grav, deși aproape insesizabil pentru mulți, și anume că, în cazul unui consum constant de alcool înainte de culcare, se poate ajunge la dependență. De asemenea, unul dintre efectele „minore" este reprezentat de faptul că persoanele care consumă alcool seara ajung să sforăie în timpul nopții. Alcoolul poate să înăbușe respirația, așa că cei care nu sforăiau înainte se transformă rapid în persoane care sforăie, iar cei care sforăiau înainte de a consuma alcool în mod constant pot ajunge să se confrunte în timpul somnului cu apneea (oprirea temporară a respirației). Autorii cercetării au analizat în detaliu un număr de 20 de studii în acest domeniu și au descoperit astfel că alcoolul pare să modifice somnul în trei feluri.

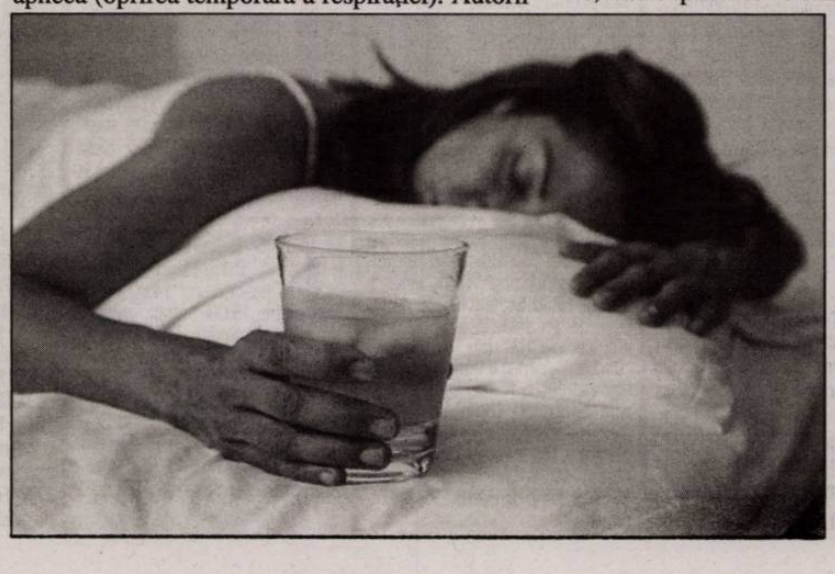

În primul rând, accelerează instalarea stării de somnolență. Al doilea efect nesănătos este că somnul devine prea profund. Aceste două schimbări – care sunt identice cu efectele medicamentelor antidepresive – ar putea fi contestate, însă explică de ce unii oameni care au insomnie consumă alcool.

Specialiștii sunt de părere însă că al treilea efect al consumului de alcool înainte de culcare – fragmentarea somnului în cea de-a doua parte a nopții – este cel mai puțin plăcut. Alcoolul reduce timpul petrecut în REM (mișcarea rapidă a ochilor în timpul somnului), faza somnului în care se produc cele mai numeroase și cele mai intense vise și din această cauză, somnul este mai puțin odihnitor.

LUNI – 13 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Serial: „Puterea binelui" (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Greenberg" (SUA, 2010). Cu: Ben Stiller 1.10-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea — prima ediţie 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Conan" (SUA, 2011). Cu: Jason Momoa, Ron Perlman 23.45 Ştirile ProTv 0.15 Serial: „Jane si Maura: Detectivi în Boston" 1.15 Serial: „Las Fierbinţi" (r) 2.00 Serial: „CSI Miami" 3.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Insula iubirii (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Constantin 60 (r) 8.20 Răzi şi câştigi 9.00 Playtech (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 15.00 Serial: „Dragoste şi ură" 16.00 Răzi şi câştigi (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Codul magicienilor 20.30 Film: „Aventurile lui Poseidon" (partea a II-a) 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 14.45 Serial: „Maricruz" 16.45 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea". Cu: Victoria Răileanu 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Gala Premiilor UCIN 2014 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 13.30 „Vieţi efemere de statui vivante — Festivalul Internaţional de Statui Vivante 2015" 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Sufletе în larg" (SUA, 1937) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.05 Teleplay: „Vinovatul" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Într-o seară, un tren" (Franţa, 1968) 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 La Măruţă 7.30 Serial (r) 9.00 Serial: „La bloc" 10.45 Film: „Fraţii Jderi" (r) 13.45 Film: „Robin şi Marian" (r) 16.00 Film: „Cowboy şi idioţi" (r) 18.00 Film: „Crichet sau nimic" (India, 2008) 20.30 Film: „Regina balului" (SUA, 1999). Cu: Rose McGowan, Rebecca Gayheart 22.15 Film: „Procedură standard" (SUA, 2008). Cu: Megan Ambuhl Graner 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

MARŢI – 14 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Careul cu 5 aşi (r) 18.00 Adevăruri despre trecut (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Franţa" (Franţa, 2007). Cu: Sylvie Testud, Pascal Greggory 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Fotbal: AC Trencin — FC Steaua Bucuresti 23.30 Ştirile ProTv 0.05 Serial: „Jane si Maura: Detectivi în Boston" 1.00 Serial (r) 1.45 Serial: „CSI Miami" 2.30-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Greta" (SUA, 2008). Cu: Hilary Duff, Evan Ross, Ellen Burstyn 3.00 Serial: „Hercule" 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Codul magicienilor (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 15.00 Serial: „Dragoste şi ură" 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Codul magicienilor 20.30 Film: „Fiica rătăcitoare" (SUA, 2006). Cu: Alec Baldwin, Nikki Reed 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" (sfârşitul serialului) 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Casa Ibacka 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Gala Premiilor UCIN 2014 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Festival SoNoRo 2014 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Un mare domn" (Franţa, 1965). Cu: Louis de Funes 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Muzica e viaţa mea (r) 21.10 Serial: „Burlacii" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-6.00 Reluări.

6.45 La Măruţă (r) 8.15 Serial (r) 9.45 Serial: „La bloc" 11.30 Film: „Robin şi Marian" (r) 13.45 Film: „Fraţii Jderi" (r) 16.45 Film: „Regina balului" (r) 18.30 Film: „Sirocco" (SUA, 1951). Cu: Hunphrey Bogart, Marta Toren 20.30 Film: „Încredere trădată" (SUA, 2004) 22.30 Film: „Nina are un amant" (SUA, 1994). Cu: Laura San Giacomo, Paul Rhys 0.30 Film: „Încredere trădată" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 15 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 Adevăruri despre trecut (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Zgomotul şi furia" (SUA, 1959) 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Super Trip (ep.1) 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 0.00 Serial: „CSI Miami" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Te pui cu blondele? 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 1.00 Film: „Teroarea din adâncuri" (SUA, 2005) 3.00-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Codul magicienilor (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Casa: construcţie şi design (r) 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Cireaşa de pe tort (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Serial: „Dragoste şi ură" 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Codul magicienilor 20.30 Cronica Netului 21.00 Nunţi de poveste 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îşi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" (ep.1) 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Casa Ibacka 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale româneşti (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Careul cu 5 aşi 13.00 Festival SoNoRo 2014 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Patimă şi furie" (SUA, 1952). Cu: Tony Curtis, Jan Sterling 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Telecinemateca: „Goana după aur" (SUA, 1925) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-6.00 Reluări.

7.00 La Măruţă (r) 8.30 Serial (r) 10.00 Serial: „La bloc" 11.45 Film: „Sirocco" (r) 13.45 Film: „Strada Hanovra" (r) 16.00 Film: „Cricket-sau nimic" (r) 18.30 Film: „Alice în Ţara Minunilor" (M. Britanie, 1985, partea I). Cu: Natalie Gregory 20.30 Film: „Ameninţarea nopţii" (coprod., 2010) 22.30 Film: „Ospiciul" (SUA, 2008). Cu: Jesse Metcalfe, Kiele Sanchez 0.00 Film: „Ameninţarea nopţii" (r) 1.45 A.M.

BOB HOPE
— sâmbătă, 21.10 —

MILLA JOVOVICH
— vineri, 20.30 —

EVAN ROSS
— marţi, 1.00 —

VICTORIA RĂILEANU
—luni-duminică, 0.00 —

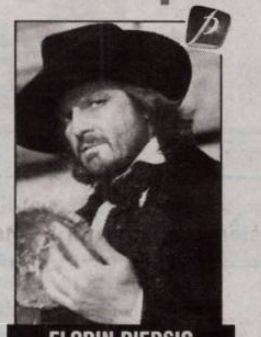

FLORIN PIERSIC
—vineri, 20.30 —

ELLIE RAAB
— sâmbătă, 20.10 —

JOE PENNY
— duminică, 18.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 16 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACŢIE! (r) 18.00 Lozul cel mare 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 22.00 Starea naţiei 23.10 Doc.: „Revoltă în America" 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Super Trip 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 0.00 Serial: „CSI Miami" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Film: „Numărul patru" (SUA, 2011). Cu: Alex Pettyfer, Teresa Palmer 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Codul magicienilor (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Click! Poftă bună (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Cireaşa de pe tort (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Serial: „Dragoste şi ură" 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Îngerii războinării" (SUA, 2002). Cu: Charlotte Avery, Nick Brading 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 14.45 Serial: „Maricruz" 16.45 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.00 Festival SoNoRo 2014 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Fraţii Marx, agenţi secreţi" (SUA, 1931) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Într-o seară de octombrie" (partea a II-a) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00 Motomagia 0.30-6.00 Reluări.

7.00 La Măruţă (r) 8.30 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Crichet sau nimic" (r) 14.30 Film: „Sirocco" (r) 16.30 Film: „Alice în Ţara Minunilor" (partea a II-a) 20.30 Film: „Războiul dragonilor" (Coreea, 2007). Cu: Jason Behr, Amanda Brooks 22.30 Film: „Masca neagră 2: Oraşul măştilor" (coprod., 2002). Cu: Andy On, Tobin Bell, Jon Polito 0.30 Film: „Războiul dragonilor" (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI – 17 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 9.55 Starea naţiei (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.40 Tenis: Cupa Davis: România — Slovacia. 2 meciuri de simplu 19.00 Maşini, teste şi verdicte 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici şi tradiţii în Cişmigiu 22.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Singur în cartierul boxerilor" (SUA, 1992). Cu : Robert De Niro, Jessica Lange 1.00-5.55 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Cei trei muschetari" (coprod., 2011). Cu: Matthew Macfadyen, Milla Jovovich 22.45 Film: „Staţia numerelor" (coprod., 2013). Cu: John Cusack 0.30-4.45 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cine sunt?" (SUA, 1998). Cu: Jackie Chan, Michelle Ferre 22.30 Film: „Antrenament tactic" (SUA, 2011) 0.30 Film: „Santinela" (SUA, 2006). Cu: Michael Douglas 2.30 Film (r) 4.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Constantin 60 (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Levintza prezintă (r) 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Serial: „Dragoste şi ură" 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1985). Cu: Florin Piersic, Marga Barbu 22.30 Trăsniţii (r) 0.30 Neam legat 1.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Casa Ibacka 2.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea (r) 13.00 Festival SoNoRo 2014 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Piersic Show (r) 16.10 Film: „Shanghai Express" (SUA, 1932). Cu: Marlene Dietrich 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Mai presus de orice bănuială" (SUA, 2000). Cu: Scott Bakula, Annabella Sciorra 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Che" (partea a II-a) 1.30-6.00 Reluări.

7.45 La Măruţă (r) 9.15 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Picnic" (r) 14.30 Film: „Alice în Ţara Minunilor" (r., partea I şi a II-a) 16.30 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (SUA, 2004). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio, John Slattery 18.30 Film: „Ce femeie!" (SUA, 1943) 20.30 Film: „Tigru şi dragon" (SUA, 2000) 23.00 Film: „Senatorul melcilor" (România, 1995). Cu: Cecilia Barbora, Dorel Vişan 1.00 Film (r) 3.15 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 18 iulie

7.00 În grădina Danei (r) 7.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Medici de gardă (r) 9.00 Zon@ 9.30 Maşini, teste şi verdicte (r) 10.00 Gala umorului 11.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Vals printre nori 15.00 Tenis: Cupa Davis: România — Slovacia. 1 meci de dublu 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Faţă-Palidă" (SUA, 1948). Cu: Bob Hope, Jane Russell 22.45 Concertul de la Palatul Schönbrunn 23.45 Profesioniştii... 0.45-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Pinguinii din Madagascar" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Diva cu greutate" 11.00 Ferma vedetelor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 15.30 Film: „Stuart Little — şoricelul familiei 2" (SUA, 2002) 17.00 Super Trip (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Oameni mari şi fără minte" (SUA, 2010). Cu: Adam Sandler 22.30 Film: „Legenda" (SUA, 1993). Cu: Jet Li, Josephine Siao 0.30-5.15 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Santinela" (r) 11.00 Film: „Cine sunt?" (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Film: „Prinţul Persiei" (SUA, 2010). Cu: Gemma Arterton, Jake Gyllenhaal 23.00 Film: „Mariaj de Vegas" (SUA, 2008). Cu: Cameron Diaz, Ashton Kutcher 1.00 Film: „Terapie prin dragoste" (SUA, 2006) 3.45 Te pui cu blondele? (r) 5.15 Serial: „Lassie".

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Playtech (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 11.00 Mondenii (r) 12.00 Curat, Murdar? 13.00 Constantin 60 14.00 Film: „Miracole" (SUA, 2010) 16.00 Film: „Colierul de turcoaze" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Arhanghel" (Anglia, 2005). Cu: Daniel Craig 23.30 Film: „Viţiile secrete ale Pippei Lee" (SUA, 2009). Cu: Robin Wright 1.30-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Teen Mom 1" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Casa Ibacka 2.30 Serial (r) 3.30 Acasă la români 4.30-5.15 Reluări.

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Pelerin (r) 11.30 Dobro urban (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Popasuri folclorice 14.10 Film: „Wallis şi Edward" (M. Britanie, 2005) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Ochi catifelaţi" (SUA, 1991). Cu: John Travolta, Ellie Raab 21.50 MomentArt 22.10 Film: „Suflete de vânzare" (SUA, 1993) 0.20-6.00 Reluări.

8.15 La Măruţă (r) 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Ce femeie!" (r) 15.00 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (r) 17.00 Film: „Şoricelul se pune cu elefantul" (SUA, 1959). Cu: Peter Sellers 18.30 Film: „Cercul literar Jane Austin" (SUA, 2007). Cu: Maria Bello, Emily Blunt 20.30 Film: „Struguri în soare" (SUA, 2008) 23.00 Film: „Gabriel" (Australia, 2007). Cu: Andy Whitfield, Dwaine Stevenson 1.15 Film: „Struguri în soare" (r) 3.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 19 iulie

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Tenis: Cupa Davis: România — Slovacia. 2 meciuri de simplu 19.00 Lozul cel mare 19.30 Istorii de buzunar 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Flăcări şi petrol" (SUA, 1968). Cu: John Wayne, Katharine Ross, Jim Hutton 23.20 Film: „Nostalgii" (SUA, 2000). Cu: Armand Assante, Diane Venora 1.00-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Pinguinii din Madagascar" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Ferma vedetelor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Vine CHEF-ul 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 16.00 Film: „Absolvent: Viaţa începe acum" (SUA, 2009) 18.00 Super Trip (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Jaf contra cronometru" (SUA, 2012). Cu: Nicholas Cage, Malin Akerman 22.30 Film: „Voi ştii mereu ce ai făcut astăvară" (SUA, 2006). Cu: Brooke Nevin 0.30-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Barbie în Povestea sirenei 2" (SUA, 1997) 10.30 Film: „Prinţul Persiei" (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „Mariaj de Vegas" (r) 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Totul e permis 22.30 Film: „Regele Scorpion: Războinicul" (SUA, 2008) 0.30 Film: „Greta" (SUA, 2008) 2.30 Observator (r) 3.15 Film (r) 5.15 Serial: „Lassie".

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Film: „O altă perspectivă" (r) 13.30 Film: „Decepţii" (partea a II-a) 15.30 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985). Cu: Horaţiu Mălăele, Tamara Buciuceanu 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Teen Mom 1" 0.15 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.15 Doctorul casei 2.00 Casa Ibacka 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 Misterele istoriei 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Totul pentru fotbal" (România, 1982) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Europa 360º 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Ion: blestemul pământului" (România, 1981) 22.10 Film: „Cel mai iubit dintre pământeni" (România, 1995) 0.40-6.00 Reluări.

8.30 Doamne de poveste 9.30 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Şoricelul se pune cu elefantul" (r) 14.30 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (r) 16.30 Film: „Cercul literar Jane Austin" (r) 18.30 Film: „Dispărută fără urmă" (SUA, 1994). Cu: Ann Jillian, Joe Penny 20.30 Film: „Totul se plăteşte" (România, 1986). Cu: Florin Piersic 22.30 Film: „Unde dai şi unde crapă" (coprod., 2000) 0.30 Film (r) 2.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

PREFERINȚE

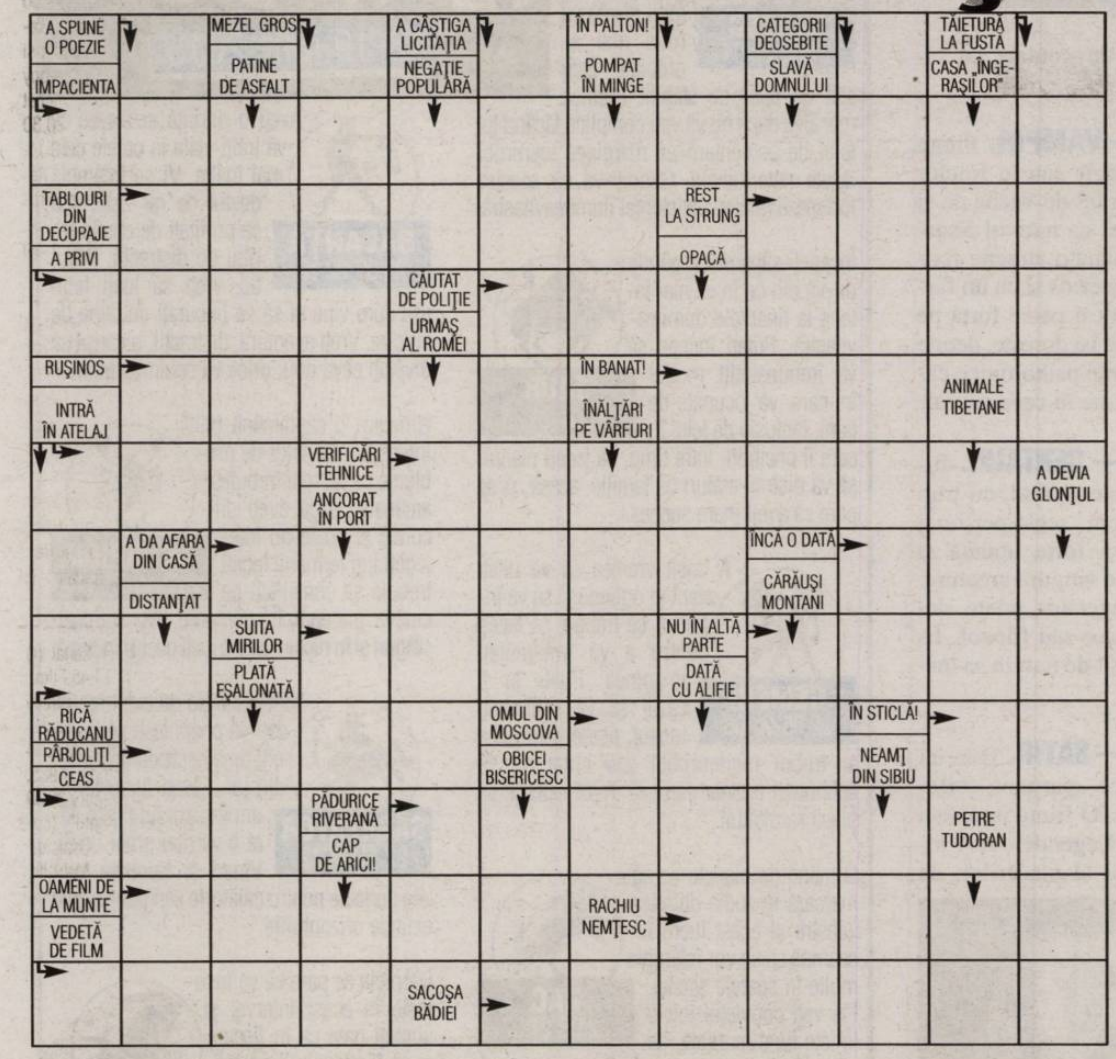

Sfaturi practice

Erica ventricosa

● Această specie a fost apreciată în Anglia încă din secolul 19 pentru forma particulară a florilor, ușor alungite, ce înmuguresc din primăvară iar atunci când se deschid iau culoarea roz și se răsucesc în formă de stea.

● Specia *Erica ventricosa* este un arbust bine ramificat, care poate ajunge la o înălțime de până la 1 metru, cu ramuri numeroase și groase. Perioada de înflorire este în general din aprilie până spre luna iulie.

● Se poate cultiva în grădini, în locuri mai „inospitaliere", deoarece necesită o îngrijire relativ redusă și poate forma o zonă mereu verde.

● Se poate tunde pentru a nu se dezvolta prea mult în înălțime și pentru a forma ramuri dese de la bază ce vor face flori anul următor.

● Nu este rezistentă la îngheț, pe timpul iernii fiind recomandat să fie învelită cu un strat gros de frunze și cu o folie de polietilenă găurită pentru o mai bună aerisire.

● Se poate planta și în locuri însorite, dar și în cele cu umbră parțială. Plantele adulte se udă o dată la 3 zile, iar pe timpul verii, o dată la 2 zile. Ideală este apa de ploaie. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

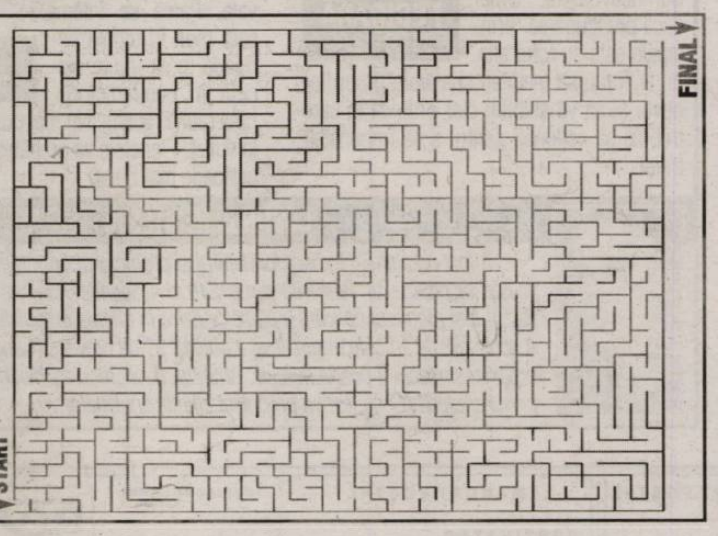

SOLUȚIA INTEGRAMEI „ȘARADE":
L - R - A - N - M - S - DIVERTISMENT - VITREG - ALAI - LIZE - INDICII - DIAC - ARA - VN - HAT - IUTA - RAT - A - ETAN - CEA - A - ML - INCHIRIA - INCUIA - EDIL - ENE - REBUT - UA - IATA - ADIERI - UIMI - FRACTIE.

Soluția **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 26*

6	8	3	2	1	9	5	4	7
7	9	2	4	5	3	8	1	6
5	1	4	8	7	6	3	2	9
1	3	8	7	9	2	4	6	5
9	4	6	1	8	5	7	3	2
2	5	7	3	6	4	9	8	1
3	7	9	6	2	8	1	5	4
8	2	1	5	4	7	6	9	3
4	6	5	9	3	1	2	7	8

Umor

— Numim hoț pe cel care ia proprietatea altuia — explică profesorul. Apoi:

— Bulă, tu nu ești atent!

— Ba da, domnule profesor.

— Atunci spune-mi, ce aș fi eu dacă ți-aș scoate din buzunar 10.000 de lei?

— Vrăjitor, domnule profesor.

Doi purici goneau pe motociclete. Unul se oprește brusc. Celălalt:

— Băi, de ce-ai oprit?

— Mi-a intrat o muscă-n ochi...

Ion și Gheorghe se întâlnesc la un colț de stradă. Întreabă Ion pe Gheorghe:

— Unde meri, mă?

— Nu știu! Da' tu unde meri, mă?

— Nu știu!

— No, atunci hai p-aci că-i mai aproape...

Verificați-vă cunoștințele!

Vara

1. Ce este vara din punct de vedere meteorologic?
2. Ce zeiță din mitologia romană patrona recolta și grâul și i-a învățat pe oameni detaliile tehnice ale agriculturii printre care secerișul, acțiune specifică verii?
3. Ce poet român (1866-1918) a scris poeziile „Vara" și „În miezul verii"?
4. Ce pictor italian (1527/1530-1593) a realizat ciclul „Anotimpurile" în care alegoria „Vara" este prezentată printr-o imagine alcătuită din fructe și legume de sezon?
5. Ce compozitor britanic a compus muzica operei „Visul unei nopți de vară"?
6. Ce scriitor englez (1867-1933/ P. Nobel 1932) a scris ciclul „Forsyte Saga" din care face parte și nuvela „Vară târzie a unui Forsyte"?
7. Cine a realizat, în 1987, filmul „Poveste de vară" („Summer Story"?

Răspunsurile pentru numărul trecut 1) Prin erou se înțelege: a) Persoană care se distinge prin vitejie și curaj în războaie, prin abnegație deosebită în împrejurări grele ori în muncă; b) Ostaș căzut pe câmpul de luptă; c) Personaj principal al unei opere literare. 2) Cei doi eroi ai Iliadei sunt Achile din tabăra aheilor și Hector din partea troienilor. 3) Poemul medieval francez care-l glorifică pe Carol cel Mare este „Cântecul lui Roland". 4) Autorul volumului de evocări „Eroi au fost, eroi sunt încă" este Dumitru Almaș. 5) Cele 24 de busturi ale eroilor pașoptiști și ale unor reprezentanți ai iluminismului român se află pe Câmpia Libertății din Blaj. 6) „Simfonia Eroica" aparține lui Ludwig van Beethoven (1770-1827). 7) Filmul polonez „Eroul anului" a fost realizat de regizorul Feliks Falk.

Poșta cititorilor Pentru întrebările la tema „Fluturele" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Alexandra Duma,* Baia Mare; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Gheorghe Enache,* Galați; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Matei,* Bacău; *Vasile Suciu,* Baia Mare; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Ionel Petrescu, Cristian Zamfirescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Ioana Costea,* Pitești; *Ilinca Stănescu,* Ploiești; *Bogdan Cristea,* Timișoara; *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Vasile Stoian* și *Cristian Marinescu,* București.

✉ ***SIMONA CRISTESCU, Urziceni.*** Am mai scris despre bisericile și mănăstirile din apropierea orașului dumneavoastră dar vom reveni când vom avea elemente în plus.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare! *(Irina Stoica)*

CRONICA TV

„Antireclamă" pe mal de baltă

Vineri, 3 iulie, a fost organizat un concurs de pescuit la faimoasa baltă Limanu (anul trecut un pescar a prins cu lanseta un somn de aproape doi metri lungime, cazuri similare fiind deseori înregistrate) din apropiere de Mangalia, o crescătorie populată an de an cu crap, caras, somn etc., accesibilă pescarilor amatori. Postul Digi 24 Constanța a difuzat în aceeași zi, spre seară, un scurt reportaj realizat pe malul apei. Astfel de evenimente au, de obicei, scop publicitar. Cu cât sunt mai numeroase și mai mari capturile cu atât prestigiul bălții crește, atrăgând tot mai mulți pescari.

O mană cerească pentru administrația bălții, având în vedere faptul că taxa pe zi e de 100 de lei. Ei, bine, ne-am fi așteptat de la cei 15 pescari concurenți să nu prididească aducând la mal pește după pește, să-și umple juvelnicul și să se fotografieze cu somni sau crapi de mari dimensiuni. Concursul a fost un fiasco incredibil, plin de mistere: au fost capturați doar guvizi cât degetul și... broaște țestoase.

Miza reclamei a fost dată peste cap. Cum a fost posibil? Nimeni din administrația bălții nu a făcut comentarii. Să fi uitat luntrașii (paznicii) să arunce o lopată de grăunțe, de mămăligă în bătaia undițelor, pentru a aduna peștii? Să fi fost presiunea atmosferică neprielnică? Ori nivelul apei, în scădere? Astfel de imagini nu descurajează pescarii amatori, mai ales pe cei experimentați, care știu că Limanu colcăie de pești. Pe de altă parte, e o mare provocare pentru turiștii care își lasă nevestele și copiii pe plajă și se reped pe malul bălții pentru a prinde câțiva cărășei.

Telematinal cu doi mari actori

Duminică, 5 iulie, în cadrul emisiunii *Matinissimo* (TVR2), au fost difuzate secvențe din emisiuni anterioare cu invitați din lumea artei, a muzicii și în special a teatrului. Într-una din ele, Valentin Teodosiu, de pildă, l-a evocat pe Sergiu Nicolaescu, acoperindu-l de lauri. A invocat motive obiective, binecunoscute dar și subiective, având în vedere faptul că au fost prieteni și că din 1977 a jucat în multe din filmele sale. De reținut o mărturisire a cineastului adresată actorului: „Dacă aș avea 10 actori ca tine și ca Maia Morgenstern aș rupe Hollywood-ul în două".

Într-o secvență din altă emisiune, marele actor și profesor Florin Zamfirescu a pledat pentru jocul actorilor de prestigiu în telenovele — defăimați, deseori în mass-media pentru faptul că se compromit alergând după bani — susținând un punct de vedere profesional: „În telenovele (le-a numit seriale) actorul poate dezvolta un rol, ceea ce o piesă de teatru sau un film nu-i permit". De acord, dar depinde în ce telenovelă... *(Dorin Măran)*

Zodiacul ființelor mitologice

Se cunosc nenumărate horoscoape și din diversitatea lor, unul mai puțin familiar este cel pe care îl prezentăm astăzi. Fiecărei zodii îi corespunde o ființă mitică. Fie că ființele aparțin mitologiei grecă, scandinavă, fie că sunt folclorice sau de inspirație SF, astrologii ne prezintă pe scurt cum ne influențează din umbră aceste creaturi.

BERBEC — VÂRCOLAC. Nativul din această zodie este reprezentat în horoscopul mitic de o ființă fabuloasă, jumătate om, jumătate lup. Este cunoscută o legendă care spune despre vârcolac că făcea parte din rasa umană care își putea modifica forma, devenind extrem de puternică. Trăsătura de bază care se păstrează până în zilele noastre ar fi că nativul Berbec poate trece de orice obstacol al vieții.

TAUR — DRIADA. O ființă fabuloasă, nemaipomenit de frumoasă, care în mitologia greacă era cunoscută ca spirit al copacilor. Legenda ne spune că dacă pomul murea, așa se întâmpla și cu aceasta. Nativul Taur

este, precum driada, un mare iubitor de natură și se simte puternic legat de rădăcinile sale.

GEMENI — ZÂNĂ. Prezente în multe mitologii populare și cunoscute ca ființe magice, aproape în orice poveste sunt înfățișate cu trup frumos, cu aripi de fluture sau de insecte. Deși se spune că nu poate să mintă, acest personaj este însă recunoscut pentru capacitatea de a-i manipula pe ceilalți și de a ține un discurs extrem de convingător. La fel sunt și nativii din zodia Gemeni.

RAC — HARPIE. În versiunile timpurii ale mitologiei grecești harpiile sunt descrise ca făpturi frumoase, înaripate. Ele reușeau să atragă pe oricine folosindu-se de frumusețea

lor însă orice cucerire devenea mai apoi victima lor. Nu-i așa că asta este o dovadă că aparențele înșeală? Orice persoană curtenitoare poate avea o putere ieșită din comun.

LEU — NEFILIM. Este îngemănarea dintre un om și un înger. Nefilimul este o ființă înaltă, frumoasă, cu aripi, cunoscută pentru firea pasională și aventuroasă. La fel este și nativul Leu: puternic, frumos, orgolios și iubitor de lux.

FECIOARĂ — GNOM. Creaturi care apar des în basmele germane dar și în mitologia nordică. Sunt caracterizate prin statura mică, aspect plăcut, iubesc pacea și își duc existența în viața subterană. Se spune că dacă îi atingea razele soarelui se transformau în piatră. Trăiesc departe de societate însă îi ajută pe oameni ori de câte ori au ocazia. La fel ca nativii Fecioară, care trăiesc după propriile valori și prețuiesc gândirea logică.

BALANȚĂ — SILF. Duh al aerului în mitologia celtică și cea germanică, este protector al frumuseții, dar și al vanității, al propriului orgoliu. Silful pune mare accent pe propriul aspect și pe formarea primei impresii atunci când intră în contact cu cineva.

SCORPION — VAMPIR. Ființă existentă în mitologie sau în folclor se spune că este la fel de veche ca și omul însuși. La fel ca nativul Scorpion, vampirul emană o atracție fizică intensă, este misterios și cu un farmec aparte. Deși nu îi poate forța pe cei din jur să facă ce își dorește, deține însă numeroase arme psihologice care pot să-i transforme în ceea ce vor.

SĂGETĂTOR — CENTAUR. Jumătate om, jumătate animal, cu trup de cal și bust de om, acest personaj mitic întruchipează forța umană și animală unită într-o singură creatură. Astfel, nativul Săgetător poate deveni un bun profesor sau filozof, fiind prea des copleșit de natura sa instinctivă.

CAPRICORN — SATIR. Este un demon al naturii ce aparținea cortegiului lui Dionisos. O ființă jumătate om, jumătate țap. Legendele ni-l înfățișează ca iubitor al plăcerilor, de

cele mai multe ori făcând excese. Se spune că doar înaintând în vârstă devenea din ce în ce mai responsabil. Oare așa sunt și nativii acestei zodii?

VĂRSĂTOR — ANDROID. Îngemănare dintre om și robot, cel ce întruchipează zodia Vărsător este mai inteligent, mai atrăgător și mai puternic decât omul. Totuși, îi lipsesc emoțiile iar creativitatea lasă de dorit. Este un spirit revoluționar ce se revoltă în fața erorilor umane și nu se sfiește să o arate direct.

PEȘTI — SIRENĂ. Ființă fabuloasă, jumătate om, jumătate pește, care prin cântecele sale îi ademenea pe corăbieri în locuri primejdioase unde aceștia își găseau sfârșitul. Este extrem de cunoscută ca ființă dual, care aparține mării și mult mai spirituală față de oameni, posedând o voce care poate vrăji pe oricine.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Visul șoferului de a zbura cu mașina ■ Lovitura de stat a generalilor ■ O punte sonoră între lumi paralele ■ Iubitor al femeilor ■ OZN-urile au fost avioane-spion ale CIA? ■ Brasilia — o capitală tânără ■ Inima și canicula ■ Lucita estivală ne umbrește bucuria vieții ■ Yoga pentru începători ■ Cum să ai coloana dreaptă

HOROSCOP

13-19 iulie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Aveți de pus la punct, în aceste zile, o strategie de organizare cu frații și câteva rude mai apropiate. Este atât de ușor de stabilit ordinea mai ales dacă nu vă veți complica făcând tot felul de comentarii pe marginea lucrurilor lăsate neterminate. Gândiți-vă că acestea formează nucleul existenței dumneavoastră.

TAUR 21.04-21.05

Începeți săptămâna gândindu-vă din ce în ce mai intens la finanțele dumneavoastră. Puteți începe să vă îmbunătățiți modul în care vă ocupați de bani, inclusiv de felul în care îi cheltuiți. Între timp, vă faceți planuri să vă distrați alături de familie, acasă, și se pare că aveți mare succes.

GEMENI 22.05-21.06

A sosit vremea să vă uitați atent în oglindă și să vă întrebați ce trebuie să faceți pentru a vă îmbunătăți imaginea. Poate ar fi cazul să vă schimbați lookul, poate garderoba ar trebui modernizată sau chiar să vă schimbați nuanța părului? Totul este să vă placă rezultatul!

RAC 22.06-21.07

O mână de planete se aglomerează în zodia dumneavoastră și acest lucru înseamnă că se vor întâmpla multe în spatele scenei. Fie veți conviețui într-o liniște bine meritată, fie vă schimbați planurile și vă orientați spre un alt hobby, nimic nu e sigur cu dumneavoastră. În weekend aveți câteva oportunități financiare pe care nu ar trebui să le ocoliți.

LEU 22.07-22.08

Sunteți din ce în ce mai populari. Vă stau alături prieteni tineri și mai în vârstă, care se simt bine în compania dumneavoastră. Știți cum se spune? Prietenii sunt reflectarea caracterului dumneavoastră. Dacă nu sunteți mulțumiți, aveți grijă cu cine vă întovărășiți.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Acum se pare că este perioada potrivită să vă gândiți în ce direcție credeți că este mai bine să o ia viața dumneavoastră. Chiar dacă preocuparea principală este cu totul alta, nu ar fi rău să meditați și asupra propriilor nevoi și să vă stabiliți clar ordinea în care trebuie să acționați pentru a vă îmbunătăți traiul.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Aveți o dorință arzătoare să vă trăiți viața la cotele cele mai înalte. Vi se întâmplă destul de rar asta, așa că profitați de cheful teribil de distracții. Practic, vreți să luați totul așa cum vine și să vă bucurați de clipe de fericire. Vreți aventură, distracții, o șansă să învățați ceva nou, orice vă schimbă puțin.

SCORPION 23.10-21.11

Urmează o săptămână trăită intens, cu tot felul de probleme ce nu mai trebuiesc amânate. Dacă aveți dificultăți și poate nu înțelegeți toți termenii legali trebuie să consultați pe cineva priceput în domeniu. Nu acționați singuri și în niciun caz nu luați decizii în pripă.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Toată energia de care deborzați vă poate face să deveniți prea nerăbdători cu cei din jur. Lăsați lucrurile să urmeze cursul firesc, fără a vă mai grăbi inutil. Vineri și sâmbătă sunt zile perfecte pentru călătorie sau pentru a vă extinde orizonturile.

CAPRICORN 22.12-19.01

Hărnicia se pare că vă însoțește în acest interval și sunteți gata ca în fiecare zi să îi organizați pe toți. Aveți câteva idei inteligente de a aborda haosul ce vă înconjoară. Totul e să le notați și să le puneți, măcar virtual, în practică. Nu forțați însă nota, mai ales că știți foarte bine să vă impuneți punctul de vedere!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Mintea a rămas undeva departe, în vacanță și la distracții. Nu aveți încă chef de muncă și nici să vi se impună un anumit program. Bine ar fi să vă schimbați atitudinea. Nu puteți rămâne în starea asta mult timp. Trebuie să mai și munciți, nu?!

PEȘTI 19.02-20.03

Concentrarea este canalizată asupra familiei, a casei și a vieții dumneavoastră private. Parcă se întâmplă cam mult în ultima perioadă, prea multe discuții în contradictoriu, prea multă răutate. Nu mai puneți chiar totul la suflet. Planetele vă pregătesc în curând și perioade mai bune.

Nativul săptămânii: COSTIN D. NENIȚESCU (15.07.1902 — 29.07.1970)

A fost un chimist român, fondatorul și promotorul unor ramuri noi ale acestei discipline din România și membru al Academiei Române. Nativ al zodiei Rac, a fost pionierul aplicării metodelor fizice în chimia organică în România. A scris 262 de articole originale și a obținut 21 de brevete. Numeroși compuși organici și reacții îi poartă numele. Amintim doar „hidrocarbura Nenițescu", prima anulenă $(CH)_{10}$, care a propulsat chimia anulenelor.

TELEFONUL CITITORULUI

Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:

021 317 89 64

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	6,00 LEI
☐ 2 LUNI	12,00 LEI
☐ 3 LUNI	18,00 LEI
☐ 4 LUNI	24,00 LEI
☐ 5 LUNI	30,00 LEI
☐ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonați-vă la magazin

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății.

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE
0722 625 622

Biblioteca Județeană

SERIE NOUĂ - 1254 ● ANUL LVIII ● 16 IULIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 28 (3004)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Înainte de a arăta pe cineva cu degetul, asigură-te că ai mâinile curate.*
Aldous Huxley

■ *Cea mai importantă lecţie pe care ţi-o dă viaţa e că şi nebunii au uneori dreptate.*
Winston Churchill

La graniţa realului

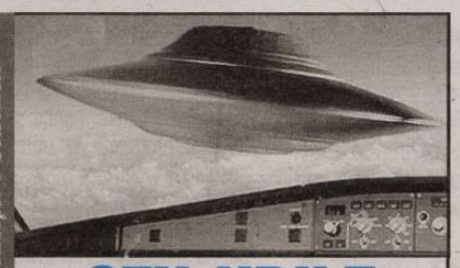

OZN-URILE
au fost avioane-spion ale CIA?

Femina club

Lecţie de nutriţie
Riscul pesticidelor din legume şi fructe poate fi eliminat?

Dosarele frumuseţii
Gesturi cu efect garantat

Istorii uitate

LOVITURA DE STAT
a generalilor

Consultaţii fără plată

Inima şi
CANICULA

Visul şoferului citadin:
A ZBURA CU MAŞINA

AeroMobil 3.0

Unul dintre cele mai vechi vise ale omului este acela de a zbura precum păsările. Între timp ne-am resemnat şi ne-am mulţumit să călătorim fie cu maşinile, fie cu avionul. „Ascultaţi ce vă spun: o combinaţie de avion şi maşină este pe punctul de a se naşte. Puteţi zâmbi, dar ea va veni în curând", spunea John Ford în 1940. Între timp au trecut 75 de ani...

De vreun deceniu, în lumea constructorilor de maşini s-a născut un alt vis: acela de a zbura cu maşina dacă drumul până la aeroport e prea lung. În fond, a ieşi din casă, a te urca în maşină şi a porni spre serviciu dintr-o localitate mai îndepărtată, iar la un moment dat, maşina să-şi desfacă aripile şi de pe şosea să te înalţi direct spre cer este într-adevăr provocator. Dar, chiar dacă maşinile zburătoare par o joacă a unor oameni mari care n-au avut jucării în copilărie, provocarea inginerească stă în picioare. Aşa se face că la ora actuală există câteva firme care s-au concentrat pe realizarea unor proiecte îndrăzneţe cu dorinţa expresă de a ridica în aer o maşină şi apoi de a transforma avionul hibrid din nou în maşină.

Unul dintre cele mai interesante reuşite este maşina zburătoare a firmei slovace AeroMobil. Pare incredibil, dar această companie lucrează la prototipul AeroMobil de mai bine de două decenii, mai exact de 25 de ani, dar de-abia în acest an reuşind să ajungă la un model gata de a fi comercializat. De pe pagina oficială a companiei aflăm că primul model al

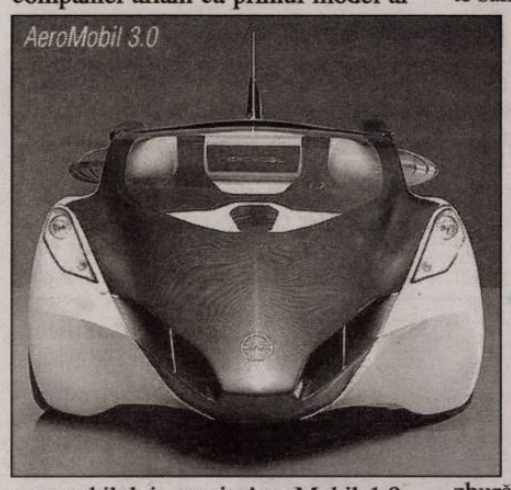
AeroMobil 3.0

aeromobilului, numit AeroMobil 1.0, a fost realizat între 1990 şi 1995, pentru ca în 2014 să fie definitivat AeroMobilul 3.0, versiunea finală care poate fi văzută şi în fotografiile alăturate.

Din datele tehnice aflăm că prototipul maşinii zburătoare atinge o viteză de peste 200 km/h, viteza de decolare este de 130 km/h, autonomia, 700 km. AeroMobilul 3.0 consumă 15 litri/h, iar dimensiunile sunt de 8,3 m cu aripile desfăcute şi 6 m lungime, el putând transporta două persoane. „Noi credem că transportul personal se va schimba pentru totdeauna", spune Juraj Vaculik, cofondatorul companiei.

Să nu uităm, ca o mică rezervă la visul constructorului slovac, că dacă aglomerarea mereu în creştere de pe şosele este oarecum „disciplinată" prin marcaje, avertizoare, semafoare, controlul unui eventual trafic aerian de transport de persoane pare aproape imposibil de gestionat. Şefii companiei cred că modelul AeroMobilului 3.0 poate fi atractiv pentru ţările care nu au dezvoltate infrastructurile de transport, şosele, autostrăzi. Un fel de maşină zburătoare a „săracului".

Ghinionul a făcut însă ca, la începutul lunii mai, prototipul 3.0 să se prăbuşească în timpul unui zbor de test, defecţiunea petrecându-se când aparatul se afla la 274 m înălţime. Partea bună este că „maşina nu a avut prea mult de suferit, iar piesele avariate sunt mai ales elemente ale caroseriei din carbon", după cum declara constructorul Stefan Klein, care o şi pilota. El a activat paraşuta, iar vehiculul s-a prăbuşit la sol fără ca pilotul să fie rănit. Deocamdată, prototipul 3.0 nu va mai zbura, dar va fi folosit pentru teste şi va fi expus la Expo 2015 de la Milano.

TF-X: pe hârtie, zboară!

Dacă AeroMobilul zboară (chiar dacă mai şi cade), Terrafugia TF-X este şi ea considerată maşina viitorului, dar deocamdată nu este decât o maşină zburătoare pe hârtie. Cei de la compania Terrafugia speră ca TF-X să ajungă pe teren cam peste 12 ani. În principiu, aparatul va avea un motor cu ardere internă care dezvoltă 300 CP, precum şi două motoare electrice de 447 kW care vor asigura decolarea şi aterizarea în plan vertical.

TF-X ar urma să aibă o serie de sisteme de siguranţă în caz de defecţiuni în zbor. Unul dintre ele presupune selectarea a două zone predefinite de aterizare, dintre care una de urgenţă. În plus, dacă maşina nu va avea suficientă putere pentru a ajunge la locul de aterizare sau dacă prognoza meteo anunţă vreme foarte rea, calculatoarele nu vor lăsa pur şi simplu şoferul să decoleze, obligându-l să-şi continue drumul pe şosea. Cât despre preţul de vânzare, e prea devreme pentru estimări.

Terrafugia TF-X

GF7, un hibrid electric

Doi ingineri californieni, Greg Brown şi Dave Fawcett, propun o maşină zburătoare, botezată GF7. Este vorba despre un hibrid, ceva între

GF7

maşină şi avion de vânătoare. Pentru rularea pe pământ, aripile cu o anvergură de 7 metri se ridică la verticală, iar propulsia e asigurată de două motoare electrice alimentate de la un pachet de baterii litiu-ion de 50 kWh. Performanţele la sol sunt similare cu cele ale unei maşini electrice actuale, cu o viteză maximă limitată la 160 km/h şi o autonomie de maximum 200 km.

Pentru modul de zbor, propulsia electrică ar fi, evident, insuficientă, aşa încât GF7 beneficiază de un motor cu reacţie de 3.500 CP, care-i asigură vehiculului o viteză maximă în aer de aproape 880 km/h. Pentru decolare sau aterizare e suficientă o pistă de numai 750 de metri, iar autonomia de zbor poate ajunge la 1.600 km.

Creatorii acestei maşini zburătoare estimează că primele modele de serie ar putea fi propuse publicului spre finalul acestui deceniu, preţul estimativ pentru un astfel de GF7 pornind de la cel puţin 3 milioane USD – în funcţie de dotările de lux, dar şi de upgradeurile pachetului tehnic, se poate ajunge lejer la 5 milioane USD! La banii aştia, un milionar îşi cumpără un avion cu reacţie de 8 locuri, dacă nu chiar două. Orice ar fi, joaca pare să continue.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 28

	8	9			2	3		
	6				1			
1				5		6		
8						7		9
			7	4	6			
2		3						1
		7		8				6
			2				9	
		8	6			1	7	

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Recorduri... şi nu prea

Dacă Guiness Book este plină-ochi de recorduri la care nici minţile cele mai expansive nu s-ar gândi, aflaţi că, într-o zonă ţinută într-un plan secundar (motivele se subînţeleg uşor) se adună şi o categorie aparte de recorduri: cele ratate. Chiar dacă tentativele celor care încearcă să devină, eventual, celebri merită o doză de respect, marea lor problemă rămâne în final aceea că ulterior se afundă într-un anonimat şi mai adânc. Iată trei asemenea cazuri!

◆ ***Jesus „Half Animal" Villa*** şi-a trăit o parte din viaţă făcând carieră în cadrul celebrului Cirque du Soleil, având la activ peste 5.000 de reprezentaţii. Absolut admirabil, însă pentru el nu a fost de-ajuns, aşa că a dorit să stabilească un nou record într-o probă non-sportivă: trecerea prin 10 panouri de sticlă, folosindu-se doar de forţa propriului corp. Echipat în mod similar unui jucător de fotbal american, omul nostru, între altele membru al echipei cu nume atât de „original" *(half animal* înseamnă „pe jumătate animal"!), şi-a făcut elan în faţa panourilor aşezate la distanţe rezonabile între ele şi s-a avântat cu capul înainte. La propriu, căci purta o cască solidă, de fapt cheia eventualei sale performanţe, dar şi salvarea sa.

Problema e că sticla nu a fost deloc de acord şi Jesus a suferit un recul puternic chiar în faţa primului geam. A căzut la pământ, ameţit serios şi cu nasul spart, în timp ce geamul se prefăcea totuşi în ţăndări, dar s-a lecuit de asemenea tentative absurde, aşa că rămâne cu vechea sa realizare lăudabilă, ca artist de circ.

◆ Mult mai dură a fost experienţa lui ***Colin Decker,*** cascador profesionist, care a înfruntat un foc adevărat, dorind să bată recordul de rezistenţă în flăcări a unui om, la acea oră, de circa 2 minute şi jumătate. Înveşmântat cu un combinezon ignifug, cu faţa protejată de un gel special, curajosul cascador s-a lăsat incendiat pe exteriorul costumului, apoi a început să se deplaseze pe distanţe mici, astfel încât flăcările să nu devină foarte agresive.

Spre nenorocul său, focul s-a înteţit, iar un vânt puternic l-a transformat într-o torţă vie, Colin încercând din toate puterile să-şi protejeze faţa. Nu a rezistat prea mult, astfel că după numai aproape 1 minut şi 30 de secunde s-a aruncat în faţa asistenţilor pregătiţi special cu extinctoare, astfel salvându-şi măcar sănătatea. Cât despre reputaţia de „om în flăcări", mai rămâne de văzut...

◆ În fine, pilotul francez ***Guerlain Chicherit*** a fost şi el la un pas de o dramă, după ce a încercat să depăşească recordul de săritură în lungime cu maşina, deţinut de americanul Tanner Foust, cu un salt de 101,2 metri. Semnele meteo au încercat să-i transmită lui Guerlain mesajul că nu ar fi cazul să pornească la treabă, însă după mai multe amânări acesta s-a urcat la volan şi a făcut tentativa demnă de un mare cascador.

Din păcate pentru el, totul se putea sfârşi tragic, dar pilotul francez s-a ales doar cu mai multe contuzii serioase, după ce, în cădere, maşina sa botezată Mini a aterizat în bot şi s-a rostogolit violent de mai multe ori, pe cant şi nu „peste cap", cum se întâmplă de obicei. Cât despre Mini, din ea nu s-a mai ales decât un morman de fiare contorsionate.

Războiul pesticidelor

De multă vreme opinia publică este îngrijorată de faptul că legumele şi fructele, o sursă alimentară care favorizează menţinerea sănătăţii, prezintă factori de risc din cauza conţinutului de pesticide.

Agricultura convenţională, de mare productivitate, nu poate fi practicată fără aportul substanţelor chimice care fertilizează solul, asigură o creştere mai rapidă a produselor şi le conferă rezistenţă la diverşi factori perturbatori, la acţiunea paraziţilor, substanţe care se regăsesc în produse şi a căror toxicitate afectează pe termen mediu şi lung sănătatea umană.

Rezultatele unor studii realizate de specialişti din cadrul ONG-ului Greenpeace, publicate recent, au stârnit indignarea producătorilor. În urma analizelor a 85 de eşantioane din livezi aparţinând marilor producători din 12 ţări europene, s-a constatat că 75% din eşantioanele de mere şi pere prezentau 53 de substanţe chimice. Cele mai mari cantităţi de pesticide, utilizate în livezile europene, au fost identificate în fructe cultivate în Italia, Belgia şi Franţa.

Greenpeace a atenţionat, încă o dată, guvernele statelor membre ale Uniunii Europene să ia noi măsuri legislative menite să se renunţe progresiv la utilizarea pesticidelor chimice în favoarea practicilor ecologice. Soluţii alternative în acest sens există, dar nu sunt utilizate pe scară largă din cauza costurilor ridicate care se răsfrâng asupra preţului produselor, descurajant pentru consumatori.

Replicile n-au întârziat să apară. Asociaţia naţională a cultivatorilor de mere şi pere din Franţa, de pildă, a pus în evidenţă ignoranţa specialiştilor din cadrul Greenpeace, subliniind faptul că cea mai mare parte dintre soluţiile alternative sunt utilizate de 20 de ani şi că recursul la produsele fitosanitare se face doar în cazuri speciale. Au intervenit şi Asociaţia franceză „Să salvăm fructele şi legumele" şi Autoritatea europeană de securitate a alimentelor, care au relevat faptul că doar aproximativ 50% din legumele şi fructele aflate pe piaţă conţin reziduuri de pesticide, situate sub limitele legale, şi care „probabil, nu prezintă un pericol pentru sănătatea consumatorilor".

DORIN MĂRAN

Despre muncă...

Să vorbim corect!

Auzim adesea în anumite discursuri – cu sau fără iz electoral – lăudându-se *„munca laborioasă"* a unei persoane, a unui anume colectiv etc.

Exprimarea pare elegantă, „subţire", dar este complet greşită, constituind unul dintre cele mai frecvent întâlnite pleonasme..

Adjectivul „laborios" este definit de dicţionar astfel: 1. (Despre manifestările, creaţiile etc. oamenilor) Care cere multă muncă, care necesită încordare, efort şi osteneală şi 2. (Despre oameni) Care lucrează şi produc mult; sârguincios.

Aşadar, pleonasmul a fi putut fi evitat folosindu-se un alt adjectiv. Putem spune „muncă serioasă", „muncă susţinută" sau pur şi simplu „muncă", fără o altă floricică de vocabular, pe cât de inutilă, pe atât de greşită. *(I.S.)*

Starea de veghe

Agresori, victime, martori...

Iată un „triunghi" frecvent întâlnit în situaţiile — deloc puţine — de agresiuni de tot felul petrecute deseori în spaţii publice. De la motivaţia socială, patologică ori de altă natură a făptuitorului-infractor, până la reacţia instinctivă sau raţională a victimei şi la indiferenţa ori implicarea directă a martorilor, comportamentul uman îmbracă, în astfel de cazuri extreme, nenumărate aspecte. V-aţi întrebat însă vreodată, eventual chiar punându-vă personal în postura respectivă, de ce mai mereu martorii unei agresiuni nu intervin?

Pe 22 aprilie, o tânără a fost agresată în metroul din oraşul francez Lille, apoi şi în afara acestuia. Timp de peste o jumătate de oră, nimeni nu i-a venit în ajutor. Ulterior, ea declara că s-a apropiat de un bărbat, dar acesta „nu a vrut să ştie nimic, nu m-a ajutat în niciun fel". Mai rău decât atât — „toţi cei din jur s-au refugiat în alt vagon, tocmai în capăt. M-au lăsat singură şi priveau de departe cum sunt agresată. Am rugat să mă ajute cineva, am strigat, dar oamenii se îndepărtau..." Trebuie să recunoaştem că e un gen de „fapt divers" întâlnit, practic, oriunde în lumea oamenilor, sub forme mai mult sau mai puţin grave. De ce nu intervenim, atunci când un semen al nostru, mai vulnerabil, devine victima unui atacator? Deşi ar fi relativ simplu să fie aşa, totuşi frica nu explică totul.

Pentru a răspunde acestei întrebări, destul de elocvente sunt agresiunile înscenate de socio-psihologi, urmate de interogarea martorilor pasivi. Teama de risc pare o explicaţie „convenabilă" multora. „M-am gândit că nu e treaba mea, nu vreau să am necazuri." — este o motivaţie standard ce implică şi faptul că martorul, la fel ca victima, e cumva neutralizat, paralizat de actul de violenţă neaşteptat. Fiecare se teme pentru propria securitate, pentru că de cele mai multe ori martorii care intervin devin ei înşişi victime, urmările curajului lor putându-le fi chiar fatale. Aşadar, pare mai „raţional" să nu te implici, ca să nu o păţeşti tu însuţi! În acelaşi timp, vorbim despre o deresponsabilizare atunci când ne aflăm în spaţiul public: singuri între persoane străine, la un act de agresiune aproape fiecare se aşteaptă să intervină altcineva decât el, sub deculpabilizarea aproximativă „de ce să îmi asum eu riscurile şi nu cel de lângă mine?" Şi, cum fiecare se bazează pe ceilalţi, sigur că nimeni nu intervine! Aşadar, apare paradoxul că grupul eterogen în care ne încadrăm ocazional nu coagulează, ci inhibă reacţiile pozitive. O demonstrează cu prisosinţă filmul „38 de martori", bazat pe un fapt real petrecut în New York, într-o noapte de martie a anului 1964: o tânără a fost agresată, violată, apoi înjunghiată în plină stradă, sub privirile a nu mai puţin de 38 de trecători. De aici, teoria potrivit căreia cu cât sunt mai mulţi martori la un act de violenţă, cu atât mai puţini vor reacţiona de partea victimei.

A nu interveni înseamnă şi a legitima agresiunea, care pare dintr-odată a nu fi ceva „chiar aşa grav". Mai mult, nu de puţine ori victimele (anumite femei, de regulă) suferă un gen de dublă agresiune, inclusiv din partea martorilor, care le judecă astfel încât să iasă ei din culpa pasivităţii: „ce caută la ora asta pe stradă?" sau „păi, dacă se îmbracă aşa, şi-o cere singură..." Faptul că intervenţia unei persoane în apărarea victimei poate atrage uşor o reacţie similară de grup (efectul de contaminare) e perfect adevărat, dar deseori frica ia locul pe negândite ruşinii de a nu-l ajuta pe cel aflat în pericol. Sociologii spun că în faţa fricii nu suntem egali, în schimb suntem în faţa legii. Cel puţin, aşa ar trebui, nu?

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

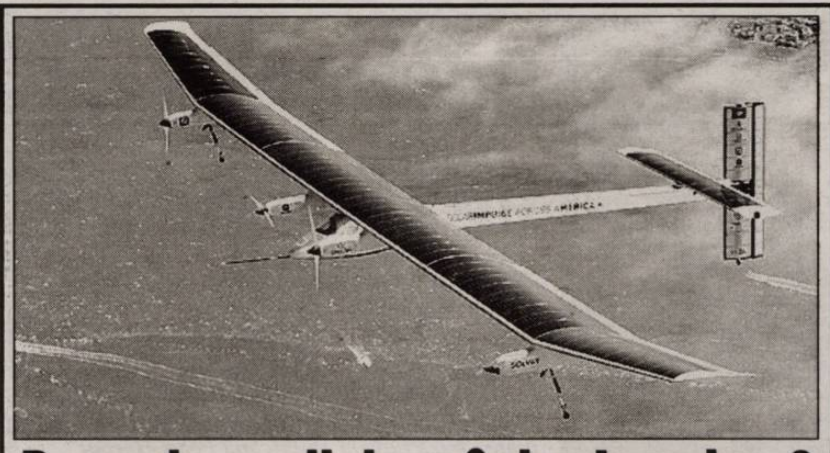

Record mondial cu Solar Impulse 2

Istoria aviaţiei a fost marcată de un record mondial stabilit de pilotul elveţian André Borschberg, aflat în cabina avionului Solar Impulse 2, echipat cu panouri solare instalate pe aripi. Pilotul a efectuat un zbor deasupra Pacificului cu durata de 5 zile, intrând în istoria aviaţiei cu cel mai lung zbor solitar la bordul unui avion solar. În timpul nopţii, motoarele au fost alimentate de energia acumulată peste zi.

A decolat de pe aeroportul din Nagoya, Japonia, parcurgând 8.253 de kilometri, depăşind deseori altitudinea de 9.000 de metri; un zbor dificil, având în vedere faptul că s-a confruntat cu turbulenţe şi fronturi atmosferice reci, că a suportat cu greu mari variaţii de temperatură şi a fost nevoit să recurgă deseori la buteliile cu oxigen pentru a respira normal. A aterizat în 3 iulie pe aeroportul Kalaeloa din insula Oahu, Hawaii.

Invazie de specimene terifiante

Locuitorii şi turiştii din zonele de litoral ale Golfului San Francisco din California au fost înspăimântaţi de invazia unor creaturi dizgraţioase de culoare roşie, datorită pigmentului pe care îl secretă pentru a înşela prădătorii, aşa cum o fac, de pildă, sepiile. Primii care le-au sesizat prezenţa au fost pecarii şi înotătorii. Zile de-a rândul grupuri tot mai numeroase s-au strâns în apropierea ţărmului, unele înaintând pe plaje tocmai în perioada în care s-a desfăşurat în Alameda concursul anual de construcţii de castele din nisip.

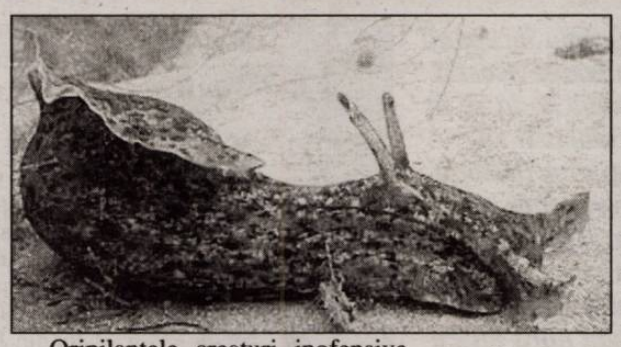

Oripilantele creaturi inofensive sunt cunoscute, dar nu de majoritatea localnicilor, specimenele fiind rareori observate. Este vorba despre limacşi (moluşte gasteropode fără cochilie) din genul *Aplysia,* cunoscuţi şi sub denumirea de iepuri de mare, dotaţi cu două antene în formă de urechi de iepure. Specia este răspândită în toate oceanele lumii.

Spaima sau doar repulsia celor care le-au observat a fost cu atât mai mare, cu cât numeroase exemplare erau „uriaşe", atingând aproximativ 80 de centimetri şi o greutate de până la 7 kilograme!

Creşterea populaţiilor de limacşi de mare şi migraţia masivă spre zonele de litoral, care a afectat turismul din zonă, i-a mobilizat pe specialişti. Aceştia presupun că invazia este legată de temperatura apelor marine, mai ridicată decât cea din ultimii ani.

Pentru a încerca să pătrundă în tainele acestui fenomen, specialiştii au întreprins studii în largul apelor şi au efectuat investigaţii anatomice în cazul unor exemplare de diverse mărimi.

Liliac cvadruped

Resturi fosilizate ale unui liliac cu patru picioare, cu o talie de 3 ori mai mare decât cei actuali, având o vechime de 16-17 milioane de ani, au fost recent descoperite în sedimentele unui sit din Noua Zeelandă.

În acea vreme, la începutul Miocenului, în zonă se afla un lac imens înconjurat de păduri subtropicale. Sunt cele mai vechi fosile de liliac descoperite vreodată. Liliecii se hrăneau cu nectar, polen, fructe, insecte pe care le găseau pe sol, în special sub frunze căzute, sub zăpadă şi în aer.

O nouă descoperire care atestă faptul că animalele, deopotrivă cu hominizii, au apărut pe scara evoluţiei cu mult înainte decât atestau descoperirile anterioare.

Cerul SUA, străbătut de o minge de foc

În ultimi ani au fost semnalate pe cer lumini şi obiecte bizare, atribuite inclusiv extratereştrilor. Cea mai recentă a fost observată în 29 iunie a.c. de reţeaua de camere de supraveghere ale NASA care au filmat o minge de foc ce s-a deplasat cu 23.000 km/h pe cerul statelor Georgia, Carolina de Sud, Tennessee şi Alabama, iradiind diverse culori şi lăsând în urmă, asemenea unei comete, o trenă luminoasă.

Un fenomen similar înregistrat de aceeaşi reţea de camere de luat vederi a avut loc în 2014. Acest fenomen efemer i-a lăsat perplecşi pe oamenii de ştiinţă şi pe observatorii amatori, obiectul fiind vizibil cu ochiul liber.

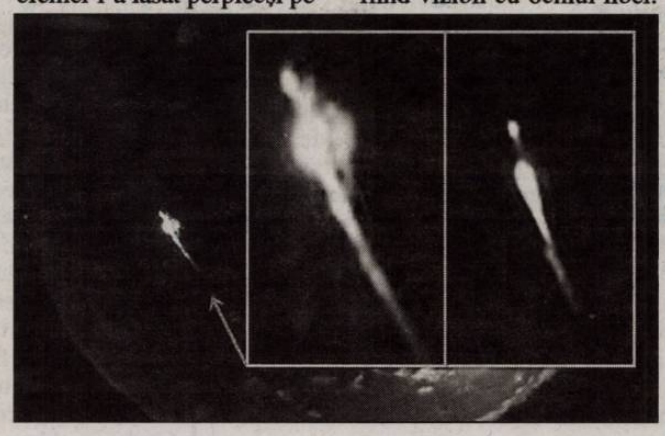

În cele din urmă acesta s-a dezintegrat, reziduurile împrăştiindu-se în atmosferă.

NASA a făcut declaraţii relative şi evazive, mărginindu-se la afirmaţii de genul: viteza de deplasare a obiectului era prea mică pentru un meteorit sau un alt obiect celest; ar putea fi vorba despre un fragment al unul vehicul distrus, al unui satelit...

American Meteor Society a avansat ipoteza legată de un deşeu al unei rachete ruseşti, lansată în 1992.

Să mai amintim în acest context de imensa lumină alb-albastră are a inundat cerul Rusiei în regiunea Stavropol în 16 martie a.c. sau de cele 4 mingi de foc masive care au brăzdat, în 2013, cerul statelor Indiana, Ohio, Alabama şi Georgia.

Asemenea fenomene bizare au devenit „clasice". Au stârnit interesul cercetătorilor, al opiniei publice, dar, de cele mai multe ori, specialiştii şi oficialii misiunilor spaţiale sau ai armatei au avansat doar explicaţii ipotetice.

Ureche dezvoltată sub piele

În urma unui cancer de piele care i-a afectat o ureche şi o parte din craniu, o pacientă în vârstă de 19 ani a fost supusă unei complicate intervenţii chirurgicale într-o clinică din Bruxelles în urma căreia i-a fost amputată urechea stângă, înlocuită după câteva luni cu o proteză din silicon. În momentul în care pacienta l-a întrebat, în glumă, pe chirurg dacă ar putea reconstitui o ureche funcţională, acesta a descurajat-o.

Ideea pacientei l-a pus însă pe gânduri. Ştia că s-au făcut experimente de acest gen. După ce a pus la punct tehnologia aferentă, a creat împreună cu o echipă de specialişti (operaţia de reconstrucţie a durat aproape 2 ani), o ureche din cartilaj prelevat de pe coaste, pe care a implantat-o sub pielea antebraţului. După 4 luni, aceasta s-a dezvoltat. A fost apoi scoasă de sub piele, tratată, „retuşată" şi grefată în locul operat, în urmă cu câteva luni.

Urechea s-a dovedit a fi funcţională, dar este imperfectă. Pentru a auzi mai bine, pacienta are nevoie de un aparat auditiv. Medicii vor mai face mici intervenţii pentru a crea o similitudine cât mai apropiată cu urechea dreaptă. Rezultatul final va fi prezentat cât de curând.

Pagina realizată de
DORIN MĂRAN

„Fântâni active" în spaţiu

Recentele imagini realizate de camera de luat vederi Osiris a sondei spaţiale Rosetta, cea care monitorizează cometa Ciuriumov şi pe celebrul robot Philae, au pus în evidenţă în emisfera de nord a cometei 18 puţuri circulare. Se apreciază că au un diametru maxim de 200 de metri şi o adâncime cuprinsă între 180-200 metri. Şi pe Planeta Roşie au fost identificate formaţiuni geologice asemănătoare. Există şi pe Terra, dar cele de pe cometă sunt active (din interior se ridică la suprafaţă permanent prafuri şi gaze).

Pe Terra, astfel de puţuri se formează în subsol, în urma eroziunii rocilor sub acţiunea apei care produce o cavitate ce antrenează prăbuşirea solului. Pe Ciuriumov, astfel de cavităţi nu s-au format în mod asemănător, pentru că nu există apă sub formă lichidă în subsolul acesteia. Specialiştii în ştiinţe planetare de la Institutul Max Planck din Germania au avansat o primă ipoteză: gheaţa carbonică din subsol s-ar fi transformat în gaz care s-a infiltrat în structura poroasă, corodând-o într-un timp nedefinit şi provocând prăbuşirea solului. Pentru a acredita ipoteza se impun studii aprofundate ale structurii cometei.

Este pentru prima oară când o sondă spaţială a reuşit să observe interiorul unei comete până la astfel de adâncimi. Rezultatele următoarelor observaţii şi studii sunt aşteptate cu nerăbdare de comunitatea ştiinţifică internaţională.

Lovitura de stat a generalilor

Franţa a cucerit Algeria începând cu anul 1830, finalizarea acestui act de ocupaţie producându-se în anul 1847. Când francezii au declanşat intervenţia lor militară, în Algeria exista o regenţă otomană prin guvernatorul Hussein Dey. Referendumul din Franţa şi Algeria, desfăşurat în ianuarie 1961, a arătat că ţara nord-africană poate să înceapă procesul de autodeterminare. Dar acest rezultat nu a convenit forţelor care doreau continuarea controlului francez asupra Algeriei.

Generalul Charles de Gaulle rezistă

Lovitura de stat din Algeria a fost îndreptată împotriva preşedintelui Franţei, Charles de Gaulle, care avea pe atunci 70 de ani. Organizatorii loviturii militare au fost generalii în retragere Maurice Challe (55 de ani, fost comandant-şef în „Algeria franceză"), Edmond Jouhaud, André Zeller şi Raul Salan. Toţi patru acopereau, prin experienţa lor, armele terestre şi aeriene. Generalii rebeli au reuşit să formeze o juntă militară şi puciul pus la cale s-a desfăşurat între 21 şi 26 aprilie 1961.

Franţa şi Algeria se aflau în război în acea perioadă. „Războiul algerian" a avut drept beligeranţi forţele franceze de ocupaţie şi forţele algeriene de independenţă. Conflictul a debutat în 1954 şi s-a finalizat cu independenţa Algeriei din 1962.

Înainte de declanşarea loviturii de stat militare, prim-ministrul Franţei, Michel Debré, purta negocieri secrete cu reprezentanţii Frontului Naţional de Eliberare, principala mişcare de luptă pentru independenţă. Generalul de Gaulle intenţiona să acorde independenţa Algeriei, în funcţie de rezultatul referendumului. Organizatorii puciului se opuneau acestor negocieri, căci ei voiau ca Franţa să nu cedeze sub nicio formă. Strategia celor patru generali rebeli era următoarea: trebuiau ocupate principalele oraşe ale ţării, adică Alger, Oran şi Constantine. Dacă această primă etapă ar fi reuşit, rebelii urmau să încerce să preia controlul militar al Parisului, pentru a-l obliga pe de Gaulle să renunţe la planul privind independenţa acestei colonii.

Trupele de desant aerian ale colonelului rebel Antoine Argoud au reuşit să preia controlul aeroportului din Alger, printr-o operaţiune-fulger. Dar comandanţii militari din Oran şi Constantine au refuzat să se supună ordinelor generalilor rebeli. Simultan, serviciile de informaţii franceze au obţinut informaţii preţioase despre planul de preluare a controlului asupra Parisului şi, în consecinţă, s-au luat toate măsurile de contracarare a acţiunilor puciştilor. Totodată, preşedintele Charles de Gaulle s-a îmbrăcat în uniforma de general din anii 1940 şi a ţinut un discurs emoţionant la televiziune, ordonând poporului şi armatei să fie alături de el „prin orice mijloace". Mai mult, la 25 aprilie 1961, Franţa a procedat la un test nuclear în Sahara, parte a programului său de profil...

Epilog aşteptat

Popularitatea lui de Gaulle a câştigat „războiului tranzistorului", adică discursul transmis la radio a determinat multe grupări rebele să se predea. Singura victimă a acestei tentative de lovitură de stat militară a fost sergentul Pierre Brillant, care apăra un radio-transmiţător în Alger.

Niciun general rebel nu a fost executat, ei au primit amnistierea în 1968, după ce primiseră diferite pedepse cu ani grei de închisoare. Mai mult, în 1982, mai mulţi generali rebeli în viaţă au primit reintegrarea în armată.

Declaraţia de război

La 8 decembrie 1941, preşedintele SUA Franklin Delano Roosevelt (care înseamnă în olandeză „Câmp de trandafiri") semna Declaraţia de război împotriva Japoniei, după ce aceasta atacase fără declaraţie de război marea bază navală americană Pearl Harbor (Hawaii), la 4 decembrie 1941. La 11 decembrie, F.D. Roosevelt semna şi Declaraţia de război împotriva Germaniei naziste... Acest lider al SUA, cu patru mandate consecutive (!), a devenit o legendă a secolului XX, căci el a contribuit atât la depăşirea marii crize economice, cât şi la înfrângerea lui Hitler. Dar a murit la 12 aprilie 1945 şi nu a apucat zilele în care Germania şi Japonia au capitulat.

Scurte povestiri cu memorie lungă

Apărarea suveranului pontif

Încă din perioada creştinismului timpuriu, papii Romei s-au simţit în primejdie cu prilejul unor conflicte sângeroase, care le ameninţau direct viaţa. Aşa s-a născut ideea unui coridor secret de refugiu, care există şi astăzi la Vatican şi se numeşte Passetto di Borgo (după numele cartierului învecinat) şi prin care papa poate ajunge la loc sigur, în castelul San Angelo. Primele ziduri ale „traseului de evadare discretă" au fost durate în secolul VI, în perioada aşa-numitului Război gotic. Peste secole, papa Nicolae al III-lea l-a definitivat (anul 1277). Lung de 800 de metri, tunelul secret este mascat de un zid gros – aşa cum se vede din exterior.

Printre cele mai dramatice fugi prin acest tunel secret se numără cea petrecută în 1494, când papa Alexandru al VI-lea l-a străbătut în taină, de frica invadatorului Carol al VIII-lea de Valois, rege al Franţei. Mai apoi, papa Clement al VII-lea a scăpat prin Passetto în 1527, când invadarea Romei de către armatele lui Carol al V-lea al Spaniei îi ameninţa viaţa. Pe treptele basilicii Sf. Petru a murit aproape întreaga gardă elveţiană a pontifului (au fost ucişi 147 de soldaţi din totalul de 189, restul fugind cu papa).

Garda pontificală elveţiană este activă din 22 ianuarie 1506. Dar, pentru siguranţa liderului Bisericii Romano-Catolice, papa Sixtus al IV-lea (1471-1484) a făcut o alianţă cu Confederaţia Elveţiană şi a construit mai multe bараci pe Via Pellegrino pentru mercenarii elveţieni. Următorii papi au continuat această politică de apărare, mai ales că războaiele dintre diferite entităţi statale din Italia erau frecvente. În consecinţă, papa Julius al II-lea a chemat un contingent de 200 de soldaţi elveţieni, comandaţi de Kaspar von Silenen, care au patrulat prin Roma la 22 ianuarie 1506.

Soldaţii ponfiticali trebuie să fie bărbaţi elveţieni catolici, necăsătoriţi şi cu vârste cuprinse între 19 şi 30 de ani. Înălţimea lor trebuie să fie peste 1,74 metri. După atentatul lui Mehmet Ali Agca asupra papei Ioan Paul al II-lea (1981), soldaţii elveţieni posedă, pe lângă tradiţionalele săbii şi halebarde, pistoale semiautomate Sauer şi Glock. Ei sunt antrenaţi în lupta corp la corp şi trebuie să fie cel puţin absolvenţi de liceu.

Război fără cuvinte

Folosirea animalelor în războaiele antice era o practică aducătoare de succese neaşteptate. Stategia utilizării elefanţilor în Asia a fost atât de eficientă, încât armatele lui Alexandru cel Mare nu au putut înainta foarte mult în acele zone. Astfel, deşi bătălia de la Gaugamela (331 î.Ch.) a fost un mare succes pentru liderul macedonean, prezenţa celor 15 elefanţi în primele linii persane au derutat ostaşii cotropitori, care s-au închinat, în mod excepţional, la „zeul fricii". Ulterior, marele strateg european a folosit 85 de elefanţi împotriva lui Porus. Hannibal a fost vestit pentru folosirea elefanţilor africani (avea unul personal, numit „Sarus"), iar egiptenii ştiau să aleagă elefanţi africani de talie mică, a căror viteză putea depăşi 30 kilometri pe oră.

La asediul cetăţii Megara (Grecia), în cadrul războaielor Diadochis („Succesorii"), după moartea lui Alexandru cel Mare, asediaţii au recurs la folosirea porcilor. Aceştia au fost unşi cu petrol şi li s-a dat foc, apoi animalele îngrozite au fost direcţionate către liniile de elefanţi. Pachidermele s-au speriat şi au creat o uriaşă dezordine în masa de atacatori. Timur Lenk s-a gândit să pună mari legături de paie pe cămile şi le-a dat foc, dirijându-le către inamici. Însă marele cuceritor asiatic a inventat şi un fel de ţepuşe de fier pe care le planta în calea elefanţilor adversarilor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

16 iulie 1969

Misiunea „Apollo 11" este lansată spre Lună

La 25 mai 1961, preşedintele SUA John F. Kennedy anunţa în faţa Congresului că va iniţia un program numit „Apollo", prin care omul va ajunge pe lună, în mai puţin de un deceniu. Misiunea spaţială „Apollo 11" a fost cea care a confirmat spusele lui Kennedy, care avea să fie ucis în 1963.

Misiunea „Apollo 11" a debutat la 16 iulie 1969, iar modulul lunar în care s-au aflat Neil Armstrong şi Buzz Aldrin a aselenizat la 20 iulie 1961, la ora 20:18 UTC (Timp Universal Coordonat). Al treilea membru al misiunii, Michael Collins, a zburat în jurul Lunii în modulul de comandă, aşteptând întoarcerea celor doi de pe solul lunar.

Istorica misiune a fost posibilă cu ajutorul unei rachete de lansare trietajate „Saturn" (folosită de NASA între 1966 şi 1973). De 13 ori a fost lansată racheta Saturn, de la Kennedy Space Center Florida. „Apollo 11" a avut trei componente: modulul de comandă „Columbia" (cu cabina celor trei cosmonauţi şi singura parte care s-a întors pe Terra), modulul de serviciu (care asigura energia, oxigenul etc.) şi modulul lunar „Vulturul" (care a aselenizat). După separarea de al treilea etaj al rachetei Saturn, lui „Apollo 11" i-au trebuit trei zile pentru a ajunge pe orbită lunară.

Pe suprafaţa Lunii, cei doi americani au activat 21,5 ore în zona numită „Marea Liniştii". Apoi s-au „reîntâlnit" cu modulul de comandă pilotat de Collins şi au ajuns în apele Pacificului la 24 iulie 1961. Au fost aduse pe Terra aproximativ 22 de kilograme de „material lunar". Pe suprafaţa Lunii au fost lăsate, printre altele, un disc de silicon cu mesaje din partea unor personalităţi ale vremii, printre care şi Nicolae Ceauşescu şi Iuri Gagarin... Neil Armstrong a murit la 82 de ani, pe 25 august 2012. Buzz Aldrin, născut în 1930, trăieşte şi în cariera lui memorabilă (este şi veteran al Războiului din Coreea) există şi o activitate spaţială de 5,5 ore în afara navei „Gemini 12".

Teoria conspiraţiei are două „variante maliţioase" cu privire la „trucarea" misiunii „Apollo 11", dar niciuna confirmată.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

OZN-urile au fost avioane-spion ale CIA?

Robert Sheaffer este un investigator sceptic al fenomenelor paranormale, între altele oponent al originii extraterestre a fenomenului OZN. Cu atât mai interesantă este luarea sa de poziţie împotriva unei afirmaţii a CIA care a circulat la sfârşitul anului 2014 şi care, în cultura populară, a devenit imediat ştirea că s-a găsit explicaţia fenomenului OZN — şi anume că ele ar fi avioane-spion de tip U2.

CIA se lăuda pe internet că cel mai popular articol al său a fost cel postat pe 29 decembrie 2014 şi intitulat: „Rapoarte ale unei activităţi neobişnuite pe cer, în anii '50? Am fost noi". În acest articol, s-a reluat afirmaţia (mai veche) precum că, în anii '50 şi '60, zborurile de recunoaştere de mare altitudine, conduse de CIA şi implicând avioanele U-2 şi ulterior SR-71, au fost responsabile pentru *jumătate* din totalul rapoartelor OZN. Media a preluat imediat ştirea, tratând-o în mod neprofesionist şi senzaţionalist, cu titluri precum „CIA admite: *Toate* OZN-urile din anii 1950? Noi am fost". Sheaffer dă ca exemple în acest sens agenţiile *Foxnews* sau *Newser*.

Această pretenţie a CIA a realizat un lucru: i-a unit pe scepticii şi pe susţinătorii fenomenului OZN în proclamarea ei ca neadevărată — scria Scheaffer. Putem să avem opinii diferite pe orice altceva, cu excepţia faptului că această afirmaţie este un nonsens.

Informaţia privind avioanele U2 luate drept OZN-uri a fost enunţată mai întâi într-un raport emis de către CIA şi intitulat „CIA şi Programul U2, 1954-1974". Documentul, iniţial secret, a fost rescris în 1998 şi nu demult desecretizat. În el scrie: „Testarea avionului U2 de mare altitudine a condus în curând la un efect secundar neaşteptat: o creştere extraordinară a numărului de rapoarte privind obiecte zburătoare neidentificate. La mijlocul anilor 1950, cele mai multe avioane comerciale zburau la altitudini între 10.000 şi 20.000 de picioare, iar avioanele militare, ca B47 şi B57 operau la altitudini sub 40.000 de picioare. Prin urmare, odată ce U-2 a început să zboare la altitudini de peste 60.000 de picioare, controlorii de trafic aerian, au început să primească un număr tot mai mare de rapoarte OZN". Poate fi justificată afirmaţia de mai sus? — se întreabă Sheaffer — şi tot el răspunde: Nu! Fenomenul OZN fusese raportat nu doar de piloţii de avion, către controlorii de trafic aerian, ci şi de observatori de la sol.

O carte plină de rapoarte

S-a mai afirmat, în documentul CIA, că observaţiile au condus la proiectul Air Force numit *Blue Book*, care a colectat toate rapoartele de OZN-uri. Anchetatorii Air Force sunau cu regularitate personalul proiectului CIA de la Washington pentru a verifica dacă OZN-urile raportate nu au fost cumva avioane U-2. Acest lucru ar fi permis eliminarea majorităţii rapoartelor OZN, deşi ei nu au putut dezvălui autorilor observaţiilor adevărata cauză.

Ufologul Mark Rodeghier de la CUFOS l-a contactat pe locotenent-colonelului (r.) Robert Friend, care fusese şeful Blue Book între 1958 şi 1963, privitor la afirmaţia că jumătate din observaţiile OZN au fost avioane-spion. Dacă cineva ştia despre acest lucru, el era acela. Friend a răspuns „Este absolut neadevărat şi ridicol... Blue Book nu a primit mai multe rapoarte de la piloţi şi de la controlorii de trafic aerian, după ce U-2 şi-a început de zborul". Mai mult, Friend nu şi-a putut aminti de *niciun* caz OZN care ar fi fost cauzat de vreun zbor cu echipaj uman de recunoaştere.

Şi analistul de fotografii OZN Bruce Macabee spune că pur şi simplu „Explicaţia OZN dată de CIA este absurdă". Lung de circa 20 de metri, cu deschiderea aripilor de circa 30 de metri, zburând la o altitudine de peste 20 de kilometri, avionul U-2 era, în esenţă, invizibil în timpul zilei. Nu lăsa nici dâră de condens în urma sa, din cauza lipsei de umiditate la acea altitudine. La urma-urmei, el fusese chiar destinat să fie invizibil! Vopseaua de acoperire reducea posibilitatea de a fi zărit înainte de răsăritul şi după apusul soarelui. Fişierele Blue Book sunt acum publice şi oricine poate verifica când, unde şi ce apariţii au fost raportate. Concluzia este: nu există absolut nicio corelaţie între orele şi locurile rapoartelor OZN şi zborurile U2.

Întorcându-ne în luna august a anului 2013, Alejandro Rojas, de la asociaţia *Open Minds*, a ridicat o altă problemă faţă de pretenţia CIA privind zborurile U2, care au început în 1954: Se spune că martorii au început să scrie scrisori către Air Force, şi că „aceasta, la rândul său, a condus la operaţiunea Blue Book a Air Force". Este o afirmaţie total neadevărată. Proiectul Blue Book, ancheta oficială a US Air Force privind OZN-urile, şi-a început activitatea în 1951 şi a fost de fapt al treilea proiect Air Force pentru a investiga OZN-urile.

Primul fusese Proiectul Sign, început în 1948, care apoi a devenit Proiectul Grudge în 1949, şi în cele din urmă Blue Book în 1951. Pretenţia CIA după care zborurile U2 ar fi dus la crearea proiectului Blue Book este deci nerealistă, întrucât acest proiect precede zborurile U2 cu mai mulţi ani, după ce mai fuseseră şi alte asemenea proiecte pentru a investiga apariţiile de „farfurii zburătoare". Pentru ce vine CIA cu o astfel de afirmaţie absurdă? E greu de spus. Unii văd în aceasta o încercare sinistră de dezinformare. Sheaffer nu crede că e cazul, deoarece în acest caz CIA ar fi venit cu o poveste care nu este atât de clar falsă. Din nota de subsol a afirmaţiei „o jumătate din totalul rapoartelor OZN" se spune că „Informaţiile au fost furnizate de James Cunningham...".

Despre acesta, Sheaffer a găsit că a fost pilot în marina militară şi a devenit ofiţerul administrativ pentru U-2, în aprilie 1955. Cunningham derula managementul de zi cu zi al programului U-2 şi aducea în atenţia lui Richard Bissell, şeful programului, problemele mai complexe. Mai târziu, Cunningham a servit ca director adjunct al Oficiului de activităţi speciale şi apoi ca asistent special al directorului adjunct pentru ştiinţă şi tehnologie. Cu alte cuvinte, el a fost un birocrat în programul U-2. Ce putea să ştie despre istoria rapoartelor OZN, şi despre investigaţiile OZN? Nimic, se pare, cu excepţia a ceea ce a inventat în afirmaţia sa de mai sus. Lumea ufologiei este plină de lăudăroşi care exagerează (dacă nu cumva fabrică) evenimente, pentru a părea mai importanţi. Autorii raportului CIA par să fi imortalizat astfel o laudă neîntemeiată a unui birocrat de programe, şi au transformat-o în una dintre acele „fapte" de care, practic, toată lumea a auzit, şi în care practic toată lumea crede, dar care nu are niciun fundament în realitate.

Chestiune de credinţă

Pilotul Andrew Danziger, cu o experienţă de 28 de ani la companii aeriene, 14 ani pe zboruri internaţionale, a fost instructor şi chiar unul dintre piloţii preşedintelui Obama în timpul campaniei sale din 2008. El a publicat în aprilie 2015, în *New York Daily News*, articolul „Cred oare piloţii în OZN-uri? Mulţi dintre ei da, şi iată aici povestea întâlnirii mele apropiate". Reproducem mai jos, din acest articol, un fragment din întâlnirea sa OZN, într-un zbor între Kansas şi Iowa.

„S-a întâmplat pe 10 aprilie 1989, când eram la începutul carierei mele. După decolarea de pe Aeroportul Internaţional Kansas City, controlul traficului aerian (ATC) ne-a dat permisiunea de zbor la altitudinea de croazieră de 15.000 de picioare. Am stabilit direcţia nord-est, drept spre Waterloo, aflat la aproximativ 200 mile. În ciuda prezenţei unor nori filamentari, vizibili peste tot, nu am zburat prin niciunul dintre ei".

„Chiar în dreapta noastră, prin acei nori, se vedea şi un disc alb. Continuând zborul, am comentat cu Bruce, căpitanul, despre acest disc slab vizibil. Mi-a răspuns că şi el l-a observat şi-l urmăreşte de când ne-am ridicat. Au trecut între 20 şi 30 de minute, la altitudinea noastră de croazieră, privind în tot acest timp la discul alb, printre norii prin care nu părea niciodată să treacă. Ocupaţi cu îndatoririle de zbor, pentru o scurtă perioadă de timp, poate pentru un minut, amândoi am uitat să mai privim spre disc, dar când m-am întors din nou spre el, am văzut ceva ce s-a întipărit pentru totdeauna în memoria mea. Deasupra norilor, acolo unde fusese discul alb, era acum o minge roşie gigantică, zburând paralel cu cursul nostru.

Începând aterizarea spre aeroportul Waterloo, Iowa, am pierdut încet din altitudine şi, când am ajuns la aproximativ 13.000 de picioare, mingea puternic strălucitoare a început şi ea să coboare treptat. În acelaşi timp, s-a ascuns încet în spatele acelor fâşii de nori. După aproximativ 30 de secunde, ca un soare care apune, deşi nu la fel de strălucitor, a dispărut în spatele norilor. În clipa în care nu s-a mai văzut, sute de lumini au început să clipească printre nori. Luminile intermitente erau mai strălucitoare decât orice şi am putut vedea cum secţiunea de nor în spatele căreia a coborât mingea roşie strălucitoare a început să se întindă. Era ca o bucată de cocă, cu două jumătăţi trase încet în părţi, iar mijlocul devenind tot mai subtire. Acest lucru a continuat până când jumătăţile au ajuns atât de subţiri încât s-au rupt! Totul a dispărut". Cei doi martori au relatat imediat observaţia la Centrul Naţional de Raportare OZN şi au fost informaţi, la rândul lor, că nenumăraţi piloţi au văzut obiecte similare pe cer, în timpul zborului.

Acum, Andrew Danziger comenta: „Aproape toţi piloţii cred în OZN-uri"... „Chestii de felul acesta au fost raportate de către piloţi de nenumărate ori şi, în timp ce niciunul dintre noi nu a avut nici cea mai vagă idee ce anume am văzut, de un lucru eram siguri: nu era ceva de aici".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

O punte sonoră ÎNTRE LUMI PARALELE

Am prezentat în numărul precedent — nu o ipoteză, ci o certitudine care probabil îi şochează pe mulţi: există modalitatea concretă din punct de vedere tehnologic de a stabili un contact sonor cu aşa-numite lumi paralele (cu prioritate, zona în care se află — dacă se poate spune astfel — spiritele muritorilor trecuţi în nefiinţă), în sensul că se pot capta voci, fragmente melodice, alte asemenea sunete din „lumea cealaltă".

Continuăm cu prezentarea descoperirilor uluitoare ale producătorului de cinema Friedrich Jürgenson, bazate pe ceea ce se cheamă psihofonie — imprimarea, pe banda magnetică a unui aparat pus pe înregistrare, de semnale sonore ce nu provin din realitatea exterioară concretă şi cognoscibilă prin cele cinci simţuri umane.

Incursiune în lumea de apoi

„Radiotelefonie cu morţii" — acesta este titlul mai mult decât elocvent al unei cărţi scrise de Fr. Jürgenson în urma experienţelor sale neobişnuite. După contactul întâmplător cu entităţi din alte lumi, petrecut în 1959, a lucrat mai mulţi ani în anonimat, căutând o certitudine asupra originii vocilor înregistrate. Mesajele primite erau tot mai numeroase. „Ceea ce se întâmpla aici se repeta zilnic şi se contura treptat cu forţa explozivă a adevărului pur care se sprijină pe fapte. Aceea era realitatea, adevărul, care ar fi putut destrăma dintr-odată, în mii de franjuri, perdeaua din faţa lumii de Dincolo, ar fi reuşit să împace lumea noastră cu cealaltă, întinzând o punte deasupra abisului." — scria cineastul devenit cercetător.

Şi adăuga un element esenţial: „În niciun caz nu poate fi vorba despre senzaţional. Eram numai împovărat de această sarcină uriaşă, dar şi dificilă, de a construi puntea dintre «aici» şi «dincolo». Dacă mă ridicam la înălţimea aşteptărilor, poate că enigma morţii s-ar fi lămurit datorită tehnologiei şi fizicii. Iată de ce nu puteam face pasul înapoi!"

Chemarea mamei...

Ne întoarcem la subiectul nostru, menţionând un scurt episod din epopeea personală a cercetătorului Jürgenson, fără doar şi poate tulburătoare şi şocantă pentru el. „Eram afară şi înregistram păsările. Când am reascultat banda, o voce mi-a spus «Friedel, mă auzi? E mama!» Era chiar vocea mamei mele decedate. Friedel era numele cu care mi se adresa ea.", mărturisea acesta. Şi-a abandonat apoi alte preocupări şi s-a consacrat bizarelor înregistrări audio, înarmat doar cu un magnetofon. Modul de lucru? Pur şi simplu deschidea microfonul, declanşa înregistrarea şi vorbea foarte clar, într-o încăpere, lăsând spaţii pentru ca vocile „aşteptate" să răspundă.

Deseori, entităţile se exprimau într-un amestec de limbi: suedeză, germană, rusă engleză, italiană. În primăvara lui 1960, o voce de „dincolo" i-a cerut să folosească radioul ca... medium. E tehnica folosită de Jürgenson până la moartea sa survenită în octombrie 1987, iar frecvenţa de 1485 KHz, pe care se conecta cel mai des, îi poartă de atunci numele. În peste un sfert de veac, acesta a realizat mii de asemenea înregistrări cu persoane defuncte:

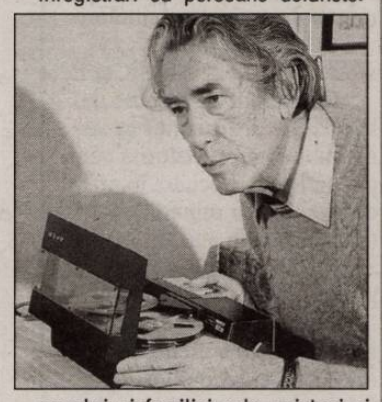

membri ai familiei sale, prieteni şi apropiaţi ai acestora, dar şi cu celebrităţi, cum sunt Van Gogh sau terapeutul lui Himmler!

Oficial, nu se ştie unde se află şi ce conţin aceste înregistrări. Dacă ele sunt reale, atunci aproape sigur ţinerea lor la „strict secret" urmăreşte deopotrivă păstrarea vălului de necunoscut asupra unui aspect al lumii de după moartea noastră şi ridiculizarea până la ignorare a ipotezelor despre comunicarea cu morţii.

* * *

Fenomenul abordat aici nu e deloc nou şi nu a pornit, practic, de la Friedrich Jürgenson, însă pentru comunicarea cu defuncţii a lipsit, până în secolul 20, tehnologia, să zicem, potrivită. Ulterior, trebuie menţionat, chiar mari savanţi precum Edison, Tesla sau Marconi şi-au exprimat convingerea că s-ar putea construi aparate speciale pentru a se intra în contact cu lumea cealaltă. Dacă s-au şi realizat ori nu, cu siguranţă publicul nu va afla prea curând. Atâta doar să adăugăm — că unele surse (teoria conspiraţiei?) susţin că în laboratoarele ultrasecrete ale Vaticanului s-ar fi aflat sau încă se află o astfel de tehnologie uluitoare...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Efectele benefice ale drojdiei de bere sunt cunoscute şi erau folosite din Antichitate. Chiar şi celebrul Hipocrat, medicul grec, o recomanda drept un remediu valoros.

Astăzi, tot mai des ni se amintesc calităţile sale. Conţinul bogat în vitamine şi minerale recomandă drojdia de bere în tratamente cosmetice, dar şi în unele diete de slăbit. De asemenea, este utilă în avitaminoze, în unele afecţiuni neurologice sau digestive. Are proprietăţi hepato-protectoare, reglează nivelul colesterolului, aduce la valori normale tensiunea şi favorizează funcţionarea normală a inimii.

Iată şi amestecul de vitamine pe care le conţine:

- B1, vitamină eficientă în combaterea tulburărilor digestive, cardiace sau în tratarea depresiilor şi oboselii;

Leac revigorant

- B2, utilă în combaterea eczemelor şi a îmbătrânirii pielii;
- B3, implicată în procese care ţin de echilibrarea sistemului nervos;
- B7 echilibrează colesterolul, previne căderea părului;
- B8, utilă în reglarea metabolismului proteinelor;
- Mai conţine şi vitaminele B12, B15, K şi E.

Consumul de drojdie de bere ajută organismul să se menţină viguros datorită compoziţiei sale speciale: în afară de vitamine şi minerale (potasiu, crom, calciu, magneziu, fosfor, seleniu), conţine proteine şi enzime esenţiale.

Pentru întărirea sistemului imunitar se recomandă drojdie de bere cât o nucă, amestecată cu o linguriţă de miere, luată dimineaţa şi seara, înainte de masă, timp de 4 zile. În celelalte situaţii, pentru revigorarea şi detoxifierea organismului se ia câte o linguriţă de drojdie de bere, de trei ori pe zi, înainte de masă, timp de 10 zile.

Dr. VALERIU MANTA

Feminitate, culoare şi transparenţă

Zilele călduroase de vară constituie un prilej excelent pentru a vă pune în valoare frumuseţea siluetei şi feminitatea. Sunt în vogă caftanele din mătase, topurile transparente, pareo, pantalonii de toate lungimile (şi lărgimile), adoptaţi în funcţie de ora şi de locul unde îi purtaţi. Foarte interesant, dintr-un batic de mătase puteţi improviza, pentru o seară petrecută la o terasă sau într-un club, un top foarte sexy. Totul depinde şi de imaginaţia dumneavoastră creativă.

Lecţie de nutriţie

Riscul pesticidelor din legume şi fructe poate fi eliminat?

A venit căldura, toată lumea mănâncă multe legume şi fructe sau cel puţin aşa ar trebui. Dar acest consum, dincolo de multiplele beneficii asupra sănătăţii, are şi un risc: pesticidele cu care producătorii le-au protejat de dăunători.

Pesticidele, ne avertizează dr. nutriţionist Cristian Panaite, mai ales în cantităţi mari, pot afecta sănătatea. Se naşte întrebarea: cum putem scăpa de toate reziduurile de pesticide pătrunse în fructe şi legume? Să fie suficiente opţiunile pentru produse organice sau spălările sub jet de apă?

Unii consumatori preferă să stea departe de fructele şi legumele din supermarket, care vin de cele mai multe ori din import, dar asta nu este o soluţie. Şi producătorii noştri au învăţat să le folosească din plin! Dacă alegeţi legume şi fructe organice, riscul expunerii la pesticide scade, dar nu este complet eliminat. Reziduurile de pesticide se pot detecta şi în culturi organice, ca urmare a contaminării încrucişate din loturile învecinate, a prezenţei continue a pesticidelor foarte persistente, precum DDT în sol, ori a utilizării accidentale sau frauduloase — se arată într-un studiu realizat de MC Benbrook şi BP Baker.

Spălatul vegetalelor sub jet puternic de apă este oare de ajuns pentru a elimina toate pesticidele? S-a demonstrat că apa îndepărtează 80% din reziduurile de pesticide, după cum scrie J. Krol în Journal of Agricultural and Food Chemistry. Cercetătorii au sugerat şi alte soluţii, cum ar fi unele săpunuri speciale de spălat vegetale. Se pare însă că acestea reprezintă o cheltuială inutilă. Un număr de 196 mostre de salată, căpşuni şi roşii au fost testate şi nu s-a descoperit nicio diferenţă între cele spălate cu apă de la robinet, comparativ cu oricare dintre aceste soluţii de spălat vegetale (U. Bajwa, K.S. Sandhu, în Journal of Food Science and Techology, 2014).

Dincolo de aceste experimente se poate spune că există totuşi o metodă simplă, plauzibilă şi sigură pentru îndepărtarea pesticidelor. Dacă spălaţi cartofii în apă, îndepărtaţi 2-13% din pesticide, dar o soluţie de acid acetic cu 5% concentraţie îndepărtează până la 100% din pesticide. Ce-i acest acid acetic? Oţet alb la concentraţie maximă. Oţetul diluat nu e decât cu puţin mai bun decât apa de la robinet.

Din fericire, există ceva mai ieftin şi mai eficient: apa sărată. O saramură cu 10% concentraţie (1 parte sare, 9 părţi de apă) este la fel de bună sau chiar mai bună decât oţetul concentrat (A. Zohair, Food Chemistry and Toxicology).

Nu trebuie să evitaţi fructele şi legumele din cauza fricii de pesticide. Există un consens clar în comunitatea ştiinţifică asupra faptului că beneficiile pentru sănătate ale consumului de fructe şi legume sunt mult mai mari decât orice potenţiale riscuri. Mai mult, s-a demonstrat că aceste substanţe toxice pot fi îndepărtate 100% spălându-le în saramură, aşa cum am arătat mai sus...

Dosarele frumuseţii

Gesturi cu efect garantat

Alături de „ritualurile" de curăţare, hidratare şi hrănire, esenţiale pentru frumuseţea pielii, sunt şi multe alte gesturi legate de stilul de viaţă.

◆ Obişnuiţi-vă să folosiţi o loţiune de corp înainte de a constata cât de uscată vă este pielea. Pentru a preveni această senzaţie, aplicaţi crema după ce ieşiţi de sub duş. În acest fel se blochează în straturile dermei umiditatea absorbită la duş.

◆ Pentru a avea o piele catifelată, bazaţi-vă pe efectul garantat al măştilor cu miere.

◆ Nu uitaţi că orice „răsfăţ" pe care vi-l acordaţi, orice moment de relaxare, fie şi printr-un masaj general, se „citeşte" şi pe frumuseţea obrazului.

◆ La fel de importantă este şi respectarea orelor de odihnă, capabile să înlăture stresul de peste zi şi să remonteze sistemul nervos.

◆ În schimb, dacă veţi adăuga în apa de baie lapte şi 3-4 linguri de miere, pielea va deveni extrem de catifelată.

◆ Dacă aveţi pielea sensibilă, evitaţi gelurile de duş şi demachiantele cu compuşi chimici agresivi.

◆ Unul dintre „ritualurile" ce nu trebuie uitate constă în exfolierea periodică a obrazului. Respectiva procedură vă va îmbunătăţi circulaţia sangvină, va îndepărta stratul de celule moarte, noul strat de celule dând pielii un aspect sănătos, uniform.

◆ Atât morcovii, cât şi roşiile sunt pline de fitonutrimente şi antioxidanţi care vă protejează pielea de radicalii liberi responsabili de degradarea ei. Savuraţi zilnic un pahar cu un astfel de suc şi frumuseţea tenului dumneavoastră va avea numai de câştigat. În schimb, meniurile tip fast-food pot afecta nu numai silueta, ci şi aspectul tenului. Mâncarea plină de grăsimi „rele" şi zaharuri rafinate va conduce la o secreţie crescută de androgeni (hormoni masculini), responsabili cu secreţia crescută de sebum, care va bloca porii şi va putea declanşa pusee de acnee.

◆ Elasticitatea pielii este susţinută şi de zinc. Acest mineral este prezent în carnea de curcan, în fasole şi în produsele lactate. În consecinţă, includeţi-le în meniul dumneavoastră zilnic.

◆ Specialiştii spun că fiecare pahar de alcool consumat diminuează rezervele de vitamina A, antioxidant important, care este implicat în repararea leziunilor pielii. Fără vitamina A, pielea va avea un aspect tern, cu tendinţă spre descuamare.

◆ O mască din iaurt rece reprezintă o soluţie rapidă de ameliorare a aspectului unui obraz umflat şi înroşit. După 10 minute îndepărtaţi masca, spălând obrazul cu apă călduţă. Pielea se va calma şi va reveni la pH-ul său natural.

Gastronomice

Pizza cu şuncă, rucola şi parmezan

50 g rucola, 50 g sos de roşii, 30 g parmezan, 250 g mozzarella, 10-12 felii şuncă presată, 2 linguri frunze de busuioc, oregano.

Se prepară un aluat de pizza, conform reţetei de bază. Se întinde într-o formă specială, se înţeapă cu o furculiţă pe toată suprafaţa. Sosul de roşii se asezonează cu oregano şi busuioc şi se întinde pe toată suprafaţa aluatului. Se aşază feliile de mozzarella peste sosul de roşii şi se dă la cuptor până se rumeneşte uşor blatul pe fund. După aceea se aşază feliile de şuncă rulate, rucola peste ele şi se rade deasupra parmezanul şi se stropeşte cu puţin ulei.

Pui în sos de muştar

8 pulpe de pui inferioare, 2 linguri ulei, o ceapă albă, 100 ml vin alb sec, sare.

Sos de muştar: 2 linguri oţet din vin alb, 2 linguri apă, 1/2 linguriţă piper alb măcinat, 2 gălbenuşuri, 100 g unt, o lingură zeamă de lămâie, o lingură muştar iute, sare, piper.

Se spală pulpele, se dă sare, se aşază într-o formă termorezistentă, se stropesc cu ulei şi se adaugă în vas 100 ml apă şi 100 ml vin alb. Ceapa tăiată rondele se adaugă în vas, peste carne, apoi se dă vasul la cuptor pentru aproximativ 30 de minute; după 15 minute se întorc bucăţile de carne şi se lasă să se rumenească. Separat, se prepară sosul amestecând oţetul, apa, untul, piperul şi se fierb la foc mic, un minut. Se strecoară lichidul, se lasă să se răcească, apoi se adaugă gălbenuşurile şi se amestecă bine. Se fierbe sosul pe aburi şi se amestecă permanent până se îngroaşă, devine cremos şi omogen. Se potriveşte de gust cu sare de lămâie, sare şi piper. La sfârşit, se adaugă o linguriţă de muştar iute, se amestecă bine, apoi se toarnă sosul peste pulpele de pui, după ce le-am aşezat pe un platou cald.

Tartă cu fructe de pădure

400 g aluat foitaj congelat, 400 ml lapte, 200 ml frişcă, 3 ouă, 2 linguri amidon, 100 g zahăr, esenţă de vanilie, fructe de pădure.

Aluatul dezgheţat se întinde pe masa de lucru, după ce am presărat făină. Se aşază într-o tavă unsă cu unt şi tapetată cu făină, se înţeapă cu furculiţa. Se dă la cuptor până se rumeneşte frumos. Crema se prepară punând laptele într-o cratiţă, la fiert. Între timp se mixează ouăle cu zahărul, se adaugă amidonul şi se bate în continuare până se omogenizează. Compoziţia de ouă se pune peste lapte, când începe să fiarbă; apoi, se amestecă până se îngroaşă. Se lasă să se răcească foarte bine. Separat, se mixează frişca şi se adaugă peste compoziţia de lapte, se pune esenţa şi se omogenizează. Se împarte crema în două, după care în una adăugăm fructe pasate. Blatul răcit se taie în două. Peste o jumătate din blat se pune jumătatea de cremă cu fructe, se pune deasupra şi cealaltă jumătate de blat, apoi restul de cremă şi în final se decorează cu fructe. Se ţine la frigider cel puţin 2 ore.

Pagina realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Labirinturile subterane din Cappadocia

Printre formaţiunile geologice stranii din tuf vulcanic în formă de stalagmite din Cappadocia (Turcia) şi în zone de câmpie sau cu faleze se află adăposturi labirintice săpate la câţiva metri în pământ cu peste 3.000 de ani în urmă. Locuitorii hitiţi s-au refugiat în aceste locuinţe pentru a se ascunde de invadatori.

A fost nevoie de doar câteva lovituri puternice de târnăcop pentru a reda civilizaţiei unele dintre cele mai bizare, misterioase şi vaste construcţii subterane antice. Totul a început în anul 1963 când un locuitor din Derinkuyu, un mic oraş din Cappadocia, denumită şi „regina cailor frumoşi", a încercat să mărească spaţiul pivniţei, spărgând un perete. La un moment dat, zidul s-a spart pe o suprafaţă de peste 1 m², prin care a pătruns, păşind temător într-un tărâm necunoscut, luminând calea cu o lanternă. Ceea ce se ascundea dincolo de acest perete „fals" întrecea orice închipuire. După ce a trecut prin câteva săli înşiruite pe terase labirintice s-a întors şi a anunţat autorităţile. Arheologii şi specialiştii în subterane defensive au inspectat pas cu pas acest „oraş" subteran, săpat în tuf vulcanic constituit din numeroase săli legate prin tunele strâmte dispuse pe o reţea tentaculară pe cinci niveluri principale.

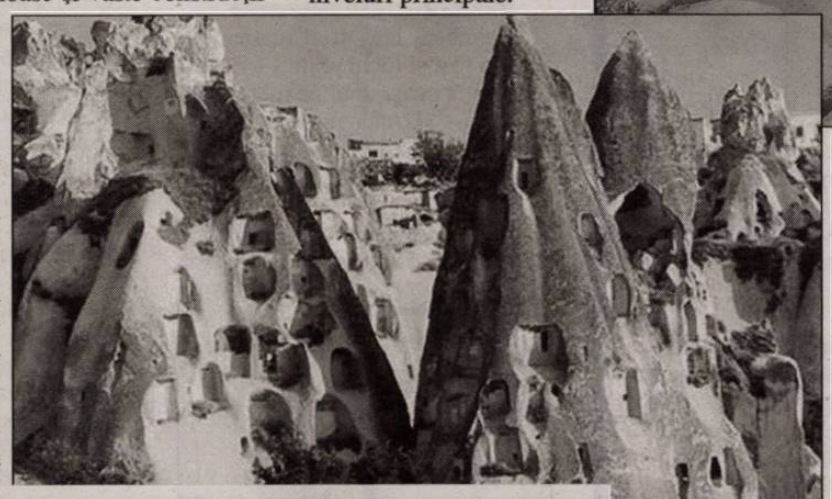

Istoria acestor subterane a debutat în Antichitate. La început, hitiţii au realizat locuinţe simple, care în timp au devenit vaste labirinturi subterane, cu structuri complexe.

Peste 260 de kilometri pătraţi au fost ocupaţi de construcţiile care au protejat locuitorii împotriva ofensivelor inamice. Cele dintâi atestări scrise ale existenţei acestor adăposturi figurează în lucrarea Anabasis, scrisă de istoricul Xenofon, unde este relatat periplul unei armate compuse din 10.000 de mercenari greci prin Imperiul persan şi atestată existenţa unor locuinţe subterane săpate pe mai multe niveluri, la est de Anatolia, în secolul al IV-lea î.Hr., prevăzute cu trepte, cele mai multe încăperi aflându-se la baza construcţiilor. În cronici arabe din anii 832-833 sunt descrise succint câteva raiduri în Cappadocia, în urma cărora invadatorii arabi au golit hambarele cu cereale ascunse în „locuri fortificate".

Unele spaţii erau rezervate animalelor: capre, oi, vaci, găini... Altele erau destinate atelierelor în care se confecţionau obiecte utile, bucătăriilor, depozitelor pentru grâne şi „laboratoarelor" în care era produsă bere din orz. În mijlocul oraşului subteran din Derinkuyu a fost săpat un puţ impresionant, până la o adâncime de 45 de metri, ai cărui pereţi se înălţau până la ultimul nivel.

Nu este singura construcţie de acest gen din zonă. În Kaymakli, Sivaisa sau Mazi au fost descoperite 100 de refugii subterane, unele neexplorate integral, dar niciunul atât de vast. În valea Gören, în timpul Imperiului Roman şi al celui Bizantin, în oraşele subterane au fost construite şi capele. *(Va urma)*

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Platoul Meledic

Situat la aproape 600 m altitudine, în miezul unui masiv de sare din Subcarpaţii de Curbură, Platoul Meledic pare o inexpugnabilă cetate naturală, înconjurată din toate părţile de ape — la sud e Slănicul, la est pârâul Jgheab, la nord pârâul Meledic, iar la vest pârâul Sărat. Frumuseţea peisajului carstic este aproape ireală, ai impresia că ai nimerit într-o lume de basm, poate în legendara şi misterioasa cetate a Luanei, despre care miturile străvechi vorbesc că s-ar fi aflat pe aceste locuri şi la orice pas te aşteptai să-ţi apară în cale vreun balaur ori vreun zmeu de prin basme.

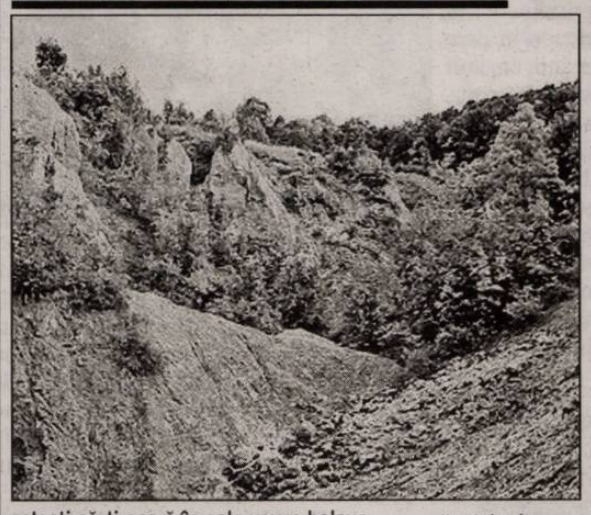

De altfel, având în vedere vestigiile preistorice descoperite aici, mai precis în preajma comunei Mânzăleşti, se prea poate ca pe Platoul Meledic să se fi aflat una dintre primele aşezări umane din sud-estul Europei, unde se puteau explora zăcămintele de sare de suprafaţă, unice pe continent.

E o zonă cu nimic mai prejos decât mult mai celebra Postojna, din Platoul Carst, care a şi dat, de altfel, numele acestui tip de relief. De pildă, punctul numit „La Grunj", o stâncă înaltă de circa 10 m, aminteşte de faimoasa formaţiune naturală „Căpăţâna de zahăr", de la Rio de Janeiro, în vârful căreia a fost construită nu mai puţin celebra statuie „Iisus Mântuitorul".

Ceea ce este şi mai fascinant e faptul că la poalele uneia dintre dolinele acestui masiv bloc de sare se află un lac cu apă dulce — Meledic, unic în lume din acest punct de vedere şi considerat, în tradiţiile locale, ca fiind „fără de fund". Drumul şerpuieşte printre copaci şi de pretutindeni călătorul e vegheat de pereţi verticali de sare, ale căror nuanţe cromatice vrăjesc ochiul, mergând de la alb la verzui şi chiar vineţiu.

Tot pe Platoul Meledic se află şi peştera omonimă, care a fost până nu demult considerată cea mai lungă peşteră sărată din lume (astăzi titulatura aparţine peşterii Queshm, din Iran). Din păcate, o alunecare masivă de teren a blocat intrarea în peştera lungă de circa 30 km şi cu săli înalte de aproape 200 m!

Dacă nu sunteţi prea pretenţioşi şi nu doriţi neapărat o vacanţă de cinci stele, vă puteţi caza în zonă fie la Pensiunea Meledic, fie la Complexul Turistic Meledic, ori la căsuţele de camping de aici, de unde puteţi admira zecile de sculpturi de lemn făurite de meşterii populari buzoieni. Frumuseţea peisajelor i-a încântat, de-a lungul vremii, pe numeroşi călători, mai mult sau mai puţin celebri. Alexandru Vlahuţă a dedicat pagini memorabile Meledicului, în cartea sa, „România pitorească", iar tradiţia susţine că regina Elisabeta, soţia lui Carol I, ar fi fost atât de impresionată de frumuseţea locurilor, încât ar fi vrut să înalţe aici castelul Peleş.

GABRIEL TUDOR

Sărbători creştine

Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul

Luni, 20 iulie, Biserica Ortodoxă şi cea Greco-Catolică îl prăznuiesc pe Sfântul Măreţul Proroc Ilie Tesviteanul. Acesta, fiul unui preot al Legii Vechi, Sovac, s-a născut în Tesva Galaadului cu peste 800 de ani înainte de Hristos, în vremea regilor Ahab şi Ohozia ai Israelului.

Sfântul Ilie îşi începe misiunea profetică în timpul domniei regelui Ahab, care nu a vrut să renunţe la idolatrie ci, în plus căsătorit fiind cu Izabela, fiica regelui Sidonului, construieşte în Samaria un templu închinat idolului Baal. Sfântul se prezintă înaintea regelui îndemnându-l să se închine Dumnezeului adevărat şi să respingă idolatria, dar acesta refuză şi, drept pedeapsă, la rugăciunea lui Ilie, Dumnezeu nu mai trimite strop de ploaie pe pământ vreme de trei ani. În tot acest timp, sfântul a stat ascuns la pârâul Cherit pentru că oamenii Izabelei îl căutau să îl omoare. Aici este hrănit de corbi şi o vreme stă în casa unei văduve, căreia îi învie fiul şi îi înmulţeşte făina şi untdelemnul.

Merge apoi pe muntele Carmel, împreună cu Ahab şi tot poporul, unde îi adună şi pe preoţii lui Baal şi ai Astertei. Aceştia din urmă şi el însuşi ridică fiecare câte un jertfelnic, dar numai al său se aprinde şi este mistuit de focul trimis din cer, la rugăciunile sale. Prorocii mincinoşi sunt ucişi şi din cer se revarsă ploaia.

Urmărit de oamenii Izabelei, Sfântul pleacă la Horeb şi de acolo la Iordan, unde posteşte 40 de zile şi 40 de nopţi. Îl mustră apoi pe regele Ahab pentru uciderea lui Nabot, căruia îi luase şi via, şi îi prevesteşte o moarte violentă. Regele moare rănit în timpul războiului dintre Israel şi Siria şi tronul ţării este ocupat de fiul său, Ohozia, de asemenea închinător la idoli. Grav bolnav, Ohozia îşi trimite slujbaşii să ceară ajutorului preoţilor lui Baal Zebub, idolul Ecronului, dar Ilie le iese în cale prorocind moartea regelui, aşa cum se şi întâmplă în scurtă vreme.

Înainte de îndeplinirea misiunii sale pământeşti, Sfântul Ilie l-a lăsat urmaş pe Elisei. Acesta primeşte cojocul părintelui său sufletesc, iar Ilie este ridicat la cer într-un car şi cai de foc, într-un vârtej de vânt. În Noul Testament el apare pe Muntele Tabor la Schimbarea la Faţă a Mântuitorului şi se va arăta la sfârşitul lumii.

În tradiţia populară, Sântilie este o divinitate solară şi meteorologică, provocând incendii în verile toride, tunete, fulgere şi trăsnete în timpul furtunilor. El

leagă şi dezleagă ploile, hotărăşte unde şi când să cadă grindina.

Ca personaj profan, poate fi soldat, vânător, agricultor, negustor. Ispitit de diavol săvârşeşte un păcat cumplit, omorând unul sau mai mulţi membri ai familiei. Ispăşirea este grea şi chinuitoare. Stă închis 40 de ani într-o încăpere strâmtă, cară apă cu gura pentru a uda un lemn putred la care ajunge târându-se în genunchi, adună nouă ani vreascuri din pădure pentru a clădi un rug uriaş, în care se aruncă şi arde de viu. Dumnezeu îl iartă, îl ridică în rândul sfinţilor şi îi dă o trăsură cu roţi de foc, trasă de doi sau patru cai albi înaripaţi. El aleargă pe cer, duduie şi trăsneşte dracii cu un bici de foc. Dracii se ascund, dar Sântilie loveşte arborii, casele, turlele bisericilor, animalele şi chiar oamenii în ale căror trupuri s-au adăpostit.

Pentru a nu distruge lumea, Dumnezeu sau Maica Domnului l-au lăsat ciung de mâna dreaptă, i-au ologit un picior, l-au asurzit sau i-au scos un ochi. El continuă însă să lovească ţinând biciul în mâna stângă.

Escatologia populară spune că el va fi totuşi ucis de diavol, îi va tăia capul şi sângele curs va aprinde Pământul care va arde până la 9 stânjeni adâncime.

Va apărea o nouă generaţie de oameni, mai mărunţi decât cei de astăzi şi dintr-o imensă movilă funerară vor ieşi sufletele tuturor morţilor sub formă de oi şi de capre. Oile îl vor urma pe Dumnezeu în Rai şi caprele pe Diavol în iad.

Ziua praznicului Sfântului Ilie cuprinde practici de pomenire a morţilor, culegerea plantelor de leac, în special a busuiocului, efectuarea de vrăji şi descântece pentru îndepărtarea vijeliilor şi a grindinei, organizarea de nedei pastorale. Este considerată o zi norocoasă pentru căutătorii de comori.

IRINA STOICA

Iubitor al femeilor

Imaginea femeii moderne aduce o gravă atingere naturaleţii acestei fiinţe delicate şi menite să fie senzuală o cât mai mare perioadă din viaţa ei.

Silicoanele şi alte produse de sinteză o transformă fie într-o fabrică de lapte matern, fie într-o scândură de numărat coaste, fie într-o guralivă cu buze mai groase decât degetul mare. La polul opus se află femeia perfectă, pe care o putem descoperi numai într-un anumit stil franţuzesc al secolului XIX, şi anume academismul. De la corpolentele barocului, cu ineluşe de grăsime pe coapse şi la genunchi, dar cu sâni nematurizaţi, academicii Franţei postnapoleoniene au descoperit perfecţiunea, dar au avut inspiraţia să o atribuie zeiţelor şi nu metreselor sau nevestelor lor.

Maria Magdalena în peşteră

Graziella

Unul dintre campionii nudului academic este Jules Joseph Lefebvre (1836-1911), care, alături de un coleg de generaţie şi stil, William Bouguereau (1825-1905), şi-a dedicat aproape exclusiv studiile artistice femeii dezgolite. Deşi mai puţin cunoscut, printre cercetători el este un nume de referinţă atunci când vorbim despre forma trupului şi culorile cele mai potrivite pentru ca „femeia să fie senzuală, dar nu provocatoare". Cu alte cuvinte, să ne seducă fără să ne stârnească pofte carnale, ci numai admiraţie platonică. Pare paradoxal, însă această apreciere este foarte aproape de adevăr. Astfel, Lefebvre preferă tinerele (adolescentele) fără companie (bărbat, îngeraşi sau cameriste), purtând foarte puţine accesorii care să ne distragă atenţia de la goliciunea ei. Relieful trupesc este perfect, păstrând proporţiile ideale între sâni şi mărimea feţei, raportul dintre şolduri şi genunchi, lungimea braţelor şi a gâtului etc. Frumuseţea atinge perfecţiunea şi asta i-a deranjat pe mulţi creatori ai epocii, care ironizau „visele neîmplinite ale pictorului".

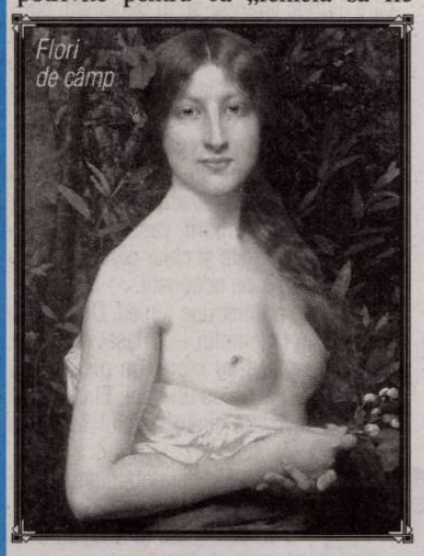

Flori de câmp

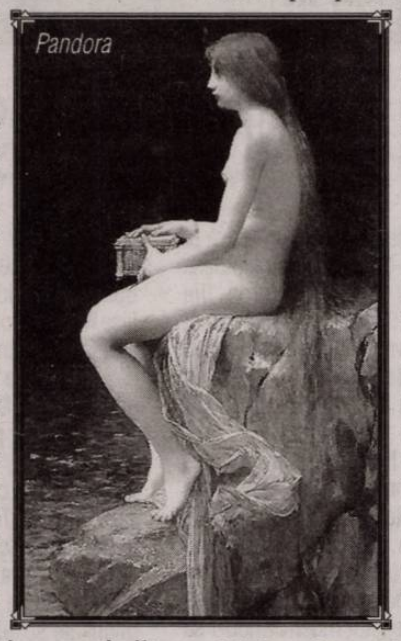

Pandora

La rândul său, Bouguereau inventează (cu gândul la bibelourile care ornau palatele) femeia de porţelan, atât ca formă, cât şi în ceea ce priveşte cromatica. Idealizarea femeii nude la acest maestru este şi ea obositoare şi neverosimilă, însă Bouguereau „salvează" multe dintre capodoperele sale prin anturajul destul de bogat al protagonistelor. Îngeraşii şi cameristele (precum domniţele de rangul doi pe lângă prinţesă) au aceeaşi delicateţe uluitoare, dar sunt la fel de „răcoroase" şi neispititoare ca şi femeia din prim-plan. Ambientul este unul de vis, care umileşte chiar şi descrierile mitologice.

La ambii academişti este exagerat mitul odaliscei perfecte. Un gest genial a făcut înaintea lor Dominique Ingres – un neoclasic care a onorat nudul cu celebre picturi –, care a inventat odalisca imperfectă („Marea odaliscă"), cu patru vertebre în plus, alungind femeia într-un stil mult mai subtil decât El Greco. Putem accepta că sultanii îşi alegeau femeile din harem pe sprânceană, dar nu putem admite că realitatea le oferea asemenea trufandale nefiresc de frumoase.

Cel mai trist aspect al nudurilor maestrului Jules Joseph Lefebvre este indiferenţa cu care ne privesc zeiţele sale. Se naşte senzaţia că ele sunt plictisite să pozeze ore în şir şi probabil că se miră, la final, că arată pe pânză mult mai agreabil decât în realitate. Oricine ar fi fost modelele sale, nudurile lui Lefebvre lansează ideea unei adolescente eterne cu lumea la picioare, care îi poate da lecţii de perfecţiune şi lui Dumnezeu. *(Exemple foto, numai din opera lui Lefebvre.)*

Cinci dintr-o lovitură

trăiesc Annette şi Cécile-Marie. În fotografie sunt cele cinci gemene cu părinţii, în 1947.

La 28 mai 1934, lângă sătucul Corbeil din provincia canadiană Ontario, s-au născut cinci copii gemeni identici, fetiţe (cvintupleţi), cu două luni mai devreme decât sorocul. Părinţii au fost Edouard şi Elzira Dionne, care mai aveau cinci copii născuţi „pe rând". După cvintupleţi, Elzira a mai născut trei băieţi. Astăzi, dintre cele cinci gemene mai

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Organizaţie de şantaj

Faimosul leagăn al mafiei, Sicilia, a fost şi locul unde s-a născut „instituţia şantajului", exportată cu succes în SUA la finele secolului XIX şi începutul veacului următor. În limba engleză, pentru şantaj se foloseşte termenul de „blackmail", adică „poştă neagră". Originea acestui cuvânt compus este expresia

Enrico Caruso

italiană „Mano nera" (mâna neagră) şi care a fost folosită în Regatul Siciliei încă de pe la jumătatea secolului XVIII. Nu este vorba despre o poreclă oarecare, ci despre un element concret. Şantajisul trimitea scrisori în care pretindea sume mari de bani celor bogaţi, sub diverse ameninţări în caz de neplată. Drept semnătură era desenată cu tuş fie o armă fumegândă, fie o mână înnegrită.

Când sicilienii s-au organizat în „sindicate criminale", în marile oraşe americane în care emigraseră – începând cu anii 1880 – una dintre formele de dobândire de fonduri era „Mano nera", pe care presa americană a numit-o ulterior „blackmail" şi nu „blackhand", pentru că pretenţiile şi ameninţarea erau trimise prin poştă, prin curieri plătiţi sau intermediari inocenţi. Nesupunerea faţă de Mâna neagră conducea la răpire, incendiere sau crimă.

Unul dintre cei mai faimoşi şantajaţi de la începutul veacului XX a fost Enrico Caruso (1873-1921), tenor la Metropolitan Opera din New York timp de 17 ani. Prima oară, „Mano Nera" i-a cerut două mii de dolari; marele tenor a plătit, dar apoi i s-au cerut 15 mii. Caruso a luat legătura cu poliţia, căreia i-a indicat locul unde va lăsa sacul cu bani. Aşa au fost prinşi primii doi mari extorsionişti, dovediţi a fi afacerişti italo-americani. Dar acest succes contra organizaţiei şantajiştilor s-a soldat cu două victime. Şeful poliţiei din New Orleans, David Hennessy, şi locotenentul de poliţie din New York, Joseph Petrino au fost asasinaţi... La mijlocul deceniul doi al secolului XX „Black Hand Society" a dispărut, după ce un val uriaş de indignare a opiniei publice s-a desfăşurat în presă. Numai că extorsioniştii au găsit alte căi criminale de a procura fonduri de la persoane proeminente.

• Discurs în parc

Istoria terenului pe care se află azi Hyde Park din Londra – fostă proprietate mănăstirească – se întoarce înainte de cucerirea normandă (1066), iar tendinţele de organizare publică a acestuia au început în 1536, atunci când Henry al VIII-lea a achiziţionat acest loc de vânătoare regală.

Ulterior, Charles I a permis accesul publicului larg, în 1635. Ca spaţiu dedicat contestatarilor şi mişcărilor populare, Speaker's Corner a primit botezul în 1855, odată cu revolta „chartiştilor" (care sprijineau un manifest popular cu reforme sociale, inclusiv votul tuturor cetăţenilor care au împlinit 21 de ani). Reformele democratice cerute de forţele de stânga, sprijinitoare ale proletariatului, au impus în cele din urmă apariţia legii privind parcurile regale şi grădinile, în 1872, prin care se permiteau întrunirile autorizate în spaţiul public.

Evident, cei mai mulţi oratori nu sunt celebri, dar este oarecum o regulă ca oameni de stânga să critice vehement capitalismul (uneori şi Coroana) şi să ceară mai multe drepturi pentru „clasa muncitoare". În acest sens, Colţul Oratorilor este celebru în istoria Londrei pentru că este locul unde s-au întâlnit, peste timp, Karl Max, Lenin şi George Orwell, autorul „Fermei animalelor".

Omul cu o mie de feţe

Personalitatea multiplă a sociopatului John Wayne Gacy (1942-1994) a demonstrat că niciodată ştiinţa nu va putea face vreo legătură cauzală între morfologia creierului şi comportament. Şi asta, pentru că — foarte pe scurt spus — Gacy a fost un homosexual căsătorit de două ori şi care a avut doi copii, un om de o cruzime rarisimă care, timp de 14 ani, cât a aşteptat să fie executat prin injecţie letală, a pictat în ulei pe pânză lucrări care s-au vândut ulterior la licitaţie. A fost şi omul înregimentat politic (partidul democrat), devenind o persoană stimată (la un moment dat) de însăşi soţia preşedintelui Jimmy Carter pentru serviciile aduse acestei grupări politice în anii 1975, 1976.

Gacy a fost „simpaticul cartierului" (Chicago), fiind chemat la toate petrecerile vecinilor, pentru că era o „sursă de distracţie" pentru tineri şi adulţi. Dar acelaşi om a declarat poliţiei, după ce a fost arestat definitiv (1978), că singura vină pe care o recunoaşte este aceea că „a înfiinţat un cimitir personal, fără autorizaţie". Ce voia să spună? Nu mai puţin de 29 de bărbaţi — adolescenţi şi tineri — au fost îngropaţi în pivniţa casei şi pe terenul din jurul locuinţei. Cadavrele altor cinci persoane de sex masculin au fost aruncate în râul din apropiere.

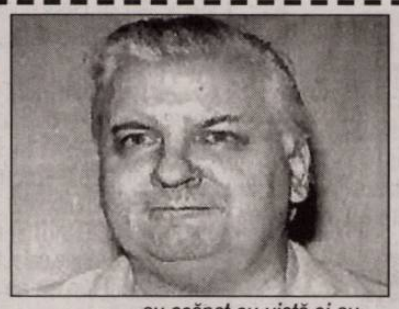

Multe dintre aceste victime au fost ademenite cu bani, altele forţate să ajungă la reşedinţa sa de „om respectabil". Demascarea sa a fost posibilă doar pentru că unele victime sodomizate au scăpat cu viaţă şi au depus plângere la poliţie. Abia când s-au adunat mai multe învinuiri, Gacy a fost anchetat. El a recunoscut fără nicio remuşcare toate atrocităţile comise. În detenţie s-a apucat de pictat nu numai din plictiseală, ci şi pentru că avea un real talent. Multe dintre lucrările lui au fost cumpărate de rudele victimelor şi arse în mod public... Execuţia sa a durat 18 minute, pentru că substanţele letale se coagulaseră în seringă. Creierul său a fost prelevat pentru studiu, dar cercetările nu au confirmat nicio anormalitate morfologică. Era creierul unui om normal, în pofida aşteptărilor avocaţilor săi, care pledaseră pentru nebunie din cauza unor traume din copilărie.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...în jurul Mării Moarte există circa 300 de grote? În câteva dintre ele, în anul 1947, s-au găsit celebrele „manuscrise de la Marea Moartă" în limbile ebraică și arameică.*

◆ *...cea mai mare colonie de pelicani comuni din Europa se*

află în Delta Dunării? Este rezervația Roșca-Letea.

◆ *...prin „apogeu", în astronomie se înțelege punctul în care Soarele, Luna, sateliții artificiali, în mișcarea lor orbitală, se află cel mai departe de Pământ? Perigeul este opusul apogeului.*

◆ *...muntele Kilimandjaro din Tanzania (Africa) era supranumit „Frigiderul Ecuatorului"? Are o înălțime de circa 5.895 metri, și chiar dacă*

se află pe Ecuator, conține toate zonele climatice de pe glob și ghețarul Drygarlski, de 2,5 km lungime, cel mai mare din Africa.

◆ *...cea mai adâncă peșteră din lume cu o singură intrare este Illamina 'Ko Ateak din Spania? Are o adâncime de 1.338 metri.*

◆ *...cel mai mare animal terestru este elefantul african cu urechi ascuțite? Are lungimea de*

peste 10 metri, înălțimea de peste 4 metri și greutatea de 11.000 kg.

◆ *...numele baobabului vine de la cuvintele arabe Abu Hibab? Acestea înseamnă „tatăl grânelor" și se datorează gustului de pâine al fructelor, hrana preferată a maimuțelor, de unde și supranumele de „arborele de pâine al maimuțelor".*

Știați că...

BRASILIA
o capitală tânără

Teritoriu cu resurse naturale inepuizabile, dar și cu contraste violente, Brazilia își dezvoltase după război o activitate frenetică dispusă pe mai multe planuri.

Catedrala proiectată de Niemeyer

Capitala, Rio de Janeiro, devenise de multă vreme supraaglomerată și mai bine de 200 de ani diferitele guverne discutaseră posibilitatea mutării ei într-o zonă de interior, urmărind în acest fel și dezvoltarea unor regiuni rămase în urmă. În 1956, noul președinte al țării, Jucelino Kubitschek, un politician ambițios, hotărăște, în sfârșit, ridicarea unei noi capitale. Aceasta urma să fie constuită în centrul țării, pe un platou semiarid, la o altitudine de 1100 metri. Locul fusese ales în urma zborurilor de recunoaștere și, după ce amplasamentul a fost unanim acceptat, s-a trecut la concursul pentru proiectul noului oraș, care urma să fie un model și o imagine a progresului rapid al țării.

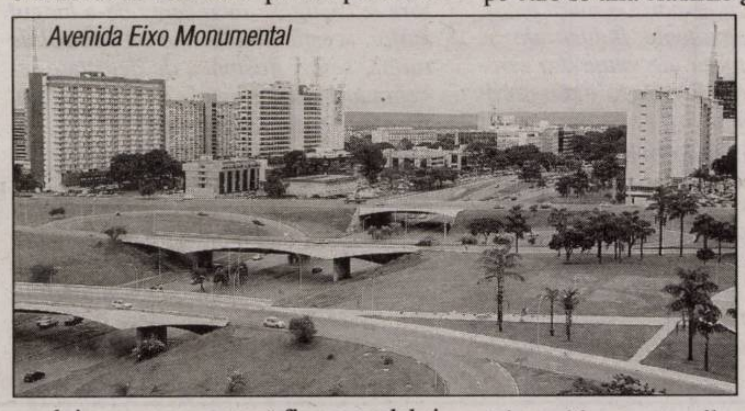

Avenida Eixo Monumental

Concursul a fost câștigat de Lucio Costa, un arhitect urban strălucit, școlit în Europa și revenit în țară pentru a aplica cele învățate, și de studentul său, Oscar Niemeyer, care fusese și student al lui Corbusier.

Primul a fost însărcinat cu dispunerea orașului, iar cel de-al doilea cu proiectarea celor mai importante clădiri publice.

În perioada respectivă automobilul devenise o adevărată obsesie și de aceea Costa a conceput orașul cu străzi de o lărgime necunoscută până atunci. Avenida Eixo Monumental este încă cel mai larg bulevard din lume. Noul oraș, numit Brasilia, este dispus de-a lungul a două axe perpendiculare: axa est-vest, pe care se află clădirile guvernamentale și axa nord-sud, cu sectoare rezidențiale. Puține dintre străzi au nume, una dintre excepții fiind Rua de Igrejinha, majoritatea fiind însemnate cu litere și numere. O trăsătură specifică orașului o constituie mulțimea parcurilor, vegetația abundentă contrastând cu ariditatea locurilor înconjurătoare.

Arhitectul peisagist Roberto Burle Marx a făcut din Brasilia orașul cu cel mai mare spațiu verde pe cap de locuitor, cele mai multe clădiri fiind înconjurate de parcuri mai mici sau mai mari, în care apa din bazine împrospătează aerul. Un asemenea bazin, devenit un adevărat punct de reper al orașului, este Meteora, conceput de un maestru italian, simbolizând cele cinci continente și plasat în fața Ministerului Afacerilor Externe.

Clădirile Parlamentului

Cele două camere ale Parlamentului țării sunt găzduite în două turnuri gemene, cu câte 28 de etaje fiecare, unite printr-o punte care dă ansamblului aspectul literei H. Aceasta reprezintă cuvintele Homen, Honra, Honestidade, respectiv Om, Onoare, Cinste. De o parte și de alta a clădirii există câte o emisferă, una cu fața în sus și cealaltă cu fața în jos, simbolizând balanța universală.

În Piața Triunghiulară Très Poderes (Trei Puteri) se află ramurile executivă, legislativă și judiciară ale guvernului Braziliei, numărul simbolizând astfel independența și egalitatea celor trei. Parlamentul, Muzeul Memorial K și stația centrală de autobuze se află aliniate pe aceeași axă. Muzeul conține și mausoleul lui Kubitscheck, mort în accident de mașină în 1976.

Dintre lucrările lui Niemeyer, cea mai cunoscută este Catedrala, considerată una dintre cele mai frumoase clădiri din lume. Arhitectul a combinat raționalismul cu barocul brazilian tradițional. A supravegheat personal atât lucrările de construcție propriu-zisă, cât și pe cele ale artiștilor și sculptorilor care au decorat clădirea.

În fața edificiului se află statuile de bronz reprezentându-i pe Cei Patru Evangheliști, operă a lui Alfredo Ceschiatti.

Capitala a fost inaugurată la 21 aprilie 1960, dar timpul – mai bine de o jumătate de veac – a început să-și arate urmele. Concepută pentru o populație de circa 500.000 de oameni, găzduiește în zilele noastre peste două milioane. Noile cartiere – absolut necesare – nu au mai respectat însă criteriile de proiectare ale creatorilor.

Capitala federală, Brasilia, rămâne, deși nu cel mai mare oraș din țara sa, cel mai mare oraș din lume care nu exista la începutul secolului al XX-lea.

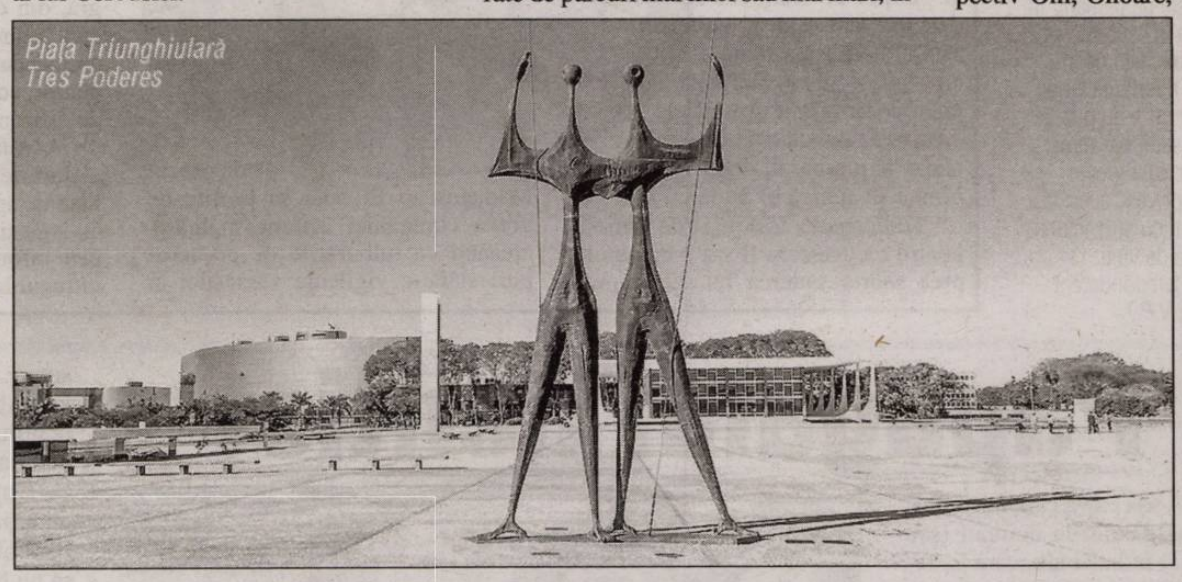

Piața Triunghiulară Très Poderes

Simboluri ale umanității

Charon

În mitologia greacă acesta este un bărbat zdrențăros care conduce luntrea cu sufletele morților, traversând fluviul Aheron spre Hades. Plata pe care o obține este obolul, acea monedă măruntă care se punea în gura mortului. Este fiul lui Erebus, considerat patronul beznei infernale și al lui Nyx, personificare a nopții.

El nu-i acceptă însă pe luntre decât pe cei cărora li s-a îndeplinit ritualul funerar.

A făcut totuși două excepții, traversând peste fluviu oamenii vii: pe Herakles, care l-a obligat prin forță și pe Orpheus, care l-a vrăjit cu cântecul său.

Cântecele populare grecești îl considerau chiar un demon al morții.

Vasile Alecsandri la Iași

Statuia lui Vasile Alecsandri din Iași este plasată în fața Teatrului Național și a fost realizată din bronz de sculptorul polon de origine germană Wladimir C. Hegel, fiind ajutat de maistrul sculptor Gheorghe Boboc.

Inaugurată la 15 octombrie 1906, ni-l prezintă pe poet (1821-1890) în picioare, îmbrăcat în redingotă, având pe umărul drept o manta care îi cade la pământ în falduri grele. Pe soclul statuii sunt două basoreliefuri prezentând eroi legendari ai poetului, iar pe spatele acestuia este săpată inscripția „Poporul român, poetului său iubit, 1905".

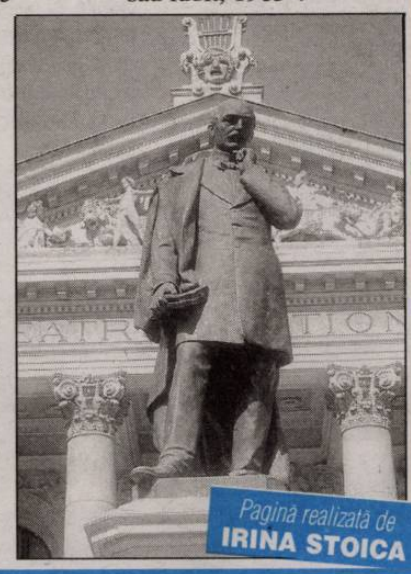

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Va călători în lumea de dincolo cu un Bentley

Unul dintre cei mai bogaţi oameni din Brazilia, miliardarul brazilian Chikinho Scarpa, în vârstă de 62 de ani, a luat de curând decizia de a săpa o groapă uriaşă în care să „înmormânteze" unul dintre automobilele sale, un Bentley Continental Flying care valorează peste 450.000 de dolari. Ce l-a împins pe excentricul miliardar să recurgă la această nebunie?

Într-o declaraţie făcută presei a relevat faptul că exemplul faraonilor sau al unor demnitari din diverse ţări antice care erau încredinţaţi de faptul că diverse obiecte şi alimente le vor asigura o viaţă fericită în marele necunoscut, l-a marcat şi chiar l-a convins, cu atât mai mult cu cât amploarea acestei practici răspândite în lume de-a lungul unei lungi perioade istorice mai poate fi întâlnită şi azi. Imaginile şi declaraţiile sale au făcut furori pe Internet.

Gestul său a fost comentat în fel şi chip, crezul declarat legat de utilitatea obiectelor în lumea de apoi a fost luat în derâdere, „funeraliile" au fost asociate nebuniei, fanfaronadei, ludicului, unei campanii de reclamă a mărcii automobilului ş.a.m.d. *(D.M.)*

Efectul crizei greceşti asupra New York-ului

Cu câteva decenii în urmă, un fel de zicală anecdotică zicea că, atunci când Moscova strănută, Bucureştiul are deja gripă. Putem spune că – păstrând proporţiile şi mai ales domeniile – cam aşa ceva s-a întâmplat foarte de curând, dar nu putem vorbi, în cunoştinţă de cauză cu privire la protagonişti, decât despre un cuplu de tineri căsătoriţi greci, care au ales să-şi petreacă o lună de miere „de vis" în ţara-tuturor-posibilităţilor, incluzând, *of course,* celebrul New York. Spre marea lor nefericire însă, Valasia Limnioti şi Konstantinos Patronis au fost ajunşi de lungul braţ al crizei din patria lor mamă, chiar şi dincolo de ocean. Şi la modul cât se poate de obiectiv, dacă se mai poate vorbi despre aşa ceva în contextul dat.

După nunta petrecută la Volos, pe 6 iunie, cei doi fericiţi soţi au plecat în voiajul vieţii lor: o croazieră în Caraibe şi o incursiune de-a latul prin „State", între Los Angeles şi New York. Un an de zile au economisit cei doi pentru această călătorie şi, cunoscând preferinţa americanilor pentru cardurile bancare, şi-au „concentrat" agoniseala în memoria micilor cartoane plastifiate. Dar fericirea lor s-a transformat în dramă, iar surpriza în disperare, după ce cardurile le-au fost respinse la plată, fără drept de apel.

Totul a început când la hotelul unde stăteau în New York li s-a solicitat un supliment de plată de 45 de dolari: faptul că nu puteau retrage nici măcar un cent din banii lor i-a aruncat în disperare. „Ne era foame şi eu plângeam tot timpul. Mă simţeam în New York ca un om al străzii.", a mărturisit ceva mai târziu Valasia. După mai multe mese „sărite", cei doi au cheltuit ultimul mărunţiş pentru o cină fast-food la McDonald's, apoi au avut inspiraţia să se adreseze arhidiocezei Bisericii Ortodoxe Greceşti din SUA, care i-a pus în legătură cu bisericile din cartierul Astoria.

A fost gura de oxigen de care aveau nevoie şi pe care băncile le-o refuzaseră fără scrupule, oamenii bisericii oferindu-le 350 de dolari. „Nu vă faceţi griji, pentru asta suntem aici – le-a explicat reverendul Louros de la Biserica Sf. Dimitrie. Este biserica lui Christos şi îi ajutăm pe toţi oamenii. Nu trebuie să returnaţi banii, consideraţi că sunt un cadou!"

E doar un mic fragment din tragedia (non-greacă!) pe care o parcurge omenirea chiar în aceste zile, cu urmări imprevizibile, cauzată de lăcomia fără margini şi lipsa de scrupule agresivă a marilor bancheri ai lumii.

Valasia Limnioti a declarat că ea şi soţul său nu au fost singurii turişti greci aflaţi în postura dramatică semnalată. Mai grav decât atât, unii dintre ei au ajuns, bolnavi, internaţi în spitale americane, în situaţia de a nu avea cu ce să-şi plătească minimul de îngrijiri medicale. Şi e doar începutul! *(A.N.P.)*

Braco a distrus viaţa unui traficant

Oricât ar fi de versaţi, micii traficanţi de droguri de la colţ de stradă îşi controlează cu greu emoţiile, temerile, pentru că în orice moment pot fi interpelaţi de poliţie. Neliniştea poate fi devastatoare în cazul şoferilor care transportă cantităţi importante de droguri riscând să-şi petreacă restul vieţii în puşcărie în ţări în care legislaţia este nemiloasă cu traficaţii de droguri. Unii dintre aceştia sunt relativ liniştiţi, în condiţiile în care mizează pe controlul vamal formal sau pe „indulgenţa" vameşilor. Un şofer columbian aflat la volanul unui tir, angajat la o întreprindere de transporturi internaţionale, care transporta o mare încărcătură cu echipamente industriale se apropia, fără emoţii, de vama din aeroportul Medellin – Rionegro – din nordvestul Columbiei.

Cu toate că avea în camion o cantitate uriaşă de cocaină – 2,17 tone! – şi nu exista nicio înţelegere cu vameşii, stătea liniştit, pentru că drogurile erau ascunse în două echipamente metalice sigilate care urmau să fie expediate cu avionul în Panama, urmând să fie asamblate într-o instalaţie de tratare a zahărului de trestie. Deşi era cunoscut de vameşi, cărora le câştigase încrederea de-a lungul anilor, aceştia au efectuat un control de rutină, sever, misiunea de detectare revenindu-i unui câine – Braco – dresat timp de 3 ani în acest scop.

În momentul în care s-a apropiat de cele două echipamente, a început să latre furios. Vameşii au deschis echipamentele în care erau stivuite nenumăratele pachete cu cocaină. Când le-au pus, pe rând, pe cântar, au rămas înmărmuriţi. Niciodată nu capturaseră o asemenea cantitate de droguri. (D.M.)

Mierla care se credea şoim

Pe bună dreptate veţi zice că asta e prea gogonată şi mai ales că în lumea noastră, a oamenilor, aşa ceva e un lucru banal — că, adică un fitecine plin de fumuri se crede buricul-pământului. Dar în universul păsăresc, cine-a mai pomenit o asemenea probă de narcisism ori de personalitate multiplă?! Faptele, totuşi, sunt clare. De mai multe zile, taman pe dealul Parlamentului Canadian, o aparent modestă mierlă cu umeri roşii (aşa se numeşte specia) îşi face de cap băgând spaima în trecători.

Atunci când prin apropierea locului unde îşi are cuibul se aventurează vreun imprudent, pasărea (altfel, o cântăreaţă redutabilă) planează cu aripile larg deschise şi se năpusteşte astfel ca un kamikaze spre capul nefericitului, ciocănindu-l scurt, apoi retrăgându-se la fel de rapid.

Ornitologii care au încercat să explice comportamentul neobişnuit al păsării au amintit că, de obicei, animale ca şoimii sau vulpile îşi apără teritoriul şi familia în mod atât de agresiv, inclusiv împotriva oamenilor percepuţi ca o ameninţare.

Şi, să recunoaştem, omul e de fapt specia care ameninţă orice altă vietate care trăieşte pe pământ, în aer, în apă ori sub pământ. Deocamdată, faţă de îndrăzneaţa mierlă de lângă Parlament nu s-au pus la cale represalii, dar nimic nu e sigur, câtă vreme localnicii privesc această specie cam cu suspiciune. Oare să fie de vină penajul ei preponderent negru? *(A.N.P.)*

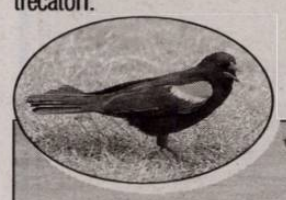

Trafic de ţestoase

Vameşii din Madagscar au făcut o captură neobişnuită. În bagajul unui egiptean de 32 de ani au descoperit nici mai mult nici mai puţin decât 403 broaşte ţestoase. Comisarul-şef al poliţiei de frontieră a declarat că anul acesta este a doua captură de acest fel, considerabil mai mare decât prima. Animalele erau atent ambalate în opt saci de pânză şi plasate în două valize care urmau să ajungă în Sudan.

Traficantul a fost prins de vameşi pentru că acestora li s-a părut mult prea scurtă şederea lui, de numai 48 de ore, în Madagascar. El voia să profite de greva companiei aeriene malgaşe, crezând că tulburările de pe aeroport slăbesc vigilenţa vameşilor şi va beneficia de un control mai superficial. Broaştele ţestoase sunt o marfă foarte scumpă pe piaţa neagră, din cauza celebrei supe pentru care reprezintă materia primă. De asemenea, carapacele lor sunt folosite pentru confecţionarea unor obiecte de artizanat.

Aceste vieţuitoare figurează, alături de lemurieni, în fruntea unei liste de specimene de faună ocrotite de lege şi autorităţile se luptă să capete informaţii cât mai multe despre întregul lanţ de traficanţi. *(I.S.)*

Papagalul dentist

Nu-i aşa că vă cam ia cu fiori când vă gândiţi la domnul (sau doamna) în halat alb, care îşi face de lucru, ocazional, prin gura dumneavoastră, folosindu-se de un fel de instrument de tortură numit freză dentară? Ei bine, chiar dacă în ultimii ani intervenţiile stomatologice nu mai sunt atât de îngrozitoare, marea majoritate a potenţialilor pacienţi ar răspunde afirmativ la întrebarea de mai sus.

Aflaţi însă că, dacă ajungeţi în situaţia insuportabilă de a repudia definitiv un dinte ce vă face nopţile albe, aveţi la dispoziţie, eventual, o metodă de a scăpa de belele la care nu v-a dus vreodată gândul. Insolita idee a fost făcută publică – via internet – de un anume Andrei Androsciuk din Ferndale (statul Washington, SUA). El nici măcar nu s-a deplasat de la domiciliu pentru extracţia dentară ce se impunea după o lungă şi grea suferinţă, dar nici nu a chemat dentistul acasă. L-a înlocuit, pur şi simplu, cu papagalul care, ca animal de companie, făcea parte din familie, cum s-ar spune. Ei bine, oricine poate vedea într-un scurt film că stomatologul înaripat şi-a făcut datoria aproape la modul ideal.

După ce a inspectat puţin gura pacientului, a părut că şi-a fixat obiectivul – dintele bolnav, să nu bănuiţi cumva un caz de... malpraxis! – după care a trecut la „extracţie". Doar cu ciocul său încovoiat, fără anestezie şi, de ţinut minte, fără să curgă sânge, pasărea s-a retras după câteva eforturi arătând mândru spre camera video năbădăiosul dinte. Şi, oricât ar părea de neobişnuit, trebuie spus că filmuleţul respectiv prezintă, nu o reuşită întâmplătoare: micul papagal dentist se afla deja la a cincea extracţie! *(A.N.P.)*

Atunci când filmul cere sacrificii

Mulţi oameni sunt dispuşi să creadă că meseria de actor e cea mai uşoară din lume. Că doar ce ai de făcut? Să spui nişte replici, să te faci că mori, când şi când, căzând de la zece metri înălţime sau executând cine ştie ce cascadorie complicată (pe care, de fapt, o execută dublurile tale), să fii orice personaj celebru al istoriei. Unde mai pui faptul că, dacă scenariul prevede, mai şi săruţi cele mai frumoase actriţe din lume!

Şi totuşi, lucrurile nu stau deloc aşa, pentru că, în pregătirea unui rol, actorii, perfecţionişti din fire, nu o duc mereu ca în sânul lui Avraam, ci trec adesea prin chinurile Iadului. Iar exemplele de mai jos o demonstrează cu prisosinţă...

Adrien Brody, actorul total

Când unui actor relativ necunoscut pe nume Adrien Brody i s-a propus să joace într-un film despre Holocaust, probabil că a fost foarte emoţionat. Când a aflat că filmul urma să fie regizat de Roman Polanski, probabil că a fost de-a dreptul terifiat, ştiind cât de

exigent e controversatul regizor. Dar, la final, creaţia a fost una perfectă, iar Brody a devenit cel mai tânăr laureate cu Oscar, câştigând, lucru rarisim, şi varianta franceză a premiului Academiei Americane de Film, premiul Cesar.

Cum a reuşit un tânăr american înstărit să intre în pielea unui tânăr evreu care a pierdut totul din cauza naziştilor? Foarte simplu: chiar a renunţat la tot. Înainte de filmări, Brody a renunţat la telefonul mobil, la autoturismul Porsche, la apartamentul luxos în care locuia, ba chiar s-a certat cu prietena lui şi a cunoscut o puternică depresie, motiv pentru care lacrimile lui din film sunt atât de reale.

Deşi nu era pasionat de muzică, a învăţat pe de rost piesa de Chopin ce apare în film, aşa încât mâinile de pe pian, filmate de foarte aproape, sunt chiar ale lui, nimic nu a fost regizat. Dacă e să-l credem pe Brody, nu a fost „regizat" nici măcar sărutul focos furat actriţei Halle Berry, când a aflat că e laureat cu Oscar!

Tom Cruise, curierul de serviciu

În majoritatea filmelor în care a jucat, Tom Cruise a fost eroul frumuşel, care se luptă cu băieţii răi, eventual pentru a cuceri inima vreunei frumoase domnişoare. Una dintre puţinele pelicule în care el a interpretat un personaj negativ a fost „Collateral", în care Cruise este Vincent, un asasin profesionist care trebuie să treacă neobservat prin mulţime; iar majoritatea scenelor se turnau în locuri aglomerate. Or, ca un star internaţional, cunoscut pretutindeni în lume, să meargă pe stradă fără ca în jurul lui să se formeze imediat o mulţime de fani dornici de autografe şi selfie-uri cu el, era aproape imposibil. Ca atare, actorul a decis să recurgă la „camuflaj", transformându-se într-un angajat oarecare al celebrei firme de curierat FedEx, care-şi desfăşoară activitatea într-o piaţă aglomerată din Los Angeles

Deghizarea i-a mers atât de bine încât, timp de două săptămâni, el nu a fost identificat nici măcar o dată de oamenii cu care venea în contact, ba chiar a ajuns să discute cu unii dintre ei, despre filmele lor favorite, aflând că respectivii erau fani... Tom Cruise! Mai mult decât atât, Cruise a urmat cursuri de tir şi a devenit un ţintaş atât de bun, încât antrenorii lui chiar glumeau, afirmând că, dacă vreodată nu mai face bani din actorie; chiar s-ar putea angaja cu succes ca asasin plătit!

„Salvaţi soldatul Ryan", dar şi toţi actorii din film!

Când a făcut „Salvaţi soldatul Ryan", Steven Spielberg şi-a propus să realizeze un alt fel de film de război. În loc să surprindă eroismul soldaţilor, el a căutat să reflecte spaima lor de moarte, iar scenele de luptă pe care le-a filmat, îngrozitoare şi impresionante, dovedesc că a reuşit pe deplin. Pentru asta însă, întreaga echipă, inclusiv starurile Tom Hanks, Matt Damon şi Vin Diesel, a avut de îndurat un infern.

Toţi au fost obligaţi să treacă printr-o perioadă de zece zile de instrucţie „la sânge", într-o bază a Marinei Militare Americane, sub supravegherea unui maior de-a dreptul „inuman". De altfel, unul dintre actori, Edward Burns, a descris această perioadă drept „cea mai cumplită experienţă din viaţa mea".

Maiorul Dye i-a făcut să îndure viaţa unui soldat obişnuit din Al Doilea Război Mondial, lăsându-i să doarmă pe sponci, să mănânce strict raţiile militare de atunci şi să se târască ore în şir pe burtă, sub o ploaie torenţială. Singurul care a fost scutit a fost Damon,

interpretul lui Ryan, faţă de care restul actorilor au dobândit o animozitate reală — de altfel acesta fusese şi scopul lui Spielberg, căci, să nu uităm, personajele îşi riscă viaţa permanent, spre a-l găsi şi salva pe soldatul rămas singurul supravieţuitor dintre fraţii săi.

Ed Harris, fumător de ocazie...

Deşi cunoscut mai ales ca actor de roluri secundare, Ed Harris a dovedit întreaga sa pricepere artistică în filmul biografic „Pollock", pe care l-a şi regizat. Pelicula ilustrează ultimii zece ani din viaţa genialului pictor american Jackson Pollock, un personaj controversat, considerat de mulţi „nebun cu acte în regulă".

Pentru a intra perfect în pielea acestuia, Harris a lucrat la film timp de zece ani şi a căutat să devină Pollock în toate felurile imaginabile. S-a îngrăşat 15 kg, a început să picteze în stilul artistului, construindu-şi acasă un studio de pictură, şi chiar s-a apucat de fumat — ţigări Camel, favoritele „originalului".

...Şi de Niro, nebun de legat!

Actorul-fetiş al lui Martin Scorsese, Robert de Niro, a strălucit în filme ca „Taurul fioros", „Băieţi buni", dar a făcut un rol cu adevărat magnific în „Şoferul de taxi". Credincios perfecţionismului său, de Niro şi-a luat licenţă de taximetrist şi a lucrat, timp de două luni, pe

străzile din New York, în schimburi de câte 12 ore, deprinzând jargonul şi obiceiurile unui taximetrist autentic din marele oraş.

În paralel, el citea tratate de psihiatrie, pentru a intra cât mai bine în pielea personajului cu accente schizoide pe care-l interpreta. Mai târziu, în „Taurul furios", s-a apucat de box, antrenându-se chiar cu boxerul căruia îi dădea viaţă pe ecran, Jackie La Motta.

PORTRET

Lia Bugnar

Cu un fizic de manechin şi o alură de femeie fatală, Lia Bugnar a adus un aer de prospeţime în teatrul românesc încă de când a absolvit Academia de Teatru şi Film, secţia Actorie, la clasa profesoarei Sanda Manu, în 1995. A copilărit în cartierul bucureştean Balta Albă şi a ştiut, încă de pe atunci, că va fi actriţă şi nimic altceva.

E drept că drumul până acolo a fost foarte lung şi foarte serios şi, până să-şi vadă visul împlinit, Lia a avut o existenţă de scriitor american, fiind, pe rând, secretară şi fotomodel, cunoscând oameni şi acumulând experienţe noi, inedite, de multe ori bizare, care aveau însă să o ajute mai târziu, pe scenă, dar şi în activitatea de scenarist şi dramaturg. Căci, pe lângă numeroase roluri în piese de teatru („Patul lui Procust" şi „Levant", în regia Cătălinei Buzoianu, „Poate Elenora", în regia

regretatului Alexandru Tocilescu, „Lear", în regia lui Andrei Şerban, „Visul unei nopţi de vară", regizat de Dragoş Galgoţiu), Lia Bugnar s-a făcut remarcată pentru creaţiile sale dramaturgice, care i-au surprins într-un mod plăcut pe critici şi care au fost puse în scenă cu entuziasm de regizori de marcă.

Astfel, „Şapte dintr-o lovitură", piesă în care Lia şi joacă, a fost regizată de Ion Caramitru, „Ofertă de serviciu" a fost montată la Studioul Casandra de Gelu Colceag, în vreme ce „Aici nu se simte" i-a permis lui Alexandru Dabija o regie novatoare şi incitantă. De altfel, această piesă i-a adus şi o nominalizare la titlul de „Cea mai bună actriţă" de la Festivalul Frige de la Dublin, în 2004.

De-a lungul anilor, piesele ei au fost puse în scenă la multe teatre din România, printre care Teatrul Naţional, Odeon, Green Hours, Metropolis. A cochetat şi cu filmul, jucând în pelicule ca „Patul conjugal", de Mircea Daneliuc, „Modigliani", „Blood and Chocolate" sau „Diplomatic Siege". Susţinătoare înfocată a teatrului independent, Lia Bugnar desfăşoară un ingenios proiect — „Teatrul nu e o clădire", iniţiat împreună cu actorul Marius Manole, reprezentaţiile date la Godot Cafe şi Green Hours cucerind mai ales publicul tânăr.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

De ce iubim berea?

N-o să ştim niciodată care întrebare este mai pertinentă: de ce iubim femeile (vezi cartea lui Mircea Cărtărescu) sau de ce iubim berea. Cu toate acestea, berea, care se pare că este una dintre cele mai vechi băuturi din lume, a contribuit la „progresul ştiinţei", ca să nu mai amintim numărul impresionant de cărţi dedicate băuturii aurii. Pare incredibil, dar fără „sucul de orz", cum era cunoscută berea cu mult timp în urmă, nu am fi avut astăzi frigidere.

Carl von Linde lucra pentru compania Spaten când l-a inventat, pentru a izola băutura deja îmbuteliată de căldura maşinilor care continuau să fabrice noi litri. Invenţia lui s-a dovedit utilă pentru multe alte lucruri. Aşa s-a întâmplat şi cu ambalajele din sticlă: americanul Michael Joseph Owens a inventat prima maşină în stare să fabrice în serie aceste sticle, scopul iniţial fiind folosirea lor pentru comercializarea berii. Berea l-a ajutat şi pe Cristofor Columb. Se ştie că marii exploratori de la sfârşitul secolului al XV-lea nu porneau în expediţii fără a se fi aprovizionat cu câteva zeci de butoaie cu bere, dat fiind faptul că în lungile călătorii apa se clocea.

Berea a colaborat activ la colonizarea Americii. Mulţi europeni se îmbolnăveau acolo pentru că nu erau obişnuiţi cu apa din Lumea Nouă. Mortalitatea a scăzut când au putut să-şi fabrice băutura favorită. În secolul al XVIII-lea, englezul Joseph Priestley a descoperit dioxidul de carbon tot datorită berii. Ceea ce i-a stârnit curiozitatea nu a fost altceva decât faptul de a fi observat, într-o berărie din apropierea casei sale, că existau gaze care „cădeau" pe podea în procesul de fermentaţie, asta deoarece erau mai grele decât aerul.

Tot analizându-se fermentaţia s-a inventat şi scara PH. Cu aceasta şi-a rezolvat Carlsberg problemele pentru a măsura cu deplină exactitate nivelurile de aciditate ale băuturilor sale. Lucrând la o berărie, James Joule a creat

preţioasele termometre cu mercur. Se spune chiar că, pe vremea când a inventat procesul de pasteurizare, Louis Pasteur încerca de fapt să afle de ce se strica berea.

Vincent Van Gogh la Bucureşti

Iubitorii de artă plastică din ţara noastră au motive de satisfacţie: desenul „Culegătoarea de morcovi" de Vincent Van Gogh a fost expus recent la Muzeul Colecţiilor de Artă, din Bucureşti. Potrivit unui comunicat de presă al Muzeul Naţional de Artă al României (MNAR) transmis AGERPRES, desenul a fost retras temporar în depozitele muzeului în anul 2014, conform normelor internaţionale de conservare, fiind extrem de sensibil la efectele luminii. Lucrarea face parte din Colecţia de artă comparată Alexandra şi Barbu Slătineanu.

Desenul în cărbune „Culegătoarea de morcovi" a fost realizat în anul 1885 de Vincent Van Gogh (1853-1890) şi achiziţionat, din câte se pare, de Alexandru Slătineanu din magazinul celebrului negustor de artă Ambroise Vollard. Este cea mai valoroasă piesă de artă occidentală din colecţie şi singura lucrare de Vincent Van Gogh dintr-un muzeu din România, spun specialiştii, lucrarea urmând a fi expusă timp de şase luni.

În Colecţia de artă comparată Alexandra şi Barbu Slătineanu se află peste 400 de obiecte create în spaţiul românesc, occidental şi oriental. Intenţia donatorilor de a sublinia specificitatea creaţiei artistice româneşti în context universal se traduce prin sintagma „colecţie de artă comparată" care precede numele colecţiei.

Doctorul Alexandru Slătineanu (1873-1939) a pus bazele acestei colecţii, alături de soţia sa, Irina, pictoriţă amatoare, şi de doctorul Ioan Cantacuzino. Fiul său, Barbu Slătineanu (1895-1959), a fost un cunoscător avizat al ceramicii populare româneşti şi a publicat mai multe studii în reviste de specialitate.

GEORGE CUŞNARENCU

Cum ne „cultivăm” singuri CANCERUL

Peste 40% din totalul cazurilor de cancer ar putea fi prevenite dacă oamenii ar face alegeri mai sănătoase în ceea ce privește stilul de viață, afirmă autorii unui studiu publicat în Marea Britanie. Potrivit celor mai recente date analizate de organizația Cancer Research UK, fumatul reprezintă cel mai important factor de risc care poate fi evitat.

Pe locul al doilea în acest clasament se află dietele nesănătoase. Organizația britanică îi îndeamnă pe oamenii din lumea întreagă să se gândească la sănătatea lor atunci când adoptă celebrele „hotărâri de Anul Nou”. Limitarea

consumului de alcool și practicarea cu regularitate a exercițiilor fizice se află pe lista hotărârilor sănătoase.

■ Potrivit datelor oficiale, analizate pe o durată de cinci ani, între 2007 și 2011, peste 300.000 de cazuri de cancer care au fost diagnosticate în Marea Britanie au fost asociate cu *fumatul*.

■ Alte 145.000 de cazuri au fost asociate cu *dietele nesănătoase,* care conțin prea multe alimente procesate.

■ *Obezitatea* a cauzat 88.000 de cazuri, iar *consumul excesiv de alcool* a provocat 62.200 de cazuri de cancer.

■ *Expunerea prelungită la soare* și *sedentarismul* reprezintă la rândul lor alți doi factori de risc importanți în producerea cancerului de piele.

Organizația Public Health England spune că stilul de viață sănătos joacă un rol vital în diminuarea factorilor de risc care stimulează apariția cancerului. Aceeași organizație a lansat recent o serie de campanii — Smokefree, Dry January și Change4Life Sugar Swaps — care vizează creșterea gradului de conștientizare în rândul populației a importanței pe care o are stilul de viață asupra stării de sănătate.

Contrar unei păreri răspândite, nu cancerul de sân este prima cauză patologică a mortalității feminine: în acest caz, una din 24 de femei sucombă, dar în ceea ce privește maladiile cardiovasculare, mortalitatea e de 1 la 3 (prin urmare, de 8 ori mai ridicată)!

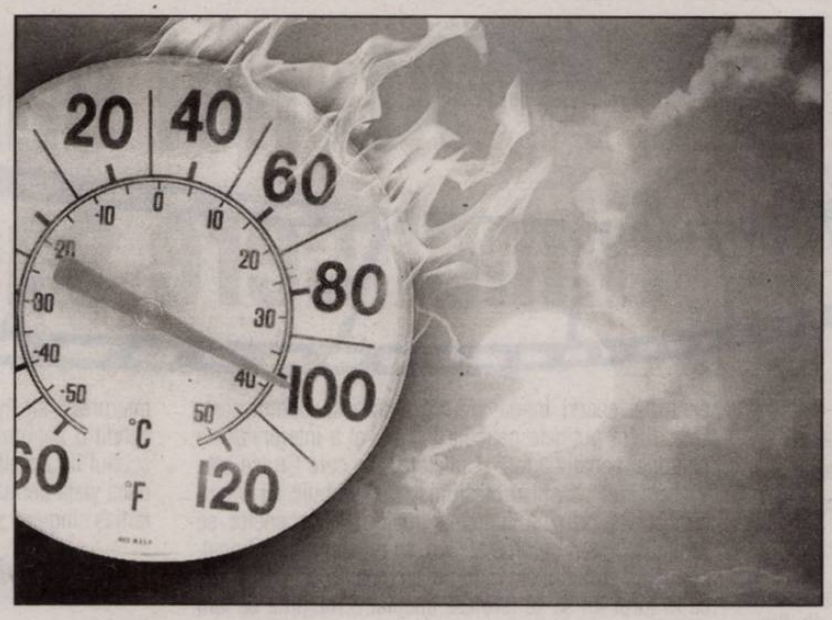

Inima şi canicula

Din păcate, statisticile medicale arată că în ultimii 10 ani numărul infarcturilor a crescut cu 15% la femeile cu vârste între 35 și 44 de ani și cu aproape 18% la cele de 45-54 de ani. Şi, cum canicula amplifică foarte mult riscurile persoanelor care au probleme cardiace, vă prezentăm câteva reguli de comportament în zilele toride, astfel încât să oferiți o protecție importantă organului vieții care este inima. Sfaturi, în primul rând, pentru femei, dar pe care e bine să le respecte și bărbații.

◆ Atunci când plecați de acasă, asigurați-vă că ați pus în bagaj o sticlă cu apă suficientă pentru perioada cât lipsiți și nu uitați să vă hidratați permanent.

◆ Nu ezitați să faceți cât mai des băi sau dușuri la o temperatură mai scăzută cu 1-2ºC decât cea a corpului.

◆ Periodic, ștergeți-vă corpul cu un prosop curat și umed (se pot folosi, eventual, și binecunoscutele șervețele de hârtie umede).

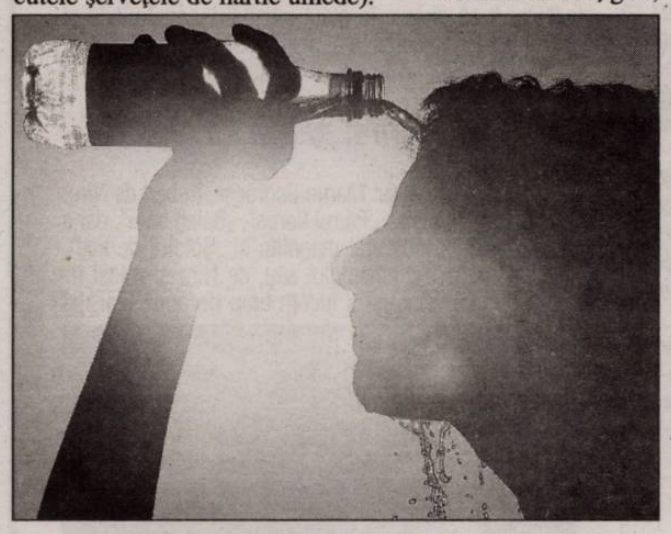

◆ Evitați ieșirile afară în perioadele de vârf ale activității solare – intervalul aproximativ dintre orele 12:00-16:00 – și limitați efortul fizic atunci când o faceți.

◆ Dacă nu puteți renunța total, măcar reduceți la maximum consumul de țigări, de alcool, de băuturi cu îndulcitori sau cu conținut ridicat de teină și cofeină (ceai și cafea).

◆ Purtați veșminte largi, lejere, de preferat din in sau bumbac și de culoare deschisă; protejați-vă capul cu o șapcă sau cu o pălărie de soare, iar ochii, cu ochelari de soare care să aibă un indice de protecție ridicat (verificat ca atare, pentru a evita contrafacerile).

◆ Evitați să manipulați substanțe poluante precum solvenții și sprayurile.

Stări de rău, dureri de cap, senzație de slăbiciune, amețeli, febră subită – toate acestea trebuie luate serios în seamă pe vreme de canicula. Odihniți-vă într-un loc mai răcoros, beți imediat apă și stropiți-vă fața, ceafa, gâtul etc. cu apă rece. În caz că simptomele menționate persistă ori, și mai rău, apar și alte semnale de alertă cum sunt crampele musculare în brațe și gambe ori la stomac, nu ezitați să mergeți la un medic.

Persoanele care știu că suferă de maladii respiratorii sau cardiovasculare cronice trebuie să își urmeze tratamentul în curs și să apeleze la medic imediat ce survin simptome anormale.

Lucita estivală

ne umbreşte bucuria verii

Probabil termenul folosit în titlu vă este mai degrabă necunoscut, dar aflați că e destul de răspândit. De fapt, lucita este alergia la soare și se poate aplica mai multor tipuri de dermatoze inflamatorii provocate de contactul cu razele solare. Cea mai frecventă e lucita estivală benignă, care apare după o expunere prelungită, „în forță”, la soare. În cazuri rare, pacienții pot fi afectați de ceea ce se cheamă lucita polimorfă.

Această afecțiune este cauzată de o sensibilizare a pielii sub influența directă a astrului zilei și, în mod particular, a razelor ultraviolete. În lucita estivală benignă trebuie să existe o intervenție medicală rapidă, după nu mai mult de 12 ore, iar în cea polimorfă, după prima expunere sub cerul senin al zilei de vară. Trebuie știut că, pe de o parte, nu se cunosc cauze specifice pentru apariția unei lucite estivale, dar pe de altă parte, odată diagnosticată, episoadele sale se repetă în cele mai multe cazuri în fiecare an.

Simptomele lucitei sunt următoarele: ● coșuri roșiatice și ușor proeminente; ● „plăci” roșii îngroșate; ● pe zona acestora din urmă apare și o mâncărime puternică. Localizarea leziunilor, pe lângă modul de apariție, permite și definirea mai precisă a unui diagnostic. Astfel, pentru lucita estivală benignă – o erupție cutanată localizată pe brațe, pe zona decolteului și pe gambe. Pentru lucita polimorfă – o erupție cutanată localizată pe zona decolteului, dar și pe față, pe urechi și pe dosul palmelor.

Pentru prevenirea lucitei se recomandă protejarea cu o cremă solară care blochează și ultravioletele; există și anumite produse destinate, conform etichetei, chiar combaterii alergiilor solare. Pentru persoanele care au trecut deja prin cel puțin un episod de lucită, soluțiile respective permit limitarea riscurilor de recidivă. De asemenea, este posibil ca dermatologul să solicite efectuarea unei fototerapii (radiații ultraviolete în cabine dermatologice), înainte de „pregătirea” pielii prin expunere anticipată progresivă la soare. Pentru persoanele cu pielea sensibilă, cel mai util ar fi să nu se expună în perioadele din zi cele mai însorite și să poarte obiecte vestimentare protectoare. Nu uitați, însă: diagnosticul clinic este pus de medicul dermatolog, iar acesta ar trebui să știe dacă înainte de respectiva consultație v-ați mai expus la soare.

Tratamentul în cazul lucitei este stabilit, de asemenea, de medic. Odată afecțiunea diagnosticată, acesta va prescrie o cremă pe bază de cortizon, în scopul tratării mâncărimilor și limitării intensității erupției. De asemenea, poate fi prescris un antihistaminic oral (medicament împotriva alergiilor). În urma acestor măsuri și tratamente, lucita estivală benignă va dispărea în circa 15 zile, odată cu bronzarea progresivă a pielii, în timp ce lucita polimorfă persistă, chiar dacă pielea s-a bronzat. Dacă în acest timp ați fost plecați în vacanță, la întoarcere ar trebui să vă consultați din nou dermatologul. Cum lucita este recidivantă, specialistul va stabili un tratament preventiv în acest scop, care să fie urmat înainte de proxima expunere la soare. Totodată, cu una-două săptămâni înainte de expunerea la soare, se recomandă să luați suplimente alimentare pe bază de carotenoide.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Dorința arzătoare a multor femei de a-și transforma chipul, astfel încât să pară (sic!) mai atrăgătoare, mai frumoase, devine permanent o sabie cu două tăișuri. Cauza nu ține neapărat de această goană aproape patologică după preschimbarea naturalului în ceva nu doar artificial, ci și repede trecător și mai ales periculos, ci se ascunde chiar în cosmeticele folosite.

Potrivit unui studiu medical britanic, femeile absorb, anual, în medie, 2,3 kilograme de substanțe toxice prin intermediul produselor cosmetice uzuale, compuși care pot provoca apariția cancerului, a iritațiilor pielii sau a îmbătrânirii premature. De obicei, rutina zilnică a femeilor implică folosirea demachiantului, a cremei de față, a produselor de machiaj și a rujului. Însă unele substanțe create de om și utilizate la fabricarea acestor produse au fost asociate de specialiști cu apariția cancerului, a iritațiilor pielii și chiar a îmbătrânirii premature, potrivit biochimistului Richard Bence.

Cercetătorul a studiat, timp de 3 ani, substanțele prezente în produsele cosmetice și de toaletă convenționale. „Trebuie să începem să ne punem întrebări asupra compoziției

Femei devenite „burete”

produselor și nu să le acceptăm, pur și simplu pentru că ni se spune că sunt sigure”, a declarat Bence.

În lista produselor suspecte conduc detașat parabenii, conservanții utilizați în aproape toate produsele pentru piele și păr, inclusiv săpun, șampon, deodorant și loțiuni pentru bebeluși. Parabenii sunt extrem de utili în stoparea dezvoltării bacteriilor, dar specialiștii au descoperit și că mimează efectele estrogenului, hormonul sexual feminin, care contribuie la dezvoltarea tumorilor canceroase!

Lauril-sulfatul de sodiu, responsabil pentru producerea spumei, utilizat la fabricarea săpunului, șamponului, spumei de ras, pastei de dinți și a spumei de baie, poate irita pielea.

Altă substanță potențial iritantă este ***benzil-alcoolul,*** utilizat pentru parfumarea produselor cosmetice sau a vopselelor de păr. O substanță suspectă este și ***cocamid-MEA,*** care leagă ingredientele utilizate în multe tipuri de creme de față. Dr. Bence a arătat că este mult mai periculoasă absorbirea acestui tip de substanțe decât înghițirea lor. Dacă rujul ajunge în gură, enzimele din salivă și stomac reușesc să-l descompună. Dacă însă substanțele ajung în fluxul sangvin, acolo nu există niciun fel de protecție. Totuși, așa cum de altfel era de așteptat, Asociația fabricanților de produse cosmetice și de toaletă insistă asupra faptului că produsele sunt sigure și că respectă normele Uniunii Europene...

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Yoga pentru începători

Contrar unor păreri greşite, cultivate de anumite practici discutabile şi reprobabile ale unor grupuri de yoghini aflaţi ei înşişi într-o arie a comportamentului cu iz penal, exerciţiile yoga, care au o vechime de mii de ani, aduc beneficii imense, în timp, celor ce le efectuează în mod corect, responsabil şi constant.

Este vorba despre efecte asupra sănătăţii corpului fizic, dar – în mod implicit, obligatoriu chiar – şi în ceea ce priveşte echilibrul psihic şi afectiv. Pentru a se ajunge la performanţe autentice e nevoie de mulţi ani de exerciţii neîntrerupte şi, desigur, de sacrificii, dar se pot ţinti efecte pozitive şi ca începători în acest domeniu, care e mult mai mult decât o terapie, remarcat printre alţii şi de marele nostru indianist Mircea Eliade, el însuşi practicant yoga.

Vă prezentăm în continuare câteva posturi ceva mai uşor de abordat, cu adresare directă către debutanţi. Iar aceştia – ne spun antrenorii – nu trebuie să fie neapărat persoane suple, ci, practic, oricine poate să aspire la o iniţiere reală în acest domeniu. Totul începe cu prima respiraţie. Dacă nu uitaţi să respiraţi, toate vor merge ca de la sine, ne asigură practicanţii cu vechime. Aşadar, relaxaţi-vă şi abordaţi fiecare postură pe durata a 3 până la 5 respiraţii profunde de pe nas.

MUNTELE
(tadasana)

În poziţie verticală, cu coloana vertebrală dreaptă, de la cap până la coccis, picioarele paralele, cu degetele mari atingându-se; privirea înainte. Faceţi astfel încât posteriorul şi abdomenul să nu iasă în evidenţă din această „linie" dreaptă. Acţionaţi muşchii abdomenului pentru ca zona ombilicală să fie cât mai ridicată, ţineţi

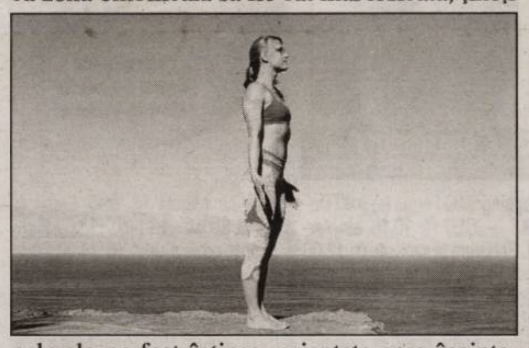

palmele perfect întinse, orientate spre înainte, imaginându-vă că aveţi greutăţi mari atârnate de ele. Nu uitaţi să vă îndreptaţi privirea spre înainte, cât mai sus, resimţind forţa muntelui adunată în ea.

SCAUNUL
(utkatâsana)

Genunchii îndoiţi, posteriorul se apropie cît mai mult posibil de poziţia paralelă cu solul, tălpile fiind bine lipite de sol. Torsul ar trebui să formeze un unghi drept cu coapsele. Ridicaţi mâinile, respirând în acelaşi timp. Atenţie:

genunchii nu trebuie să iasă din alinierea cu degetele mari ale picioarelor. Pentru aceasta, încercaţi să vă simţiţi tălpile mai grele decât în mod normal, asigurând astfel o stabilitate mai mare.

COCORUL
(uttanâsana)

Această postură deschide partea din faţă a picioarelor, permite coloanei vertebrale să se decompreseze şi sângelui proaspăt să circule dinspre inimă către cap. Începeţi exerciţiul din postura „Muntelui". Pe o singură respiraţie, în-

doiţi corpul din dreptul şoldurilor, menţinând coloana cât mai dreaptă posibil. Lăsaţi capul să atârne greu şi relaxaţi-vă maxilarele. Ca debutanţi, puteţi ţine picioarele uşor distanţate de bazin. De reţinut că e mai importantă menţinerea dreaptă a coloanei, iar a pieptului în contact cu coapsele, chiar dacă pentru aceasta e nevoie să îndoiţi uşor genunchii.

CÂINELE CU CAPUL PLECAT
(adho-mukha-svanâsana)

Aceasta este o poziţie care deschide întregul corp. Se porneşte de la poziţia stând drept, în picioare, cu tălpile lipite de sol şi picioarele depărtate în raport cu bazinul. Ridicaţi şoldurile în sus pe o singură respiraţie, până când corpul formează un „V" inversat. Priviţi înapoi printre picioare sau către zona ombilicală; ţineţi abdomenul cât mai plat. Persoanele cu unele probleme la coloană şi la picioare au tendinţa să îndoaie genunchii. Pentru a corecta poziţia respectivă, îndoiţi mai întâi genunchii şi trageţi apoi pieptul către coapse, cu palmele lipite de sol servind şi pentru a împinge corpul spre postura corectă.

Este totuşi mult mai important ca spinarea să fie dreaptă, astfel că, dacă e nevoie, puteţi

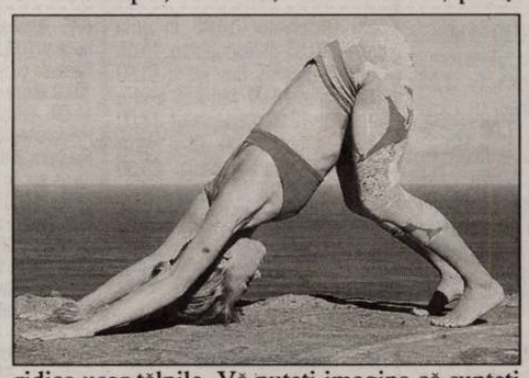

ridica uşor tălpile. Vă puteţi imagina că sunteţi ca un peşte prins în undiţă în zona coccisului şi firul vă trage spre barcă; această imagine vă va ajuta să vă ridicaţi şoldurile.

RĂZBOINICUL 1
(virabhadrâsana 1)

Se pleacă din poziţia „Câinele cu capul plecat". Împingeţi piciorul drept spre înainte, îndoit din genunchi şi plasat la jumătatea distanţei dintre umeri (şi direct deasupra gleznei, pe verticală), iar pe cel stâng întindeţi-l în spate, cu talpa perpendiculară pe direcţia formată de talpa dreaptă (până aici, poziţia seamănă cu „pasul voinicului", pe care îl ştim de la orele de sport din şcoală). Ridicaţi-vă cu torsul şi braţele pe o singură respiraţie. Împingeţi şoldurile spre înainte şi trageţi în jos bazinul. Reluaţi mişcarea, schimbând poziţia picioarelor, stângul cu dreptul şi invers. Se accentuează

ideea că piciorul din spate trebuie să formeze cu solul un unghi apropiat mai degrabă de 45 de grade decât de 90.

RĂZBOINICUL 2
(virabhadrâsana 2)

Poziţia este similară celei de la prima postură a războinicului, dar cu braţele întinse lateral, paralele cu solul şi aliniate cu umerii. Ridicaţi braţele şi torsul pe o singură respiraţie. Genunchiul îndoit trebuie să aibă un unghi de 90

de grade, faţa genunchiului exact deasupra gleznei, iar coapsele să fie paralele cu solul. Priviţi cât mai sus cu putinţă. Reluaţi postura cu cealaltă parte a corpului. Atenţie: spinarea şi abdomenul nu trebuie să iasă prea mult în evidenţă, iar şezutul să nu fie prea curbat.

O plantă de leac... cu vino-ncoa'

Cunoaşteţi frumoasa cicoare altfel decât din cântecele care evocă albastrul ochilor iubitei? Ei bine, cu mult înainte ca faimoasa cafea să ajungă în spaţiul românesc, rădăcina de cicoare a fost energizantul preferat în multe gospodării tradiţionale. Ea conţine vitaminele A, B, C, E si K, potasiu, calciu, fosfor, cupru, zinc şi magneziu. Are de asemenea inulină, un carbohidrat tolerat de diabetici, care scade riscul apariţiei cancerului de colon, stimulează bacteriile stomacale într-un mod similar iaurtului şi menţine oasele sănătoase.

Fiertura din rădăcină de cicoare (sau, cum este numită mai nou „cafeluţa de cicoare") este indicată pentru controlul colesterolului. Ea contribuie la eliminarea toxinelor prin urină, ajută la creşterea imunităţii şi ucide viermii intestinali, creşte apetitul, stimulând secreţia bilei şi înlătură stările de greaţă. A fost, de asemenea, un remediu tradiţional pentru ameliorarea febrei. În prezent, rădăcina prăjită se poate achiziţiona foarte uşor din magazinele naturiste, iar frunzele de „andivă" se găsesc în orice supermarket. Totuşi, în măsura posibilităţilor, vă sfătuim să încercaţi cicoarea în modul tradiţional, specific spaţiului balcanic şi carpatic, culegând-o de pe câmp şi experimentând efectele preparatelor din ea.

Remedii naturale

Cum să ai coloana dreaptă

Ca să stai vertical la modul propriu, sănătatea coloanei vertebrale este esenţială, dar aceasta are o importanţă vitală şi din alte nenumărate motive.

Totuşi, din raţiuni mai mult ori mai puţin evidente, uneori ne sâcâie sau chiar ne blochează activitatea durerile de coloană, localizate frecvent în zona

lombară şi în cea cervicală. Şi pentru că vorbim despre o problemă generală, veche, practic, de când lumea, fireşte că medicina populară a găsit şi leacuri împotriva acestor suferinţe.

Durerile de coloană sunt de cele mai multe ori de natură reumatică. În lipsa unor medicamente pe care nu vi le puteţi permite, puteţi apela la „leacuri băbeşti", ce pot ajuta pentru început în astfel de situaţii. Dacă durerea este de formă mai uşoară, putem aplica pe zona afectată cataplasme cu ulei de floarea-soarelui presat la rece sau cataplasme cu coada-calu-

lui. Eficientă pentru a scăpa de durerile de coloană este şi tinctura de castane, care se foloseşte sub formă de frecţii pe zonele afectate. Pentru a prepara tinctura avem nevoie de castane şi alcool la 40 de grade. Se adună castanele căzute, se toacă mărunt şi se pun într-o sticlă, fără a le presa, peste ele se toarnă alcool cât să le cuprindă şi se lasă la macerat 14 zile, agitând zilnic sticla. Se strecoară şi se îmbuteliază, se etichetează şi se păstrează la loc rece şi ferit de lumină. Este de real folos şi pentru ameliorarea durerilor articulaţiilor.

În cazul durerilor de coloană foarte mari, care fac ca bolnavul să nu poată sta în poziţie normală, se aplică un remediu natural mai puţin cunoscut: uleiul de muştar. Cu acest ulei se unge toată coloana, începând de la ceafă până la şezut, se îmbibă o bucată de pânză de cânepă mai

mare, care se aplică pe coloană, apoi se înfăşoară corpul cu un cearceaf. Bolnavul stă aşa câteva ore, timp în care durerile vor dispărea complet. Uleiul de muştar se obţine de la farmacie sau din magazinele specializate.

Alt leac bătrânesc pentru dureri de coloană: se iau doi pumni de făină integrală de grâu, se înmoaie cu oţet de mere cât cuprinde, se frământă un aluat din acest amestec, care se întinde pe o bucată de pânză de cânepă în strat gros de 1 cm şi se aplică apoi pe zona afectată. Este bine ca această cataplasmă să fie ţinută cât se poate de mult. Dacă durerile devin insuportabile, se îndepărtează cataplasma şi se unge locul respectiv cu ulei de măsline sau de sunătoare, pentru a vindeca băşicile provocate pe piele de cataplasma cu oţet.

LUNI - 20 iulie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Dincolo de hartă (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Franco Zeffirelli 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Un talent metafizic" (SUA, 2010). Cu: Christopher Thornton 23.55-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Super Trip 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 0.00 Serial: „CSI Miami" (ultimul ep.) 1.00-5.30 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 10.00 În gura presei 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi daruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Întâlnire cu spartanii" (SUA, 2008). Cu: Sean Maguire, Kevin Sorbo 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii 13.50 Flavours, 3 bucătari 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Răzi şi câştigi 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Codul magicienilor 20.30 Film: „Marco Polo" (SUA, 2007, partea I). Cu: Ian Somerhalder, Brian Dennehy 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe". Cu: Dada Coelho 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 România salută Serenissima (r) 13.30 Turneul George Enescu 130 la Roma (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Înger căzut" (SUA, 1945). Cu: Dana Andrews, Alice Faye 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.10 Teatru TV: „Unchiul Vanea" de A.P. Cehov 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Pescăruşul" (URSS, 1972) 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Totul se plăteşte" (r) 15.00 Film: „Dispărută fără urmă" (r) 17.00 Film: „Şoricelul familiei" (r) 18.00 Film: „Doamna din Shanghai" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth, Orson Welles 20.30 Film: „Naufragiaţii" (coprod., 2002). Cu: Bruce Greenwood, Madonna 22.15 Film: „N-am uitat ce ai făcut astă vară" (SUA, 1998). Cu: Jennifer Love Hewitt 0.15 Film (r) 2.00 Cine A.M.

MARŢI - 21 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Dincolo de hartă (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Careul cu 5 aşi (r) 18.00 Adevăruri despre trecut (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Crimă în oraşul perfect" (SUA, 2000, partea I). Cu: Kris Kristofferson, Marg Helgenberger 23.45-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Super Trip 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 10.00 În gura presei 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi daruiţi 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Furia lui Yeti" (SUA, 2011). Cu: David Chokachi, Yancy Butler 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Codul magicienilor (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Codul magicienilor 20.30 Film: „Martor protejat" (SUA, 2008) 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Gala Premiilor UCIN 2014 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Angela Gheorghiu, artista anului 2010 (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Francis în armată" (Franţa, 1954). Cu: Donald O'Connor, Julie Adams 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Muzica e viaţa mea (r) 21.10 Serial: „Burlacii" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-6.00 Reluări.

7.45 La Măruţă (r) 9.15 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Şoricelul se pune cu elefantul" (r) 14.15 Film: „Doamna din Shanghai" (r) 16.15 Film: „Cercul literar Jane Austin" (r) 18.15 Film: „Operaţiunea «Petrecerea anului»" (SUA, 1957). Cu: Jack Lemmon, Ernie Kovacs 20.30 Film: „Schimbul" (SUA, 2010). Cu: Jennifer Aniston, Jason Bateman 22.45 Film: „Prieteni cu copii" (SUA, 2011). Cu: Adam Scott, Jennifer Westfeldt 1.00 Film: „N-am uitat ce ai făcut astă vară" (r) 3.00 Cine A.M.

MIERCURI - 22 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Dincolo de hartă (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 Adevăruri despre trecut (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Crimă în oraşul perfectă" (partea a II-a) 23.45-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Fotbal: FC Steaua Bucureşti — AS Trencin 23.30 Ştirile ProTv 0.05 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 1.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.45-5.30 Reluări.

6.00 Observator 10.00 În gura presei 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Te pui cu blondele? 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Casa: construcţie şi design (r) 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Codul magicienilor (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Codul magicienilor 20.30 Cronica Netului 21.00 Nunţi de poveste 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale româneşti (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Careul cu 5 aşi 13.00 George Enescu la Veneţia (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Francis în marină" (SUA, 1955). Cu: Donald O'Connor, Martha Hyer 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Adevăruri ascunse" (SUA, 1997). Cu: Jane Seymour 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00-6.00 Reluări.

7.15 La Măruţă (r) 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Operaţiunea «Petrecerea anului»" (r) 14.15 Film: „Dispărută fără urmă" (r) 16.15 Film: „Schimbul" (r) 18.30 Film: „A fost odată Curly" (SUA, 1944). Cu: Cary Grant, Janet Blair 20.30 Film: „Lunetistul 2" (SUA, 2002). Cu: Tom Berenger 22.30 Film: „Joc în doi" (SUA, 2001). Cu: Vivica A. Fox, Morris Chestnut 0.30 Film: „Lunetistul 2" (r) 2.30 Cine A.M.

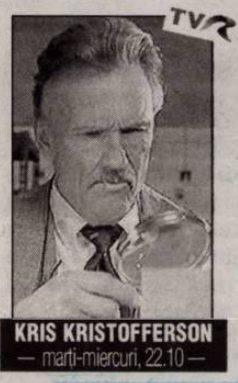

KRIS KRISTOFFERSON
— marți-miercuri, 22.10 —

KATEE SACKHOFF
— vineri, 20.30 —

KEVIN SORBO
— luni, 1.00 —

DADA COELHO
—luni-duminică, 22.00 —

GHEORGHE DINICĂ
—duminică, 16.00 —

SUZIE KENNEDY
— joi, 20.10 —

ADAM SCOTT
— marți, 22.45 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI - 23 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Dincolo de hartă (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACŢIEI 18.00 Lozul cel mare 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Doc.: „Regii ringului" 23.40-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Vine CHEF-ul 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 10.00 În gura presei 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Film: „Nume de cod: Agentu' de serviciu" (SUA, 2007). Cu: Cedric the Entertainer, Mark Dacascos 23.15 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Nunţi de poveste (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Click! Poftă bună (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Codul magicienilor (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Jocurile puterii" (SUA, 2013, partea I). Cu: Linda Hamilton 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 14.45 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.00 Angela Gheorghiu. O artistă la zenit (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: Fraţii Marx la colegiu" (SUA, 1932) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Eu şi Marilyn" (Italia, 2009). Cu: Leonardo Pieraccioni, Suzie Kennedy 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „La birou" 0.00 Motomagia 0.30-6.00 Reluări.

7.15 La Măruţă (r) 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „A fost odată Curly" (r) 14.00 Film: Operaţiunea «Petrecerea anului»" (r) 16.15 Film: „Doamna din Shanghai" (r) 18.15 Film: „Calea cea grea" (SUA, 1956). Cu: Humphrey Bogart 20.30 Film: „Regele asasinilor" (Hong Kong, 1998). Cu: Jet Li, Eric Tsang 22.30 Film: „Răzbunare fără limite" (SUA, 2007). Cu: John Leguizamo, Tyrese Gibson 0.30 Film: „Regele asasinilor" (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI - 24 iulie

7.00 Telejurnal matinal 8.00 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Connor sub acoperire" 10.00 Dincolo de hartă 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 START UP 16.30 Maşini, teste şi verdicte 17.00 Ne vedem la TVR 18.30 Zâmbeşte, mâine va fi mai bine (sau la fel) (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici şi tradiţii în Cişmigiu 22.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Enigma" (coprod., 2001) 1.15-5.55 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă (ultima ed.) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Riddick" (SUA, UK, 2013). Cu: Vin Diesel, Karl Urban, Katee Sackhoff 23.00 Film: „Omul-Păianjen 2" (SUA, 2004). Cu: Tobey Maguire 1.30-4.45 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Splash! Vedete la apă 22.30 Film: „Prima lovitură a lui Jackie Chan" (Hong Kong, 1996) 0.00 Film: „Răscumpărare" (SUA, 2008) 2.00 Film: „Terapie prin dragoste" (SUA, 2006) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Constantin 60 (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Levintza prezintă (r) 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Cronica Netului (r) 15.30 Playtech (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea găteşte mai bine 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Masca de argint" (România, 1985). Cu: Florin Piersic, Coca Andronescu 23.00 Trăsniţii (r) 0.30 Neam legat 1.30-4.30 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea (r) 13.00 Jordi Savall. El Gran (r) 14.00 Arta fericirii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Viciul blond" (SUA, 1932). Cu: Marlene Dietrich, Cary Grant 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Adevăruri ascunse" (SUA, 1997). Cu: Jane Seymour 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Uraganul rechinilor" (SUA, 2013). Cu: Tara Reid 1.50-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Picnic" (r) 14.30 Film: „Calea cea grea" (r) 15.00 Film: „A fost odată Curly" (r) 17.00 Film: „Singurul supravieţuitor" (Canada, 2000). Cu: Billy Zane, Gloria Reuben 18.45 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942) 20.30 Film: „Domnul Nimeni" (SUA, 2009) 23.45 Film: „Patul conjugal" (România, 1993). Cu: Gheorghe Dinică, Coca Bloos 2.00 Film (r) 4.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ - 25 iulie

7.00 În grădina Danei (r) 7.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Medici de gardă (r) 9.00 Zon@ 9.30 Maşini, teste şi verdicte (r) 10.00 Gala umorului 11.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Interviu cu Vytautas Landsbergis, primul preşedinte democrat al Lituaniei 15.00 Ora regelui (r) 16.10 Film d.a.: „Şoricelul Perez" (coprod., 2008) 17.40 Istorii de buzunar (r) 18.00 Tragerea la sorţi a grupelor din preliminariile C.M de Fotbal — Rusia 2018 19.50 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Naufragiaţi în Mările Sudului" (SUA, 1942). Cu: John Wayne 23.15 Concertul de la Palatul Schönbrunn 0.15 Profesioniştii... 1.15-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" 11.00 Ferma vedetelor.13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 15.15 Film: „Dansează cu mine" (SUA, 1998). Cu: Vanessa Williams, Chayanne 18.00 Super Trip (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Need for Speed: Începuturi" (coprod., 2014). Cu: Aaron Paul 23.00 Film: „Trei prieteni" (SUA, 2008) 0.45-4.15 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „La bine şi la rău" (SUA, 1997) 11.30 Film: „Prima lovitură a lui Jackie Chan" (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 În puii mei 21.00 Fotbal: FC Steaua Bucureşti vs FC CFR Cluj 23.00 Film: „Tu, din nou!" (SUA, 2010). Cu: Jamie Lee Curtis, Kristen Bell 1.00-3.30 Reluări 5.15 Serial: „Lassie".

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Playtech (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 11.00 Mondenii (r) 12.00 Curat, Murdar? 13.00 Constantin 60 14.00 Film: „O crimă cu cântec" (SUA, 2005) 16.00 Film: „Masca de argint" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Minţi diabolice" (SUA, 2002). Cu: Sandra Bullock, Ben Chaplin 23.30 Film: „Demonul din mlaştină" (Canada, 2008). Cu: Bruce Dern 1.00-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Teen Mom 1" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30 Serial (r) 3.30 Acasă la români 4.30-5.15 Reluări.

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Pelerin (r) 11.30 Dobro urban (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Popasuri folclorice 14.10 Film: „Inimi tinere" (SUA, 1998) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Ultimul joc" (SUA, 1999). Cu: Kevin Costner, Kelly Preston 22.40 Film: „Cheia" (Franţa, 2007). Cu: Guillaume Canet 0.40-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (r) 14.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (r) 16.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (partea a II-a). Cu: Peter Sellers 18.30 Film: „Disparută fără urmă" (SUA, 1994). Cu: Ann Jillian, Joe Penny 20.30 Film: „A doua cădere a Constantinopolului" (SUA, 1988). Cu: Alexandru Arşinel, Stela Popescu 22.30 Film: „Poanta" (Australia, 2007). Cu: Sally Field, Tom Hanks 1.00 Film (r) 2.45 Cine A.M.

DUMINICĂ - 26 iulie

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei 9.20 Expo Milano 2015 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Expediţiile memoriei 14.00 Telejurnal 14.30 Zâmbeşte, mâine va fi mai bine (sau la fel) 14.45 Serial: „Puterea binelui" 15.15 Politică şi delicateţuri cu Mircea Dinescu (r) 16.15 Tezaur folcloric 17.15 Gala umorului (r) 18.15 Lozul cel mare 18.45 Observatori la Parlamentul European 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Ducesa" (coprod., 2008). Cu: Keira Knightley, Ralph Fiennes 23.10 Film: „Războiul Mafiei" (SUA, 1973). Cu: Anthony Quinn 1.05-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Ferma vedetelor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Vine CHEF-ul (r) 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 16.00 Film: „Ticăloşii" (SUA, 1988) 18.00 Super Trip (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Lumea nu e de ajuns" (UK, SUA, 1999). Cu: Pierce Brosnan, Sophie Marceau 23.00 Film: „Punct de impact" (SUA, 2008). Cu: Brian Austin Green 0.45-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Provocarea albastră 2" (SUA, 2011) 11.00 Splash! Vedete la apă (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „Tu, din nou!" (r) 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Splash! Vedete la apă 23.30 Film: „Air Force One" (SUA, 1997). Cu: Harrison Ford, Gary Oldman 1.30 Film: „Provocarea albastră" (r) 3.15 Splash! Vedete la apă (r) 5.15 Serial: „Lassie".

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Film: „Febra măritişului" (SUA, 2004) 13.30 Film: „Tânăra vrăjitoare" (SUA, 1997) 15.30 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Totul pentru fotbal" (România, 1978). Cu: Gheorghe Dinică 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Curat, Murdar? (r) 23.30 Nunţi de poveste (r) 1.00-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Singură pe lume" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Teen Mom 1" 0.15 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doctorul casei 2.00 Dincolo de povestiri 2.30-5.30 Reluări.

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 Misterele istoriei 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Campioana" (România, 1990). Cu: Izabela Moldovan 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Europa 360º 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Raliul" (România, 1984) 21.50 Interviurile TVR 2 22.50-6.00 Reluări.

8.15 Doamne de poveste 9.15 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (r., partea I) 14.30 Film: „Singurul supravietuitor" (r., partea a II-a) 16.30 Film: „Disparută fără urmă" (r) 18.30 Film: „Dansul dragostei" (SUA, 2010). Cu: Rick Malambri, Adam G. Sevani 20.30 Film: „Alo, aterizează străbunica!" (România, 1981) 22.30 Film: „Elicopter la pământ" (SUA, 2001). Cu: Josh Hartnett 1.30 Film (r) 3.15 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

SPECIALITĂŢI

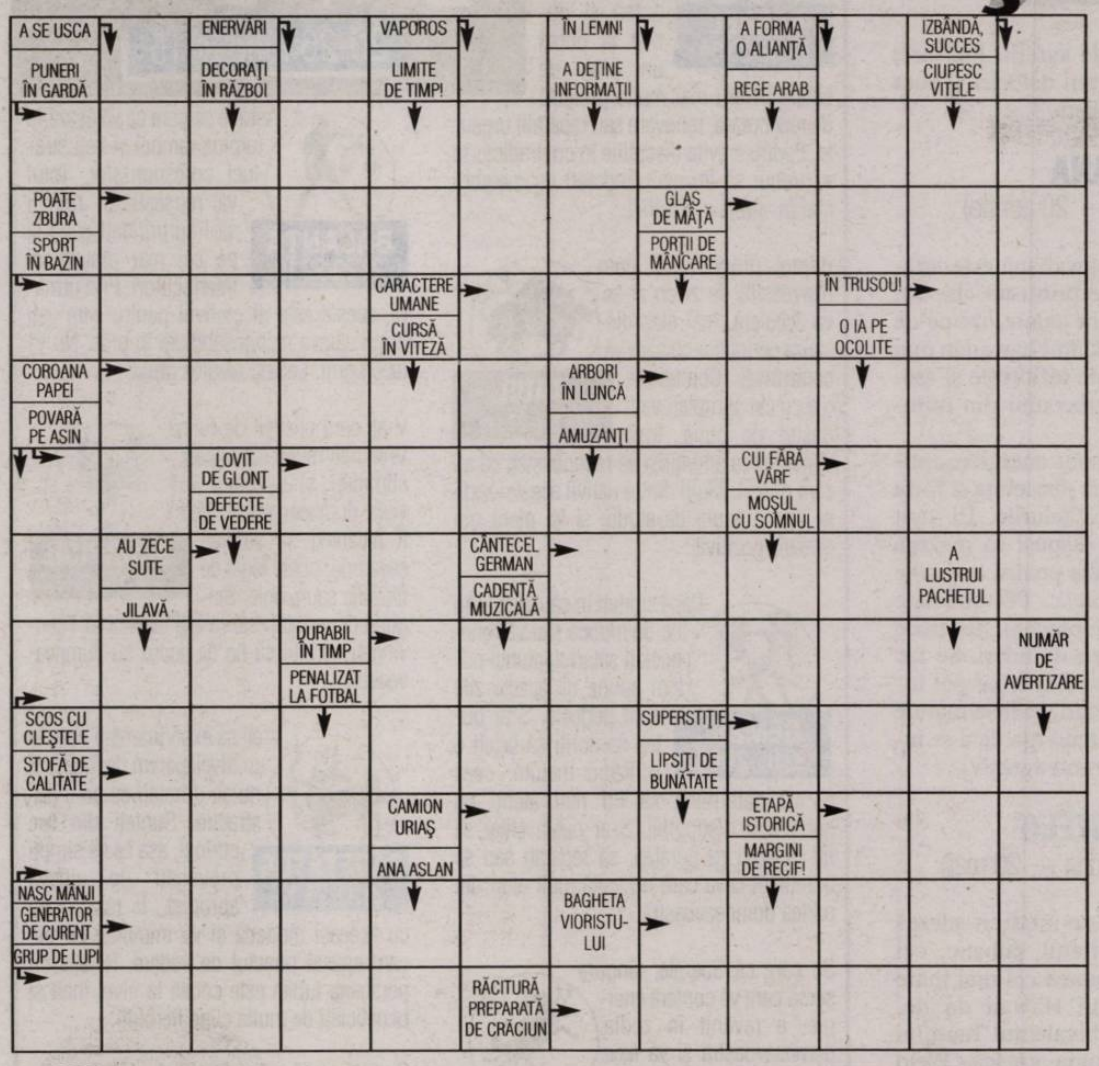

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Porţi

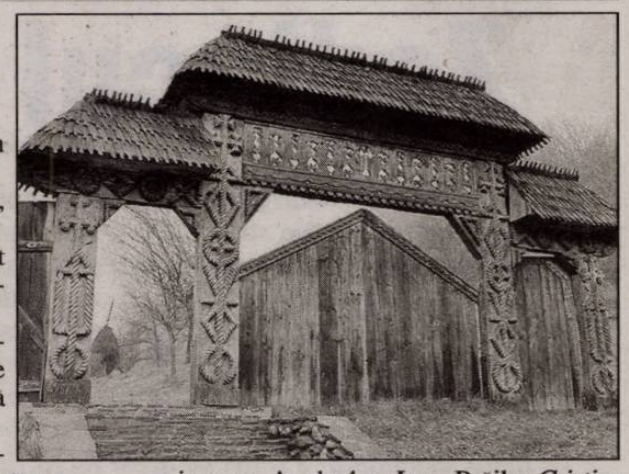

1. Ce se înţelege de obicei prin „poartă”?
2. Ce simboliza, în Evul Mediu, „Înalta Poartă”?
3. Ce erou din Vechiul Testament scoate din ţâţâni poarta templului filistenilor din Gaza?
4. Ce mare sculptor francez a realizat monumentala lucrare „Poarta Infernului”, inspirată de „Infernul” lui Dante?
5. Cărui compozitor român îi aparţine piesa simfonică „Poarta sărutului”, din ciclul „Brâncuşi”?
6. Ce scriitor american (n. 1919) a scris romanul „Poarta”?
7. Cine a realizat, în 1946, filmul „Porţile nopţii” („Les Portes de la Nuit”)?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Din punct de vedere meteorologic vara este anotimpul cel mai călduros al anului, care în emisfera boreală reprezintă perioada cuprinsă calendaristic între 1 iunie şi 31 august. 2) Zeiţa din mitologia romană patroană a recoltei şi a grâului se numea Ceres. 3) Poeziile „Vara” şi „În miezul verii” au fost scrise de George Coşbuc. 4) Tabloul alegoric „Vara” poartă semnătura pictorului Giuseppe Arcimboldo. 5) Muzica operei „Visul unei nopţi de vară” a fost compusă de Sir Benjamin Britten (1913-1976). 6) Nuvela „Vară târzie a unui Forsyte” a fost scrisă de John Galsworthy. 7) Filmul „Poveste de vară” a fost realizat de regizorul Piers Haggard.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Legende” am primit:

- **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Alexandra Duma,* Baia Mare; *Luminiţa Popescu* şi *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.
- **6 răspunsuri corecte:** *Ioana Costea,* Piteşti; *Daniela Nicolae,* Iaşi; *Ilinca Stănescu,* Ploieşti; *Bogdan Cristea,* Timişoara; *George Ionescu,* Ploieşti; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Ionel Petrescu, Cristian Zamfirescu* şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.
- **5 răspunsuri corecte:** *Corina Simion,* Sibiu; *Monica Vlad,* Timişoara; *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanţa; *Codruţa Matei,* Bacău; *Vasile Stoian* şi *Cristian Marinescu,* Bucureşti.

✉ ***VASILE SUCIU, Baia Mare.*** Desigur că internetul este o veritabilă sursă de informaţii dar noi suntem – ca să spunem aşa – mai de modă veche! Preferăm cărţile, fără însă a renunţa total la comoditatea tehnicii moderne. Încercăm, pe cât se poate, să combinăm vechiul cu noul, utilul cu plăcutul!

Aşteptăm răspunsurile dumneavoastră! *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Floarea de zăpadă
Bacopa

■ Reprezintă un gen de flori perene sau anuale, originare din Africa de Sud.

■ Sutera sau Bacopa, supranumită şi „floarea de zăpadă”, este potrivită pentru coşuri suspendate de rezistente la curenţii reci de aer din toamnă.

■ Frunzele sunt rotund-ovale, uşor zimţate, de culoare verde lucios. Florile sunt mari, formate din 5 petale, iar în mijloc toate au un ochi mic galben.

■ Poate fi expusă şi în zone umbrite sau cu jumătate de zi însorită. Un loc ideal ar fi un balcon în sau jardiniere şi se armonizează perfect cu petunia surfinia.

■ Dacă sunt cultivate în coşuri suspendate înfloresc din luna mai până prin octombrie. Sunt destul care de dimineaţă până pe la prânz să fie soare, iar după-amiaza să fie umbrit. Rezistă bine după primul val de frig din octombrie, iar dacă petunia surfinia sau verbena suferă puternic la primul val de frig, nu sunt afectate.

■ Pentru o bună dezvoltare se foloseşte apă de ploaie şi se menţine solul mereu umed, fără ca apa să stagneze. Dacă se exagerează cu udatul, înflorirea se va opri pentru o perioadă.

■ În perioada de creştere are nevoie de mult îngrăşământ, în special pe bază de azot, iar începând din luna iunie se poate folosi un îngrăşământ diluat în apă, o dată la două săptămâni.

■ Cea mai bună metodă de înmulţire este butăşirea. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

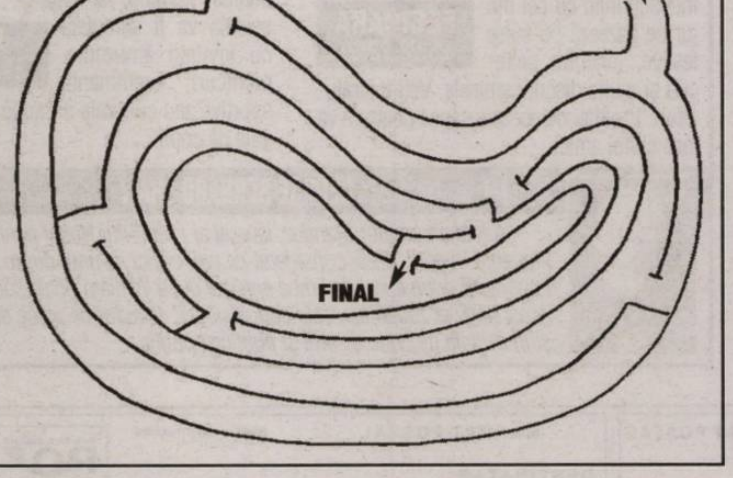

SOLUŢIA INTEGRAMEI „PREFERINŢE”:
R - S - A - L - C - F - NERABDATOARE - COLAJE - SPAN - UITA - URMARIT - TIMID - ANA - A - CAL - TESTARI - A - EVACUA - IAR - RR - ALAI - AICI - ARSI - RUS - IC - ORA - ARINIS - O - ITANI - SNAPS - STAR - TRAISTA.

CRONICA TV

În culisele succesului muzical

Vineri, 10 iulie, şi-au făcut apariţia în emisiunea de divertisment *Star Matinal,* difuzată pe postul *Antena Stars,* cântăreaţa de muzică pop Andreea Bălan şi trupa sa de dansatoare. E deseori invitată să susţină show-uri, pentru că ridică audienţa, având în vedere faptul că mai toată generaţia tânără e topită după ea. Show-ul susţinut, a fost, ca de obicei, incendiar. A apărut într-o ţinută sexy, cu modele şi culori vii, a dansat dezlănţuit, provocator, pe ritmurile dinamice ale unei piese muzicale simple. Ritmuri care au susţinut însă perfect show-ul.

În actuala formulă, Andreea, o cântăreaţă talentată, e un „produs” cosmopolit, rezultatul unui import masiv de elemente de spectacol muzical. Şi-a însuşit, selectiv, mişcările, trucurile scenice, genul de vestimentaţie, de la Madonna, Shakira, Jennifer Lopez etc. A preluat ritmuri latino — samba, rumba — s-a inspirat copios din vestimentaţia sumară şi extravagantă a acestor staruri şi din cea a braziliencelor la Carnavalul din Rio de Janeiro.

În emisiune s-a remarcat prin complexitatea şi dinamica dansului, prin mişcările provocatoare ale corpului, prin succesiunea ameţitoare şi deosebit de expresivă a gesturilor. Mâinile, degetele croiau în aer arabescuri, părul „sculpta” aerul, totul fiind sincronizat cu ritmurile muzicale, care în cazul ei şi al altor vedete sunt pe planul doi. A fost întrebată care sunt secretele succesului ei. Munca, seriozitatea, pasiunea, a răspuns. Generalităţi... Doar nu era să spună că succesul carierei se datorează în mare măsură faptului că e o „clonă” a Madonnei sau a lui Jennifer Lopez! A ţinut să sublinieze, lucru ştiut, faptul că apare pe scenă în diverse costume, că în unele spectacole le-a schimbat de vreo zece ori şi că a ajuns la performanţa de a se îmbrăca într-un alt costum — în culise, evident — în vreo 20 de secunde.

Neîndoielnic, face eforturi epuizante pentru a susţine astfel de spectacole. Are atuuri artistice şi fizice. Are voce, dansează formidabil, e frumoasă, provocatoare, beneficiază de o coregrafie excelent pusă la punct, în cele mai mici detalii, de ea şi de colaboratori precum Doina Botis sau Adrian Cristea. Şi reuşeşte de fiecare dată să surprindă, să incite, să-şi entuziasmeze fanii. Îi apreciez talentul şi nu în ultimul rând faptul că a avut intuiţia excepţională a succesului în varianta solo, când a renunţat la duetul Andrè (a cântat alături de Andreea Antonescu) şi asta într-o vreme în care cele două fete continuau să cucerească publicul tânăr. *(Dorin Măran)*

Soluţia **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 27*

7	2	1	4	8	9	3	6	5
4	5	3	6	1	7	2	8	9
8	9	6	3	2	5	4	1	7
5	6	8	9	4	1	7	2	3
2	3	9	7	6	8	5	4	1
1	4	7	5	3	2	8	9	6
9	8	4	1	5	3	6	7	2
3	1	2	8	7	6	9	5	4
6	7	5	2	9	4	1	3	8

Umor

Bulă la şcoală. Profesoara îi întreabă pe copii ce mănâncă ei acasă.

Bulă răspunde: ceai.

Profesoara îi spune că nu e bine, că o să aibă inspecţie şi că dacă îl întreabă ce mănâncă să spună că mănâncă friptură...

A doua zi vine inspecţia.

Inspectorul: – Ce mâncaţi voi acasă, copii?

Bulă: – Friptură.

I: – Toată ziua friptură?

B: – Da!

I: – Şi câtă friptură mănânci tu, Bulă, seara?

B: – Cam două căni!

– Vai, mă scuzaţi, am înlăturat un dinte sănătos. Acum va trebui să-l scot şi pe cel bolnav.

– Nu e nimic grav. Bine că nu sunteţi oftalmolog!

Zodiacul hawaiian

Există multe forme ale astrologiei mai puţin cunoscute şi unele dintre acestea sunt foarte rar utilizate. Iată de ce zodiacul hawaiian este destul de complex, ţinându-se cont la realizarea sa de poziţiile stelelor, precum şi de fazele Lunii. Putem spune chiar că fiecare insulă sau fiecare district din Hawaii a avut propriul calendar, dezvoltat pe parcursul mileniilor pentru a servi nevoilor oamenilor din ţinuturile respective. Dacă oamenii au fost dependenţi de agricultură sau de mare, calendarul a reflectat acest lucru. În rândurile ce urmează vă prezentăm spectaculosul horoscop.

MAKALLI
(22 decembrie — 19 ianuarie)

Makalli este echivalentul mitologic hawaiian al Capricornului din zodiacul european, reprezentat de semnul cardinal al Cercetătorului. Luna lui Makalli este luna în care au avut loc erupţii vulcanice care au determinat formarea insulelor Hawaii şi luna în care din adâncul oceanului a venit Koa, marele Capricorn cu coadă de peşte însă fără coarne. Zeul Lono (zeul păcii şi al prosperităţii) i-a dăruit şi coarne, transformându-l într-o creatură terestră.

Zeul Koa îşi pune amprenta asupra nativilor zodiei Makalli, transformându-i în persoane ambiţioase, încăpăţânate, care nu se dau niciodată deoparte din faţa greutăţilor, mai ales pentru a-şi atinge scopurile. Sunt înţelepţi, însă această calitate se blochează din prea multă îndârjire. Înzestraţi cu răbdare şi perseverenţă, au o gândire filozofică.

KAELO
(20 ianuarie — 18 februarie)

În mitologia hawaiiană Kaelo este simbolul Căutătorului de adevăr şi echivalentul Celui care poartă apa în mitologia greacă, respectiv al zodiei Vărsător. În luna lui Kaelo râurile şi oceanele Pământului s-au umplut cu apă din Rai, primind binecuvântarea cerului. Nativii zodiei Kaelo sunt iubitori ai adevărului şi ai cunoaşterii pe care le fac cunoscute şi celor din jur. Ei adună cunoştinţele despre lume şi viaţă şi le revarsă asupra celor din jur.

Cei care se nasc în această zodie sunt înzestraţi cu o poftă de acumulare a tot ceea ce ţine de cunoaştere în toate formele ei. Adoră să cerceteze, să exploreze şi să descopere. Au principii integre, solide, şi sunt chiar vizionari înnăscuţi. Deşi au o

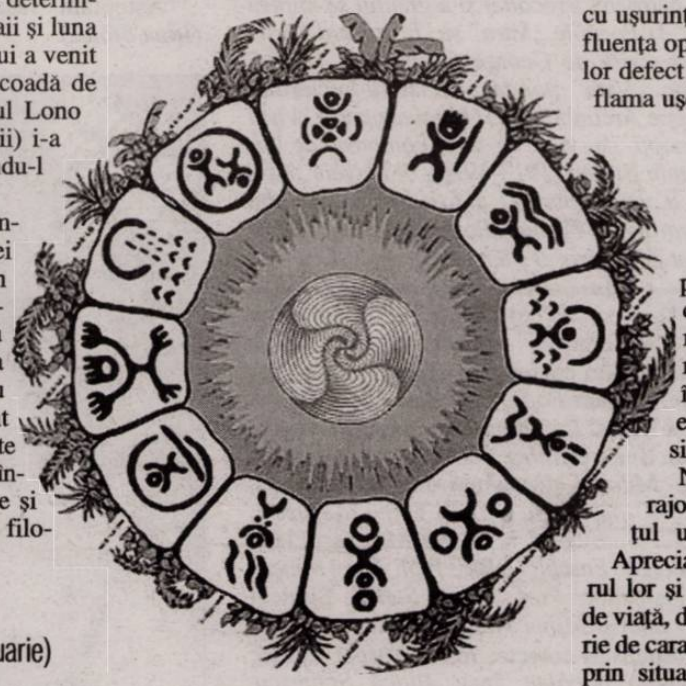

putere de atracţie deosebită, felul lor de a fi este neînţeles de ceilalţi.

KAULUA
(19 februarie — 20 martie)

Este echivalentul zodiei Peşti în mitologia greacă, semn de Apă înfăţişat prin simbolul atotputernicului Mahimahi, o reprezentare a doi delfini. Unul dintre aceştia este îndreptat către „Mauka" (spre munţi) şi celălalt către „Makai" (spre mare), sugerând şi lupta lui Kaulua pentru a-şi găsi direcţia în viaţă.

Nativii Kaulua au un suflet bun şi abilităţi remarcabile pe care adesea nu le explorează suficient. Cu greu îşi găsesc drumul adevărat, căutând mereu, ezitând, dorind să o apuce pe altă cale care li se pare mai bună. Din acest motiv au mereu de suferit. Pun preţ pe familie, au simţul datoriei şi sunt nişte visători idealişti.

NANA
(21 martie — 20 aprilie)

În mitologia hawaiiană este înfăţişat pe de o parte printr-un chip de războinic ce inspiră putere, iar pe de altă aprte, în calendarul hawaiian mai este luna Florii care înfloreşte şi asemuit cu zodia Berbecului din mitologia greacă.

Nativii Nana sunt energici, optimişti, au o vitalitate deosebită şi forţa să-şi îndeplinească ţelurile. Ei sunt războinicii vieţii, dispuşi să meargă până în pânzele albe pentru a ajunge acolo unde îşi doresc. Pot conduce uşor chiar mase de oameni, deoarece au calităţi înnăscute de lideri. Se fac cu uşurinţă respectaţi şi chiar pot influenţa opiniile celorlalţi însă marele lor defect rămâne tendinţa de a se inflama uşor, devenind agresivi.

WELO
(21 aprilie — 20 mai)

Welo este înfăţişat adesea prin mistreţul sălbatic, cel care impunea cel mai mare respect în Hawaii de demult. Echivalentul Taurului în mitologia greacă, Welo este un semn fix de Pământ, simbol al Constructorului.

Nativii acestei zodii sunt curajoşi, au o inimă caldă şi simţul umorului foarte dezvoltat. Apreciază pacea şi liniştea din jurul lor şi sunt ataşaţi principiilor lor de viaţă, de la care nu se abat. Au o tărie de caracter ce îi fac să treacă demni prin situaţiile dificile. Mare atenţie, deoarece atunci când sunt răniţi se vor apăra violent şi de nestăpânit!

IKIIKI
(21 mai — 20 iunie)

Fiind reprezentat de gemenii regali Alii, semn de Aer şi simbol al Inventatorului este asemuit cu zodia Gemeni din mitologia greacă. Gemenii Aliii, Kamanawa şi Kameeiamoku, au slujit regelui Kamehameha I şi l-au ajutat să unifice Regatul Hawaii.

Nativii Ikiiki au înclinaţii puternice spre frumos, spre artă, dar şi o personalitate contradictorie. Sunt energici, capricioşi, veşnic neliniştiţi şi au o putere fantastică de a-şi exprima ideile şi emoţiile. Întotdeauna vor aspira către o viaţă mai bună, mai palpitantă şi plină de entuziasm.

Săptămâna viitoare continuăm cu prezentarea celorlalte şase zodii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Mesaje care au aprins războaie ■ Femeia care a fost suveran pontif ■ Cumpără! Cumpără! Cumpără!... ■ Misterioasele focuri din Canneto di Caronia ■ Pisicul nostru, stăpânul nostru ■ Realismul artei ruseşti ■ Hipertensiunea atacă tinerii ■ Debutanţi în yoga ■ Merişorul ţine la distanţă cistitele

HOROSCOP
20-26 iulie 2015

BERBEC
21.03-20.04

La începutul săptămânii vă concentraţi mai mult pe activităţile de acasă şi puneţi la punct un plan de bătaie pentru mai multe proiecte de redecorare, renovare sau reparaţii urgente. Pentru a evita discuţiile în contradictoriu va trebui să fiţi mai răbdători cu membrii mai în vârstă ai familiei.

TAUR
21.04-21.05

Ritmul programului dumneavoastră de zi cu zi se va accelera, mai ales din cauza cerinţelor cu care vă confruntaţi. Comunicarea cu cei apropiaţi va fi destul de bună, însă sunteţi prea ambiţioşi să recunoaşteţi că aţi cam obosit. Mulţi dintre nativii acestei zodii se apucă acum de studiu şi îşi pierd din energia pozitivă.

GEMENI
22.05-21.06

Dacă sunteţi în căutarea unui loc de muncă sau vă renegociaţi salariul, atunci putem spune că aceste zile sunt perfecte. S-ar putea să doriţi să faceţi o achiziţie majoră, ceea ce vă determină să fiţi mai atenţi cu numerarul disponibil. S-ar putea chiar să fiţi obligaţi să curăţaţi, să reparaţi sau să întreţineţi ceva care necesită mult efort din partea dumneavoastră.

RAC
22.06-21.07

Se pare că Soarele, singura sursă care vă conferă energie, a revenit în zodia dumneavoastră şi vă face să vă simţiţi energizaţi. De fapt, în următoarele săptămâni ar trebui să vă reîncărcaţi bateriile pentru tot restul anului. O mulţime de activităţi au loc în viaţa personală şi vă oferă şansa să dovediţi lumii ceea ce puteţi face.

LEU
22.07-22.08

Sunteţi destul de solicitaţi şi vă faceţi tot felul de planuri ca să reuşiţi să terminaţi la timp tot ceea ce v-aţi propus. Asta nu înseamnă că vă veţi izola de restul lumii, ci dimpotrivă. Vă veţi folosi de farmecul şi orgoliul personal pentru a da lovitura. Oricum, vă simţiţi în stare!

FECIOARĂ
23.08-22.09

În aceste zile vă creşte popularitatea în rândul cunoscuţilor. Primiţi multe invitaţii pentru distracţie şi interacţiunile cu cei din jur se bazează pe mese festive, întâlniri, petreceri şi multe discuţii amicale. Veţi fi strălucitori. Profitaţi de această şansă pentru a vă face şi noi amici.

BALANŢĂ
23.09-22.10

Astrele se pare că vă aşază în lumina rampei şi veţi străluci corespunzător. Totul vă reuşeşte şi reuşiţi să-i surprindeţi până şi pe cei mai pretenţioşi interlocutori. Prin urmare, acesta este şi motivul pentru care veţi primi câteva responsabilităţi în plus. Nu vă faceţi griji. Le veţi rezolva rapid.

SCORPION
23.10-21.11

V-aţi cam plictisit de rutină. Vreţi mai multe modificări, stimulări şi aventură în viaţa dumneavoastră. Veţi fi încântaţi să studiaţi ceva nou, poate legat de filozofie sau religie. Singurul dezavantaj este că veţi încerca să-i convingeţi pe alţii să fie de acord cu dumneavoastră.

SĂGETĂTOR
22.11-21.12

Vreţi să experimentaţi viaţa la un nivel extrem de intens şi nu să o trataţi ca pe o abstracţie. Sunteţi din fire curioşi, aşa că vă simţiţi provocaţi de cineva apropiat. Îi răspundeţi cu aceeaşi monedă şi vă impuneţi un pic cam apăsat punctul de vedere. Relaţia cu persoana iubită este cotată la nivel înalt şi beneficiaţi de multe clipe fierbinţi.

CAPRICORN
22.12-19.01

Sunteţi parcă prea obosiţi şi simţiţi nevoia de mai mult somn. Vă puneţi în contradicţie cu cineva apropiat şi vă enervează chiar că nu ajungeţi la o înţelegere amiabilă. Poate este nevoie să cedaţi dumneavoastră mai mult şi să-i ascultaţi opinia celuilalt cu mai multă răbdare. Nu credeţi?

VĂRSĂTOR
20.01-18.02

Eficienţa şi productivitatea vă fac să creşteţi în ochii celor care au nevoie de ajutorul dumneavoastră. Acesta este şi motivul pentru care sunteţi atât de dornici să vă organizaţi mai bine şi să începeţi fiecare zi cu o listă bine întocmită.

PEŞTI
19.02-20.03

Viaţa vi se pare interesantă şi romantică, mai ales că urmează o perioadă cu întâlniri fierbinţi, iar viaţa socială va fi stimulată cu invitaţii amuzante, picnicuri, evenimente sportive sau culturale şi multe activităţi legate de copii.

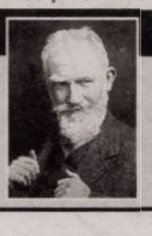

Nativul săptămânii: GEORGE BERNARD SHAW (26.07.1856 — 02.11.1950)

A fost un scriitor irlandez, laureat al Premiului Nobel pentru literatură în anul 1925, considerat de unii critici ca unul dintre cei mai importanţi dramaturgi de limbă engleză după William Shakespeare. Acest nativ al zodiei Leu este cunoscut atât ca autor de piese de teatru, cât şi în calitate de critic de artă şi publicist politic.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722626256622

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1255 ● ANUL LVIII ● 23 IULIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 29 (3005)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Fereşte-te de banalitate! Dacă va fi să te îneci, cel puţin nu te îneca într-un lighean cu apă, azvârle-te în ocean.*
Octavian Goga

■ *De multe ori, limba taie mai mult decât sabia.*
Anton Pann

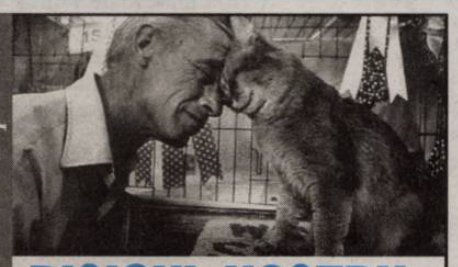

Caleidoscop

PISICUL NOSTRU, stăpânul nostru

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Profilul psihologic „citit" în parfumul preferat

Dosarele frumuseţii
Îngrijiri necesare

Istorii uitate

MESAJE care au aprins războaie

Terapii complementare

Debutanţi în **YOGA**

Tendinţe în educaţia secolului al XXI-lea

A ÎNVĂŢA ACASĂ, A EXERSA LA ŞCOALĂ!

Este limpede că educaţia viitorului trebuie să ţină pasul cu noile tehnologii. A pierde ritmul înseamnă a avea un tineret pasiv, neimplicat în procesele transformărilor tehnologice. Un studiu realizat de Institutul pentru Economia Digitală (Instituto de la Economía Digital, ICEMD — ESIC) din Spania scoate în evidenţă câteva macrotendinţe în educaţie pentru deceniile care vin.

Şcoala, educaţia şcolară, predarea, recunoaştem sau nu, nu mai sunt ca acum o jumătate de secol. Sistemul analog de predare, ca şi mentalitatea convenţională de acum 50 de ani, s-au modificat odată cu apariţia erei digitale. Introducerea tehnologiei IT în învăţământ a schimbat într-o oarecare măsură faţa şcolii. Dar metodele de predare? Dar mentalitatea profesorilor? Acestea par să fi rămas în urmă, neadaptate încă la era digitală. N-avem date foarte exacte de la noi, dar în SUA, de pildă, şcolile publice deţin cel puţin un computer la 5 elevi, se cheltuiesc peste 3 miliarde de dolari pe an pentru conţinutul digital. Iar aproape trei sferturi din elevii de liceu spun că folosesc cu regularitate smartphonurile şi tabletele în clasă. Dar, în acelaşi timp, scrie autorul unui studiu didactic, un munte de dovezi indică faptul că profesorii îşi adaptează cu mare greutate modul de predare, în ciuda masivului flux de noi tehnologii care ajunge în şcoală. Predarea centrată pe elev, instruirea individuală rămân o excepţie de la regulă.

Cu alte cuvinte, sistemul educaţional în şcoli a rămas în urma orizonturilor deschise de noile tehnologii. „S-a presupus că introducerea computerelor în şcoli va îmbunătăţi reuşitele şcolare şi va modifica modul în care predau profesorii", spune Larry Cuban, profesor la Stanford University. „Din păcate, niciunul dintre aceste lucruri nu s-a întâmplat". Cum ar putea să se modifice în viitor vechile metode de predare în şcoală pentru ca

Profesorul Larry Cuban

elevii să iasă din mediul academic mai bine pregătiţi pentru provocările noului secol? Iată cum se vede acest subiect din Europa.

Un studiu conceput de specialiştii de la *Institutul pentru Economia Digitală* din Madrid, prezentat de publicaţia spaniolă ABC (preluat de Agerpres) se concentrează şi el pe situaţia descrisă în media americană. Relaţia elev-profesor în procesul educativ trebuie să se modifice. Cum? Iată macrotendinţele prognozate:

Elevi interesaţi

Potrivit studiului, elevii au devenit conştienţi de capacităţile lor de la o vârstă fragedă, nu mai sunt ca pe vremuri. „Se văd ca subiecţi în acţiune, nu ca simple obiecte pasive. De aceea, cer o formare personalizată, care să alimenteze un tot mai accentuat spirit antreprenorial focalizat pe găsirea aspectelor preferate şi în care sunt realmente buni, pentru a le transforma în viitoarea lor ocupaţie de serviciu". Ideea obţinerii unei diplome şi nimic mai mult cade. Îi ia locul conjugarea cu viitoarea meserie.

Învăţare orientată

De ce? Pentru a fi, în final, mai angajaţi faţă de viziunea companiei pentru care vor lucra. Filozofia marilor companii se transferă la colegii, unde formarea academică se completează cu învăţarea orientată spre autocunoaştere, pe realizarea personală şi conştientizare ca parte esenţială a programelor de formare.

Perfecţionare perpetuă

Ideea că „înveţi cât eşti la şcoală şi apoi îţi vezi de viaţă" cade în noua filozofie educaţională. Sau că „înveţi la şcoală că trebuie şi nu-ţi foloseşte la nimic" va rămâne de domeniul trecutului. Noile generaţii au altă viziune, ele fug de planurile de studiu rigide şi „preferă un sistem flexibil şi continuu de învăţare, care se întinde de-a lungul întregii vieţi, cu ritmul şi intensitatea pe care fiecare le decide". Această atitudine capătă şi mai mult sens în contextul uimitorului progres digital, faţă de care instrumentele şi cunoştinţele tehnice cer o constantă reciclare.

Antreprenoriat cu resurse minime

Conceptul se referă la cel mai simplu demers, în care se investesc resursele minime necesare pentru a se valida o idee de afaceri. Ideea este de a se concentra pe ceea ce doreşte şi îi trebuie clientului şi pe preţul pe care acesta este dispus să îl plătească, iar metoda este „testează şi corectează".

Îndemânare tehnologică

Programarea ar trebui să devină materie obligatorie în şcoli. Majoritatea şcolilor de afaceri şi a universităţilor de-abia acum au început să întrevadă importanţa unui curent care şi-a făcut un stindard din cultura „tehnologiei autoconcepute", adică fiecare să programeze, să-şi creeze propriile aplicaţii, să înţeleagă limbajul şi să-l folosească. Datorită acestei tendinţe, tineri care de-abia au împlinit 20 de ani au creat cele mai puternice şi importante afaceri ale momentului: Tumblr, Vimeo, Kickstarter etc.

Conectarea la lumea reală

Noile tehnologii s-au integrat în companii din toate sectoarele şi industriile, modificând procesele, metodele şi sistemele de lucru şi chiar schimbând modelele de afaceri. Astăzi aproape că nu mai reuşim să ne amintim cum ne descurcam înainte de boomul digital. Aceste schimbări trebuie să transforme şi metodologia de predare în şcoli şi merg mult mai departe decât folosirea smartphonului sau a tabletei. „Conectarea clasei cu lumea reală, rezolvarea problemelor împreună cu elevi din alte ţări, exploatarea feedbackului în timp real sau înţelegerea posibilităţilor pe care le oferă realitatea virtuală sunt câteva dintre opţiunile aflate deja la îndemâna profesorilor şi elevilor", atrage atenţia studiul.

Învăţarea din jocuri

Aşa cum în ciclul preşcolar învăţarea se face prin activităţi ludice (prin joc), tot aşa se poate folosi dinamica jocului în medii şcolare tocmai pentru a genera atitudini şi acţiuni vizând un scop determinat sau predeterminat. Dacă tehnologia permite să se adauge o latură atractivă unor procese de învăţare, de ce să nu se profite de ea? Şcolile vor trebui să încorporeze strategii inspirate de jocurile video în metodologiile lor pentru a promova principiul „făcând şi învăţând", ceea e cumva pe dos faţă de vechile sau actualele metodologii.

Puterea mulţimii

O tendinţă care la noi încă nu se manifestă: colaborarea văzută ca noul mod de a înţelege viaţa şi întreprinderea. Ideea se numeşte „crowdfunding", adică folosirea unor sume mici de bani de la un mare număr de persoane pentru finanţarea unor afaceri în parteneriat. Fondurile se strâng prin intermediul reţelelor de prieteni, familie şi colegi, prin intermediul reţelelor de socializare, Facebook, Twitter sau LikedIn, iar atragerea investitorilor şi ideile de afaceri noi, tot pe aceste reţele se realizează. În SUA această metodă a prins atât de tare încât guvernul restricţionează prin lege „crowdfundingul", această finanţare alternativă.

Agora

Informaţia a devenit un bun comun al „Cetăţii" datorită apariţiei Internetului şi noilor tehnologii. Nu mai este suficient să ai cei mai buni profesori care să te înveţe din cărţi, acum se caută schimbul direct de experienţă personală şi profesională. „Spaţiul fizic al şcolii de afaceri nu se mai limitează la clase. De fapt, acum ele devin locuri pentru a practica, a interacţiona, a aprofunda, a testa produse şi a risipi îndoieli. Deviza va fi în viitorul apropiat „a învăţa acasă, a practica în clasă". Acestea sunt ideile, bune în teorie, dar rămâne de văzut cum se va adapta sistemul de învăţământ la noile realităţi şi deziderate.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

29

5 948427 000119

SUDOKU

jocul săptămânii: 29

	6	2						4
4				2				
		5	3		8			
2	4		5	8				
		6	2		4	5		
				1	7		4	6
			8		5	7		
				9				8
1						6	9	

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană

Pisicul nostru

stăpânul nostru

Poate nu ştiaţi, dar asta-i realitatea: nu câinele, nu calul, nici măcar purcelul care ne e alături în cele mai diferite momente din viaţă, sub diverse „forme", nu este cel mai bun prieten al omului.

Dintre toate vietăţile din preajma noastră, acest rol onorant l-a căpătat pisica. Mă rog, să admitem că nu întotdeauna ne e chiar prieten, căci anumite... trăsături de caracter o fac să se comporte, deseori, mai degrabă ca stăpâna noastră. Oricum ar sta lucrurile, dacă aveţi în casă o pisică, să nu credeţi că o cunoaşteţi perfect. Iată în continuare câteva informaţii insolite despre neamul acestor adorabile feline!

● O pisică doarme pe parcursul întregii sale vieţi circa 70% din timp. Fără îndoială, atunci ea face incursiuni nebănuite în alte dimensiuni, la care noi nici nu visăm!

● Studii ştiinţifice au relevat faptul că pisicile recunosc întotdeauna vocea stăpânului, însă dacă de multe ori nu răspund, aceasta e pentru că se simt mult prea importante ca să reacţioneze la un semnal atât de... nesemnificativ.

● Tot cercetările în domeniu au dus la interesanta constatare că a avea în preajmă o pisică poate însemna reducerea riscurilor unei crize cardiace cu aproximativ 35%.

● Faţă de om, pisicile au un mare handicap: nu pot simţi gustul dulce. În schimb, pe de altă parte, dacă omul are mişcările urechilor controlate de numai 6 muşchi, la draga noastră felină urechiuşele sunt ajutate să se mişte ca un radar de nu mai puţin de 32 de muşchi.

● Pisicile adulte care doresc să comunice cu oamenii nu o fac decât prin mieunat.

Iar ca să trecem şi la câteva aspecte oarecum particulare, la fel de insolite, să spunem că: ◆ În SUA, pisicile sunt animalele de companie cele mai numeroase – circa 88 de milioane, faţă de vreo 74 de milioane de câini. ◆ În anii 60, CIA a cheltuit peste 20 de milioane de dolari pentru antrenarea pisicilor ca să devină „spioni". Proiectul nu prea a avut succes, mai ales că primul James Bond cu blană a căzut lamentabil, dar nu la datorie, ci lovit pe stradă de un taxi! ◆ În fine, ca să vedeţi cam cu cine avem de-a face cu-adevărat atunci când vorbim despre pisici, aflaţi că filmuleţul cel mai vechi în care apare o asemenea felină datează din anul 1894 (!), dar şi că micile noastre prietene pot fi destul de mari: cea mai lungă pisică măsurată vreodată avea 1,23 metri.

Edili

O expresie foarte des întâlnită, atât în vorbirea de fiecare zi, cât şi în anumite emisiuni tv, este „*Edilii oraşului* au hotărât să...".

Greşeala constituie un pleonasm etimologic, respectiv folosirea alăturată a unor cuvinte înrudite, dintre care unul îl cuprinde pe celălalt ca origine şi ca sens.

Să vorbim corect!

În dicţionar, substantivul „edil" este definit ca: „Persoană care face parte din conducerea administrativă a unui oraş; consilier municipal".

Aşadar, pentru o exprimare corectă ar fi fost suficient să spunem: „*Edilii* au hotărât să..." sau „*Conducătorii oraşului* au hotărât să...".

Desigur putem spune „Edilii Timişoarei/ ai Braşovului/ ai Sibiului" etc. sau „Edilii din Timişoara/ Braşov" etc., evitând pleonasmul prin menţionarea numelui oraşului respectiv, dar nu „Edilii oraşului Bucureşti/ Iaşi/ Târgu Mureş" etc. *(I.S.)*

Pulsul Planetei

Restricţie istorică

Cetăţenii californieni care numără secundele în timp ce fac duş şi care privesc cu tristeţe peluza ofilită din faţa caselor au respirat uşuraţi după ce guvernatorul Californiei, Jerry Brown, a dispus raţionalizarea apei utilizate în agricultură, reducând consumul cu 25% (80% din rezervele de apă ale Californiei sunt utilizate în agricultură), favorizând astfel populaţia.

Este pentru prima oară în istoria SUA când s-a dispus o asemenea restricţie, inevitabilă, din cauza secetei cumplite din ultimii patru ani. Protestele vehemente ale asociaţiilor de agricultori au fost zadarnice. Decizia este valabilă atâta vreme cât persistă penuria de apă.

Sfârşitul lumii

Într-un amplu studiu realizat de specialişti de la universităţile americane Stanford, Princeton şi Berkeley, publicat recent în revista Science Advances, au fost prezentate informaţii statistice alarmante, care sugerează faptul că ne îndreptăm spre cea de-a şasea extincţie în masă.

A fost invocată dispariţia unui mare număr de specii de animale, care s-a produs de aproximativ 100 de ori mai repede

decât în trecutul îndepărtat, după extincţia dinozaurilor şi a majorităţii vieţuitoarelor, din urmă cu 66 milioane de ani, cauzată de schimbările climatice, de poluare şi de restrângerea habitatelor.

Studiul s-a bazat pe informaţii precise furnizate de analiza fosilelor de animale şi de procesările informatice în ultimele decenii.

Cu siguranţă că publicarea rezultatelor studiului constituie un semnal de alarmă adresat omenirii, răspunzătoare de impactul activităţilor irresponsabile asupra biodiversităţii.

DORIN MĂRAN

Starea de veghe

Cumpără! Cumpără! Cumpără!...

Titlul acestui articol este de fapt ceea ce se spune că ar reprezenta un mesaj subliminal generic ce ne însoţeşte în marile magazine, în care – ştiţi, desigur, la ce mă refer – intrăm să cumpărăm pâine şi lapte, dar ieşim încărcaţi de alte zeci de produse, mai mult sau mai puţin necesare.

Kate Cooper, consultant de marketing în industria alimentară, a dezvăluit câteva tehnici de manipulare utilizate pentru a-i „captura" pe consumatori, astfel încât ei să meargă necondiţionat la raft şi să pună în coş produsele pe care stăpânul din umbră vrea să le vândă prin orice mijloace.

Un zombi vesel

Cam aşa ceva devine clientul, atunci când pune mâna pe un produs pe care nu avea de gând să-l cumpere, dar dintr-odată descoperă că nu se poate întoarce acasă fără el. Amintiţi-vă de deschiderea unor supermagazine, la noi sau în ţări „mai civilizate", unde gloata vânătorilor de chilipiruri e cuprinsă, efectiv, de o psihoză în masă, astfel că nu mai contează ce se vinde, cu cât mai ieftin, ce calitate au acele produse ori dacă în iureşul dement calci la propriu pe un om bolnav, căzut la pământ.

Pentru a spăla sau măcar a clăti puţin creierele cumpărătorilor, Kate Cooper spune că există trei tehnici principale ale unui serviciu de marketing: ◆ se profită de faptul că „toţi cred automat ceea ce e scris pe eticheta produsului"; ◆ nu se ezită ca marfa să fie „înfrumuseţată pe dinafară (ambalajul vinde produsul, nu-i aşa? n.n.), ascunzând astfel realitatea"; ◆ în mod cu totul special, producătorii „mizează neapărat pe ignoranţa voluntară a consumatorului".

Horror cu găini aproape vii

Ei bine, nici aici nu vă spun o noutate: graţie acestor trei tehnici – de care, cu toată jena, trebuie să recunoaştem că ne lăsăm frecvent duşi de nas – industria alimentară reuşeşte să vândă cantităţi imense de carne de animale crescute intensiv („ghetourile" de păsări, abatoarele de vite, crescătoriile de gâşte pentru ficatul folosit la prepararea deliciosului „pâté de foie gras" sunt doar câteva secvenţe horror din această industrie foarte bănoasă) şi îndopate până la suprasaturaţie cu antibiotice şi hormoni care trec în organismul uman, în urma consumului.

Care sunt urmările – reale, nu închipuite ori sugerate de concurenţa rău-intenţionată în ale hranei noastre de fiecare zi –, mai ales asupra generaţiilor tinere, vom vedea în numărul viitor.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**